

En ny reglering för tjänstepensionsföretag

Del 2

*Slutbetänkande av
Tjänstepensionsföretagsutredningen*

Stockholm 2014

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

SOU 2014:57

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst.
Beställningsadress: Fritzes kundtjänst, 106 47 Stockholm
Ordertelefon: 08-598 191 90
E-post: order.fritzes@nj.se
Webbplats: fritzes.se

För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Svara på remiss – hur och varför.

Statsrådsberedningen, SB PM 2003:2 (reviderad 2009-05-02)

En kort handledning för dem som ska svara på remiss. Häftet är gratis och kan laddas ner som pdf från eller beställas på regeringen.se/remiss.

Layout: Kommittéservice, Regeringskansliet.

Omslag: Elanders Sverige AB.

Tryck: Elanders Sverige AB, Stockholm 2014.

ISBN 978-91-38-24154-7

ISSN 0375-250X

Innehåll

18	Författningskommentar	857
18.1	Förslaget till tjänstepensionsrörelselag.....	857
18.2	Förslaget till lagen (2015:000) om införande av tjänstepensionsrörelselagen.....	935
18.3	Förslaget till lag (2015:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag.....	938
18.4	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	956
18.5	Förslaget till lag om ändring i försäkringsavtalslagen (2005:104).....	957
18.6	Förslaget till lag om ändring inkomstskattelagen (1999:1229).....	962
18.7	Förslaget till lag om ändring i bokföringslagen (1999:1078).....	971
18.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader	973
18.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta	973
18.10	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel	973
18.11	Förslaget till ändring i lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningmyndigheter	974

18.12	Förslaget till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.....	975
-------	---	-----

Bilagor

1	Kommittédirektiv 2013:32.....	977
2	Kommittédirektiv 2013:117.....	989
3	Kommittédirektiv 2014:92.....	993
4	Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut.....	995
5	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (omarbetning)	1007

18 Författningskommentar

18.1 Förslaget till tjänstepensionsrörelselag

1 kap. Inledande bestämmelser

1 kap. 1 §

I paragrafen läggs fast att lagen innehåller bestämmelser om tjänstepensionsrörelse som drivs av svenska tjänstepensionsföretag.

1 kap. 2 §

Paragrafen innehåller en hänvisning till den särskilda lagstiftningen för utländska tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.

1 kap. 3 §

I paragrafen anges vilka företagsformer som omfattas av samlingsbegreppet tjänstepensionsföretag. Av paragrafen framgår att med tjänstepensionsföretag avses tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar.

1 kap. 4 §

I paragrafen definieras tjänstepensionsförmån. Med detta begrepp avses förmåner som betalas ut med anledning av uppnådd pensionsålder eller förväntat uppnående av pensionsålder, dödsfall (efterlevandepension), sjukdom och invaliditet, upphörande av anställning eller medellöshet, där förmånen har sin grund i en överenskommelse om pensionsförmåner mellan arbetsgivare och arbetstagare.

1 kap. 5 §

I paragrafen ges definitioner av begreppen tjänstepensionstecknare och tjänstepensionsberättigad. Med tjänstepensionstecknare avses den som har ingått avtal om tjänstepensionsförmåner med ett tjänstepensionsföretag. Med tjänstepensionsberättigad avses den som är berättigad till tjänstepensionsförmåner enligt ett avtal om tjänstepensionsförmåner.

1 kap. 6 §

I paragrafen definieras begreppen behörig myndighet och EES. Med behörig myndighet avses en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över ett utländskt tjänstepensionsinstitut. Med EES avses Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

1 kap. 7 §

Förslaget behandlas i avsnitt 6.2.1.

Paragrafen anger vad som i lagen avses med nära förbindelser.

1 kap. 8 §

Förslaget behandlas i avsnitt 6.2.1.

I paragrafen definieras begreppet kvalificerat innehav.

1 kap. 9 §

Förslaget behandlas i avsnitt 6.2.1.

Av paragrafen framgår att bedömningen av om ett innehav är kvalificerat enligt 8 § ska göras bl.a. med tillämpning av vissa bestämmelser om flaggning i 4 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument.

1 kap. 10 §

Förslaget behandlas i avsnitt 10.1.

Av paragrafen framgår att för tjänstepensionsförmånsavtal avses med land där åtagandet ska fullgöras det land där tjänstepensions-tecknaren har sin vanliga vistelseort.

2 kap. Tillstånd för tjänstepensionsföretag

2 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.1.1.

I paragrafen anges att tjänstepensionsrörelse får drivas bara efter tillstånd och att tillstånd får ges till ett aktiebolag, ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag eller en tjänstepensionsförening.

2 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.1.1.

Enligt paragrafen ska Finansinspektionen, efter ansökan, lämna förhandsbesked om huruvida det krävs tillstånd för en planerad verksamhet.

2 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.1.1 och 9.1.2.

Paragrafen anger förutsättningarna för att ett svenskt företag ska ges tillstånd att driva tjänstepensionsrörelse.

2 kap. 4 §

I paragrafen regleras tillståndsprövningen vid nära förbindelser (se definitionen i 1 kap. 7 §).

2 kap. 5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.1.1.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att tillstånd kan ges tills vidare eller för bestämd tid och anger vad som gäller vid förlängning eller ändring av ett tillstånd.

2 kap. 6 §

Paragrafen anger att ett tjänstepensionsföretags beslut att ansöka om förlängning av tillstånd att driva tjänstepensionsrörelse ska fattas av dess stämma.

2 kap. 7 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.1.1.

Av *försts stycket* framgår att frågan om godkännande av bolagsordning eller stadgar för ett företag ska prövas i samband med att frågan om företaget ska få tillstånd att driva tjänstepensionsrörelse prövas. Av 11 § framgår att en ansökan om godkännande av bolagsordning eller stadgar prövas av Finansinspektionen.

I *andra stycket* framgår att ett företags beslut om att anta bolagsordning eller stadgar inte får registreras innan bolagsordningen eller stadgarna har godkänts.

2 kap. 8 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.1.1.

Paragrafen behandlar beslut om ändring av bolagsordning eller stadgar.

2 kap. 9 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.1.15.

Paragrafen, som anger minsta tillåtna kapitalbas när rörelsen påbörjas, är tillämplig på samtliga tjänstepensionsföretag.

2 kap. 10 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.1.16.

I paragrafen anges att tillstånd för tjänstepensionsrörelse ska avse huvudförmåner, tilläggsförmåner eller huvudförmåner och tilläggsförmåner.

2 kap. 11 §

Paragrafen behandlar beslutsbefogenheten i ärenden om tillstånd och godkännande av bolagsordning eller stadgar.

2 kap. 12 §

Av *första stycket* framgår att ett redan bildat aktiebolag, som ännu inte registrerats i aktiebolags- eller europabolagsregistret, får ansöka om tillstånd att driva tjänstepensionssrörelse. Något hinder mot att ansöka om tillstånd att driva tjänstepensionssrörelse efter att ett bolag registrerats finns inte.

I *andra stycket* anges att tiden för när styrelsen ska göra en registreringsanmälan enligt 2 kap. 22 § aktiebolagslagen (2005:551), ABL, ska räknas från tillståndsbeslutet, för det fall att tillståndsansökan har gjorts inom sex månader från stiftelseurkundens undertecknande.

Av *tredje stycket* framgår att ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag och en tjänstepensionsförening ska ansöka om tillstånd innan bolaget respektive föreningen har bildats.

2 kap. 13 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.1.3,

Paragrafen upptar ett krav på att en ansökan om tillstånd att driva tjänstepensionssrörelse ska innehålla en plan för den tilltänkta verksamheten.

2 kap. 14 §

I paragrafen bemyndigas regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter på angivna områden. *Första punkten* innebär att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om de krav som ska gälla för deltagande i ledningen av ett försäkringsföretag. I *andra punkten* behandlas vilka förmåner som hänför sig till 10 § 1 respektive 2 samt om beteckningar för dessa och *tredje punkten* vad en verksamhetsplan enligt 13 § ska innehålla.

3 kap. Verksamhet i ett annat land inom EES

3 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 10.1.

I paragrafen behandlas underrättelse till Finansinspektionen om upprättande av en sekundäretablering.

3 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 10.1.

I paragrafen behandlas underrättelse till Finansinspektionen om uppdrag att förvalta tjänstepensionsförmåner från en sekundäretablering

3 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 10.1.

I paragrafen behandlas underrättelse till Finansinspektionen om gränsöverskridande verksamhet.

3 kap. 4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 10.1.

I paragrafen behandlas meddelande från Finansinspektionen till behörig myndighet.

3 kap. 5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 10.1.

I paragrafen behandlas underrättelse till tjänstepensionsföretaget om att meddelande lämnas.

3 kap. 6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 10.1.

I paragrafen behandlas underrättelse till tjänstepensionsföretaget om utländska verksamhetsföreskrifter.

3 kap. 7 §

Förslaget behandlas i avsnitt 10.1.

I paragrafen behandlas när verksamheten får påbörjas.

3 kap. 8 §

Förslaget behandlas i avsnitt 10.1.

I paragrafen behandlas Finansinspektionens beslut om drivande av gränsöverskridande verksamhet.

3 kap. 9 §

Förslaget behandlas i avsnitt 10.1.

I paragrafen behandlas underrättelse om ändrade förhållanden.

3 kap. 10 §

I paragrafen bemyndigas regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om vad en verksamhetsplan enligt 1 § 2 i övrigt ska innehålla.

4 kap. Grundläggande bestämmelser om ett tjänstepensionsföretags verksamhet

4 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.1.9.

I paragrafen stadgas att ett tjänstepensionsföretags verksamhet ska drivas på ett sådant sätt att företagets förmåga att fullgöra sina åtaganden inte äventyras, och så att företaget har en tillfredsställande likviditet.

4 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.1.9.

I paragrafen slås fast att ett tjänstepensionsföretag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som är förknippade med verksamheten samt ha en tillfredsställande intern kontroll.

4 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.1.9.

I paragrafen stadgas att ett tjänstepensionsföretags verksamhet även i andra avseenden än som sägs i 1 och 2 §§ ska drivas på ett sätt som är sunt.

4 kap. 4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 11.3 och 11.4.

I paragrafen slås fast att tjänstepensionstecknare och andra ersättningsberättigade på grund av tjänstepensionsförmånsavtal ska ges information om tjänstepensionsföretaget och dess verksamhet, de överenskommelser som ligger till grund för tjänstepensionsförmånerna och ändringar av dessa överenskommelser, gällande villkor för tjänstepensionsförmånerna och deras värdeutveckling, anpassad efter förmånens art, samt utbetalningsalternativ vid tjänstepensionsförmånsfall.

Med undantag från sistnämnt fall, ska information även lämnas till den som erbjuds att teckna förmånsavtal med företaget.

4 kap. 5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.1.10.

I paragrafen stadgas att ett tjänstepensionsföretags verksamhet ska drivas enligt god tjänstepensionsstandard.

4 kap. 6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.1.11.

I paragrafen slås fast att ett tjänstepensionsföretag inte får driva annan verksamhet än tjänstepensionsrörelse och sådan verksamhet som föränleds av tjänstepensionsrörelsen.

4 kap. 7 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.4.5.

I paragrafen stadgas att ett tjänstepensionsföretag får ta upp eller över lån (upplåning) bara om det görs för att tillgodose tillfälliga likviditetsbehov eller uppfylla kraven på tillräcklig kapitalbas.

4 kap. 8 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.4.6.

I paragrafen slås fast att ett tjänstepensionsföretag inte får ställa säkerhet till förmån för tredje man.

4 kap. 9 och 10 §§

I paragrafen regleras avtal med en jävskrets av om tjänster. Paragrafen har sin motsvarighet i 4 kap. 9 § FRL.

4 kap. 11 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.1.13.

I paragrafen stadgas att tjänstepensionsföretag inte får förespegla framtida återbäring som saknar grund i tjänstepensionsförmånsavtalet.

4 kap. 12 §

Förslaget behandlas i avsnitt 6.2.10, 7.2.10 och 8.4.9.

I paragrafen stadgas att när ett tjänstepensionsföretag har gått i likvidation eller försatts i konkurs, får det inte meddela nya tjänstepensionsförmånsavtal. Ett tjänstepensionsföretag som har gått i likvidation får dock meddela sådana förmåner som föranleds av förmånsavtalet.

4 kap. 13–15 §§

Förslagen behandlas i avsnitt 9.1.4.

I 13 § stadgas att en personuppgift som anger att en tjänstepensionsberättigad har vidtagit dispositioner beträffande förmånsbelopp som utfaller i framtiden till förmån för någon annan och som behandlas enligt personuppgiftslagen (1998:204) inte får lämnas ut till förmånstagaren och i 14 § att den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 13 § döms till böter eller fängelse i högst ett år.

I 15 § slås fast att uppgift om genetisk undersökning eller genetisk information som avser en enskild person inte får obehörigen röjas och att i stället för 13 och 14 §§ samt första stycket tillämpas bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) i det allmännas verksamhet.

4 kap. 16 §

Förslaget behandlas i avsnitt 6.2.2.

I paragrafen slås fast att ett tjänstepensionsföretag ska ha sitt huvudkontor i Sverige.

4 kap. 17 och 18 §§

Förslaget behandlas i avsnitt 9.2.7.

I 17 § stadgas att om en tjänstepensionstecknare har rätt till återköp eller överföring enligt 1 kap. 2 a § § försäkringsavtalslagen (2005:104), ska tjänstepensionsföretaget se till att detta och de närmare villkoren för återköpet eller överföringen framgår av avtalet om tjänstepensionsförmåner.

I 18 § slås fast att om en tjänstepensionstecknare, som har rätt till återköp eller överföring enligt 1 kap. 2 a § försäkringsavtalslagen (2005:104), vill flytta tjänstepensionsförmånsavtalets värde till ett annat tjänstepensionsföretag eller till ett försäkringsföretag, ska det tjänstepensionsföretag från vilket värdet flyttas så snart som möjligt överföra värdet och de uppgifter om tjänstepensionsförmånsavtalet som behövs till det andra företaget.

4 kap. 19 §

I paragrafen bemyndigas regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om vilka åtgärder som ett tjänstepensionsföretag ska vidta för att uppfylla de krav på tillfredsställande likviditet, riskhantering, intern kontroll och sundhet som avses i 1–3 §§ (*punkten 1*), vilken information enligt 4 § som ett tjänstepensionsföretag ska lämna till tjänstepensionstecknarna och andra ersättningsberättigade på grund av tjänstepensionsförmånsavtal och till dem som erbjuds att teckna förmånsavtal med företaget (*punkten 2*), vilka åtgärder som ett tjänstepensionsföretag ska vidta för att uppfylla de krav på god tjänstepensionsstandard som avses i 5 § (*punkten 3*) och villkor för upplåning enligt 7 § (*punkten 4*).

5 kap. Tekniska avsättningar

5 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.2.1.

I paragrafen stadgas att ett tjänstepensionsföretags tekniska avsättningar ska motsvara belopp som krävs för att företaget vid varje tidpunkt ska kunna uppfylla alla åtaganden som skäligen kan förväntas uppkomma med anledning av ingångna avtal om tjänstepensionsförmåner.

5 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.2.1.

I paragrafen slås fast att beräkningen av de tekniska avsättningarna ska göras minst en gång om året och att Finansinspektionen i ett en-

skilt fall får besluta om undantag från första stycket. Beräkningarna ska dock alltid göras minst vart tredje år.

5 kap. 3–6 §§

Förslagen behandlas i avsnitt 9.2.2.

I paragraferna behandlas beräkning av tekniska avsättningar.

5 kap. 7 §

I paragrafen bemyndigas regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om beräkningen av de tekniska avsättningarna.

6 kap. Investeringar och skuldtäckning m.m.

6 kap. 1–5 §§

Förslagen behandlas i avsnitt 9.4.1 och 9.4.3.

I paragraferna behandlas de grundläggande principerna för samtliga investeringar.

6 kap. 6 och 7 §§

Förslaget behandlas i avsnitt 9.4.4.

I paragrafen behandlas investeringar i uppdragsgivande företag.

6 kap. 8 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.4.2.

I paragrafen behandlas investeringar i derivatinstrument.

6 kap. 9 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.3.1.

I paragrafen stadgas att ett tjänstepensionsföretag ska ha tillgångar för skuldtäckning som minst uppgår till ett belopp som svarar mot

de tekniska avsättningarna och att skuldtäckningstillgångarna ska investeras och värderas enligt 10–15 §§.

6 kap. 10 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.4.1.

I paragrafen stadgas att tillgångar som används för skuldtäckning ska vara lämpliga med hänsyn till arten och durationen hos åtagandena.

6 kap. 11 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.4.1.

I paragrafen behandlas investeringar av avgifter för förmånsavtal knutna till fonder.

6 kap. 12 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.4.8.

I paragrafen behandlas användande av aktier och andelar i dotterföretag.

6 kap. 13 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.3.2.

I paragrafen behandlas värdering av tillgångar som används för skuldtäckning.

6 kap. 14 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.3.3.

I paragrafen behandlas värdering av aktier i vissa dotterbolag.

6 kap. 15 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.3.4.

I paragrafen behandlas fordringar på någon annan än tjänstepensionstecknare.

6 kap. 16 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.3.5.

I paragrafen behandlas register över tillgångar som används för skuldtäckning.

6 kap. 17 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.3.6.

I paragrafen behandlas förmånsrätt.

6 kap. 18 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.4.11.

I paragrafen stadgas att om ett annat land inom EES har bestämmelser som innebär begränsningar för ett tjänstepensionsföretags investeringar i tillgångar utöver de bestämmelser som framgår av detta kapitel, ska ett tjänstepensionsföretag som bedriver verksamhet där, på begäran från behörig myndighet i det landet, tillämpa även de utländska bestämmelserna.

6 kap. 19 §

I paragrafen bemyndigas regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om aktsamhetsprincipen enligt 1–5 §§ (*punkten 1*), investeringar i derivatinstrument enligt 8 § (*punkten 2*), och värdering av de tillgångar som avses i 9 § till verkligt värde (*punkten 3*).

7 kap. Kapitalbas och kapitalkrav**7 kap. 1 §**

Förslaget behandlas i avsnitt 9.6.1

I paragrafen behandlas kravet på en tillräcklig kapitalbas.

7 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.6.2.

I paragrafen behandlas kapitalbasens sammansättning.

7 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.6.3.

I paragrafen stadgas att Finansinspektionen i ett enskilt fall får besluta att förlagslån, kumulativa preferensaktier, vinstandelslån och kapitalandelslån får ingå i kapitalbasen.

7 kap. 4 §

Förslagen behandlas i avsnitt 9.6.4.

I paragrafen behandlas beslut om att andra poster får ingå i kapitalbasen.

7 kap. 5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.6.8.

I paragrafen behandlas avdrag från kapitalbasen.

7 kap. 6–9 §§

Förslaget behandlas i avsnitt 9.6.7.

I paragraferna behandlas beräkning av det riskkänsliga kapitalkravet.

7 kap. 10 och 11 §§

Förslaget behandlas i avsnitt 9.6.5.

I paragraferna behandlas beräkning av det schablonmässiga kapitalkravet.

7 kap. 12 och 13 §§

Förslaget behandlas i avsnitt 9.6.6.

I paragraferna behandlas kravet på garantibelopp och beslut om nedsättning av ett sådant belopp.

7 kap. 14 §

I paragrafen bemyndigas regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om villkor för att ta in, räkna av och bestämma omfattningen av poster i kapitalbasen samt hur den i övrigt ska beräknas enligt 2–5 §§ (*punkten 1*), beräkning av det riskkänsliga kapitalkravet enligt 6–9 §§ (*punkten 2*) och beräkning av det schablonmässiga kapitalkravet enligt 10 och 11 §§ (*punkten 3*).

8 kap. Företagsstyrning

8 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.7.2.

I paragrafen behandlas grundläggande krav på företagsstyrningssystem.

8 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.7.3.

I paragrafen behandlas kraven på styrdokument.

8 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.7.4.

I paragrafen behandlas kontinuitet i verksamheten.

8 kap. 4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.7.6.

I paragrafen behandlas vilka centrala funktioner som ett tjänstepensionsföretag ska ha och hur de ska inrättas av företaget.

8 kap. 5 §

I paragrafen stadgas att ett tjänstepensionsföretag ska säkerställ att den som ingår i styrelsen för företaget och är verkställande direktör i det, eller dennes ställföreträdare eller den som utför centrala funktioner i företaget uppfyller de krav som anges i 2 kap. 4 § 4.

8 kap. 6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.7.7.

I paragrafen behandlas system för riskhantering.

8 kap. 7 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.7.8.

I paragrafen stadgas att ett tjänstepensionsföretag ska ha en funktion för riskhantering som ska bistå styrelsen och andra funktioner i det arbete som ska göras inom ramen för riskhanteringssystemet.

8 kap. 8 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.7.9.

I paragrafen behandlas funktionen för internrevision.

8 kap. 9 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.7.10.

I paragrafen behandlas aktuariefunktionen.

8 kap. 10 och 11 §§

Förslaget behandlas i avsnitt 9.7.11.

I paragraferna behandlas tjänstepensionsföretagets egna riskutvärdering och att detta ska ske regelbundet.

8 kap. 12–15 §§

Förslagen behandlas i avsnitt 9.7.12.

I paragraferna behandlas uppdragsavtal (12 §), inskränkningar i möjligheten att ingå uppdragsavtal (13 §), anmälan av uppdragsavtal (14 §) och åtgärder som krävs av ett tjänstepensionsföretag som ingår ett uppdragsavtal (15 §).

8 kap. 16–18 §§

Förslaget behandlas i avsnitt 9.5.1.

I paragraferna riktlinjer för investeringsverksamheten.

8 kap. 19–21 §§

Förslagen behandlas i avsnitt 9.5.2.

I paragraferna behandlas tekniska riktlinjer och tekniskt beräkningsunderlag.

8 kap. 22 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.5.3.

I paragrafen behandlas riktlinjer för hantering av intressekonflikter.

8 kap. 23 §

I paragrafen stadgas att styrelsen ska fastställa investeringsriktlinjer, tekniska riktlinjer och riktlinjer för hantering av intressekonflikter samt att riktlinjerna ska utvärderas och ses över minst en gång per år.

8 kap. 24 §

I paragrafen bemyndigas regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om de krav på insikter och erfarenheter som ska ställas på ansvarig aktuarie enligt 9 § (*punkten 1*), vad som ska ingå i de olika bedömningarna, de metoder som ska användas och med vilken regelbundenhet den egna riskutvärderingen ska genomföras enligt 10 § (*punkten 2*), vilka uppgifter som investeringsriktlinjerna enligt 16 § ska omfatta (*punkten 3*), när, till vem och vilken information som ska lämnas enligt 17 § (*punkten 4*), vad en redogörelse enligt 20 § ska innehålla (*punkten 5*), och vilka uppgifter som riktlinjer för hantering av intressekonflikter enligt 22 § ska omfatta (*punkten 6*).

9 kap. Överlåtelse av tjänstepensionsförmånsbestånd

9 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.8.

I paragrafen behandlas avtal om överlåtelse.

9 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.8.

I paragrafen behandlas stämmans godkännande.

9 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.8.

I paragrafen behandlas vika handlingar som ska hållas tillgängliga på stämman.

9 kap. 4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.8.

I paragrafen behandlas registrering av stämmans godkännande.

9 kap. 5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.8.

I paragrafen behandlas tillstånd till överlåtelse.

9 kap. 6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.8.

I paragrafen behandlas ansökan om tillstånd till verkställighet.

9 kap. 7 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.8.

I paragrafen behandlas förutsättningar för tillstånd.

9 kap. 8 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.8.

I paragrafen behandlas föreläggande om kompletterande utredning.

9 kap. 9 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.8.

I paragrafen behandlas kungörande av ansökan.

9 kap. 10 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.8.

I paragrafen behandlas registrering av tillstånd till verkställighet.

9 kap. 11 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.8.

I paragrafen behandlas underrättelse från den övertagande försäkringsgivaren.

9 kap. 12 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.8.

I paragrafen behandlas kungörande av beståndsöverlåtelser i ett annat land inom EES.

9 kap. 13 §

Förslaget behandlas i avsnitt 9.8.

I paragrafen behandlas talan i konkurs om återgång av överlåtelseavtal.

9 kap. 14 och 15 §§

Förslagen behandlas i avsnitt 9.8.

I paragraferna behandlas särskilda bestämmelser vid likvidation och konkurs.

10 kap. Associationsrättsliga bestämmelser för tjänstepensionsaktiebolag**Inledande kommentar om lagstiftningstekniken i 10 kap.**

Tjänstepensionsverksamhet får drivas av tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar. Ett av syftena med den nya lagen är att införa associationsrättsliga regler för de olika tjänstepensionsföretagsformerna som är anpassade till allmänna associationsrättsliga regelverk. Den lagstiftningsteknik som använts skiljer sig åt mellan de olika företagsformerna.

För tjänstepensionsaktiebolagen gäller bestämmelserna för aktiebolag i allmänhet, om inte något annat följer av den förevarande lagen eller är särskilt föreskrivet. Det som är föreskrivet i ABL är alltså

direkt tillämpligt på tjänstepensionsaktiebolagen om det inte finns särregler. Även det som är föreskrivet i annan författning för aktiebolag är direkt tillämpligt på tjänstepensionsaktiebolag om det inte finns särregler om detta. Ett tjänstepensionsaktiebolag är således ett ”vanligt” aktiebolag, som dock träffas av olika associationsrättsliga särbestämmelser eftersom bolaget driver tjänstepensionsrörelse. Den nu beskrivna lagstiftningstekniken innebär att framtida ändringar i ABL och i andra föreskrifter som reglerar aktiebolag i allmänhet i de flesta fall kommer att bli automatiskt tillämpliga på tjänstepensionsaktiebolagen.

Merparten av de associationsrättsliga särbestämmelserna för tjänstepensionsaktiebolagen har samlats i 10 kap. Av skäl som utvecklats i de allmänna motiven står bestämmelserna i nära överensstämmelse med dem som finns i 11 kap. FRL. Bestämmelserna är även systematiserade i enlighet med 11 kap. den lagen.

10 kap. 1 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.1.

Paragrafen innehåller i *första stycket* en hänvisning till föreskrifterna för aktiebolag i allmänhet, om inte något annat är särskilt föreskrivet. Detta innebär att ABL ska tillämpas av tjänstepensionsaktiebolag med de särregler som följer av den förevarande lagen. Vidare ska andra författningar med bestämmelser som rör aktiebolag gälla även tjänstepensionsaktiebolagen, om inte annat särskilt föreskrivs. Därmed blir t.ex. lagen (2004:575) om europabolag tillämplig på tjänstepensionsaktiebolagen. I likhet med motsvarande bestämmelse i FRL anges också att när det i ABL hänvisas till bestämmelser i den lagen ska hänvisningen i ABL avse även bestämmelser i den förevarande lagen. Det betyder att de associationsrättsliga bestämmelserna i denna lag ska beaktas i samma utsträckning som om de vore intagna i ABL. Hänvisningsregeln gäller inte endast när det i ABL hänvisas till bestämmelse i den lagen utan även när hänvisningen återfinns i annan lagstiftning.

Andra stycket innebär att det som anges om Bolagsverkets prövning av vissa ärenden om stiftare, styrelse, verkställande direktör och särskild firmatecknare, i fråga om tjänstepensionsaktiebolagen, i stället prövas av Finansinspektionen, eller i fråga om ett visst fusionsärende som är av principiell betydelse eller av särskild vikt, av regeringen.

Enligt *tredje stycket* ska aktiebolagslagens bestämmelser om aktiebolag med särskild vinstutdelningsbegränsning inte tillämpas beträffande tjänstepensionsaktiebolag.

10 kap. 2 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.2.

Paragrafen, som behandlar teckning av aktier som innebär ett s.k. kvalificerat innehav i bolaget, motsvarar 11 kap. 2 § FRL.

10 kap. 3 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.2.

Paragrafen motsvarar delvis 11 kap. 3 § FRL. I *första stycket* anges vad ett försäkringsaktiebolags bolagsordning ska innehålla utöver det som krävs enligt 3 kap. 1 § ABL. Tillägget gäller frågan om bolaget ska driva tjänstepensionsrörelse utanför EES.

Därutöver ska ett tjänstepensionsaktiebolags bolagsordning enligt paragrafens *andra stycke* ange hur bolagsstämman får förfoga över bolagets vinst eller på annat sätt täcka bolagets förlust. Bestämmelsen i 3 kap. 3 § ABL om att bolagsordningen ska ange om bolagets verksamhet helt eller delvis ska ha ett annat syfte än att ge vinst åt aktieägarna gäller därmed inte för tjänstepensionsaktiebolagen.

10 kap. 4 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.3.

Enligt paragrafen ska, om inte styrelsen sammankallar stämman enligt lagens regler, denna skyldighet ligga på Finansinspektionen och inte som för allmänna aktiebolag på länsstyrelsen. Detta överensstämmer med 11 kap. 4 § FRL.

10 kap. 5 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.3.

Enligt paragrafen, som har sin motsvarighet i 11 kap. 5 § FRL, får bolagsstämman i ett tjänstepensionsaktiebolag inte fatta beslut som är ägnat att ge en otillbörlig fördel åt en aktieägare eller någon

annan till nackdel för de tjänstepensionstecknare eller andra tjänstepensionsberättigade som på grund av förmånsavtal har rätt till visst överskott.

10 kap. 6 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.3.

Reglerna i 7 kap. 50 § ABL om bolagsstämmobeslut som inte kommit till i behörig ordning eller på annat sätt strider mot ABL, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen, gäller för tjänstepensionsaktiebolagen. Dessutom får talan föras mot ett bolagsstämmobeslut som strider mot denna lag, vilket framgår av 1 § första stycket andra meningen.

När det gäller tjänstepensionsaktiebolag som inte får dela ut vinst ska dock enligt förevarande bestämmelse talan även få föras mot ett bolagsstämmobeslut som strider mot de tekniska riktlinjerna eller investeringsriktlinjerna, dvs. sådana riktlinjer som har fastställts av styrelsen. Bestämmelsen har sin motsvarighet i 11 kap. 6 § FRL.

10 kap. 7 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.4.

I paragrafens *första stycke* anges att tjänstepensionsaktiebolag, liksom publika aktiebolag och bankaktiebolag, ska ha en styrelse med minst tre ledamöter. Vidare framgår kravet på tjänstepensionsaktiebolag som inte får dela ut vinst att flertalet av styrelseledamöterna ska vara personer som varken är anställda i bolaget eller anställda eller styrelseledamöter i företag som ingår i samma koncern som bolaget eller i en företagsgrupp av motsvarande slag.

Vad som avses med koncern framgår av 1 kap. 11 § ABL. Med ”företagsgrupp av motsvarande slag” avses dels en utvidgad aktiebolagsrättslig koncern, dels andra koncernliknande strukturer. Regeln är således tillämplig inte bara i företagsgrupper i vilka moderbolaget är ett svenskt aktiebolag utan även när moderföretaget är något annat slag av svenskt företag (t.ex. handelsbolag, ekonomisk förening eller stiftelse) eller ett utländskt företag. Första stycket motsvaras av 11 kap. 7 § första stycket FRL.

I *andra stycket* finns bestämmelser om oberoende tjänstepensions-tecknarrepresentant i försäkringsaktiebolag som inte får dela ut vinst.

Bestämmelsen kompletterar 8 kap. 8 § ABL som anger att styrelsen ska utses av bolagsstämman. Att minst en tjänstepensionstecknarrepresentant ska finnas i dessa bolag grundar sig på behovet av ett direkt tjänstepensionstecknarinflytande över det egna kapitalet i dessa fall. Regeln finns nu i 11 kap. 7 § andra stycket FRL.

10 kap. 8 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.4.

Paragrafen anger en skyldighet för bolagsstämmans ordförande att inför styrelseval lämna uppgifter till stämman om vilka uppdrag den som valet gäller har i andra företag. En sådan skyldighet gäller i publika aktiebolag (se 8 kap. 48 § ABL) och i försäkringsaktiebolag (se 11 kap. 8 § FRL).

10 kap. 9 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.4.

I paragrafen fastslås kraven att en verkställande direktör ska utses och att denne inte får vara ordförande i styrelsen. Kraven, som gäller även för publika aktiebolag och försäkringsaktiebolag, se 8 kap. 50 § ABL respektive 11 kap. 9 § FRL.

10 kap. 10 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.4.

Av paragrafen följer att bestämmelserna om ställföreträdarjäv i 8 kap. 23 § första stycket 3 och 34 § första stycket 3 i ABL inte gäller för tjänstepensionsaktiebolag som inte får dela ut vinst om motparten är ett helägt dotterbolag av annat slag än ett tjänstepensionsaktiebolag som inte får dela ut vinst. Bestämmelsen motsvarar 11 kap. 10 § FRL.

10 kap. 11 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.4.

Enligt paragrafens *första stycke* får styrelsen eller någon annan ställföreträdare för ett tjänstepensionsaktiebolag inte företa en rätts-

handling eller någon annan åtgärd som är ägnad att ge en otillbörlig fördel åt en aktieägare eller någon annan till nackdel för de tjänstepensionstecknare eller andra tjänstepensionsberättigade som på grund av förmånsavtal har rätt till visst överskott.

I *andra stycket* anges att en ställföreträdare inte får följa en anvisning av bolagsstämman eller annat bolagsorgan om en sådan anvisning strider mot förevarande lag. Bestämmelserna motsvarar i sak 11 kap 11 § FRL.

10 kap. 12 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.5.

Paragrafen anger vissa i förhållande till allmän aktiebolagsrätt skärpta krav på en av revisorerna i ett tjänstepensionsaktiebolag. I enlighet med det som föreskrivs i FRL anges i den förevarande paragrafen att minst en revisor som stämman utser ska vara auktoriserad revisor. Det kan framhållas att bestämmelsen inte utesluter att ett revisionsbolag utses till revisor enligt 9 kap. 19 § ABL, om den huvudansvarige uppfyller de i förevarande paragraf angivna kraven (jfr prop. 2009/10:246 s.472).

10 kap. 13 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.5.

Paragrafen anger vad som ska gälla för tjänstepensionsaktiebolag vid tillämpningen av vissa bestämmelser om jäv för revisor och lekmannarevisor i ABL, dvs. vissa särskilda regler kring s.k. byråjäv.

10 kap. 14 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.6.

Enligt paragrafen ska aktiebolagslagens bestämmelser om vissa lån (krav på bolagsstämmans godkännande vid vissa typer av lån), fondemission samt emission av teckningsoptioner och konvertibler inte tillämpas beträffande tjänstepensionsaktiebolag som inte får dela ut vinst. Bestämmelser med motsvarande innebörd finns i 11 kap. 14 § FRL.

10 kap. 15 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.6.

Enligt paragrafen får ett tjänstepensionsaktiebolag som inte får dela ut vinst inte ta upp ett penninglån på villkor som innebär att lånet ska betalas på något annat sätt än med ett nominellt penningbelopp eller med ett penningbelopp som bestäms med hänsyn till förändringar i penningvärdet. Bestämmelsen innebär ett förbud för denna form av bolag att ta upp vinstandels- eller kapitalandelslån. Motsvarande bestämmelse finns i 11 kap. 15 § FRL.

10 kap. 16 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.7.

I paragrafen anges förutsättningarna för vinstutdelning till aktieägare i tjänstepensionsaktiebolag. Enligt *första stycket*, som motsvaras av 11 kap. 16 § första stycket FRL, måste det finnas bestämmelser om detta i bolagsordningen. Tjänstepensionsaktiebolag som i sin bolagsordning anger att vinstutdelning till aktieägarna får ske ska tillämpa reglerna om vinstutdelning i ABL.

I paragrafens *andra stycke* anges att aktiebolagslagens bestämmelser om vissa publika aktiebolags förvärv av egna aktier på en reglerad marknad eller motsvarande utanför EES eller i enlighet med ett förvärvserbjudande till aktieägarna inte ska tillämpas beträffande tjänstepensionsaktiebolag som inte får dela ut vinst. Reglerna om aktiebolags förvärv av egna aktier i andra fall enligt 19 kap. 5 § ABL gäller dock samtliga tjänstepensionsaktiebolag. Motsvarande gäller enligt 11 kap. 16 § andra stycket FRL.

10 kap. 17 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.7.

Paragrafen innebär att årsvinsten och belopp som förs över från bundet till fritt eget kapital ska användas för återbäring, i den utsträckning inte vinsten eller det överförda beloppet får tas i anspråk för vinstutdelning eller för att täcka förluster enligt bestämmelser i bolagsordningen, eller annat följer av denna lag eller lagen om årsredovisning i tjänstepensionsföretag. Bestämmelserna har sin mot svarighet i 11 kap. 17 § FRL.

10 kap. 18 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.7.

I paragrafens första stycke slås fast att en s.k. kontributionsprincip ska gälla vid fördelningen när bolaget gottskriver återbäring, om inte annat följer av bestämmelser i förmånsavtalet eller i bolagsordningen. Principen innebär att fördelningen av återbäringen ska utgå från de enskilda tjänstepensionstecknarnas bidrag till överskottet.

Kontributionsprincipen riktar sig mot tjänstepensionsbolaget och kan därför inte återopas av enskilda tjänstepensionstecknare.

I *andra stycket* preciseras hur återbäring och avgiftsuttag bör bestämmas vid återköp eller överföring enligt 1 kap. 2 a § försäkringsavtalslagen.

Bestämmelserna har sin motsvarighet i 11 kap. 18 § FRL.

10 kap. 19 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.7.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att tjänstepensionsaktiebolag som inte får dela ut vinst ska inrätta en konsolideringsfond för förlusttäckning eller för annat ändamål som anges i bolagsordningen. Av bestämmelserna framgår motsatsvis att en sådan fond inte får användas för överföring till aktiekapitalet. Genom regler i bolagsordningen kan det bestämmas att fonden får användas även för andra ändamål. Det kan i första hand vara frågan om villkor om att fonden, i den mån den inte behövs för bolagets konsolidering, ska tillföras tjänstepensionstecknarna eller andra tjänstepensionsberättigade som återbäring. Bestämmelsen har sin motsvarighet i 11 kap. 19 § FRL.

10 kap. 20 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.7.

Paragrafen behandlar förutsättningarna för att tjänstepensionsaktiebolag ska kunna ta in och ändra villkor i bolagsordningen om vinstutdelning eller förlusttäckning. Paragrafen har sin motsvarighet i 11 kap. 20 § FRL.

10 kap. 21 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.7.

Paragrafen gäller tjänstepensionsaktiebolag som före en ombildning till vinstutdelande verksamhet driver verksamhet utan villkor om vinstutdelning i bolagsordningen. Bestämmelsen innebär att uppskrivningsfonden, konsolideringsfonden, fonden för verkligt värde och andra övervärden i bolaget, med avdrag för aktiekapitalet och överkursfonden, ska gottskrivas tjänstepensionstecknarna och andra tjänstepensionsberättigade på grund av förmånsavtalen som återbäring eller på annat sätt innan bolaget kan övergå till vinstutdelande verksamhet. Paragrafen har sin motsvarighet i 11 kap. 21 § FRL.

10 kap. 22 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.7.

Av paragrafen framgår endast att särskilda regler, avvikande från ABL, gäller för minskning av aktiekapitalet för återbetalning till aktieägarna i ett tjänstepensionsaktiebolag. De särskilda reglerna finns i 23–27 §§, som kommenteras nedan.

10 kap. 23 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.7.

Paragrafen innehåller bestämmelser om minskning av aktiekapitalet, i FRL benämnt nedsättning av aktiekapitalet. I första stycket anges de fall när det fordras tillstånd från allmän domstol för att ett minskningsbeslut ska kunna verkställas. Andra stycket anger när Finansinspektionen kan medge undantag från tillståndskravet. Paragrafen svarar mot 11 kap. 23 § FRL.

10 kap. 24–26 §§

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.7.

Paragraferna innehåller de från ABL avvikande bestämmelserna rörande handläggningen vid allmän domstol av en ansökan om tillstånd till att verkställa ett minskningsbeslut. Bestämmelserna motsvarar 11 kap. 24–26 §§ FRL.

10 kap. 27 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.7.

Av paragrafen framgår en skyldighet för allmän domstol att underrätta Bolagsverket om ansökningar och lagakraftvunna beslut i ärenden som avser minskning av aktiekapital i tjänstepensionsaktiebolag. Bestämmelsen om domstolens underrättelseskyldighet motsvarar det som gäller enligt 11 kap. 27 § FRL.

10 kap. 28 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.7.

I paragrafen finns särregler för tjänstepensionsaktiebolag i fråga om tillstånd till vinstutdelning efter beslut om minskning av aktiekapitalet. Paragrafen svarar mot 11 kap. 28 § FRL.

10 kap. 29 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.7.

Paragrafen anger för vilka ändamålreservfonden kan minskas i ett tjänstepensionsaktiebolag, och att det krävs tillstånd från allmän domstol. Paragrafen svarar mot 11 kap. 29 § FRL.

10 kap. 30 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.8.

Paragrafen anger att ABL:s bestämmelser om lån m.m. från bolaget till närstående inte gäller i förhållande till den som är styrelseledamot eller verkställande direktör i bolaget, eller i förhållande till vissa närstående till en sådan person. För tjänstepensionsaktiebolag gäller i stället bestämmelserna om tillhandahållande av tjänster till en jävs-krets i 4 kap. 9 §.

10 kap. 31 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.9.

Paragrafen slår fast att bara ett tjänstepensionsaktiebolag eller vid gränsöverskridande fusion en motsvarande utländsk juridisk person

med hemvist i en annan stat inom EES än Sverige, genom fusion får överta ett annat tjänstepensionsaktiebolags samtliga tillgångar och skulder. Vakren ett allmänt aktiebolag eller ett försäkringsaktiebolag kan alltså inte överta ett tjänstepensionsaktiebolags tillgångar och skulder genom fusion. Paragrafen svarar mot 11 kap. 31 § FRL.

10 kap. 32 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.9.

Av paragrafen framgår att vissa bestämmelser i ABL om fusion inte ska tillämpas av tjänstepensionsaktiebolagen. I stället ska särskilda bestämmelser i förevarande lag gälla. Paragrafen har sin förebild i 11 kap. 32 § FRL.

10 kap. 33 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.9.

Paragrafen reglerar förfarandet vid ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan. Paragrafen svarar mot 11 kap. 33 § FRL.

10 kap. 34 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.9.

Paragrafen anger vad tillståndsprövningen ska omfatta. Paragrafen svarar mot 11 kap. 34 § FRL.

11 kap. 35 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.9.

Paragrafen upptar de fall när en ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan ska avslås. Den svarar mot 11 kap. 35 § FRL.

10 kap. 36 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.9.

Paragrafen anger när styrelsen för det övertagande bolaget ska anmäla fusionen för registrering. Samma tidskrav finns i 11 kap. 36 § FRL.

10 kap. 37 §

I bestämmelsen anges vad som gäller vid absorption av ett helägt dotterbolag i stället för bestämmelserna i 23 kap. 32 och 33 §§ ABL, dvs. när fråga är om inhemsk sådan fusion. Paragrafen svarar mot 11 kap. 37 § FRL.

10 kap. 38 §

Paragrafen anger vad det särskilda bokslut ska innehålla som enligt 23 kap. 50 § första stycket ABL ska upprättas när ett svenskt bolag deltar i en gränsöverskridande fusion och det övertagande bolaget ska ha sitt hemvist utanför Sverige. Den svarar mot 11 kap. 38 § FRL.

10 kap. 39 §

Paragrafen anger att 23 kap. 52 § tredje stycket ABL inte ska tillämpas vid fusion med ett tjänstepensionsaktiebolag samt utpekar det som i stället ska gälla. Den svarar mot 11 kap. 39 § FRL.

10 kap. 40 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.9.

I denna och de fyra efterföljande paragraferna upptas särskilda bestämmelser om delning. Dessa bestämmelser svarar mot bestämmelserna i 11 kap. 40–44 §§.

Eftersom det fordras tillstånd för att driva tjänstepensionsrörelse, föreskrivs i paragrafen att ett tjänstepensionsaktiebolag inte genom delning får överlåta verksamhet som fordrar tillstånd till ett bolag som har sådant tillstånd. Verksamhet som inte fordrar tillstånd, t.ex.

IT-verksamhet, får överlåtas till ett bolag utan tillstånd att driva tjänstepensionsrörelse. Av 24 kap. 23 § första stycket 1 ABL följer att om delningsplanen strider mot lag, ska ansökan om verkställande av planen avslås.

10 kap. 41 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.9.

Paragrafen slår fast att till skillnad från vanliga aktiebolag behöver inte de kända borgenärerna i ett tjänstepensionsaktiebolag underrättas om delningsplanen. Om något annat aktiebolag deltar i delningen, ska däremot dess borgenärer underrättas, i den utsträckning som följer av 24 kap. 21 § aktiebolagslagen.

10 kap. 42 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.9.

Paragrafen anger att när det överlåtande bolaget ansökt om tillstånd att verkställa delningsplanen hos Bolagsverket ska verket och Finansinspektionen vidta vissa åtgärder inför prövningen av verkställigheten av delningsplanen. Någon kallelse av tjänstepensionsaktiebolagets tjänstepensionstecknare och andra borgenär ska inte ske. I stället ska verket inhämta ett yttrande från Finansinspektionen, som ska innehålla svar på motsvarande frågor som kan utgöra grund för avslag vid fusion.

10 kap. 43 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.9.

Av paragrafen framgår att en ansökan om att få verkställa en delningsplan ska prövas av allmän domstol när ett tjänstepensionsaktiebolag deltar i delningen. Sedan Finansinspektionens yttrande kommit in till Bolagsverket, ska enligt paragrafen verket därför överlämna ärendet till tingsrätten. Detta gäller oavsett om någon borgenär har motsatt sig ansökan eller inte och oavsett om det i delningen deltar även ett eller flera vanliga aktiebolag.

10 kap. 44 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.9.

I paragrafen anges när domstolen ska avslå en ansökan om att få verkställa en delningsplan. Som framgår av andra stycket är det inte tillräckligt för ett avslag att borgenärerna, främst tjänstepensions-teknarna, motsätter sig en delning, om det av Finansinspektionens yttrande följer att det finns grund för att ändå ge tillstånd till verkställighet. Om domstolen anser det nödvändigt kan den begära att inspektionen kompletterar sitt yttrande (tredje stycket).

10 kap. 45 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.10.

I paragrafen anges de i förhållande till ABL ytterligare likvidationsgrunder som är tillämpliga för tjänstepensionsaktiebolag. Motsvarande likvidationsgrunder finns i 11 kap. 45 § FRL.

I likhet med det som gäller för likvidationsgrunderna i 25 kap. 11 § ABL ska ett beslut om likvidation inte meddelas om likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning. Beslut om likvidation gäller omedelbart.

10 kap. 46 §

Paragrafen anger att vissa hänvisningar i ABL till årsredovisningslagen i fråga om tjänstepensionsaktiebolag i stället ska avse motsvarande bestämmelser i lagen (2014:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag.

10 kap. 47 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.10.

I paragrafen anges fall när prövning av frågan om likvidation av ett tjänstepensionsaktiebolag kan ske efter anmälan av Finansinspektionen. Möjligheten för Finansinspektionen att göra en sådan anmälan till rätten när det gäller försäkringsaktiebolag finns i 11 kap. 47 § FRL.

10 kap. 48 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.10.

I paragrafen görs vissa tillägg till de allmänna bestämmelserna om kontrollbalansräkningens innehåll. Dessa tillägg svarar mot bestämmelserna i 11 kap. 48 § FRL.

10 kap. 49 §

Paragrafen anger de fall, utöver dem som anges i ABL, när ett beslut om att likvidation ska upphöra och bolagets verksamhet återupptas inte får fattas. Paragrafen svarar mot bestämmelsen i 11 kap. 49 § FRL.

10 kap. 50 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.12.

I paragrafen fastslås kravet att ett tjänstepensionsaktiebolags firma ska innehålla ordet tjänstepension, men inte får innehålla ordet försäkring.

10 kap. 51 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 6.2.13.

Genom paragrafen utökas ansvaret för den i 29 kap. 1–3 §§ ABL angivna personkretsen till att avse även överträdelse av denna lag.

11 kap. Associationsrättsliga bestämmelser för ömsesidiga försäkringsbolag**Inledande kommentar om lagstiftningstekniken i 11 kap.**

Tjänstepensionsverksamhet får drivas av försäkringsaktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag och försäkringsföreningar. Ett av syftena med den nya lagen är att anpassa de associationsrättsliga reglerna för de olika försäkringsföretagsformerna till allmänna associationsrättsliga regelverk. Den lagteknik som använts vid anpassningen skiljer sig dock åt mellan de olika företagsformerna.

Ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag ska utgöra en särskild associationsform. Merparten av de associationsrättsliga bestämmelserna för de ömsesidiga tjänstepensionsbolagen har samlats i 11 kap. I detta kapitel finns hänvisningar till särskilda kapitel i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, FL, som också ska gälla för de ömsesidiga tjänstepensionssbolagen. Dessa bestämmelser kompletteras med särregler som anses motiverade av verksamhetens inriktning (tjänstepensionsverksamhet), skyddet för tjänstepensionstecknarna och andra ersättningsberättigade, företagsformens särart eller EU:s rättsregler.

Vissa bestämmelser i FL är således tillämpliga på de ömsesidiga tjänstepensionssbolagen på sätt som framgår av hänvisningar i 11 kap. Framtida ändringar i FL i de delar som det hänvisas till i den nya lagen kommer således med automatik bli tillämpliga på de ömsesidiga försäkringsbolagen, om inte särreglering införs.

Bestämmelserna i 11 kap. är systematiserade i enlighet med FL.

11 kap. 1 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.1.

Paragrafen definierar i *första stycket* vilka som är delägare i ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag. *Andra stycket* innebär att även tjänstepensionsberättigade som inte är tjänstepensionstecknare under vissa förutsättningar kan vara delägare om så föreskrivs i bolagsordningen.

11 kap. 2 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.1.

I paragrafens första stycke klargörs att delägarna som huvudregel inte har något personligt betalningsansvar för bolagets förpliktelser.

Paragrafen innebär att delägarna i ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag genom föreskrifter i bolagsordningen kan bli skyldiga att göra kapitaltillskott till bolaget.

11 kap. 3 §

I paragrafens första stycke klargörs att när en hänvisning görs till FL ska bestämmelserna där gälla för ömsesidiga tjänstepensionsbolag trots att den lagen använder orden ekonomisk förening. Detsamma

gäller för medlem, stadgar och föreningsstämma som för ömsesidiga tjänstepensionsbolag ska gälla för delägare, bolagsordning och bolagsstämma.

Paragrafen innehåller i *andra stycket* en förklaring till hänvisningstekniken. I enlighet med motsvarande bestämmelse för tjänstepensionsaktiebolag i 10 kap. 1 § anges att när det i FL hänvisas till bestämmelser i den lagen ska hänvisningen avse även bestämmelser i den förevarande lagen. Det betyder att bestämmelserna i den förevarande lagen ska beaktas i samma utsträckning som om de var intagna i FL.

11 kap. 4 §

I paragrafen görs en hänvisning till att bestämmelserna i FL om moderförening, dotterföretag, koncern och avancerad elektronisk signatur ska gälla för ömsesidiga tjänstepensionsbolag.

11 kap. 5 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.1.

Paragrafen innebär att Finansinspektionen genom föreskrifter kan göra bestämmelser om koncerner tillämpliga på sådana företagsgrupper som inte uppfyller koncerndefinitionen i FL, men där de ingående bolagen har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning, s.k. oäkta koncerner.

11 kap. 6 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.2.

I denna paragraf och i 7–12 §§ samt 14–22 §§ finns bestämmelser om hur ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag bildas, vilka avviker från de som gäller för ekonomiska föreningar. *Första* och *andra styckena* i denna paragraf anger vem som får vara stiftare. I *tredje stycket* ges Finansinspektionen rätt att tillåta någon annan att vara stiftare. Sådant tillstånd bör i första hand kunna komma i fråga för den som inte uppfyller kraven på att vara bosatt eller ha säte i ett land inom EES.

11 kap. 7 §

Paragrafen innehåller behörighetskrav för stiftare.

11 kap. 8 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.2.

Paragrafen innebär att stiftarna ska ange villkoren för bolagsbildningen och upprätta en bolagsordning. Den innebär vidare att stiftarna ska bestämma hur många tjänstepensionsförmånsavtal som måste vara tecknade, och till vilket belopp, för att bolaget ska få anses bildat. Hänsyn ska då tas både till vilken tjänstepensionsrörelse som bolaget ska driva och till hur stort garantikapital som ska betalas in.

11 kap. 9 §

Förslaget har behandlats i avsnitten 7.2.2 och 7.2.7.

Paragrafen behandlar tillskott av garantikapital.

Första stycket innebär att det alltid måste tillskjutas garantikapital när ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag ska bildas. Endast om det finns särskilda skäl kan ett tillskott av garantikapital underlåtas. För registrering av bolaget krävs enligt 18 § att hela garantikapitalet har betalats in.

Av *andra stycket* framgår att det är möjligt att ta emot tillskott av garantikapital även vid ett senare skede. Ett sådant beslut ska registreras, vilket förutsätter att hälften av tillskottet har betalats in till bolaget. När registreringen har skett är dock hela ökningen registrerad. Den resterande delen måste ha betalats inom sex månader från registreringen.

Enligt *tredje stycket* ska garantikapitalet alltid betalas med pengar.

11 kap. 10 §

Paragrafen innebär att garantikapital ska betalas tillbaka till garanten när det inte längre behöver vara kvar i bolaget. Det fortsatta behovet av garantikapital ska bedömas mot bakgrund av dels vad som krävs för att driva rörelsen, dels kraven på kapital enligt 7 kap.

11 kap. 11 §

Paragrafen anger vad ett ömsesidigt tjänstepensionsbolags bolagsordning ska innehålla. I överensstämmelse med nuvarande bestämmelser ska även anges reglerna för rösträtt och särskilt om delägarnas rösträtt ska utövas genom utsedda fullmäktige. Dessutom ska anges om ett bolag tillämpar den nya möjligheten att ta emot förlagsinsatser.

11 kap. 12 §

Paragrafen behandlar stiftelseurkunder.

11 kap. 13 §

Paragrafen behandlar teckning av förmånsavtal.

11 kap. 14 §

Paragrafen innebär att beslut om bolagsbildningen ska fattas på en konstituerade stämma. Den anger vidare vilka som ska kallas till stämman och vad som ska hållas tillgängligt före och på stämman.

11 kap. 15 §

Paragrafen anger kraven för att bolaget ska kunna anses bildat samt att styrelse och revisor ska väljas när bolaget har bildats. Det får anses ligga i sakens natur att omröstning enligt andra stycket saknar betydelse om frågan om bolagets bildande har fallit på grund av bestämmelserna i första stycket.

11 kap. 16 §

Paragrafens första stycke innehåller ett kvittningsförbud för den som ska betala garantikapital. I andra stycket finns ett förbud för bolaget att överlåta eller pantsätta en fordran på garantikapital.

11 kap. 17 §

Paragrafens *första stycke* innebär att betalning för förmånsavtal och garantikapital ska ske till ett särskilt av stiftarna öppnat konto och att dessa medel får lyftas först när en styrelse valts för bolaget.

Andra stycket innebär att de insatta medlen, inklusive gottgjord ränta, ska betalas tillbaka om bolaget inte bildas.

11 kap. 18 §

Enligt paragrafens första stycke räknas tiden för registrering alltid från tillståndsbeslutet. I andra stycket anges krav på att garantikapitalet ska var fullt inbetalt innan registrering kan ske.

11 kap. 19 §

Av paragrafens *första stycke* framgår att frågan om bolagsbildning har fallit om anmälan om registrering inte sker inom den sexmånadersfrist som anges i 19 § eller om Bolagsverket har avskrivit registreringsanmälan eller vägrat registrering.

I *andra stycket* regleras rätten till återbetalning om bolagsbildningen faller. I samtliga berörda situationer ges en rätt att återfå inbetalda belopp jämte avkastning. De återbetalningspliktiga, dvs. styrelseledamöterna, har rätt att avräkna vissa kostnader för bolagsbildningen.

Det solidariska ansvar som styrelseledamöterna har för återbetalningen innebär att de blir skyldiga att själva täcka eventuellt uppkommande brist. Det gäller även om bristen beror på något som inte kan läggas den betalningsansvarige till last, t.ex. en förskingring av en annan styrelseledamot. I en sådan situation kan emellertid de som har fullgjort återbetalningsskyldigheten regressvis vända sig mot den som har förorsakat bristen.

11 kap. 20 §

I paragrafen fastslås att bolaget inte kan förvärva rättigheter, åta sig skyldigheter eller föra talan förrän det har registrerats. Detta kan också uttryckas så att det är först i och med registreringen som bolaget får "rättskapacitet".

Lagen ger styrelsen en möjlighet att före bolagets registrering föra talan i mål rörande bolagsbildningen eller i annat fall driva in betalning för garantikapital. Bestämmelserna torde främst få betydelse i de fall då stiftelseurkunden undertecknas innan full betalning har erlagts.

11 kap. 21 §

Paragrafen reglerar den situationen att någon rättshandlar för bolagets räkning innan det har registrerats. De som har medverkat i en sådan åtgärd svarar solidariskt för de förpliktelser som har uppkommit genom åtgärden. Ansvaret övergår dock i vissa fall på bolaget i och med dess registrering. Så är fallet när det gäller förpliktelser som har uppkommit efter bolagets bildande och för förpliktelser som följer av stiftelseurkunden.

11 kap. 22 §

Av paragrafen framgår att den som sluter avtal med ett oregistrerat bolag utan att känna till att bolaget var oregistrerat har rätt att frånträda avtalet fram till dess att registrering sker. Av allmänna rättsgrundsatser följer dock att om avtalsparten, informerad om att bolaget inte är registrerat, förklarar sig vilja stå fast vid avtalet, så förlorar han eller hon rätten att frånträda avtalet.

Av paragrafen framgår vidare att den som har ingått avtal med bolaget med vetskap om att bolaget var oregistrerat inte har någon rätt att frånträda avtalet. Om frågan om bolagsbildning förfaller därför att någon ansökan om registrering inte ges in i rätt tid eller därför att Bolagsverket avslår ansökan, är dock avtalsparten normalt inte längre bunden av avtalet. Har det särskilt avtalats om vad som ska gälla för det fall att bolagsbildningen inte blir av, gäller dock detta.

11 kap. 23 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.7.

I paragrafens *första stycke* klargörs att ömsesidiga tjänstepensionsbolag i framtiden ska ha möjlighet att ta upp förlagsinsatser i enlighet med vad som gäller enligt 5 kap. FL.

Bestämmelser om uppgifter om förslagsinsatser i bolagsordningen finns i 11 §. Särskilda bestämmelser om återbetalning av förslagsinsatser vid likvidation och konkurs finns i 66 § andra stycket.

I *andra stycket* ges en särregel för förslagsinsatser i ömsesidiga bolag i fråga om den tillåtna storleken för sådana insatser som inte betalas in av delägare. Den sammanlagda summan av sådana externa förslagsinsatser får efter tillskjutandet högst motsvara bolagets övriga egna kapital. Vad som utgör övrigt eget kapital får bedömas med utgångspunkt i balansräkningens siffror.

Om det finns synnerliga skäl ska Finansinspektionen enligt *tredje stycket* i ett enskilt fall kunna ge tillstånd till högre insats. Ett sådant tillstånd kan bli aktuellt framför allt i en situation när bolagets eget kapital på grund av finansiella problem är så litet att begränsningen hindrar ett nödvändigt kapitaltillskott.

11 kap. 24 §

Förslaget behandlas i avsnitt 7.2.7.

I paragrafen stadgas att ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag inte får ta upp vinstandelslån eller kapitalandelslån.

11 kap. 25 §

I paragrafen klargörs, genom en hänvisning till 6 kap. FL, att ömsesidiga tjänstepensionsbolag i fortsättningen ska tillämpa dessa bestämmelser avseende bolagets ledning. Vissa undantag och tillägg görs dock i 26–32 §§.

11 kap. 26 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.3.

Första stycket innebär att det till skillnad från vad som gäller för ekonomiska föreningar inte finns något krav på att styrelseledamöterna ska vara delägare i bolaget.

I paragrafen ges särregler för styrelseledamöter i ömsesidiga bolag. I *andra stycket* fastställs att det även fortsättningsvis ska finnas krav på att minst hälften av styrelseledamöterna i ett ömsesidigt bolag ska vara oberoende.

11 kap. 27 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.3.

Paragrafen anger en skyldighet för bolagsstämman ordförande att inför styrelseval lämna uppgifter till stämman om vilka uppdrag den som valet gäller har i andra företag.

11 kap. 28 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.3.

I paragrafen fastslås kravet att en verkställande direktör alltid ska utses samt att denne inte får vara ordförande i styrelsen.

11 kap. 29 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.3.

I paragrafen ges ett tillägg till jävsbestämmelserna i 6 kap. 10 § FL. Den innebär att en styrelseledamot eller den verkställande direktören är jävig även vid frågor om avtal mellan det ömsesidiga tjänstepensionsbolaget och en juridisk person som styrelseledamoten eller den verkställande direktören får företräda antingen ensam eller tillsammans med någon annan. Jäv föreligger emellertid inte om tjänstepensionsbolaget äger samtliga aktier i dess motpart och om motparten är ett annat bolag än ett tjänstepensionsaktiebolag som inte får dela ut vinst.

11 kap. 30 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.3 och 7.2.4.

Paragrafen anger att garantier och ersättningsberättigande som på grund av förmånsavtal har rätt till överskott ingår bland dem som inte otillbörligt får förfördelas genom beslut av bolagsstämman eller rättshandling eller någon annan åtgärd av styrelse eller någon annan ställföreträdare i ömsesidiga tjänstepensionsbolag.

11 kap. 31 §

I paragrafen ges ett tillägg till 6 kap. 13 § andra stycket FL. Genom bestämmelserna begränsas ställföreträdares lydnadsplikt i förhållande till överordnade bolagsorgan så att en föreskrift inte får följas om den strider mot FL, den förevarande lagen, lagen om årsredovisning i tjänstepensionsföretag eller bolagsordningen.

11 kap. 32 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.3.

Paragrafen ger ett tillägg i förhållande till bestämmelserna om ställföreträdares befogenhets- och behörighetsöverskridande rättshandlingar i 6 kap. 14 § FL.

11 kap. 33 §

I paragrafen klargörs genom en hänvisning till 7 kap. FL att ömsesidiga tjänstepensionsbolag i fortsättningen ska tillämpa dessa bestämmelser avseende bolagsstämma. Vissa undantag och tillägg görs dock i 34–42 §§.

11 kap. 34 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.4.

Paragrafen innebär att garanters rätt att besluta i ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag endast kan utövas på bolagsstämman. Den innebär vidare ett tillägg till FL så att bestämmelserna där om rätt att besluta i en förenings angelägenheter även ska gälla garanterna om de enligt bolagsordningen har rösträtt på bolagsstämman. Att sådan rösträtt ska regleras i bolagsordningen framgår av 11 §.

11 kap. 35 §

I paragrafen klargörs att det inte ska gälla särskilda krav på medlemskap eller närståendeförhållande för att kunna uppträda som ombud för eller biträde åt en delägare.

11 kap. 36 §

I motsatts till vad som enligt 7 kap. 4 § tredje stycket FL gäller för ekonomiska föreningar, krävs – enligt paragrafen – i ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag, att den andel som begär att ett beslut skjuts upp till en fortsatt stämma uppgår till minst en tiondel av de närvarande röstberättigade.

11 kap. 37 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.6.

I bestämmelsen regleras förslagsrätten för delägare när fullmäktige utsetts. Presumtionen är att reglerna i FL ska gälla, men de ömsesidiga bolagen ges möjlighet att föreskriva om undantag i bolagsordningen.

11 kap. 38 §

I bestämmelsen fastslås att om inte styrelsen sammankallar stämma enligt lagens regler ska denna skyldighet ligga på Finansinspektionen och inte som för ekonomiska föreningar på Bolagsverket.

11 kap. 39 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.5 och 7.2.6.

Paragrafens *första stycke* innebär att minst hälften av fullmäktige ska utses av delägarna eller organisationer som kan anses företräda delägarna. Enligt *andra stycket* ska inte heller regeln i sistnämnda bestämmelse om längsta mandattid för fullmäktig gälla för ömsesidiga bolag.

I syfte att minska administrationskostnaderna får enligt *tredje stycket*, bestämmelser tas in i bolagsordningen om att tillhållande av redovisnings- och revisionshandlingar enligt 7 kap. 8 § FL ska ske på bolagets webbplats fram till bolagsstämma.

Av *fjärde stycket* framgår att delägarna har rätt att närvara och yttra sig vid ett fullmäktigesammanträde, om inte annat anges i bolagsordningen.

11 kap. 40 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.4.

Paragrafen innebär särregler i förhållande till 7 kap. 14 § FL för ändringar av bolagsordningen i ett ömsesidigt bolag.

11 kap. 41 §

Enligt paragrafen ska ändringar av villkor för vinstutdelning eller förlusttäckning endast kunna ske om ändringarna inte kan antas försämra rätten för tjänstepensionstecknarna eller andra ersättningsberättigade på grund av förmånsavtal.

11 kap. 42 §

I paragrafen regleras särskilt vad som gäller vid sådana ändringar av bolagsordningen som avser delägarnas ansvarighet vid uttaxering. Att uttaxering får förekomma i ett ömsesidigt försäkringsbolag framgår av 2 §.

Av första stycket framgår att en ändring får tillämpas först ett år efter det att beslutet registrerats om inte samtliga röstberättigade biträdde beslutet. I *andra stycket* ställs krav på offentliggörande genom kungörelse av beslutet. Dessutom ska alla delägare med känd adress få en underrättelse om beslutet.

Tredje stycket innebär en rätt för en delägare som inte röstat för beslutet att inom ett år från det att beslutet registrerades häva sitt förmånsavtal med bolaget. Delägaren har då rätt att få tillbaka den del av premien som inte är intjänad av bolaget och återbäring. Beräkningen av det belopp tjänstepensionstecknaren har rätt att återfå ska avse den tidpunkt då avtalet upphör att gälla.

11 kap. 43 §

I paragrafen klargörs genom en hänvisning till 8 kap. FL att ömsesidiga tjänstepensionsbolag i fortsättningen ska tillämpa dessa bestämmelser avseende revision. Vissa tillägg görs dock i 44 §. Dessutom har tillkommit bestämmelser om allmän granskning i 45–63 §§.

11 kap. 44 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.8.

Paragrafen anger vissa i förhållande till FL skärpta krav på revisorer i ömsesidiga tjänstepensionsbolag. Bestämmelsen i 8 kap. 5 § FL, som endast gäller i större ekonomiska föreningar, är således inte tillämplig på ömsesidiga bolag. Bestämmelserna i *första* och *andra styckena* innebär att minst en revisor alltid måste utses av bolagsstämman och att endast auktoriserade eller godkända revisorer får vara revisorer i ett ömsesidigt bolag. Minst en av de revisorer som utsetts av bolagsstämman måste dessutom uppfylla högre krav och åtminstone vara godkänd revisor som har avlagt revisorsexamen. Det kan framhållas att bestämmelserna inte utesluter att ett revisionsbolag utses till revisor enligt 8 kap. 3 § tredje stycket FL, om den huvudansvarige uppfyller de här angivna kraven.

Tredje stycket innebär att en utsedd revisor ska anmälas för registrering på sätt som gäller för en förening som omfattas av 8 kap. 18 § FL.

11 kap. 45 §

Enligt paragrafen får lekmannarevisorer utses om inte bolagsordningen föreskriver annat. Paragrafens utformning följer den i 10 kap. 1 § ABL.

11 kap. 46 §

Av paragrafen framgår att liksom för revisorer får suppleant utses för lekmannarevisor.

11 kap. 47 §

I paragrafen anges omfattningen och inriktningen på lekmannarevisorns granskning. En utförlig redogörelse för lekmannarevisorns granskning i aktiebolag finns i kommentaren till 11 kap. 4 § i 1975 års aktiebolagslag (prop. 1997/98:99 s. 276 och 277). Det som där sägs bör kunna vara vägledande även för lekmannarevisorer i ömsesidiga tjänstepensionsbolag, men granskningen måste också självklart anpassas bl.a. till den speciella verksamhet som bolagen bedriver.

11 kap. 48 §

I likhet med vad som gäller för revisorer kan det i bolagsordningen meddelas särskilda anvisningar för lekmannarevisorns granskningsuppdrag.

11 kap. 49 §

I paragrafen anges att lekmannarevisorn efter varje räkenskapsår ska lämna en granskningsrapport.

11 kap. 50 §

I överensstämmelse med EU:s åttonde bolagsrättsliga direktiv föreskrivs i paragrafen att en lekmannarevisor inte får underteckna revisionsberättelsen.

11 kap. 51 §

På motsvarande sätt som när det gäller revisorer ska ledningen ge lekmannarevisorerna tillfälle att genomföra granskningen samt lämna de upplysningar och det biträde som lekmannarevisorn begär.

11 kap. 52 §

Enligt paragrafen väljs en lekmannarevisor som huvudregel av bolagsstämman.

På samma sätt som i allmänna aktiebolag har lekmannarevisorn i ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag rätt till ersättning från bolaget. Uppdraget att vara lekmannarevisor kommer även i dessa bolag att gälla tills vidare om inget annat angetts.

11 kap. 53 §

I paragrafen anges obehörighetsgrunder. Till skillnad från vad som gäller för revisorer anges i obehörighetsgrunderna även att en lekmannarevisor inte får vara underårig.

11 kap. 54 §

Paragrafen innehåller jävsgrunder. Dessa är i sak desamma som för revisorer.

11 kap. 55 §

Paragrafen reglerar revisorsbiträden. Jävsreglerna enligt 54 § gäller även dem.

11 kap. 56 §

Någon bestämd mandattid gäller inte för lekmannarevisorer utan uppdragets längd bestäms normalt av bolagsstämman. Av paragrafen framgår att lekmannarevisorns uppdrag, i likhet med det som gäller för vanliga revisorer enligt FL, kan upphöra när som helst.

11 kap. 57 §

Paragrafen behandlar lekmannarevisorns granskningsrapport.

11 kap. 58 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.8.

Paragrafen behandlar granskningsrapporten. På samma sätt som revisionsberättelsen och redovisningshandlingarna ska denna rapport hållas tillgänglig hos bolaget inför den ordinarie bolagsstämman. Även granskningsrapporten ska sändas till de aktieägare och röstberättigade som begär det.

11 kap. 59 §

Paragrafen behandlar lekmannarevisorns rätt att närvara vid bolagsstämman och i vissa fall dessutom skyldighet därtill. Den överensstämmer med det som gäller för revisorer.

11 kap. 60 §

Paragrafen behandlar reglerna om tystnadsplikt. De överensstämmer med det som gäller för revisorer.

11 kap. 61 och 62 §§

Paragrafen behandlar reglerna om upplysningsskyldighet. De motsvarar det som gäller för revisorer.

11 kap. 63 §

Paragrafen behandlar registrering av lekmanarevisorer.

11 kap. 64 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.9.

Paragrafen innebär att utbetalning av ett ömsesidigt tjänstepensionsbolags medel till garanter och innehavare av förlagsandelar bara får ske enligt de särskilda reglerna härom i den förevarande lagen och FL.

11 kap. 65 och 66 §§

Paragraferna behandlar vinstutdelning till garanter och innehavare av förlagsandelar.

11 kap. 67 §

Paragrafens *första stycke* behandlar återbetalning av garantikapital. När det gäller beslut om återbetalning av garantikapital är bolagsstämman beslutsorgan.

Av paragrafens *andra stycke* framgår att vid ett ömsesidigt tjänstepensionsbolags upplösning har garanter, och nu även innehavare av förlagsandelar, sämre rätt än bolagets övriga borgenärer (såväl delägarna i bolaget som bolagets andra borgenärer).

11 kap. 68 §

Paragrafen reglerar verkan av att otillåtna utbetalningar skett till garanten och nu även innehavare av förlagsandelar.

Enligt *första stycket* ska mottagaren betala tillbaka det han erhållit med ränta. Om utbetalningen avser vinstutdelningen fordras dock att bolaget kan visa att mottagaren insåg eller borde ha insett att utbetalningen stred mot den förevarande lagen eller FL.

Enligt *andra stycket* kan de som medverkat till den otillåtna utbetalningen vara skyldiga att täcka eventuell brist i återbetalningen av medel.

11 kap. 69 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.9.

Paragrafen klarlägger huvudregeln att årsvinsten i ett ömsesidigt bolag ska användas till återbäring till tjänstepensionstecknarna. Undantaget är medel som tas i anspråk för vinstutdelning eller för att täcka förluster enligt bestämmelser i bolagsordningen eller när annat följer av den förevarande lagen eller av lagen om årsredovisning i tjänstepensionsföretag.

11 kap. 70 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.9.

Paragrafen reglerar i *första stycket* fördelningen av överskott och anger för detta kontributionsmetoden. Kontributionsprincipen innebär att fördelningen ska utgå från förmånsavtals bidrag till överskottet. En avvikelse kan ske om det följer av bestämmelser i förmånsavtalet eller bolagsordningen. Beträffande *andra stycket*, se författningskommentaren till 10 kap. 18 §.

11 kap. 71 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.9.

Paragrafen innehåller bestämmelser om konsolideringsfond.

11 kap. 72 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.9.

Till skillnad från ekonomiska föreningar finns inte någon skyldighet för ömsesidiga tjänstepensionsbolag att göra avsättningar av vinsten till en reservfond. När en sådan fond finns ska reglerna i 10 kap. 6 § andra och tredje styckena FL tillämpas. Anledningen till att en sådan fond finns kan t.ex. vara för att uppfylla krav på att belopp som en förlagsandelsinnehavare inte får ut vid inlösen av en förlagsinsats förs till reservfonden, att belopp ska sättas av till reservfonden enligt bolagsordningen eller att belopp som enligt beslut av bolagsstämman iövrigt ska föras över från det redovisade fria egna kapitalet till reservfonden.

11 kap. 73 §

Paragrafens bestämmelser möjliggör beslut av bolagsstämman om gåvor till allmännyttiga eller därmed jämförliga ändamål. Styrelsens möjlighet att fatta beslut om sådana gåvor inskränks till tillgångar som med hänsyn till bolagets ställning är av ringa betydelse.

11 kap. 74 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.10.

Paragrafen behandlar frivillig likvidation.

11 kap. 75 §

Paragrafen behandlar tvångslikvidation.

11 kap. 76 §

I paragrafens första stycke klargörs genom hänvisning till 11 kap. 5, 6a–17 §§ FL att dessa bestämmelser avseende genomförandet av en likvidation ska tillämpas för ömsesidiga livförsäkringsbolag. Vissa tillägg görs dock i 77–79 §§. Av paragrafens andra stycke framgår att även bestämmelserna i 11 kap. 6 § FL ska gälla vid ärende enligt 75 § andra stycket.

11 kap. 77 §

Paragrafen innehåller ett tillägg till 11 kap. 12 § FL om vilka bestämmelser i årsredovisningslagarna som inte ska tillämpas för likvidatorers redovisning och dess behandling på stämman.

11 kap. 78 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.10.

Paragrafen anger att det är delägarna i ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag som ska få del av tillgångarna vid skiftet och att fördelningen dem emellan ska ske enligt fördelningsgrunder som ska anges i bolagsordningen.

11 kap. 79 §

Paragrafen innebär särregler i förhållande till 11 kap. 17 § FL om när ett beslut om att likvidation ska upphöra och bolagets verksamhet återupptas inte får fattas i ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag.

11 kap. 80 §

I paragrafen klargörs genom en hänvisning till 11 kap. 19 och 20 §§ FL att det som föreskrivs om konkurs i de bestämmelserna fortsättningsvis ska tillämpas även för ömsesidiga tjänstepensionsbolag.

11 kap. 81 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.11.

I paragrafen fastslås att det endast är ett annat ömsesidigt tjänstepensionsbolag eller motsvarande juridisk person med hemvist inom ett annat land inom EES än Sverige som genom fusion kan överta ett ömsesidigt bolags samtliga tillgångar och skulder.

11 kap. 82 §

I paragrafen klargörs genom en hänvisning till 12 kap. FL att ömsesidiga tjänstepensionsbolag i fortsättningen ska tillämpa dessa bestämmelser avseende fusion.

11 kap. 83 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.11.

Paragrafen reglerar förfarandet vid ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan. Förfarandet ska även tillämpas vid gränsöverskridande fusion. Finansinspektionen är skyldigt att skicka en särskild underrättelse om ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen till Bolagsverket och Skatteverket. Underrättelsen motsvarar den särskilda underrättelse om att kallelse till föreningens borgenärer har skett som Bolagsverket ska skicka till Skatteverket enligt 12 kap. 14 § tredje stycket FL. Skatteverket uppmärksammas därmed på att en ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan är under handläggning och har möjlighet att ingripa med stöd av 12 kap. 13 § FL.

11 kap. 84 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.11.

Paragrafen anger vad tillståndsprövningen ska omfatta.

11 kap. 85 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.11.

Paragrafen upptar de fall när en ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan ska avslås. När det gäller innebörden av begreppet "allmänintresse" kan hänvisas till prop. 2005/06:150 s. 116 ff.

11 kap. 86 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.11.

Paragrafens *första stycke* anger att fusionen ska registreras i tjänstepensionsföretagsregistret. Av paragrafens *andra stycke* framgår att en anmälan om registrering av beslut om tillstånd att verkställa en

fusionsplan ska göras inom två månader efter det att Finansinspektionens tillstånd att verkställa fusionsplanen har vunnit laga kraft. Om regeringen meddelat sådant beslut, räknas tiden från datumet för regeringens beslut.

11 kap. 87 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.11.

Paragrafen behandlar fusion genom absorption av ett helägt dotterbolag.

11 kap. 88 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.12.

I paragrafen anges två tillägg till bestämmelserna om skadeståndsansvar i FL. I *första stycket* utökas ansvaret för den i 13 kap. FL angivna personkretsen till att avse även överträdelser av denna lag.

I *andra stycket* utökas den personkrets som kan bli skadeståndsskyldig vid överträdelser av FL och denna lag till att även omfatta stiftare.

11 kap. 89 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.13.

Paragrafen innehåller regler om ett ömsesidigt tjänstepensionsbolags firma. Enligt *första stycket* ska firman innehålla orden ömsesidig och tjänstepension.

Enligt *andra stycket* får styrelsen anta bifirma, men denna får inte innehålla begreppet ömsesidig.

Firman ska vidare enligt *tredje stycket* skilja sig från andra firmor som är införda i tjänstepensionsföretagsregistret.

11 kap. 90 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 7.2.14.

Paragrafen innehåller en upplysning om att bestämmelser om registreringsmyndighet och register finns i ett senare kapitel i lagen.

11 kap. 91 §

I *första stycket* klargörs att de utpekade bestämmelserna om föreningsregistret i FL för ömsesidiga tjänstepensionsbolag i stället ska gälla tjänstepensionsföretagsregistret.

Andra stycket anger en särbestämmelse i förhållande till överklagandereglerna i FL.

11 kap. 92 §

Paragrafen anger att bestämmelserna om straff och vite i 16 kap. 1 § första och tredje styckena, 1 a § och 2 § FL gäller för ömsesidiga tjänstepensionsbolag. Att 16 kap. 1 § andra stycket undantas beror på att ömsesidiga tjänstepensionsbolag inte har någon skyldighet att föra en medlemsförteckning.

12 kap. Associationsrättsliga bestämmelser för tjänstepensionsföreningar

Inledande kommentar om lagstiftningstekniken i 12 kap.

Tjänstepensionsverksamhet får drivas av tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar. Ett av syftena med den nya lagen är att införa associationsrättsliga regler för de olika tjänstepensionsföretagsformerna som är anpassade till allmänna associationsrättsliga regelverk. Den lagstiftningsteknik som använts vid anpassningen skiljer sig dock åt mellan de olika företagsformerna.

En tjänstepensionsförening är en särskild form av förening. För tjänstepensionsföreningarna gäller FL, om inte annat är föreskrivet i den förevarande lagen. Bestämmelser om ekonomiska föreningar i annan författning gäller inte för tjänstepensionsföreningarna, om det inte är särskilt föreskrivet.

Framtida ändringar i FL kommer således i de flesta fall att bli automatiskt tillämpliga på tjänstepensionsföreningarna, om inte särregler införs. De associationsrättsliga särbestämmelserna för tjänstepensionsföreningarna har samlats i 12 kap.

12 kap. 1 §

Av paragrafen framgår vad en tjänstepensionsförening är.

12 kap. 2 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.1 och 8.4.1.

Av paragrafens *första stycke* framgår att FL gäller för tjänstepensionsföreningar, om inte annat följer av de särregler som finns i den nya lagen. Vidare klargörs att när FL tillämpas på en tjänstepensionsförening ska det som där sägs om ekonomisk förening i stället avse tjänstepensionssförening.

I *andra stycket* klargörs att när det i FL hänvisas till bestämmelser i den lagen ska hänvisningen i förekommande fall avse särbestämmelserna i den nya lagen som gäller i stället för eller utöver bestämmelserna i FL.

12 kap. 3 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.1 och 8.4.1.

Att FL gäller för tjänstepensionsföreningar, om inte annat följer av den nya lagen, framgår av 2 §. I paragrafen klargörs att definitionen av ekonomisk förening i 1 kap. 1 § FL inte gäller för tjänstepensionsföreningar. Vad som avses med en sådan förening framgår i stället av 1 §.

12 kap. 4 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.2.

Av paragrafen framgår att det i en tjänstepensionsförenings stadgar får föreskrivas om uttaxering och att en medlems ansvar för en förenings förpliktelser är subsidiärt, dvs. gäller bara om det saknas tillgångar eller medel i föreningen.

12 kap. 5 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.2.

I paragrafens *första stycke* ställs krav på att verksamhetskaptital tillskjuts när en tjänstepensionsföreningen bildas. Vidare framgår att verksamhetskaptitalet kan betalas av annan än medlem. Genom verksamhetskaptitalet tillförs föreningen erforderligt start- och rörelsekaptital.

Verksamhetskaptitalet är i redovisningssammanhang att hänföra till eget kaptital och får ingå i kaptitalbasen. Kravet på tillskjutande av verksamhetskaptital vid bildandet ska framgå av föreningens stadgar (se 6 § första stycket 4).

Av andra stycket framgår implicit att verksamhetskaptitalet måste betalas i pengar samt att föreningen inte får registreras innan hela verksamhetskaptitalet inbetalats. Av föreningens stadgar ska framgå vilka rättigheter i form av avkastning och rösträtt som tillfaller den som tillskjutit verksamhetskaptital (se 6 § första stycket 5 och 6).

Av tredje stycket framgår att verksamhetskaptitalet ska återbetalas när det inte längre behövs för att rörelsen ska kunna drivas ändamålsenligt och det är förenligt med bestämmelserna om kaptitalbasens sammansättning och storlek.

Enligt fjärde stycket ska vidare inbetalat verksamhetskaptital även återbetalas om föreningen inte blir registrerad. Av föreningens stadgar ska framgå i vilken ordning återbetalning av verksamhetskaptital ska ske (se 6 § första stycket 7).

12 kap. 6 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.2.

I paragrafen finns bestämmelser om innehållet i en tjänstepensionsföreningens stadgar. Av paragrafen framgår motsatsvis att en föreningens stadgar inte behöver innehålla uppgift om medlemsinsatser (se 2 kap. 2 § första stycket 4 FL). Inte heller behöver stadgarna innehålla uppgifter om uttagande av regelbundna eller på särskilt beslut om uttaxering beroende avgifter (se 2 kap. 2 § första stycket 5 FL). Undantagen är en följd av att det inte behöver förekomma några medlemsinsatser eller medlemsavgifter i en tjänstepensionsförening samt att det för sådana föreningar ska gälla särskilda bestämmelser om uttaxering, se punkten 7.

De krav på innehåll i stadgarna som finns i första stycket 1 överensstämmer med det som gäller för övriga tjänstepensionsföretag. Av punkten 3 framgår att stadgarna ska innehålla uppgift om villkor för inträde i föreningen. Medlemskap kan enligt 1 § första stycket ges tjänstepensionstecknare eller tjänstepensionsberättigad. Av punkterna 3–6 framgår vilka uppgifter som ska finnas i stadgarna om föreningens verksamhetskapital. Av punkten 7 framgår att stadgarna i förekommande fall ska innehålla uppgift om det ansvar som kan gälla för medlem i föreningen enligt 4 §. I ett sådant fall ska det i stadgarna lämnas uppgifter om vilken typ av försäkringar som avses, i vilken situation, intill vilket belopp och i vilken ordning uttaxeringen kan ske hos medlemmarna samt hur uttaxeringen genomförs. Av punkten 8 framgår att stadgarna ska innehålla även uppgift om hur föreningens förlust får täckas.

12 kap. 7 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.2.

Enligt första stycket, som ersätter bestämmelserna om när anmälan för registrering ska ske i 2 kap. 3 § första och andra styckena FL, gäller för tjänstepensionsföreningar att verksamheten får börjas när beslut om tillstånd att driva rörelse har meddelats och att anmälan för registrering ska göras senast sex månader efter det att beslutet har meddelats.

Genom bestämmelsen i andra stycket ges styrelsen i en tjänstepensionsförening som ännu inte har registrerats samma möjligheter att vidta åtgärder för att erhålla utfäst verksamhetskapital som styrelsen i en ekonomisk förening har när det gäller att driva in utfästa insatser eller avgifter.

12 kap. 8 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.3.

I paragrafen stadgas att en tjänstepensionsförening får vara på sådant sätt sluten att den huvudsakligen är avsedd för anställda i visst eller vissa företag, personer tillhörande viss yrkesgrupp eller medlemmar i sammanslutning med sådan intressegemenskap att en samverkan i syfte att erhålla tjänstepensionsförmåner är naturlig.

12 kap. 9 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.3.

Av första stycket framgår att en medlem saknar rätt att utträda ur en tjänstepensionsförening om han eller hon på grund av sin anställning är skyldig att tillhöra föreningen.

Av andra stycket framgår att bestämmelsen i 3 kap. 6 § tredje stycket FL om att medlemsförteckning ska hållas tillgänglig hos föreningen förvar och en som vill ta del av den inte gäller för tjänstepensionsföreningar. Bestämmelsen är avsedd att förhindra röjande av integritetskänsliga uppgifter.

12 kap. 10 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.4.

Paragrafen innehåller en särregel om förlagsinsatser i en tjänstepensionsförening. Till skillnad från det som gäller enligt 5 kap. 1 § andra stycket FL bestäms beloppsbegränsningen när det gäller förlagsinsatser från andra än medlemmar i relation till föreningens övriga egna kapital.

Av andra stycket framgår dock att Finansinspektionen i ett enskilt fall får medge högre insatser om det finns synnerliga skäl.

12 kap. 11 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.5.

Av paragrafen framgår att en verkställande direktör alltid ska utses i en tjänstepensionsförening. Den verkställande direktören får inte vara ordförande i styrelsen.

12 kap. 12 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.5.

Paragrafen innehåller ett tillägg till jävsbestämmelserna i 6 kap. 10 § FL. Tillägget innebär att en styrelseledamot eller den verkställande direktören är jävig även vid frågor om avtal mellan tjänstepensionsföreningen och en juridisk person som styrelseledamoten eller den verkställande direktören får företräda antingen ensam eller tillsammans med någon annan. Jäv föreligger emellertid inte om

föreningen äger samtliga aktier i motparten och motparten är ett annat bolag än ett tjänstepensionsaktiebolag som inte får dela ut vinst.

12 kap. 13 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.5.

Paragrafen innehåller ett tillägg till 6 kap. 13 § andra stycket FL.

Genom bestämmelserna begränsas ställföreträdares lydnadsplikt i förhållande till överordnade föreningsorgan när en föreskrift strider mot bestämmelser i FL, förevarande lag, lagen om årsredovisning i tjänstepensionsföretag eller stadgarna.

12 kap. 14 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.5.

Paragrafens första stycke innehåller en särreglering i förhållande till bestämmelserna om ställföreträdares befogenhetsöverskridande rättshandlingar i 6 kap. 14 § första meningen FL. Tillägget innebär att rättshandlingar som företagits av ställföreträdare gäller mot föreningen om styrelsen eller den verkställande direktören överträtt en föreskrift om föreningens verksamhet eller andra föreskrifter som meddelats i stadgarna eller av ett föreningsorgan.

Av andra stycket framgår att en rättshandling inte gäller mot föreningen om ställföreträdare som avses i första stycket handlat i strid med bestämmelserna i lagen om ekonomiska föreningar om föreningsorgans behörighet, vilket är en särreglering i förhållande till 6 kap. 14 § andra meningen FL.

12 kap. 15 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.6.

Av paragrafen framgår att även den som tillskjutit verksamhetskapital får ges rösträtt på föreningsstämman (jfr 6 § första stycket 6).

12 kap. 16 §

Enligt paragrafen ska, om inte styrelsen sammankallar stämman enligt lagens regler, denna skyldighet ligga på Finansinspektionen och inte som för ekonomiska föreningar på Bolagsverket.

12 kap. 17 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.6.

I paragrafen klargörs att minst hälften av fullmäktige ska utses av tjänstepensionsföreningens medlemmar eller av en eller flera organisationer som kan anses företräda medlemmarna.

12 kap. 18 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.6.

I paragrafen föreskrivs att stämmans ordförande innan styrelseval hålls ska lämna uppgift till stämman om vilka uppdrag den som valet avser har i andra företag.

12 kap. 19 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.7.

I paragrafens första stycke anges vissa i förhållande till FL skärpta krav på revisorer i tjänstepensionsföreningar.

Bestämmelserna i andra stycket innebär att en utsedd revisor ska anmälas för registrering på sätt som gäller för en förening som omfattas av bestämmelserna i 8 kap. 18 § FL.

12 kap. 20 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.8.

I paragrafens första stycke klargörs att i stället för reglerna i 10 kap. 1 § FL om utbetalning av medel till medlemmarna ska för tjänstepensionsföreningar gälla att en förenings medel bara får delas ut till dessa i form av återbäring eller i samband med utskiftning vid föreningens likvidation.

I andra stycket klargörs att de detaljerade reglerna i 10 kap. 2–5 §§ FL om vinstutdelning, insatsemission och överskottsutdelning inte gäller för utbetalningar av föreningens medel till medlemmarna i en tjänstepensionsförening.

Att en försäkringsförenings medel får användas för återbäring till tjänstepensionstecknare och andra ersättningsberättigade på grund av förmånsavtal framgår av 23–25 §§. Att en förenings medel får användas för vinstutdelning till dem som tillskjutit verksamhetskapital framgår av 22 §. Att vinstutdelning får ske till innehavare av förlagsandelar framgår av 10 kap. 4 § andra stycket FL.

12 kap. 21 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.8.

I paragrafen anges förutsättningarna för att ge vinstutdelning till dem som tillskjutit verksamhetskapital. För att vinstutdelning ska kunna ske måste det framgå av föreningens stadgar. Bestämmelserna om vinstutdelning i 10 kap. 2 och 3–5 §§ FL ska tillämpas, vilket bl.a. medför begränsningar av storleken på vinstutdelningen i förhållande till föreningens egna kapital och konsolideringsbehovet samt krav på beslut av föreningsstämman.

12 kap. 22 §

Paragrafen innehåller huvudregeln att årsvinsten i en tjänstepensionsförening ska användas till återbäring till tjänstepensionstecknare eller ersättningsberättigade på grund av förmånsavtal.

Undantaget i punkten 1 gäller medel som tas i anspråk för vinstutdelning eller för att täcka förluster enligt föreningens stadgar.

Att stadgarna kan innehålla villkor om vinstutdelning till dem som tillskjutit verksamhetskapital och till innehavare av förlagsandelar framgår av 6 § första stycket 5.

Undantaget i punkten 2 gäller annan användning av årsvinsten som följer av den förevarande lagen eller lagen om årsredovisning i tjänstepensionsföretag.

Tjänstepensionsföreningarna har möjlighet att avstå från återbäring för att i stället föra över årsvinsten till konsolideringsfonden. Likaså har föreningarna möjlighet att föra över hela eller delar av årsvinsten till en reservfond.

12 kap. 23 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.8.

Enligt paragrafen ska en tjänstepensionsförening inrätta en konsolideringsfond. Konsolideringsfonden ska endast få sättas ned för att täcka förluster eller för annat ändamål enligt stadgarna. I övrigt ska tjänstepensionsföreningar i stadgarna ange enligt vilka regler föreningsstämman får förfoga över föreningens vinst eller på annat sätt täcka föreningens förlust. En sådan bestämmelse kan innebära att föreningens årsvinst ska avsättas till konsolideringsfonden och att, i den mån hela konsolideringsfonden inte behövs för föreningens konsolidering, den kan sättas ned av föreningsstämman för att användas för återbäring till medlemmarna.

12 kap. 24 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.8.

Paragrafen reglerar i första stycket fördelning av överskott och anger för detta kontributionsmetoden. Kontributionsprincipen innebär att fördelningen ska utgå från förmånsavtalets bidrag till överskottet. En avvikelse kan ske om det följer av bestämmelser i förmånsavtalet eller föreningens stadgar. Beträffande andra stycket, se författningskommentaren till 10 kap. 18 §.

12 kap. 25 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.8.

Paragrafen innebär att skyldigheten att göra avsättningar av vinsten till en reservfond enligt 10 kap. 6 § första stycket FL inte gäller för tjänstepensionsföreningar. De krav på avsättningar till reservfonden som finns i andra stycket samma paragraf gäller för tjänstepensionsföreningar. För sådana föreningar gäller även bestämmelserna i tredje stycket samma paragraf om under vilka förutsättningar reservfonden får sättas ned.

12 kap. 26 §

Paragrafen reglerar återbetalning av verksamhetskapital. Enligt första stycket ska beslut om sådan återbetalning fattas av föreningsstämman. Beslutet ska registreras hos Bolagsverket, och för registrering krävs att Finansinspektionen har gett tillstånd till återbetalningen. Återbetalning får inte ske förrän Bolagsverket har registrerat beslutet.

I andra stycket klargörs att de som tillskjutit verksamhetskapital har en efterställd rätt till betalning vid likvidation eller konkurs.

12 kap. 27 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.8.

Paragrafen innehåller ett tillägg till bestämmelserna i 10 kap. 7 § FL om återbetalningsskyldighet vid olagliga utbetalningar. Tillägget innebär att bestämmelserna om återbetalningsskyldighet även gäller vid utbetalningar som strider mot den förevarande lagen.

12 kap. 28 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.9.

Av paragrafens första stycke framgår när Bolagsverket ska besluta att en tjänstepensionsförening ska gå i likvidation. Punkterna 1–3 gäller utöver de grunder som anges i 11 kap. 4 och 4 a §§ FL.

I *tredje* stycket anges att en fråga om likvidation prövas på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören, en föreningsmedlem, en innehavare av en förlagsandel eller efter anmälan av Finansinspektionen. I likhet med det som gäller för likvidationsgrunderna i 11 kap. 4 § FL ska ett beslut om likvidation inte meddelas om likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning. Beslut om likvidation gäller omedelbart.

12 kap. 29 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.9.

I paragrafen klargörs att Finansinspektionen när det gäller tjänstepensionsföreningar i vissa fall har rätt att ansöka hos rätten eller hos registreringsmyndigheten om att en förening ska gå i likvidation.

12 kap. 30 §

Paragrafen innehåller en justering till 11 kap. 12 § första stycket FL när det gäller vilka bestämmelser i årsredovisningslagarna som inte ska tillämpas i fråga om likvidatorers redovisning och dess behandling på föreningsstämman.

12 kap. 31 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.9.

Paragrafen innehåller ett tillägg till bestämmelserna i 11 kap. 17 § första stycket andra meningen FL. Tillägget innebär särregler om när ett beslut om att en likvidation ska upphöra och föreningens verksamhet återupptas inte får fattas i en tjänstepensionsförening, bl.a. om likvidationen har sin grund i att föreningen saknar tillstånd att driva tjänstepensionsrörelse.

12 kap. 32 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.10.

I paragrafen fastslås att det endast är en annan tjänstepensionsförening eller en motsvarande juridisk person med hemvist inom ett annat land inom EES som genom fusion kan överta en tjänstepensionssförenings samtliga tillgångar och skulder.

12 kap. 33 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.10.

Paragrafen anger de bestämmelser i FL som inte ska tillämpas vid fusion med en tjänstepensionssförening samt utpekar de bestämmelser som i stället blir tillämpliga. Genom hänvisningstekniken som anges i 1 § gäller att varje hänvisning i FL eller annan lagstiftning till 12 kap. 10–12, 14–16, 35 §§ FL ska beträffande tjänstepensionssföreningarna i stället avse bestämmelserna i 34–36 §§ detta kapitel.

Med anledning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG av den 26 oktober 2005 om gränsöverskridande fusioner av bolag med begränsat ansvar har det i bl.a. FL tagits in särskilda bestämmelser om sådana fusioner. Bestämmelserna i denna paragraf omfattar fusioner mellan svenska tjänstepensionssföreningar och mot-

svarande juridiska personer med säte inom EES. Med motsvarande juridiska personer avses sådana utländska företagsformer som har de för tjänstepensionsföreningar kännetecknande grundegenskaperna. Om det övertagande bolaget i fusionen har eller, vid kombination, kommer att ha sitt säte i annat EES-land än Sverige krävs dessutom att bolaget har tillstånd att bedriva tjänstepensionsrörelse i sitt hemland.

Vid en gränsöverskridande fusion som en tjänstepensionsförening deltar i gäller bestämmelserna i 12 kap. 22–43 §§ FL med de undantag som framgår av förevarande paragraf. Liksom vid fusion i allmänhet ska 34–36 §§ detta kapitel tillämpas i stället för 12 kap. 10–12, 14–16 och 35 §§ FL.

12 kap. 34 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.10.

Paragrafen reglerar förfarandet vid ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan. Förfarandet ska även tillämpas vid gränsöverskridande fusion. Finansinspektionen är skyldig att skicka en särskild underrättelse om ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen till Skatteverket. Underrättelsen motsvarar den särskilda underrättelse om att kallelse till föreningens borgenärer har skett som Bolagsverket ska skicka till Skatteverket enligt 12 kap. 14 § tredje stycket FL. Skatteverket uppmärksammas därmed på att en ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplan är under handläggning och har möjlighet att ingripa med stöd av 12 kap. 13 § FL.

12 kap. 35 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.10.

Paragrafen anger vad Finansinspektionens tillståndsprövning ska omfatta.

12 kap. 36 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.10.

Paragrafen upptar de fall när en ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan ska avslås. I förhållande till nuvarande bestämmelser i UFL har en ny grund för avslag har införts i första stycket 4,

nämligen allmänintresset. Motsvarande rätt för Finansinspektionen att motsätta sig fusion om det är motiverat med hänsyn till allmänintresset finns sedan tidigare i lagen om europabolag och lagen om europakooperativ. När det gäller innebörden av begreppet ”allmänintresse” kan hänvisas till prop. 2005/06:150 s. 116 ff.

12 kap. 37 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.11.

Av paragrafen framgår att en anmälan om registrering av beslut om tillstånd att verkställa fusionsplan ska göras inom två månader efter det att tillstånd meddelats.

12 kap. 38 §

Paragrafen är en särbestämmelse i förhållande till 7 kap. 17 § femte stycket första meningen FL. Bestämmelsen i FL innebär att talan mot ett stämmobeslut att godkänna en fusionsplan som avser en gränsöverskridande fusion inte får väckas efter det att Bolagsverket eller allmän domstol har lämnat tillstånd till verkställande av fusionsplanen och tillståndsbeslutet har vunnit laga kraft (prop. 2007/08:15 s. 126 f.).

För tjänstepensionsföreningarnas del är det Finansinspektionen som lämnar tillstånd till verkställande av fusionsplanen. Av denna paragraf framgår därför att talan mot ett sådant stämmobeslut inte får väckas efter det att Finansinspektionens beslut vunnit laga kraft eller regeringen meddelat tillstånd till verkställande av fusionsplanen.

12 kap. 39 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.11.

I paragrafen anges ett tillägg till bestämmelserna om skadeståndsansvar i FL. Ansvar utökas för den i 13 kap. 1–3 §§ FL angivna personkretsen till att avse även överträdelser av den förevarande lagen.

12 kap. 40 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 8.4.12.

Paragrafen klargör att firman för en tjänstepensionsförening ska innehålla ordet tjänstepensionsförening och att ordet tjänstepensionsförening eller förkortning därav inte får tas in i en bifirma.

12 kap. 41 §

Paragrafen är en särbestämmelse i förhållande till bestämmelserna i 16 kap. 1 § andra stycket FL genom att hänsyn tas till särreglerna för tjänstepensionsföreningar i detta kapitel.

13 kap. Tillsyn

13 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.1.

I paragrafen behandlas frågor om registreringsmyndighet.

I paragrafen stadgas att Bolagsverket är registreringsmyndighet för tjänstepensionsföretag och att verket ska föra ett tjänstepensionsföretagsregister.

13 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.1 och 12.3.2.

I paragrafen behandlas frågor om tillsynen och dess omfattning.

I *första stycket* stadgas att Finansinspektionen har tillsyn över tjänstepensionsföretag. Tillsynen omfattar att verksamheten drivs enligt denna lag, andra författningar som reglerar tjänstepensionsföretagets näringsverksamhet, företagets bolagsordning eller stadgar, och styrdokument som företaget har upprättat och som har sin grund i författningar som reglerar företagets näringsverksamhet.

Finansinspektionen har dessutom enligt *andra stycket* tillsyn över att tjänstepensionsföretagets ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i denna lag.

Enligt *tredje stycket* ska Finansinspektionens tillsyn utgå från en proaktiv och riskbaserad metod.

13 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.1.

I paragrafen behandlas tillsynssamarbete.

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter inom EES, Europeiska kommissionen och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

13 kap. 4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.1.

I paragrafen behandlas underrättelse från ett tjänstepensionsföretag om påbörjad verksamhet.

När ett tjänstepensionsföretag har påbörjat sin verksamhet, ska styrelsen eller den verkställande direktören genast underrätta Finansinspektionen om det.

13 kap. 5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.1.

I paragrafen behandlas upplysningar från tjänstepensionsföretag.

Ett tjänstepensionsföretag ska lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet som inspektionen begär. Om företaget driver verksamhet i ett annat land inom EES, ska det, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen, lämna de upplysningar till behörig myndighet i det landet som den myndigheten behöver för att fullgöra sina uppgifter.

13 kap. 6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.1.

I paragrafen behandlas platsundersökningar.

I *första stycket* stadgas att Finansinspektionen får, när inspektionen anser att det är nödvändigt, genomföra en undersökning hos ett tjänstepensionsföretag.

Styrelsen och den verkställande direktören ska, enligt *andra stycket*, vid den tidpunkt som Finansinspektionen bestämmer hålla

tjänstepensionsföretagets tillgångar, räkenskapsmaterial och andra handlingar tillgängliga för granskning av befattningshavare hos inspektionen eller av någon annan som inspektionen har förordnat.

Enligt *tredje stycket* får Finansinspektionen genomföra en motsvarande undersökning hos ett företag som har fått i uppdrag av ett tjänstepensionsföretag att utföra vissa funktioner eller verksamheter, om det behövs för tillsynen av tjänstepensionsföretaget.

13 kap. 7 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.1.

I paragrafen behandlas upplysningar från och undersökningar hos andra än tjänstepensionsföretag.

Skyldigheten enligt 5 och 6 §§ att lämna upplysningar och hålla tillgångar och handlingar tillgängliga för granskning gäller även för styrelsen och den verkställande direktören eller motsvarande organ i ett företag vars verksamhet uteslutande ska vara att biträda ett tjänstepensionsföretag eller som ett tjänstepensionsföretag har ett bestämmande inflytande i (*punkten 1*), ordföranden och den verkställande direktören eller motsvarande befattningshavare i en skaderegleringsnämnd, villkorsnämnd eller i annat liknande organ, som biträder ett tjänstepensionsföretag (*punkten 2*), och styrelsen och den verkställande direktören i ett aktiebolag, om Finansinspektionen med bolagets samtycke har fattat beslut om en sådan skyldighet (*punkten 3*).

13 kap. 8 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.1.3.

I paragrafen behandlas Finansinspektionens förordnande av aktuarie.

Finansinspektionen får, enligt *första stycket*, förordna en eller flera aktuarier att tillsammans med tjänstepensionsföretagets aktuarie utföra de tekniska utredningarna och beräkningarna i företaget.

Aktuarien har, enligt *andra stycket*, rätt till skäligt arvode från tjänstepensionssföretaget för sitt arbete. Storleken på arvodet beslutas av Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska, enligt *tredje stycket*, utfärda en instruktion för de aktuarier som har förordnats av inspektionen. En aktuarie

som har förordnats av Finansinspektionen ska oavsett stämmans anvisningar följa den instruktion som inspektionen har utfärdat.

13 kap. 9 §

Förslaget behandlas i avsnitt 6.2.5, 7.2.8 och 8.4.7.

I paragrafen behandlas Fimamsinspektionens förordnande av revisor.

Enligt *första stycket* får Finansinspektionen förordna en eller flera revisorer att tillsammans med övriga revisorer delta i revisionen av ett tjänstepensionsföretag.

Revisorn har, enligt *andra stycket*, rätt till skäligt arvode från försäkringsföretaget för sitt arbete. Storleken på arvodet beslutas av Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska, enligt *tredje stycket*, utfärda en instruktion för de revisorer som har förordnats av inspektionen. En revisor som har förordnats av Finansinspektionen ska oavsett stämmans anvisningar följa den instruktion som inspektionen har utfärdat.

13 kap. 10 §

Förslaget behandlas i avsnitt 6.2.5, 7.2.8 och 8.4.7.

I paragrafen behandlas revisors och särskild granskares rapporteringsskyldighet.

En revisor eller en särskild granskare ska, enligt *första stycket*, genast rapportera till Finansinspektionen om han eller hon vid fullgörandet av sitt uppdrag i ett tjänstepensionssföretag får kännedom om förhållanden som kan utgöra en väsentlig överträdelse av de författningar som reglerar företagets verksamhet (*punkten 1*), kan påverka företagets fortsatta drift negativt (*punkten 2*), eller kan leda till att revisorn avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till anmärkning enligt 9 kap. 33 eller 34 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar (*punkten 3*).

Revisorn och granskaren har, enligt *andra stycket*, en motsvarande rapporteringsskyldighet om han eller hon får kännedom om förhållanden som avses i första stycket vid fullgörande av uppdrag som revisorn eller den särskilda granskaren har i tjänstepensionsföretagets

moderföretag eller dotterföretag eller ett företag som har en likartad förbindelse med försäkringsföretaget.

13 kap. 11 §

Förslaget behandlas i avsnitt 6.2.10 och 8.4.6.

I paragrafen behandlas frågan om sammankallande av styrelsen eller stämman.

Finansinspektionen får, enligt *första stycket* sammankalla styrelsen i ett tjänstepensionsföretag. Inspektionen får även begära att styrelsen kallar till extra stämma. Om styrelsen inte rättar sig efter en sådan begäran, får inspektionen utfärda en sådan kallelse.

Företrädare för inspektionen får, enligt *andra stycket*, närvara vid stämman och vid ett sådant styrelsesammanträde som inspektionen har sammankallat samt delta i överläggningarna.

13 kap. 12 §

Förslaget behandlas i avsnitt 8.4.9.

I paragrafen behandlas frågan om allmänt ombud vid konkurs.

När ett tjänstepensionsföretag har försatts i konkurs, ska Finansinspektionen, enligt förordna ett allmänt ombud. Det allmänna ombudet ska som konkursförvaltare delta i konkursboets förvaltning tillsammans med den eller de förvaltare som utses enligt konkurslagen (1987:672).

Det allmänna ombudet ska se till att tjänstepensionstecknarna omfattas av den förmånsrätt som följer av tjänstepensionsförmånsavtalen.

Det allmänna ombudet kan göra en sådan framställning om entledigande av förvaltare som avses i 7 kap. 5 § konkurslagen.

Även om beslut om delning av konkursboets förvaltning har fattats, får det allmänna ombudet delta i förvaltningen i dess helhet.

Bestämmelserna i konkurslagen om arvode till konkursförvaltare gäller också det allmänna ombudet.

13 kap. 13 §

Förslaget behandlas i avsnitt 6.2.10.

I paragrafen stadgas att Finansinspektionen har samma befogenheter i fråga om likvidatorerna som inspektionen har i fråga om styrelsen under ett tjänstepensionsföretags likvidation.

13 kap. 14 §

I paragrafen stadgas att tjänstepensionsföretag ska med avgifter bidra till att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet.

13 kap. 15 §

I paragrafen stadgas att regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i 14 § och att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar ett tjänstepensionsföretag ska lämna till Finansinspektionen enligt 5 §.

14 kap. Lämplighetsprövning av ägare i tjänstepensionsaktiebolag**14 kap. 1 och 2 §§**

Förslaget behandlas i avsnitt 6.2.1

I paragraferna behandlas krav på tillstånd för förvärv av ett kvalificerat innehav av akter i ett tjänstepensionsaktiebolag.

14 kap. 3 §

I paragrafen behandlas frågan om bekräftelse från Finansinspektionen om att ansökan om förvärvstillstånd kommit in till myndigheten.

14 kap. 4 och 5 §§

I paragraferna behandlas förutsättningarna för tillstånd till förvärv.

14 kap. 6 §

I paragrafen behandlas förvärvstillstånd vid nära förbindelser.

14 kap. 7 §

I paragrafen behandlas när beslut i fråga om förvärvstillstånd ska meddelas m.m.

14 kap. 8 §

I paragrafen behandlas beslut om tid för genomförande av förvärv.

14 kap. 9 §

I paragrafen behandlas anmälningsskyldigheten för den som avyttrar.

14 kap. 10 §

I paragrafen behandlas anmälningsskyldighet för tjänstepensionsaktiebolag.

14 kap. 11 §

I paragrafen behandlas anmälningsskyldighet för ägare som är juridisk person.

14 kap. 12 §

I paragrafen behandlas frågan om röstförbud.

14 kap. 13 och 14 §§

I paragrafen behandlas frågan om avyttringsplikt.

14 kap. 15 §

I paragrafen behandlas frågan när aktierna inte får medräknas.

14 kap. 16 §

I paragrafen behandlas frågan om förordnande av förvaltare.

14 kap. 17 §

I paragrafen stadgas att regeringen får meddela föreskrifter om handläggningen av tillståndsärenden enligt 1–6 §§.

15 kap. Ingripanden**15 kap. 1 §**

Förslaget behandlas i avsnitt 12.2.1.

I paragrafen behandlas när Finansinspektionen ska ingripa.

15 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.2.1.

I paragrafen behandlas hur Finansinspektionen ska ingripa.

15 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.2.1.

I paragrafen behandlas när Finansinspektionen får avstå från att ingripa.

15 kap. 4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.2.1.

I paragrafen behandlas frågor om finansiell saneringsplan och särskild företrädare.

15 kap. 5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.2.1.

I paragrafen behandlas frågor om plan för återställande av en tillfredsställande finansiell ställning.

15 kap. 6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.2.1.

I paragrafen behandlas överträdelse av beslut om rättelse.

15 kap. 7 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.2.1.

I paragrafen behandlas frågan om långsiktig åtgärdsplan.

15 kap. 8 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.2.1.

I paragrafen behandlas frågan om förbud eller begränsning i rätten att förfoga över tillgångar.

15 kap. 9–12 §§

Förslagen behandlas i avsnitt 12.2.2.

I paragraferna behandlas återkallelse av tillstånd.

15 kap. 13 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 12.2.3.

I paragrafen behandlas frågor om anmälan till behörig myndighet och till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa).

15 kap. 14–18 §§

Förslagen har behandlats i avsnitt 12.2.4.

I paragraferna behandlas frågor om straffavgift och förseningsavgift samt verkställighet av sådana beslut.

15 kap. 22 och 23 §§

Förslagen har behandlats i avsnitt 12.2.5.

I paragraferna behandlas frågor om ingripande mot den som saknar tillstånd.

15 kap. 24 §

I paragrafen behandlas frågan om vite.

15 kap. 25 §

I paragrafen stadgas att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om innehållet i en finansiell saneringsplan enligt 4 § (*punkten 1*) och innehållet i en åtgärdsplan enligt 7 § (*punkten 2*).

16 kap. Överklagande m.m.**16 kap. 1–3 §§**

Förslaget behandlas i avsnitt 12.2.6.

I 3 § läggs huvudregeln när det gäller överklagande av Finansinspektionens beslut enligt lagen fast. Med undantag från de beslut som inte får överklagas (se 1 §) och det beslut som för överklagas till regeringen (se 2 §) får Finansinspektionens beslut i enskilda fall överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

16 kap. 4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.2.6.

I paragrafen stadgas att Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

16 kap. 5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.2.6.

I paragrafen behandlas allmän förvaltningsdomstols förklaring att ett ärende onödigt uppehålls.

16 kap. 6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 12.2.6.

I paragrafen läggs fast vilka beslut av Bolagsverket som kan överklagas till tingsrätten i den ort där tjänstepensionsföretagets styrelse har sitt säte.

18.2 Förslaget till lagen (2015:000) om införande av tjänstepensionsrörelselagen**1 §**

Förslaget behandlas i avsnitt 17.1.2.

I paragrafen stadgas att tjänstepensionsrörelselagen och denna införelag ska träda i kraft den 1 januari 2016.

2–8 §§

Förslagen behandlas i avsnitt 17.3 och 17.4.

I paragraferna finns *bestämmelser om omvandling*.

I 9–34 §§ finns *särskilda övergångsregler för tjänstepensionsföretag som har bildats genom omvandling*. Förslagen har behandlats i avsnitt 17.3 och 17.4.

9 §

I paragrafen behandlas frågan om tjänstepensionsfrämmande verksamhet.

10 §

I paragrafen behandlas frågan om firma.

11 §

I paragrafen behandlas frågan om hänvisning i annan författning.

12 §

I paragrafen behandlas frågan om fortsatt giltighet av medgivna avvikelser och undantag.

13 §

I paragrafen behandlas frågan om avtal med en jävskrets om tjänster.

14 §

I paragrafen behandlas frågan om förbehåll om lösningsrätt.

15–17 §§

I paragraferna behandlas frågan om avgivande av aktieägares person- eller organisationsnummer, m.m.

18 och 19 §§

I paragraferna behandlas frågan om registrering och verkställande av äldre stämmobeslut.

20 §

I paragrafen behandlas frågan om registrering och verkställande av äldre styrelsebeslut.

21 §

I paragrafen behandlas frågan om uppdelning och sammanläggning av aktier.

22 §

I paragrafen behandlas frågan om revisor i ett omvandlat försäkringsaktiebolag.

23 §

I paragrafen behandlas frågan om revisor i en omvandlad understödsförening.

24 §

I paragrafen behandlas frågan om värdeöverföring.

25 och 26 §§

I paragraferna behandlas frågan om inlösen av minoritetsaktier.

27 och 28 §§

I paragraferna behandlas frågan om fusion m.m.

29 §

I paragrafen behandlas frågorna om likvidation och konkurs.

30 §

I paragrafen behandlas frågan om ingripande.

31 §

I paragrafen behandlas frågan om överklagande av äldre beslut.

32 §

I paragrafen behandlas frågan om styrelsens förslag till ändring av bolagsordningen.

33 §

I paragrafen behandlas frågan om ändring av bolagsordning eller stadgar före en omvandling.

34 §

I paragrafen behandlas frågan om säkerhetsförbindelser.

18.3 Förslag till lag (2015:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag**1 kap. Inledande bestämmelser****1 kap. 1 §**

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3 och 14.3.1.

Paragrafen anger i *första stycket* att lagen är tillämplig på tjänstepensionsföretag. Med tjänstepensionsföretag avses tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar som omfattas av tjänstepensionsrörelselagen (2015:000).

Vidare anges i *andra stycket* att finansiella holdingföretag som uteslutande eller huvudsakligen förvaltar andelar i dotterföretag som är tjänstepensionsföretag eller ett utländskt företag av motsvarande

slag ska upprätta sin koncernredovisning enligt bestämmelserna om koncernredovisning i 7 kap.

Årsredovisningen för den juridiska personen upprättas enligt det regelverk som denna ska tillämpa. Det innebär till exempel att ett finansiellt holdingföretag som är ett aktiebolag och omfattas av årsredovisningslagen (1995:1554), dvs. aktiebolaget är inte ett tjänstepensionsföretag, ska upprätta årsredovisningen för den juridiska personen enligt årsredovisningslagen och upprätta koncernredovisningen enligt lagen om årsredovisning i tjänstepensionsföretag.

1 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.1.

Paragrafens *första och tredje stycke* anger hur särskilda bestämmelser avseende olika associationsformer i årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas.

Ett tjänstepensionsaktiebolag ska tillämpa årsredovisningslagens regler om aktiebolag, ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag eller en tjänstepensionsförening ska tillämpa reglerna om ekonomiska föreningar i årsredovisningslagen om inget annat anges.

Vidare anges i *andra stycket* att bestämmelserna om större företag och större koncerner ska tillämpas av tjänstepensionsföretag. Dvs. bestämmelserna om mindre företag i årsredovisningslagen gäller inte för tjänstepensionsföretag.

Paragrafens *fjärde stycke* innehåller dessutom bestämmelser om hur hänvisningarna till årsredovisningslagen ska tillämpas.

1 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.1.

Paragrafen anger att ett tjänstepensionsföretag ska tillämpa årsredovisningslagens definitioner om andelar, koncern- och intresseföretagsdefinitioner, vissa rättigheter hos mellanman samt skyldigheter för moderföretag och dotterföretag att lämna varandra upplysningar.

Definitionerna är t.ex. relevanta för balansräkningens uppställningform, närstående upplysningar och vid upprättande av koncernredovisning.

1 kap. 4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.1.

Paragrafen anger att regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om löpande bokföring, årsbokslut, årsredovisning och koncernredovisning i tjänstepensionsföretag samt den koncernredovisning som finansiella holdingföretag som omfattas av lagen (2015:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag ska upprätta.

1 kap. 5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.1.

Paragrafen anger att regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får föreskriva att bestämmelser i lagen (2015:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag, eller föreskrifter som meddelas med stöd av denna lag, om koncerner ska gälla för en grupp av företag, som inte utgör en koncern enligt 3 §, men som har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning.

1 kap. 6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.1.

Paragrafen anger att räkenskapsåret för ett tjänstepensionsföretag som huvudprincip ska vara kalenderår. Dvs. 1 januari–31 december. Paragrafen hänvisar till bestämmelserna i bokföringslagen (1999:1078) om förkortat eller förlängt räkenskapsår i andra situationer. Dessa situationer kan t.ex. uppstå i samband med att ett tjänstepensionsföretag bildas.

2 kap. Allmänna bestämmelser om årsredovisningen

2 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.2.

Paragrafen anger att ett tjänstepensionsföretag som förvaltar flera pensionsplaner ska upprätta en resultatanalys som ska ingå i årsredovisningen.

Resultatanalysen är en fristående rapport från resultaträkningen och balansräkningen. Den innehåller uppgifter från båda dessa räkningar såsom uppgifter om tillgångar, tekniska avsättningar, i förekommande fall uppgifter om konsolideringsfond, intäkter, kostnader och rörelseresultat. Dessa uppgifter ska lämnas för huvudförmåner respektive tilläggsförmåner. (Se 6 kap. 3 §.)

2 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.2.

Paragrafen anger att regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela detaljerade föreskrifter om resultatanalysens innehåll.

2 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.2.

Paragrafen anger att ett tjänstepensionsföretag kan ansöka om dispens från att lämna en resultatanalys i årsredovisningen trots att företaget förvaltar flera planer. Dessa dispenser prövas av Finansinspektionen.

2 kap. 4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.2.

Paragrafen anger att vissa grundläggande bestämmelser i 2 kap. årsredovisningslagen (1995:1540) om årsredovisningens innehåll ska tillämpas. 1 § första stycket om årsredovisningens delar, 2 § om överskådlighet och god redovisningssed, 3 § om rättvisande bild, 4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper, 5 § om form och språk, 6 § om valuta, samt 7 § första och femte–sjunde styckena om årsredovisningens undertecknande.

2 kap. 5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.2.

Paragrafen innehåller särskilda regler om att årsredovisningslagens grundläggande bestämmelse om att värdering av de olika posterna i

balansräkningen ska ske med iakttagande av rimlig försiktighet, försiktighetsprincipen, inte gäller vid värdering av de tekniska avsättningarna. Dessa ska värderas med aktsamma antaganden. Se 4 kap. 10 §.

3 kap. Balansräkning och resultaträkning

3 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.3.

Paragrafen innehåller bestämmelser för balans- och resultaträkningarnas innehåll samt hänvisningar till dessa.

Balansräkningen ska upprättas enligt den uppställningsform som anges i en särskild bilaga till lagen (bilaga 1). Resultaträkningen ska också upprättas enligt en särskild uppställningsform som anges i bilaga 2.

3 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.3.

Paragrafen anger vilka bestämmelser i 3 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) om balansräkningen och resultaträkningen som ska tillämpas.

3 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.3.

Paragrafen innehåller särskilda regler om sammanslagning av poster och åtaganden. Vissa undantag gäller om tillämpning dessa bestämmelser i årsredovisningslagens (1995:1554).

Första punkten anger att det inte är tillåtet att slå ihop poster som är markerade med arabiska siffror i resultaträkningen. Det är vidare inte tillåtet att slå ihop posterna som är markerade med arabiska siffror och som avser delposter till Tillgångar för för vilka förmånstagaren bär placeringsrisk (E) eller Tekniska avsättningar (DD och EE). Dvs. årsredovisningslagens undantag på grund av att posterna är av ringa betydelse eller att de främjar åskådligheten gäller inte i dessa delar.

Andra punkten anger att förutom ställda panter så ska oåterkalleliga åtaganden som innebär risktagande anges inom linjen.

3 kap. 4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.3.

Paragrafen förtydligar att förpliktelse som uppkommit till följd av avtal om tillhandahållande tjänstepensionsförmåner inte behöver tas upp som ansvarsförbindelse eller åtagande.

4 kap. Värderingsregler

4 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.4.

Paragrafen anger de värderingsregler i årsredovisningslagen (1995:1554) som ska tillämpas.

4 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.4.

Paragrafen innehåller detaljerade bestämmelser om hur värderingsreglerna i årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas på ett tjänstepensionsföretags tillgångar och skulder.

Till exempel ska ett tjänstepensionsföretag som huvudprincip värdera sin finansiella instrument till sitt verkliga värde (se punkt 13) och tillgångar för vilka förmånstagaren bär placeringsrisken (E) ska alltid tas upp till sitt verkliga värde (se punkt 15). Ett annat exempel är att aktier och andelar i koncernföretag och intresseföretag inte får skrivas upp till högre värde än vad som medges av Finansinspektionen (se punkt 7) samt begränsningar i användningen av uppskrivningsfonden (se punkt 9).

4 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.4.

Paragrafen innehåller bestämmelser om periodisering av över- och underkurs i samband med värdering av räntebärande värdepapper och lånefordringar som inte tas upp till verkligt värde.

4 kap. 4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.4.

Paragrafen anger att byggnad och mark (C.I) får tas upp till sitt verkliga värde under förutsättning att alla tillgångar som ingår i posten värderas på samma sätt. Dvs. hela innehavet av byggnader och mark måste värderas på samma sätt. Företaget får inte värdera en del av fastighetsbeståndet till verkligt värde och en del till anskaffningsvärde.

4 kap. 5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.4.

Paragrafen anger att vinster eller förluster som uppkommer när byggnader och mark, derivat eller säkrade poster tas upp till sitt verkliga värde ska redovisas som särskilda poster i resultaträkningen, om inte värdeförändringen ska redovisas i en fond för verkligt värde.

4 kap. 6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.4.

Paragrafen innehåller upplysningskrav avseende värderingar av materiella tillgångar (C) samt finansiella tillgångar (D). Om dessa tillgångar i balansräkningen värderas med utgångspunkt i anskaffningsvärdet, ska upplysningar om en värdering till verkligt värde lämnas i en not. Upplysningarna ska lämnas fördelade på de i balansräkningen enligt bilaga 1 upptagna tillgångsposterna. Om tillgångarna värderas till verkligt värde ska på samma sätt upplysningar om en värdering med utgångspunkt i anskaffningsvärdet lämnas i en not.

4 kap. 7 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.4.

Paragrafen anger att upplysningar alltid ska lämnas i en not om anskaffningsvärdet avseende tillgångar för vilka förmånstagaren bär placeringsrisken (E).

4 kap. 8 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.4.

Paragrafen anger att direkta och indirekta anskaffningskostnader som har ett klart samband med tecknande av avtal om tjänstepensionsförmån får tas upp som tillgång, om de är av väsentligt värde för den bedrivna rörelsen under kommande år. Dvs. företaget får välja om de vill ta upp dessa kostnader som en tillgång.

4 kap. 9 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.4.

Paragrafen anger att de tekniska avsättningarna (DD och EE) ska motsvara belopp som krävs för att företaget ska kunna uppfylla alla åtaganden som skäligen kan förväntas uppkomma med anledning av ingångna avtal om tjänstepensionsförmåner.

4 kap. 10 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.4.

Paragrafen anger att de ekonomiska och aktuariella beräkningar som ett tjänstepensionsföretag gör vid värdering av de tekniska avsättningarna ska grundas på aktsamma antaganden.

5 kap. Tilläggsupplysningar**5 kap. 1 §**

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.5.

Paragrafens *första stycke* anger vilka bestämmelser om upplysningar som ska lämnas enligt lagen (2015:000) om årsredovisning i

tjänstepensionsföretag samt en delaljerad specifikation av de bestämmelser om upplysningar som ska tillämpas i årsredovisningslagen (1995:1554). Upplysningarna ska lämnas i noter. Om det inte står i strid med kravet på överskådlighet, får upplysningarna i stället lämnas i balansräkningen eller resultaträkningen.

Paragrafens *andra stycke* anger att vid tillämpningen av 5 kap. 20 och 22 §§ årsredovisningslagen ska tjänstepensionsföretag anses som publika aktieföretag. Dvs. bestämmelserna gäller inte enbart för tjänstepensionsaktieföretag utan även för ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar.

5 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.5.

Paragrafen innehåller särskilda bestämmelser om hur de specificerade upplysningskraven i 5 kap. 1 § ska tillämpas.

5 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.5.

Paragrafen innehåller särskilda upplysningar som ska lämnas för tillgångar utöver de upplysningar som ska lämnas enligt 5 kap. 1 §.

5 kap. 4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.5.

Paragrafen innehåller särskilda upplysningar som ska lämnas om eget kapital utöver de upplysningar som ska lämnas enligt 5 kap. 1 §.

5 kap. 5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.5.

Paragrafen innehåller särskilda upplysningar som ska lämnas om tekniska avsättningar utöver de upplysningar som ska lämnas enligt 5 kap. 1 §. Särskilda upplysningar ska till exempel lämnas om garanterad återbäring, avvecklingsresultat, villkorad återbäring, antaganden som används för att beräkna de tekniska avsättningarna samt

de viktigaste särdragen hos de aktuella kollektiven och pensionsplanerna.

5 kap. 6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.5.

Paragrafen innehåller särskilda upplysningar som ska lämnas om om resultaträkningens poster utöver de upplysningar som ska lämnas enligt 5 kap. 1 §. Särskilda upplysningar ska till exempel lämnas om premieinkomster och erlagda respektive erhållna provisioner.

5 kap. 7 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.5.

Paragrafen anger att upplysningar ska lämnas om årets inbetalda premier avseende förmåner där förmånstagaren bär placeringsrisk.

5 kap. 8 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.5.

Paragrafen anger att upplysningar ska lämnas om årets utbetalda förmåner avseende förmåner där förmånstagaren bär placeringsrisk.

5 kap. 9 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.5.

Paragrafen anger att upplysningar ska lämnas om fordringar och skulder avseende koncernföretag respektive intresseföretag.

6 kap. Förvaltningsberättelse

6 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.6.

Paragrafens *första stycke* anger de bestämmelser om förvaltningsberättelse i årsredovisningslagen (1995:1554) som ska tillämpas. De avser till exempel detaljerade bestämmelser om förvaltningsberättel-

sens innehåll, information om dispositioner av vinst eller förlust samt information om aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Paragrafens *andra stycke* anger att ett tjänstepensionsaktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska lämna vissa uppgifter om beslutade riktlinjer för ersättning till ledande befattningshavare i förvaltningsberättelsen.

Paragrafens *tredje stycke* anger att förvaltningsberättelsen för ett tjänstepensionsaktiebolag, vars aktier, teckningsoptioner eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad ska innehålla en bolagsstyrningsrapport om inte denna upprättas som en separat rapport.

6 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.6.

Paragrafen anger att, utöver de uppgifter som ska lämnas i förvaltningsberättelsen i 6 kap. 1 §, ska en femårsöversikt lämnas och vilka upplysningar som denna ska innehålla.

6 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.6.

Paragrafen anger att ett tjänstepensionsföretag ska lämna upplysningar i resultatanalysen om tillgångar, tekniska avsättningar (DD och EE), konsolideringsfond, intäkter, kostnader och rörelseresultat. Dessa uppgifter ska lämnas fördelade på tilläggsförmåner respektive huvudförmåner. (Se även avsnitt 14.3.2.)

7 kap. Koncernredovisning

7 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.7.

Paragrafen anger att ett tjänstepensionsföretag som är moderföretag och sådana finansiella holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § andra stycket lagen (2015:000) om årsredovisning i tjänstepensions-

företag ska för varje räkenskapsår upprätta koncernredovisning om inget annat anger i undantagsbestämmelserna i 2 §.

7 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.7.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsredovisningslagens tillämpning i samband med upprättande av koncernredovisning.

Ett tjänstepensionsföretag ska tillämpa följande bestämmelserna i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) i samband med upprättande av koncernredovisning: 3 a § om när koncernredovisning inte behöver upprättas, 4 § 1–4 om koncernredovisningens delar, 5 § om dotterföretag som ska omfattas av koncernredovisningen, 6 § om överskådlighet, god redovisningssed och rättvisande bild, 7 § andra stycket om valuta, 8 § första meningen om allmänna krav på koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen, 9 § om minoritetsandelar, 10 § om balansdag, 12 § om enhetliga principer för koncernredovisningen och årsredovisningen, 13 § om elimineringar mellan koncernföretag, 15 § om förändringar i koncernens sammansättning, 16 och 17 §§ om uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag, 18–23 §§ om hur dotterföretag ska räknas in i koncernredovisningen, 25–30 §§ om hur andelar i intresseföretag och vissa andra företag ska räknas in i koncernredovisningen samt 31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering.

Ett tjänstepensionsföretag ska vid tillämpningen av de ovan angivna bestämmelserna i beakta de särskilda bestämmelser om när koncernredovisning inte behöver upprättas som finns i 7 kap. 3 § lagen (2015:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag.

7 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.7.

Paragrafen innehåller vissa särbestämmelser vid tillämpningen av 7 kap. 2 § lagen (2015:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag.

Punkt 1 avser de fall då ett dotterföretags balansdag avviker från moderföretagets. Om ett dotterföretag har en balansdag som ligger sex månader före moderföretagets ska dotterföretaget omfattas av

koncernredovisningen på grundval av en balansräkning som hänför sig till moderföretagets balansdag och en resultaträkning som avser moderföretagets räkenskapsår.

Punkt 2 anger att bestämmelserna i 7 kap. 12 § årsredovisningslagen om att olika värderingsprinciper i vissa fall får användas i årsredovisningen respektive koncernredovisningen också får tillämpas på tillgångar vars värdering påverkar eller bestämmer förmåntagarnas rättigheter samt avsättningar som värderas med regler specifika för tjänstepensionsrörelse. I sådant fall ska upplysning om detta lämnas i en not.

Punkt 3 anger att frågor om tillstånd att utelämna uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag enligt 7 kap. 17 § årsredovisningslagen prövas av Finansinspektionen.

7 kap. 4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.7.

Paragrafens *första stycke* anger att vissa allmänna bestämmelser i lagen (2015:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag även gäller för koncernredovisningen.

Punkt 1 anger att de allmänna bestämmelserna om årsredovisningen i 2 kap. 2 §, med undantag för hänvisningarna till 2 kap. 1–3 §§ årsredovisningslagen (1995:1554) även ska tillämpas i koncernredovisningen.

Punkt 2 anger att bestämmelserna om balansräkning och resultaträkning i 3 kap. även ska tillämpas i koncernredovisningen men det som avsatts till kapitalandelsfonden i balansräkningen ska i koncernbalansräkningen tas upp i som bundet eget kapital under Andra fonder (AA.V).

Punkt 3 anger att bestämmelserna om värderingsregler i 4 kap. även ska tillämpas i koncernredovisningen.

Punkt 4 anger att bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap., med undantag för 2 § 4 och hänvisningarna till 5 kap. 8, 9 och 26 §§ årsredovisningslagen även ska tillämpas i koncernredovisningen.

Punkt 5 anger att bestämmelserna om upplysningar i förvaltningsberättelsen i 6 kap. 1 § första stycket och 2 §, med undantag för hänvisningen till 6 kap. 2 § årsredovisningslagen även ska tillämpas i koncernredovisningen.

Paragrafens *andra stycke* anger att särskilda upplysningar om löner, ersättningar, sociala kostnader, pensioner och liknande för-

måner avseende var och en av styrelseledamöterna och verkställande direktör för varje dotterföretag får utelämnas.

7 kap. 5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.7.

Paragrafen anger vilka bestämmelser i lagen (2015:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag som gäller för koncernredovisning i moderföretag som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder.

Punkt 1 anger att 7 kap. 1 § om skyldighet att upprätta koncernredovisning ska tillämpas.

Punkt 2 anger att 7 kap. 2 § ska tillämpas vad gäller hänvisningarna till 7 kap. 3 a § årsredovisningslagen (1995:1554) om när koncernredovisning inte behöver upprättas, 7 kap. 4 § första stycket 4 samma lag om förvaltningsberättelse, 7 kap. 12 § första stycket samma lag om enhetliga värderingsprinciper, 7 kap. 31 § andra och tredje styckena samma lag om koncernens system för intern kontroll och riskhantering.

Punkt 3 anger att 7 kap. 4 § ska tillämpas vad gäller hänvisningarna till de allmänna bestämmelserna i 2 kap. 2 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § om språk och form samt 2 kap. 7 § om undertecknande.

7 kap. 4 § ska tillämpas vad gäller hänvisningarna till tilläggsupplysningar enligt 5 kap. 1 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till bestämmelser i 5 kap. årsredovisningslagen: 12 § om lån till ledande befattningshavare, 18 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret, 18 b § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare, 20 § första stycket 1 och andra och tredje styckena samt 21 § om löner, ersättningar och sociala kostnader, 22 § om pensioner och liknande förmåner, 23 § om tidigare styrelse och verkställande direktör, 24 § om suppleanter och vice verkställande direktör, samt 25 § om avtal om avgångsvederlag, 5 kap. 3 § 4 denna lag om villkorad återbäring, 5 kap. 4 § 1–3 och denna lag om eget kapital samt 5 kap. 5 § 1 och 3 om avsättningar.

7 kap. 4 § ska tillämpas vad gäller hänvisningar till bestämmelserna om upplysningar i förvaltningsberättelsen i 6 kap. 1 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till 6 kap. 1 § första–tredje styckena årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll, samt 6 kap.

2 § 1 och 2 denna lag om särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen.

Paragrafens *andra stycke* anger att företaget inte behöver lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 § om upplysningarna lämnas på annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats.

7 kap. 6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.7.

Paragrafen anger att även företag som inte omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder får upprätta koncernredovisning i enlighet med dessa internationella redovisningsstandarder. I sådant fall ska 7 kap. 5 § tillämpas.

8 kap. Offentlighet

8 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.9.

Paragrafen anger att Bolagsverket är registreringsmyndighet för tjänstepensionsföretag.

8 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.9.

Paragrafen anger att årsredovisningens (1995:1554) bestämmelser om publicering av en årsredovisning i dess helhet eller om ett företag publicerar sin årsredovisning i ofullständigt skick ska tillämpas av tjänstepensionsföretag.

Paragrafen anger vidare att ett tjänstepensionsföretag som är skyldig att upprätta en bolagsstyrningsrapport ska offentliggöra den enligt årsredovisningens bestämmelser om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport.

Paragrafen anger också att ett tjänstepensionsföretag i vissa fall får publicera en ofullständig koncernredovisning tillsammans med en koncernrevisionsberättelse. De fall som avses är utelämnande av

uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag. En förutsättning för utelämnandet är dock att dessa uppgifter är av ringa betydelse med hänsyn till kravet till rättvisande bild.

8 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.9.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när att årsredovisningen ska avlämnande till revisorerna. Detta ska ske senast en månad före ordinarie bolagsstämma respektive föreningsstämma.

8 kap. 4 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.9.

Paragrafen innehåller bestämmelser om formkrav för handlingar som ska inges till registreringsmyndigheten (Bolagsverket).

Paragrafens *första stycke* anger att ett tjänstepensionsföretag ska ge in bestyrkta kopior av årsredovisningen och revisionsberättelsen för det förflutna räkenskapsåret till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att resultaträkningen och balansräkningen blivit fastställda på bolagsstämman (tjänstepensionsaktiebolag och ömsesidiga tjänstepensionsbolag) respektive föreningsstämman (tjänstepensionsföreningar).

Paragrafens *andra stycke* anger att en styrelseledamot eller den verkställande direktören ska underteckna ett fastställelsebevis om att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Beviset ska också innehålla uppgifter om fastställsedagen samt stämmans beslut när det gäller tjänstepensionsföretagets vinst eller förlust.

I paragrafens *tredje stycke* anges att ett elektroniskt original jämföras med en bestyrkt kopia.

8 kap. 5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.9.

Paragrafens *första stycke* innehåller bestämmelser om vilka handlingar som får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten (Bolagsverket).

Paragrafens *andra stycke* anger att ett bevis om fastställelse enligt 4 § andra stycket får undertecknas med en elektronisk signatur.

Paragrafens *tredje stycke* innehåller bemyndiganden om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddelar närmare föreskrifter om elektronisk överföring till registreringsmyndigheten, bestyrkande av att en elektronisk kopia överensstämmer med originalet samt den elektroniska signaturen för beviset om fastställelse.

8 kap. 6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.9.

Paragrafen anger i *första stycket* att registreringsmyndigheten (Bolagsverket) ska registrera årsredovisning och revisionsberättelse för tjänstepensionsaktiebolag i tjänstepensionsföretagsregistret.

Vidare anges i *andra stycket* att registreringen ska göras på svenska. Om ett tjänstepensionsaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

I *tredje stycket* anges dessutom att den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, ge in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

8 kap. 7 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.9.

Paragrafen anger i *första stycket* att registreringsmyndigheten (Bolagsverket) ska kungöra ingivna årsredovisningar och revisionsberättelser i en tidning.

Vidare anges det i *andra stycket* att när det gäller tjänstepensionsaktiebolag ska en kungörelse skrivas på samma språk som registreringen i tjänstepensionsföretagsregistret.

8 kap. 8 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.9.

Paragrafen anger i *första stycket* att registreringsmyndigheten (Bolagsverket) kan vitesbelägga verkställande direktör eller styrelse-

ledamot i ett tjänstepensionsföretag, som är skyldig enligt lagen (2015:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag att sända in redovisningshandling eller revisionsberättelse till registreringsmyndigheten (Bolagsverket), om dessa handlingar inte skickas in.

Vidare anges i *andra stycket* att frågor om utdömande av vitet prövas av Bolagsverket.

8 kap. 9 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.9.

Paragrafen anger att bestämmelserna i 8 kap. också också tillämpas på koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse.

9 kap. Delårsrapport

9 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.8.

Paragrafen anger att bestämmelser om företag som ska lämna delårsrapport finns i 16 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Dessa bestämmelser avser företag vars andelar eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad.

9 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.8.

Paragrafen anger att om ett tjänstepensionsföretag är skyldig att lämna en delårsrapport enligt 9 kap. 1 § lagen (2015:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag, ska bestämmelsen i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas med vissa undantag.

Vidare anges att en delårsrapport i ett tjänstepensionsaktiebolag som ges in till Bolagsverket (registreringsmyndigheten) ska registreras i tjänstepensionsföretagsregistret.

10 kap. Överklagande

10 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.3.10.

I paragrafens *första stycke* anges att beslut som Finansinspektionen eller Bolagsverket (registreringsmyndigheten) meddelar enligt lagen (2014:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol förutom beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

I paragrafens *andra stycke* anges att prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

18.4 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

22 kap. 8–10 och 12 §§

Förslaget behandlas i avsnitt 15.8.

Skatteförfarandelagen innehåller bestämmelser om när kontrolluppgifter ska lämnas.

Kontrolluppgifter ska lämnas av försäkringsgivare. Sådan uppgift ska bland annat lämnas om pensionsförsäkringar, vid överlåtelse eller överföring av pensionsförsäkring till annan försäkringsgivare eller vid omständigheter som kan medföra avskattning av pensionsförsäkringar. Skatteförfarandelagen innehåller vidare bestämmelser om innehållet i dessa kontrolluppgifter.

Paragraferna justera så att tjänstepensionsföretag och avtal om tjänstepensionsförmåner ska omfattas av bestämmelserna – i likhet med dem som gäller för försäkringsgivare och pensionsförsäkringar – om kontrolluppgifter.

18.5 Förslaget till lag om ändring i försäkringsavtalslagen (2005:104)

1 kap. 2 a §

Förslagen har behandlats i avsnitt 13.

Allmänt

Den civilrättsliga regleringen av avtalen mellan tjänstepensionsföretag och arbetsgivare/arbetstagare ska ta sin utgångspunkt i regleringen av personförsäkring enligt förevarande lag. Regleringen ska tas in i lagen genom hänvisning till relevanta försäkringsavtalsregler. Vid tillämpning av bestämmelserna ska avtal om tjänstepensionsförmåner jämföras med motsvarande försäkringsavtal och det som sägs om försäkringsbolag även gälla ett tjänstepensionsföretag.

Vad gäller individuell tjänstepensionsförmån ska i huvudsak motsvarande bestämmelser som i 10–16 kap. införas i lagen. För kollektivavtalsgrundad tjänstepensionsförmån och grupptjänstepensionsförmån ska tas in motsvarande regler som gäller för kollektivavtalsgrundad personförsäkring och gruppersonförsäkring.

Bestämmelserna om individuell tjänstepensionsförmån ska vara tvingande till förmån för tjänstepensionstecknaren eller för den tjänstepensionsberättigade. Detta gäller inte kollektivavtalsgrundad tjänstepensionsförmån, om avtalet följer en överenskommelse mellan en arbetsgivarorganisation och en central arbetstagarorganisation.

Närmare om bestämmelserna

I *första stycket* stadgas att bestämmelserna i 5–7 §§, 10–16 kap. samt 19 och 20 kap. tillämpas på avtal om tjänstepensionsförmån som tecknas hos ett tjänstepensionsföretag.

I *andra stycket* definieras vissa begrepp genom en hänvisning till 1 kap. 3–5 §§ tjänstepensionsrörelselagen. Hänvisningen innebär att med

- *tjänstepensionsföretag* avses tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar.
- *tjänstepensionsförmån* avses förmåner som betalas ut med anledning av förmåner som betalas ut med anledning av uppnådd pen-

sionsålder eller förväntat uppnående av pensionsålder, dödsfall (efterlevandepension), sjukdom och invaliditet, upphörande av anställning eller medellöshet, där förmånen har sin grund i en överenskommelse om pensionsförmåner mellan arbetsgivare och arbetstagare.

- *tjänstepensionstecknare* avses avses den som har ingått avtal om tjänstepensionsförmåner med ett tjänstepensionsföretag

I *tredje stycket* stadgas att det vid tillämpningen av bestämmelserna i denna lag ska avtal om tjänstepensionsförmåner jämföras med motsvarande försäkringsavtal och det som sägs om försäkringsbolag även gälla ett tjänstepensionsföretag.

Detta innebär att vid tillämpningen av bestämmelserna i 5–7 §§, 10–16 kap. samt 19 och 20 kap. ska vad som i dessa bestämmelser sägs om

1. försäkringsbolag gälla tjänstepensionsföretag,
2. personförsäkring eller försäkring gälla tjänstepensionsförmån eller avtal om sådan förmån,
3. kollektivavtalsgrundad personförsäkring eller försäkring gälla kollektivavtalsgrundad tjänstepensionsförmån eller avtal om sådan förmån,
4. livförsäkring gälla tjänstepensionsförmånsavtal som inte avser sjukdom, invaliditet, upphörande av anställning eller medellöshet,
5. livförsäkring för dödsfall gälla tjänstepensionsförmånsavtal som betalas ut med anledning av dödsfall,
6. fondförsäkring gälla tjänstepensionsförmånsavtal med anknytning till värdepappersfonder,
7. sjuk- eller olycksfallsförsäkring gälla tjänstepensionsförmånsavtal som avser sjukdom- eller invaliditet,
8. försäkringsansökan gälla tjänstepensionsförmånsansökan,
9. försäkringstagare gälla tjänstepensionstecknare,
10. försäkrad gälla tjänstepensionsberättigad,
11. försäkringsvillkor gälla avtalsvillkor,
12. försäkringstid gälla tjänstepensionsförmånstid,

- 13.försäkringsbrev gälla tjänstepensionsförmånsbrev,
- 14.försäkringsfall gälla tjänstepensionsförmånsfall,
- 15.försäkringsersättning gälla utbetalning av tjänstepensionsförmån,
- 16.försäkringsbesked gälla besked om tjänstepensionsförmån, och
- 17.gruppersonförsäkring eller avtal om sådan försäkring gälla grupp-tjänstepensionsförmån eller avtal om sådan förmån.

Detta innebär också vid *tillämpning av annan lagstiftning* att avtal om tjänstepensionsförmåner ska jämföras med motsvarande försäkringsavtal.

I *fjärde stycket* stadgas vad gäller tjänstepensionstecknarens rätt enligt 11 kap. 5 § att, i samband med uppsägningen, enligt vissa förutsättningar, få tjänstepensionsförmånsavtalets hela värde överfört till ett annat tjänstepensionsförmånsavtal, ska denna rätt, under motsvarande förutsättningar, även gälla överföring till försäkring.

I *femte stycket* slås fast att vad gäller värdet av en tjänstepensionsförmån enligt 15 kap. 4 §, som enligt 15 kap. 3 § inte får utmätas, förs över till ett annat avtal om tjänstepensionsförmån på sätt som anges i 58 kap. 18 § tredje stycket inkomstskattelagen (1999:1229), ska bestämmelsen om att det nya tjänstepensionsförmånsavtalet ska anses som samma avtal, under motsvarande förutsättningar, även gälla överföring till en försäkring.

Tillämpningen

Hänvisningen till 5 § innebära följande.

När en arbetsgivare tecknar ett avtal om individuell tjänstepensionsförmån anses den anställde som tjänstepensionstecknare vid tillämpning av bestämmelserna i 10 kap. om information till tjänstepensionstecknaren när ett avtal om tjänstepensionsförmåner har träffats, vid tillämpning av 14 och 15 kap. samt i fråga om rätten till utbetalning av förmåner i övrigt. En sådan anställd anses som konsument vid tillämpningen av 10 kap. 10 §.

Första stycket gäller inte om avtalet om tjänstepensionsförmån föreskriver något annat.

Hänvisningen till 6 § innebära följande.

Villkor i avtal om tjänstepensionsförmåner som i jämförelse med bestämmelserna i denna lag är till nackdel för tjänstepensions-

tecknaren eller dennes rättsinnehavare eller för den tjänstepensionsberättigade är utan verkan mot någon av dem, om inte annat anges i lagen.

Hänvisningen till 7 § innebära följande.

Det som sägs i 6 § första stycket om tvingande bestämmelser gäller inte kollektivavtalsgrundad tjänstepensionsförmån, om avtalet om tjänstepensionsförmån följer en överenskommelse mellan en arbetsgivarorganisation och en central arbetstagarorganisation.

Hänvisningen till 10 kap. innebär följande.

Genom hänvisningen införs bestämmelser om tjänstepensionsföretagets skyldighet att lämna information, information innan ett avtal om tjänstepensionsförmån tecknas, information när avtal har träffats, information under avtalstiden och i samband med förnyelse, information om villkorsändring, information om tjänstepensionsförmånsfall, information om möjligheten till överprövning och underlåtenhet att lämna information.

Hänvisningen till 11 kap. innebär följande.

Genom hänvisningen införs i huvudsak motsvarande bestämmelser om tjänstepensionsförmånsavtal som gäller försäkringsavtalet vid individuell personförsäkring.

Genom bestämmelsen i *fjärde stycket* utvidgas flytträtten till att även omfatta överföring från ett tjänstepensionsförmånsavtal till en försäkring av visst slag.

Hänvisningen till 12 kap. innebär följande.

Genom hänvisning införs motsvarande bestämmelser om begränsning av tjänstepensionsföretagets ansvar som gäller begränsning av försäkringsbolagets ansvar vid individuell personförsäkring.

Hänvisningen till 13 kap. innebär följande.

Genom hänvisning införs motsvarande bestämmelser om premien vid ett individuellt tjänstepensionsförmånsavtal som gäller premien vid individuell personförsäkring.

Hänvisningen till 14 kap. innebär följande.

Genom hänvisning införs motsvarande bestämmelser om förfogande över tjänstepensionsförmånsavtalet som gäller förfogande över försäkringen vid individuell personförsäkring.

Hänvisningen till 15 kap. innebär följande.

Genom hänvisning införs i huvudsak motsvarande bestämmelser om förhållandet till borgenärerna vid ett individuellt tjänstepensionsförmånsavtal som gäller detta förhållande vid individuell personförsäkring.

Genom *femte stycket* utvidgas bestämmelsen till att – under motsvarande förutsättningar – även gälla överföring till försäkring.

Hänvisningen till 16 kap. innebär följande.

Genom hänvisning införs motsvarande bestämmelser om reglering av tjänstepensionsförmånsfall som gäller reglering av försäkringsfall vid individuell personförsäkring.

Hänvisningen till 19 kap. innebär följande.

Genom hänvisning införs motsvarande bestämmelser om reglering av grupptjänstepensionsförmån som gäller reglering av gruppersonförsäkring.

Hänvisningen till 20 kap. innebär följande.

Genom hänvisning införs motsvarande bestämmelser om kollektivavtalsgrundad tjänstepensionsförmån som gäller kollektivavtalsgrundad personförsäkring.

11 kap. 5 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 13.3.2.

Genom ändringen i *andra stycket* utvidgas flytträtten av en individuell tjänstepensionsförsäkring till att även omfatta flytt till ett tjänstepensionsförmånsavtal (jfr nu föreslagen bestämmelse i 1 kap. 2 a § tredje stycket).

15 kap. 4 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 13.3.6.

I paragrafen stadgas att om värdet av en försäkring som enligt 3 § inte får utmätas, förs över till en annan försäkring eller till ett avtal om tjänstepensionsförmåner på sätt som anges i 58 kap. 18 § tredje stycket inkomstskattelagen (1999:1229), anses den nya försäkringen eller det nya tjänstepensionsförmånsavtalet som samma avtal vid tillämpningen av 3 §. I den nya lydelsen av bestämmelsen tas således hänsyn även till en överföring från en försäkring till ett tjänstepensionsförmånsavtal.

18.6 Förslaget till lag om ändring inkomstskattelagen (1999:1229)

1 kap. 10 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.6.

Strecksatsen om ”pensionsförsäkringar och pensionssparkonto i 58 kap.” i 1 kap. 10 § bör kompletteras med ”avtal om tjänstepensionspensionsförmåner”.

2 kap. 1 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 15.2.1 och 15.2.6.

Paragrafen kompletteras med hänvisningar till var i lagen det finns definition och förklaringar av avtal om tjänstepensionsförmåner, tjänstepensionsaktiebolag, tjänstepensionsföretag och tjänstepensionsförmån.

2 kap. 4 b §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.3.

Ändringen innebär att tjänstepensionsföreningar likställs skatterättsligt med ekonomiska föreningar.

8 kap. 15 § och 11 kap. 20 §

Förslagen behandlas i avsnitt 15.2.5.

Ett tjänstepensionsföretag får meddela tilläggsförmåner relaterade t.ex. sjukdom. För att säkerställa att beskattningen av ersättningar vid sjukdom och olycksfall m.m. blir likvärdig oavsett om avtalet tecknas i ett försäkringsföretag i form av försäkringsavtal eller i ett tjänstepensionsföretag i form av förmånsavtal bör följdändringar ske i ett antal bestämmelser i IL.

8 kap. 15 § innehåller bestämmelser om ersättning vid sjukdom m.m. som ska tas upp i *inkomstlagen tjänst* avseende gruppsjukförsäkringar vars grunder fastställs i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer (11 kap. 20 §). Dessa bestämmelser kompletteras nu med föreskrifter som innebär att även *ersättningar*

hänförliga till avtal som omfattar gruppsjukförmåner m.m. inkomstbeskattas på samma sätt som avtalsgruppförsäkringar.

11 kap. 19 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.5.

I paragrafen behandlas hur *förmåner* av grupplivförsäkringar ska tas upp till beskattning i *inkomstslaget tjänst*. Paragrafen kompletteras nu så att även *förmåner* hänförliga till avtal som omfattar gruppförmåner inkomstbeskattas på samma sätt som grupplivförsäkringar.

10 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.6.

I paragrafens punkt 3 införs en komplettering för att även ersättning på grund av tjänstepensionsförmåner relaterade till sjukdom ska behandlas som tjänst i inkomstslaget tjänst.

10 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.6.

I paragrafens punkt 6 införs en komplettering för att även avskattning av tjänstepensionsförmåner räknas till inkomstslaget tjänst.

10 kap. 5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.6.

I paragrafen stadgas vad som avses med pension i inkomstslaget tjänst. Bestämmelsen behöver inte uppdateras med anledning av den ändring som föreslås i 28 kap. 2 §. I andra stycket bör dock införas en komplettering som innebär att det i 58 kap. finns ytterligare bestämmelser om avtal om tjänstepensionsförmåner.

16 kap. 8 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 15.2.2.

I paragrafen stadgas att utgifter som ett aktiebolag har i samband med aktieutdelning och förändring av aktiekapitalet samt andra utgifter för bolagets förvaltning ska dras av. Nu införs även att utgifter som ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag har i samband med förändring av dess medlems- och förlagsinsatser samt andra utgifter för dess förvaltning ska dras av.

16 kap. 25 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.5.

I paragrafen, som behandlar avdrag för premier avseende grupp-livförsäkringar i inkomstslaget näringsverksamhet, införs nu en komplettering så att detta avdrag även erhålls för premier avseende gruppförmåner som erläggs till tjänstepensionsföretag.

17 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.7.

I paragrafen hänvisas till de nu gällande årsredovisningslagarna avseende anskaffningsvärde, nettoförsäljningsvärde och återanskaffningsvärde. Eftersom bestämmelsen även ska omfatta tjänstepensionsföretag införs en hänvisning till 4 kap. 3 § i den föreslagna lagen om årsredovisning för tjänstepension.

17 kap. 17 och 18 §§

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.7.

Ett försäkringsföretags placeringstillgångar ska, förutom kontorsfastigheter för den egna verksamheten samt andelar i dotterföretag och intresseföretag, behandlas som lagertillgångar i beskattningshänseende enligt 17 kap. 17 och 18 §§. Dessa regler ska även gälla för tjänstepensionsföretags materiella tillgångar (C) och finansiella tillgångar (D), i den mån dessa tillgångar inte är föremål för avkastningsskatt. Paragraferna ändras nu så att de även omfattar redovisade materiella och finansiella tillgångar enligt balansräkningen i ett tjänstepensionsföretag. Förslaget innebär inga ändringar i 20–20 c §§.

23 kap. 4 §

Förslaget har behandlats i avsnitt 15.2.2.

I 23 kap. behandlas underprisöverlåtelser. I paragrafen om definitioner av företag som omfattas av kapitlets bestämmelser kompletteras nu med ömsesidiga tjänstepensionsbolag.

24 kap. 13 §, 25 a kap. 3 §, 35 kap. 2 §, 35 a kap. 2 §, 48 a kap. 6 § och 49 kap. 9 §

Förslagen behandlas i avsnitt 15.2.2.

Ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag får äga aktier och andelar i aktiebolag och ekonomiska föreningar. Det införs nu nya bestämmelser för att dessa bolag – i likhet med ömsesidiga försäkringsbolag – ska omfattas av bestämmelserna om avdragsrätt och avyttring av näringsbetingade andelar (24 kap. 13 § och 25 a kap. 3 §), koncernbidrag (35 kap. 2 §), koncernavdrag (35 a kap. 2 §), framskjuten beskattning vid andelsbyten (48 a kap. 6 §) och uppskovsgrundade andelsbyten (49 kap. 9 §).

28 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.8.

Bestämmelser om arbetsgivarens avdragsrätt för pensionskostnader finns i 28 kap. IL. För att avdragsätten även ska gälla för arbetsgivare som tecknar avtal med tjänstepensionsföretag måste vissa bestämmelser i ovan angivna kapitel kompletteras.

I 28 kap. 2 § framgår i dess nuvarande lydelse att betalning enligt avtal med utländskt tjänstepensionsinstitut om tjänstepension likställs med betalning av en premie för pensionsförsäkring. I paragrafen införs nu ett tillägg om att premier som betalas för ett avtal med ett tjänstepensionsföretag om tjänstepensionsförmån jämföras med betalning av en premie för pensionsförsäkring. På detta sätt får arbetsgivaren avdragsrätt – något som medför skatteneutralitet.

Genom att premierna för tjänstepensionsförmånerna jämföras med premierna för tjänstepensionsförsäkringar behövs inga ändringar i 28 kap. 3 § (tryggandeformer), 15 § (begränsningen av avdragsrätten för olika tryggandeformer), 19 § (pensionsförsäkring till efterlevande i särskilda fall) och 24 § (disponibla pensionsbelopp).

28 kap. 10 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.8.

I fråga om avdragsrätt för premier avseende fondanknutna förmåner i ett tjänstepensionsföretag bör samma begränsningsregler gälla som för premier avseende fondförsäkringar. Paragrafen kompletteras nu så att den även omfattar fondanknutna förmåner.

37 kap. 9 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.2.

Ömsesidiga tjänstepensionsbolag ska omfattas av fusions- och fissionsbestämmelserna. Dessa bolag införs därför i paragrafen.

38 kap. 3 § och 40 kap. 3 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.2.

Ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag ska – i likhet med ömsesidiga försäkringsbolag, aktiebolag och ekonomiska föreningar – omfattas av bestämmelserna om verksamhetsavyttringar (38 kap. 3 §) och tidigare års underskott (40 kap. 3 §). Dessa bolag införs därför i paragrafen.

39 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.3.

För att uppnå neutralitet i beskattningen för tjänstepensionsföretag respektive försäkringsföretag som meddelar tjänstepensionsförsäkringar är vissa av de särskilda bestämmelserna i 39 kap. som gäller för försäkringsföretag även relevanta för tjänstepensionsföretag. Innehållsförteckningen i paragrafen bör därför kompletteras med motsvarande bestämmelser om tjänstepensionsföretag.

39 kap. 2 a §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.4.

Enligt den nya tjänstepensionsrörelselagen avses med tjänstepensionsföretag enbart tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidigt tjänste-

pensionsbolag och tjänstepensionsföreningar. Det innebär att europabolag och europakooperativ som bedriver tjänstepensionsrörelse inte ingår i definitionen av tjänstepensionsföretag.

För att även europabolag och europakooperativ som bedriver tjänstepensionsrörelse skattmässigt ska omfattas av de särskilda bestämmelserna i IL som föreslås för tjänstepensionsföretag, införs i paragrafens en definition som anger att dessa bolagsformer ska jämföras med tjänstepensionsföretag.

39 kap. 2 b §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.4.

I paragrafen stadgas att tjänstepensionsföretag som omfattas av bestämmelserna i lagen om avkastningsskatt (1990:661) på pensionsmedel ska tillämpa bestämmelserna om livförsäkringsföretag i 39 kap.

39 kap. 3 och 5 §§

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.4.

Eftersom tjänstepensionsföretagen ska omfattas av avkastningsskattelagen ska inte de inkomster som hänförs till tillgångar och skulder som förvaltas för tjänstepensionstecknarens räkning eller influtna premier vara föremål för inkomstskatt. Det innebär också att därtill hänförliga utgifter inte får dras av. En bestämmelse, motsvarande den som gäller för livförsäkringsföretag, ska införas för tjänstepensionsföretag (ändring i 3 §). Bestämmelsen ska också innehålla en hänvisning till avkastningsskattelagen, liknande den som gäller för livförsäkringsföretag (ändring i 5 §).

39 kap. 4 a §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.4.

Gruppförmåner m.m. som är relaterade till de tilläggförmåner ett tjänstepensionsföretag får meddela är vanligtvis föremål för inkomstbeskattning. I paragrafen införs en bestämmelse, motsvarande den för försäkringsföretag (39 kap. 4 §), om att dessa typer av förmåner inte ska vara föremål för avkastningsskatt.

För dessa inkomster, premier och utgifter gäller i stället 9 a §.

39 kap. 9 a §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.4.

Av paragrafen följer att ett tjänstepensionsföretag ska ta upp minskningar i tekniska avsättningar relaterade till ej intjänade premier, oreglerade förmåner, återbäring och rabatter samt övriga tekniska avsättningar till beskattning i den mån de avtal som ligger till grund för dessa tekniska avsättningar inte är föremål för avkastningsskatt eller annan beskattning. Ökning av de nämnda tekniska avsättningarna ska dras av. Även minskning av säkerhetsreserven ska tas upp och en ökning av denna reserv ska dras av.

39 kap. 9 b §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.4.

I paragrafen definieras vad som avses med säkerhetsreserv.

39 kap. 11 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.4.

Eftersom ett tjänstepensionsföretag kan meddela både huvudförmåner och tilläggförmåner kan det innebära att intäkter och kostnader – ur ett skatteperspektiv – måste delas upp i olika verksamheter. En bestämmelse – motsvarande den som gäller för försäkringsföretag (39 kap. 11 §) – införs för tjänstepensionsföretag om att en sådan uppdelning mellan verksamheten bör göras på ett skäligt sätt.

39 kap. 12 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.4.

Om ett försäkringsföretags hela försäkringsbestånd tas över av ett annat försäkringsföretag medför detta ingen inkomstbeskattning utan det övertagande företaget inträder i det överlåtande företags skattesituation (39 kap. 12 §). I paragrafen införs en motsvarande bestämmelse för den situationen att ett tjänstepensionsföretags hela tjänstepensionsförmånsbestånd tas över av ett annat tjänstepensionsföretag.

39 kap. 13 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.4.

Paragrafen innehåller en hänvisning till bestämmelser i 17 kap. 17, 18, 20 och 21 §§ om försäkringsföretags placeringstillgångar. Bestämmelsen kompletteras nu med hänvisningar till föreslagna bestämmelser i 17 kap. 17 och 18 §§ om tjänstepensionsföretags materiella och finansiella tillgångar. Vidare kompletteras bestämmelsen med hänvisningar till 17 kap. 20 § (värdering av finansiella instrument) och 21 § (höjning av lagervärdet vid viss utdelning) så att de även gäller för tjänstepensionsföretag.

58 kap. 1 a §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.6.

I paragrafens punkt 1 införs en komplettering så bestämmelserna om tjänstepensionsavtal även omfattar avtal om tjänstepensionsförmåner som ingås med ett tjänstepensionsföretag.

I punkt 2 ska hänvisningen till 5 § endast gälla det utländska tjänstepensionsinstitutet, medan hänvisningen till 6 § ska gälla både detta institut och ett tjänstepensionsföretag.

58 kap. 1 b §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.6.

I paragrafens första stycke införs en komplettering så att också tjänstepensionsföretaget ska anses som försäkringsgivare vid tillämpning av bestämmelsen i 58 kap. 1 a §. Detta första stycke kompletteras även med att också tjänstepensionstecknaren och den tjänstepensionsberättigade ska anses som arbetsgivare respektive anställd.

58 kap. 6 a §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.6.

I paragrafens första stycke läggs för tydlighetens skull fast att ett avtal om tjänstepensionsförmåner som uppfyller villkoren i 1 a § ska anses som en pensionsförsäkring. I ett andra stycke stadgas vad som ska gälla (tillämpningen) vid återköp och överföring av pen-

sionsförsäkringens värde, när det är fråga om avtal om tjänstepensionsförmåner (18 §).

58 kap. 7 och 8 §§

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.6.

Paragraferna innehåller definitioner av tjänstepensionsförsäkring respektive försäkrad. De kompletteras nu så att även tjänstepensionsförmåner respektive tjänstepensionsförmånstagare omfattas. På så sätt kommer dessa även att omfattas av bestämmelserna om ålderspension (10 och 11 §§), sjukpension (12 §) och efterlevandepension (13 och 14 §§) utan att ändringar behöver ske i dessa bestämmelser.

58 kap. 15 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.6.

Paragrafen kompletteras så att bestämmelserna om att bortse från förändringar av beloppen som beror på fondandelarnas kursutveckling vid fastställande av utbetalningarnas storlek även omfattar fondanknutna förmåner.

58 kap. 16, 16 a och 16 b §§

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.6.

Ändringarna som föreslås i 58 kap. 1 a § gör att även bestämmelserna om försäkringsavtalets utformning i 16–16 b §§ ska göras tillämpliga för avtal om tjänstepensionsförmåner. För att säkerställa detta ska 16 §, 16 a § och 16 b § kompletteras. En lydelse som anger att bestämmelserna också ska tillämpas på avtal om tjänstepensionsförmåner som är att jämställa med pensionsförsäkring och uppfyller villkoren i 1 a § ska införas. Detta ligger helt i linje med den nya paragrafen i 6 a §. Därigenom kommer även bestämmelserna om överlåtelse (17 §) och återköp och överföring (18 §) att gälla för avtal om tjänstepensionsförmåner.

58 kap. 19, 19 a, 19 b och 19 c §§

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.6.

Bestämmelserna i 58 kap. 19–19 c §§ om avskattning till pensionsförsäkring och tjänstepensionsavtal innehåller korsreferenser mellan paragraferna. I vissa av dessa paragrafer anges att bestämmelserna även är tillämpliga på tjänstepensionsavtal som är jämförbar med pensionsförsäkring och uppfyller villkoren i 1 a §. För att säkerställa att dessa bestämmelser även ska gälla för avtal om tjänstepensionsförmåner som är att jämställa med pensionsförsäkring, införs sådana förtydliganden i samtliga nu nämnda paragrafer.

59 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.2.6.

I paragrafen behandlas när pensionssparavdrag får göras. För tydlighetens skull införs nu justeringar som innebär att bestämmelserna även ska gälla med pensionsförsäkringar jämställt avtal om tjänstepensionsförmåner.

18.7 Förslaget till lag om ändring i bokföringslagen (1999:1078)

3 kap. 8 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.2.

Paragrafen innehåller bestämmelser om räkenskapsår för finansiella företag. Paragrafen kompletteras med en hänvisning till 1 kap. 6 § lagen (2014:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag, där det anges att ett tjänstepensionsföretags räkenskapsår ska vara kalenderår.

4 kap. 6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.2.

Paragrafen innehåller bestämmelser om vilken redovisningsvaluta ett företags affärshändelser får presenteras i, när byte får ske samt att filialer får ha en annan redovisningsvaluta. Paragrafen har kompletterats med bestämmelser i *första stycket* om att ett tjänstepensionsföretag, i likhet med försäkringsföretag, får presentera sina affärshändelserna i redovisningsvalutan euro istället för svenska kronor.

5 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.2.

Paragrafen innehåller bestämmelser om tidpunkten för bokföring. Paragrafen har kompletterats i *ffjärde stycket* med bestämmelser om att ett tjänstepensionsföretag eller ett finansiellt holdingföretag som omfattas av den föreslagna lagen (2014:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag inte får vänta med att bokföra affärshändelser tills betalning sker.

6 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.2.

Paragrafen anger när den löpande bokföringen ska avslutas med en årsredovisning. Paragrafen har kompletterats i *första stycket 4* med bestämmelser om att ett tjänstepensionsföretag ska avsluta sin löpande bokföring med en årsredovisning som ska offentliggöras.

6 kap. 2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.2.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsredovisningens innehåll och hur den ska offentliggöras. Paragrafen har kompletterats med en hänvisning till den föreslagna lagen (2014:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag. Bestämmelser om offentliggörande finns i 8 kap. 2 § den föreslagna lagen.

8 kap. 1 §

Förslaget behandlas i avsnitt 14.2.

Paragrafen innehåller bestämmelser om normgivande organ som ansvarar för utvecklandet av god redovisningssed. Paragrafen har kompletterats i *första stycket* med bestämmelser om att Finansinspektionen, i likhet med vad som gäller för kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag, är ansvarig för utvecklandet av god redovisningssed för tjänstepensionsföretag.

Paragrafen har vidare kompletterats i *andra stycket* med en hänvisning till bestämmelserna i den föreslagna lagen (2014:000) om årsredovisning i tjänstepensionsföretag med bemyndiganden om före-

skrifter som regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela. Se 1 kap. 4 § samma lag.

18.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader

2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.7.

Paragrafen justeras så att premier som erläggs för avtal om tjänstepensionsförmåner, i likhet med premier för tjänstepensionsförsäkringar, ska omfattas av bestämmelserna om särskild löneskatt på pensionskostnader.

18.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.6.

Paragrafen justeras så att avtal om tjänstepensionsförmåner, i likhet med tjänstepensionsförsäkringar, ska omfattas av bestämmelserna om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

18.10 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel

2 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.3.

Paragrafen kompletteras så att även tjänstepensionsföretag blir skattskyldiga till avkastningsskatt. Avkastningsskatt ska inte utgå på tjänstepensionsförmåner som enbart avser olycks- eller sjukdomsfall eftersom dessa förmåner är föremål för inkomstskatt.

3 a §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.3.

Bestämmelserna i paragrafen om beräkningar av kapitalunderlaget anpassas till tjänstepensionsrörelselagens terminologi. Bestämmelserna kompletteras nu även med hänvisningar till 11 kap. 19 §, 12 kap. 70 § och 13 kap. 22 § tjänstepensionsrörelselagen så att även tillgångar som motsvarar konsolideringsfonden i ett tjänstepensionsföretag skatterättsligt ska anses förvaltade för förmånstagarnas räkning till den del fonden enligt bolagsordningen eller stadgarna får användas för återbäring.

3 b §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.3.

Bestämmelserna i paragrafen om beräkning av kapitalunderlaget anpassas nu till tjänstepensionsrörelselagens terminologi.

9 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.3.

Bestämmelserna i paragrafen om skattesats bör anpassas till tjänstepensionsrörelselagens terminologi. Bestämmelserna i femte stycket om avkastningsskatt i samband med beståndsöverlåtelser ändras till att även omfatta beståndsöverlåtelser som avser tjänstepensionsförmåner. Det innebär att om ett helt tjänstepensionsförmånsbestånd överlåts eller fusioneras mellan tjänstepensionsföretag som är skattskyldiga enligt avkastningsskattelagen ska det övertagande företaget träda in i det överlåtande företags skattesituation.

18.11 Förslaget till ändring i lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningmyndigheter

6 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.5.

Om ett försäkringsföretag förvärvar ett helt försäkringsbestånd från ett annat försäkringsföretag medför det ingen stämpelskatt för de fastigheter som ingår i förvärvet. I paragrafen införs nu mot-

svarande regler om ett tjänstepensionsföretag förvärvar ett helt tjänstepensionsförmånsbestånd från ett annat tjänstepensionsföretag där det ingår fastigheter.

18.12 Förslaget till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

5 §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.4.

Ett ömsesidigt tjänstepensionsbolag kan vara arbetsgivare. Paragrafens bestämmelser om vad arbetsgivaren får redovisa som avsatt till pensioner justeras därför, i likhet med ömsesidiga försäkringsbolag, till att även omfatta ömsesidiga tjänstepensionsbolag.

8 a §

Förslaget behandlas i avsnitt 15.4.

Paragrafen kompletteras med en hänvisning till den nya lagen om årsredovisning i tjänstepensionsföretag avseende redovisning av pensionsåtaganden i balansräkningen.

Kommittédirektiv 2013:32

Särskild reglering för tjänstepensionsinstitut

Beslut vid regeringssammanträde den 21 mars 2013.

Sammanfattning av uppdraget

En särskild utredare ska lämna förslag till ny rörelsereglering för tjänstepensionsinstitut. Som utgångspunkt för uppdraget gäller att de nya instituten ska uppfylla kraven för att omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (tjänstepensionsdirektivet).

Utredaren ska bl.a.

- analysera och överväga hur tillämpningsområdet för den nya lagstiftningen ska avgränsas,
- överväga hur lämpliga solvensregler för tjänstepensionsinstituten ska utformas,
- analysera och överväga hur lämpliga associationsrättsliga regler för tjänstepensionsinstituten ska utformas,
- överväga vilka andra regler som krävs till följd av tjänstepensionsdirektivet,
- analysera och överväga övergångs- och ombildningsregler för befintliga företag – exempelvis livförsäkringsföretag och tjänstepensionskassor – som kan uppfylla tjänstepensionsdirektivets definition av tjänstepensionsinstitut,
- överväga hur lämpliga redovisningsregler för tjänstepensionsinstituten ska utformas,

- utarbeta de författningsförslag som behövs för den nya rörelse-regleringen för tjänstepensionsinstitut, och
- lämna förslag till följdändringar som behövs i annan lagstiftning.

Uppdraget ska redovisas senast den 31 december 2013.

Bakgrund

Tryggande av tjänstepension

Tjänstepension kan tryggas på tre avdragsgilla sätt: genom betalningar av premier för en tjänstepensionsförsäkring, avsättningar till en pensionsstiftelse och avsättningar i arbetsgivarens egen balansräkning (se 28 kap. 3 § inkomstskattelagen [1999:1229]). Tryggande genom avsättningar till en pensionsstiftelse eller i arbetsgivarens balansräkning regleras i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. (tryggandelagen).

Tryggande av tjänstepension genom betalning av premier för en tjänstepensionsförsäkring är den vanligaste tryggandeformen. I de flesta fall betalas premierna till ett försäkringsföretag som har tillstånd enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043), förkortad FRL. I övriga fall betalas premierna till en s.k. tjänstepensionskassa. En tjänstepensionskassa är en särskild föreningsform – understödsförening – som inte får driva affärsmässig försäkringsrörelse. En tjänstepensionskassa tillhandahåller försäkringar till en viss bestämd krets personer, såsom anställda i ett visst företag eller personer som tillhör en viss yrkesgrupp eller liknande. Tjänstepensionskassorna har tidigare tillämpat lagen (1972:262) om understödsföreningar, förkortad UFL. Den lagen upphävdes dock vid ikraftträdandet av FRL den 1 april 2011. De understödsföreningar som var registrerade vid den tidpunkten får fortsätta att driva sin verksamhet enligt UFL till utgången av år 2014 (7 § lagen [2010:2044] om införande av försäkringsrörelselagen [2010:2043]). De understödsföreningar som vid utgången av år 2014 inte har ansökt om tillstånd att driva verksamhet enligt FRL ska träda i likvidation.

Solvens II-direktivet

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II)¹, kallat Solvens II-direktivet, är en samlad EU-rättslig reglering av försäkringsrörelse. Tidpunkten för införlivandet av direktivet i nationell rätt är bestämd till den 30 juni 2013², men datumet kan komma att senareläggas. Genom direktivet upphävs ett flertal befintliga direktiv, bl.a. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring³, kallat konsoliderade livförsäkringsdirektivet, som innehåller de nu gällande rörelsereglerna för livförsäkringsverksamhet.

Av artikel 2.3 i Solvens II-direktivet framgår att direktivet är tillämpligt på livförsäkring som omfattar ”kapitalförsäkring för livsfall och/eller dödsfall”. Det innebär att alla pensionsförsäkringar, såväl tjänstepensionsförsäkringar som övriga pensionsförsäkringar, omfattas av direktivets livförsäkringsbegrepp.

En pensionsförsäkring är till sin natur en försäkring som avser lång levnad, dvs. en försäkring mot risken att på ålderdomen stå utan inkomst. Det är således en försäkring tecknad ”för livsfall”. En livförsäkring som ger rätt till utbetalning av visst belopp till efterlevande om försäkringstagaren avlider är en försäkring tecknad ”för dödsfall”.

För att driva livförsäkringsverksamhet krävs tillstånd. De företag som beviljas tillstånd omfattas av direktivet i egenskap av försäkringsföretag (artiklarna 13.1 och 14.1 i Solvens II-direktivet).

All livförsäkringsverksamhet omfattas emellertid inte av Solvens II-direktivet. För tjänstepensionsverksamhet är undantagsbestämmelsen i artikel 9.2 i Solvens II-direktivet av särskilt intresse. Av artikeln framgår att direktivet inte ska tillämpas på följande livförsäkringsverksamhet.

¹ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1–155 (Celex 32009L0138), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/23/EU (EUT L 249, 14.9.2012, s. 1–2, Celex 32012L0023).

² Se Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/23/EU av den 12 september 2012 om ändring av direktiv 2009/138/EG (Solvens II) vad gäller datumet för dess införlivande och datumet för dess tillämpning samt datumet för när vissa direktiv upphör att gälla (EUT L 249, 14.9.2012, s. 1–2, Celex 32012L0023).

³ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1–51 (Celex 32002L0083), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/19/EG (EUT L 76, 19.3.2008, s. 44–45, Celex 32008L0019).

Verksamhet som bedrivs av andra organisationer än företag som avses i artikel 2, och som har till ändamål att tillhandahålla förmåner för anställda eller självständiga näringsidkare, som är knutna till ett företag eller grupp av företag eller till en viss bransch eller grupp av branscher, i händelse av dödsfall eller överlevnad eller vid nedläggning eller inskränkning av verksamhetskällan, oavsett om de åtaganden som verksamheten omfattar vid varje tillfälle helt motsvaras av de försäkringsmatematiska avsättningarna.

Undantagsregeln har haft samma sakliga lydelse sedan rådets första direktiv 79/267/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse⁴, kallat första livförsäkringsdirektivet. Med stöd av denna regel har de svenska tjänstepensionskassorna undantagits från regleringen av livförsäkringsverksamhet (se SOU 1990:101 s. 165 f., SOU 1998:82 s. 95 f. och prop. 2004/05:165 s. 108).

Tjänstepensionsdirektivet

Tjänstepensionsdirektivet⁵ avser att reglera sådana institut som tillhandahåller tjänstepensionsförmåner och som inte omfattas av annan EU-rättslig reglering (se skäl 4). I artikel 2.2 anges vilka institut som undantas från direktivets tillämpningsområde. Bland de undantagna instituten finns de som omfattas av konsoliderade livförsäkringsdirektivet (se skäl 12 och artikel 2.2 b). På grund av en särskild hänvisningsbestämmelse i Solvens II-direktivet kommer de institut som i framtiden omfattas av Solvens II-direktivet att vara uteslutna från tjänstepensionsdirektivets tillämpningsområde (se artikel 310 i Solvens II-direktivet). För att skapa konkurrensneutralitet mellan den tjänstepensionsverksamhet som bedrivs i tjänstepensionsinstitut och den tjänstepensionsverksamhet som bedrivs i livförsäkringsföretag finns en möjlighet för medlemsstaterna att tillämpa vissa regler i tjänstepensionsdirektivet – om bl.a. kapitalplaceringar och försäkringstekniska avsättningar – på livförsäkringsföretagens tjänstepensionsverksamhet. Denna option för medlemsstaterna återfinns i artikel 4 (se även skäl 12).

⁴ EGT L 63, 13.03.1979 s. 1–18 (Celex 31979L0267), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning 1882/2003/EG (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1–53, Celex 32003R1882), samt artikel 3.3 i konsoliderade livförsäkringsdirektivet.

⁵ EGT L 235, 23.9.2003, s. 10–21 (Celex 32003L0041), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU (EUT L174, 1.7.2011, s. 1–73, Celex 32011L0061).

Tjänstepensionsdirektivet är direkt tillämpligt på tjänstepensionsinstitut, som definieras som ett institut som ”oavsett dess rättsliga form, förvaltar fonderade medel och som är etablerat oberoende av uppdragsgivande företag eller branschorganisation utifrån syftet att tillhandahålla pensionsförmåner i samband med yrkesutövning” (se artikel 6 a). Med pensionsförmåner menas ”förmåner som betalas ut med anledning av uppnådd pensionsålder eller förväntat uppnående av pensionsålder” (se artikel 6 d).

Vid genomförandet av tjänstepensionsdirektivet i svensk rätt konstaterades att direktivet inte var tillämpligt på livförsäkringsföretagen (se prop. 2004/05:165 s. 108). Sverige valde vid genomförandet att utnyttja optionen för medlemsstaterna i artikel 4. Livförsäkringsföretagen gavs därmed i stället tillträde till vissa av tjänstepensionsdirektivets regler såvitt gäller deras tjänstepensionsverksamhet (se a. prop. s. 116–119). Däremot gjordes bedömningen att tjänstepensionskassorna och pensionsstiftelserna omfattades av definitionen av tjänstepensionsinstitut (se a. prop. s. 108–111).

Direktivet införlivades med svensk rätt genom ändringar i FRL, tryggandelagen och UFL.

Tjänstepensionsdirektivet står inför en översyn. Europeiska kommissionen har uttalat att ett förslag till omarbetat tjänstepensionsdirektiv kommer att presenteras under sommaren 2013. Det är dock möjligt att förslaget kommer att senareläggas.

Upphävandet av UFL

UFL upphävdes vid ikraftträdandet av FRL den 1 april 2011. Enligt 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) får understödsföreningarna under en övergångsperiod fortsätta att driva sin verksamhet enligt UFL. Efter övergångsperioden måste föreningarna ansöka om tillstånd enligt FRL eller träda i likvidation. Ändringarna som genomfördes vid införandet av FRL medförde att tjänstepensionskassorna omfattas av Solvens II-direktivets tillämpningsområde i stället för tjänstepensionsdirektivets tillämpningsområde.

I remissbehandlingen inför dessa förändringar gjordes invändningen att svenska tjänstepensionskassor ålades strängare kapitalkrav än tjänstepensionsinstitut i övriga EES-länder. Intresset av konkurrensneutralitet inom Sverige mellan å ena sidan tjänstepensionskassorna och å andra sidan livförsäkringsföretagen ansågs

dock väga tyngre. Det betonades att tjänstepensionsmarknaden i stort sett var en nationell begivenhet och att inordningen av tjänstepensionskassorna i FRL medförde fördelar som uppvägs av nackdelarna i fråga om konkurrensneutralitet på europeisk nivå. Det framhölls dock att förnyade överväganden skulle göras inom ramen för genomförandet av Solvens II-direktivet (se Ds 2009:55 s. 151 samt prop. 2009/10:246 s. 216 f.).

Solvens II-utredningens förslag om tjänstepensionsverksamhet

Solvens II-direktivet antogs av Europaparlamentet och rådet under hösten 2009. En särskild utredare fick i uppdrag av regeringen att lämna förslag till hur direktivet skulle genomföras i svensk rätt (dir. 2010:14). Utredningen antog namnet Solvens II-utredningen. I uppdraget ingick att analysera hur den tjänstepensionsverksamhet som bedrivs av livförsäkringsföretag ska regleras. För den verksamheten har Sverige, med stöd av optionen för medlemsstaterna i artikel 4 i tjänstepensionsdirektivet, valt att låta tjänstepensionsdirektivets regler om bl.a. placeringar och försäkringstekniska avsättningar gälla. I optionen ingår dock inte tjänstepensionsdirektivets bestämmelser om kapitalkrav. Kapitalkraven i den EU-rättsliga livförsäkringsrörelse-regleringen gäller för all verksamhet hos livförsäkringsföretag, dvs. även för tjänstepensionsverksamheten. Under den tid som konsoliderade livförsäkringsdirektivet ska tillämpas är kapitalkraven i tjänstepensionsdirektivet och i konsoliderade livförsäkringsdirektivet desamma (se artiklarna 27 och 28 i konsoliderade livförsäkringsdirektivet och artikel 17 i tjänstepensionsdirektivet). I Solvens II-direktivet införs dock en annan reglering i fråga om kapitalkrav. Den tidigare regleringen bibehålls i tjänstepensionsdirektivet.

Solvens II-utredningen överlämnade i oktober 2011 betänkandet *Rörelse reglering för försäkring och tjänstepension* (SOU 2011:68). Utredningen föreslog en särskild lag, baserad på tjänstepensionsdirektivet, för de institut som endast bedriver tjänstepensionsrörelse. Befintliga tjänstepensionskassor ska enligt utredningens förslag kunna ombilda sig och bli tjänstepensionsföretag, vilket är den nya benämningen på dessa institut (se s. 496–502). Detsamma föreslås gälla för livförsäkringsföretag som uteslutande eller så gott som uteslutande bedriver tjänstepensionsverksamhet.

För livförsäkringsföretag som bedriver både tjänstepensionsverksamhet och övrig livförsäkringsverksamhet krävs en renodling av

verksamheten om de vill ombilda sig till tjänstepensionsföretag, t.ex. på så sätt att de försäkringar som inte är tjänstepensionsförsäkringar ska överföras till ett separat institut. Företagets verksamhetstillstånd ska därefter kunna omvandlas från ett tillstånd för livförsäkringsrörelse enligt FRL till ett tillstånd för tjänstepensionsrörelse enligt den nya lagen. Enligt utredningens förslag ska det även fortsättningsvis vara möjligt att bedriva tjänstepensionsverksamhet enligt FRL, dvs. enligt en reglering som baseras på Solvens II-direktivet. Vidare har utredningen föreslagit att institut som endast bedriver tjänstepensionsverksamhet ska ha möjlighet att välja mellan att driva sin verksamhet enligt FRL eller enligt den föreslagna lagen (se s. 105). Utredningens förslag innebär att tjänstepensionsdirektivet i sin helhet blir tillgängligt för svenska livförsäkringsföretag. Utredningen föreslår därför att Sverige inte längre ska utnyttja optionen för medlemsstaterna i artikel 4 i tjänstepensionsdirektivet (se s. 102 f.).

Utgångspunkten för utredningens förslag är att såväl Solvens II-direktivet som tjänstepensionsdirektivet är möjliga att använda som grund för regleringen av svensk tjänstepensionsverksamhet. Enligt utredningens bedömning är direktiven alternativa regleringar för tjänstepensionsverksamhet (se s. 98–100.) Meddelandet av tjänstepensionsförsäkring omfattas enligt utredningens bedömning både av beskrivningen i Solvens II-direktivet av livförsäkringsverksamhet (se artikel 2.3 i Solvens II-direktivet) och av beskrivningen i tjänstepensionsdirektivet av tillhandahållandet av pensionsförmåner (se artikel 6 a och d i tjänstepensionsdirektivet).

Finansdepartementets tjänstepensionspromemoria

I april 2012 remitterade Finansdepartementet promemorian Förhållandet mellan Solvens II-direktivet och tjänstepensionsdirektivet. Enligt promemorian är direktiven inte alternativa regleringar för institut som meddelar tjänstepensionsförsäkringar. Endast de institut som inte omfattas av Solvens II-direktivet kan omfattas av tjänstepensionsdirektivet. Detta följer av artikel 2 i tjänstepensionsdirektivet. I artikeln undantas ett antal redan reglerade institutskategorier från direktivets tillämpningsområde. De institut som är undantagna från Solvens II-direktivets tillämpningsområde kan dock, enligt bedömningen som gjordes i promemorian, omfattas av tjänstepensionsdirektivet.

Solvens II-utredningens förslag innehåller inget krav på att de nya instituten ska vara undantagna från Solvens II-direktivets tillämpningsområde. Inte heller uppställs krav på slutenhet eller på möjligheter till extra bidrag från arbetsgivarna. Enligt bedömningen i Finansdepartementets promemoria kan utredningens förslag medföra att företag som omfattas av Solvens II-direktivet undantas från den nationella försäkringsrörelselagstiftningen.

Mot bakgrund av detta gjordes bedömningen i promemorian att Solvens II-utredningens förslag inte kan genomföras. För tjänstepensionskassornas del föreslås därför att övergångsperioden ska förlängas från 2014 års utgång till 2017 års utgång.

I promemorian angavs att en ny reglering för tjänstepensionsinstitut ska tas fram i samband med genomförandet av det omarbetade tjänstepensionsdirektivet.

Europeiska kommissionens skrivelse

Europeiska kommissionen har uttalat sig i frågan om förhållandet mellan Solvens II-direktivet och tjänstepensionsdirektivet. Kommissionen har i en skrivelse som kom in till Finansdepartementet den 7 januari 2013 (dnr Fi2011/4348) anfört bl.a. följande. Artikel 2.2 b i tjänstepensionsdirektivet innehåller en avgränsningsregel. Denna innebär att tjänstepensionsdirektivet inte gäller för institut som omfattas av konsoliderade livförsäkringsdirektivet, vilket ska inarbetas i Solvens II-direktivet. Detta medför att livförsäkringsföretag som bedriver tjänstepensionsverksamhet är uteslutna från tjänstepensionsdirektivets tillämpningsområde. På liknande sätt är den livförsäkringsverksamhet som bedrivs i tjänstepensionsinstitut undantagen från Solvens II-direktivets tillämpningsområde enligt artikel 9.2 i Solvens II-direktivet.

Uppdraget

Det finns behov av att analysera och överväga ett antal frågor rörande genomförandet av tjänstepensionsdirektivet i svensk rätt. En särskild utredare bör få i uppdrag att göra detta. Utgångspunkten för uppdraget är att skapa en reglering som gör det möjligt att bilda nya tjänstepensionsinstitut i Sverige.

En ny reglering för tjänstepensionsinstitut

Redan i samband med upphävandet av UFL förutsågs behovet av en långsiktig bedömning av konkurrensförutsättningarna för svenska företag som bedriver tjänstepensionsverksamhet. Därför gavs Solvens II-utredningen i uppdrag att analysera behovet av att reglera denna verksamhet särskilt (prop. 2009/10:246 s. 217–220). Frågan om reglering av tjänstepensionsverksamhet har därefter behandlats både i Solvens II-utredningens betänkande och i Finansdepartementets promemoria.

Tjänstepensionsdirektivet och Solvens II-direktivet riktar sig till olika typer av institut (se bl.a. artikel 2 i tjänstepensionsdirektivet och artikel 9.2 i Solvens II-direktivet). Skillnaderna mellan institutskategorierna har framträtt under beredningen av Solvens II-utredningens betänkande och av Finansdepartementets promemoria. Skillnaderna mellan institutskategorierna medför att det finns anledning att ompröva om det är motiverat att all tjänstepensionsverksamhet även framöver ska omfattas av samma rörelse reglering i syfte att åstadkomma inhemsk konkurrensneutralitet. Skilda typer av institut kan regleras av olika regelverk utan att den inhemska konkurrensneutraliteten åsidosätts. På en gemensam europeisk marknad för finansiella tjänster är det även angeläget att de svenska företagen inte missgynnas i förhållande till sina utländska konkurrenter på grund av inhemsk reglering. Regelverket bör därför inte leda till en omotiverad snedvridning av konkurrensen mellan svenska företag och utländska företag. Det är otillfredsställande att det för närvarande inte är möjligt att bilda ett nytt svenskt tjänstepensionsinstitut i annan form än som pensionsstiftelse. Det är därför angeläget att skapa möjligheter till nybildning av svenska tjänstepensionsinstitut. Arbetet med att ta fram en ny rörelse reglering för tjänstepensionsinstitut bör påbörjas redan nu och inte skjutas upp till dess att ett omarbetat tjänstepensionsdirektiv är beslutat. Genom att påbörja arbetet med en sådan reglering läggs grunden för ett kommande genomförande av ett omarbetat tjänstepensionsdirektiv.

Utredaren ska därför

- lämna förslag till en ny rörelse reglering för tjänstepensionsinstitut.

Tillämpningsområdet

Utredaren ska ta ställning till vilka krav som ska ställas på svenska institut för att de ska uppfylla definitionen av tjänstepensionsinstitut enligt artikel 6 i tjänstepensionsdirektivet. Utredaren ska också analysera och överväga vad som bör krävas i form av slutenhet och möjlighet till extra bidrag eller minskning av förmåner för att instituten med stöd av artikel 9.2 i Solvens II-direktivet ska kunna undantas från den svenska försäkringsrörelselagstiftningen. Vidare ska utredaren analysera vad den juridiska innebörden är av att de företag som uppfyller undantaget enligt artikel 9.2 i Solvens II-direktivet ska vara ”andra organisationer” än de företag som avses i direktivets artikel 2 (se även skäl 4 till Solvens II-direktivet och skäl 15 till konsoliderade livförsäkringsdirektivet).

I arbetet med att analysera de EU-rättsakter som är aktuella kan utredaren behöva undersöka hur dessa har genomförts i andra medlemsstater i EU.

Utredaren ska därför

- analysera och överväga hur tillämpningsområdet för en ny reglering för tjänstepensionsinstitut ska avgränsas.

Solvensregler

Tjänstepensionsdirektivet innehåller bl.a. regler om tekniska avsättningar (artikel 15), skuldtäckning (artikel 16), kapitalkrav (artikel 17) och investeringar (artikel 18). Dessa regler ska genomföras i svensk rätt. I denna del bör utredaren få vägledning av lagändringarna som föranletts av tjänstepensionsdirektivet (se bl.a. 22 a § och 24 b–25 §§ UFL och prop. 2004/05:165 s. 155–186).

Utredaren ska därför

- analysera och utarbeta förslag till solvensregler för tjänstepensionsinstitut som är förenliga med tjänstepensionsdirektivet.

Associationsrättsliga regler

Lagstiftarens utgångspunkt har hittills varit att den associationsrättsliga regleringen för tjänstepensionskassorna ska baseras på lagstiftningen om ekonomiska föreningar (se bl.a. 27, 31 och 33 §§ UFL). Vid upphävandet av UFL hänvisades tjänstepensions-

kassorna till den nya associationsformen försäkringsförening (se prop. 2009/10:246 s. 384–403).

Utredaren ska analysera vilka associationsformer som det finns skäl att tillåta för de nya tjänstepensionsinstitut.

Beroende på den associationsrättsliga bedömningen bör det även analyseras och övervägas särskilda övergångs- och ombildningsregler för befintliga institut – exempelvis livförsäkringsföretag och tjänstepensionskassor – som kan omfattas av tjänstepensionsdirektivets definition av tjänstepensionsinstitut.

Utredaren ska därför

- analysera och överväga vilken associationsrättslig reglering som de nya tjänstepensionsinstitut ska omfattas av och utarbeta nödvändiga lagförslag, och
- lämna förslag till övergångs- och ombildningsregler för befintliga institut som kan omfattas av tjänstepensionsdirektivets definition av tjänstepensionsinstitut.

Övriga frågor

Utöver de bestämmelser som redan berörts innehåller tjänstepensionsdirektivet en rad regler som ska genomföras i den nya rörelseregleringen för tjänstepensionsinstitut. Det handlar bl.a. om regler om information till medlemmar och förmånstagare samt om gränsöverskridande verksamhet. Dessa regler behöver genomföras i svensk rätt. Vidare måste behovet av andra lagändringar analyseras.

Utredaren ska därför

- lämna förslag till de lagbestämmelser som krävs för att genomföra tjänstepensionsdirektivet i svensk rätt för tjänstepensionsinstitut,
- ta fram förslag till redovisningsregler för de nya instituten, och
- lämna förslag till andra lagändringar med anledning av de nya tjänstepensionsinstitut än sådana som är direkt föranledda av direktivet.

Utredningsuppdraget omfattar inte regleringen av pensionsstiftelserna. De reglerna har inte berörts av upphävandet av UFL, och berörs inte heller av genomförandet av Solvens II-direktivet.

Utredaren ska inte heller behandla regleringen för försäkringsföretagens tjänstepensionsverksamhet. Den regleringen är under beredning i Finansdepartementet med anledning av Solvens II-utredningens betänkande. Vidare kan ett förslag till omarbetat tjänstepensionsdirektiv innehålla en option för medlemsstaterna för försäkringsföretagens tjänstepensionsverksamhet. Ett sådant förslag kräver ingående överväganden som lämpligen bör göras inom ramen för genomförandet av det omarbetade direktivet. Regleringen av försäkringsföretagens tjänstepensionsverksamhet ingår därför inte i utredningsuppdraget.

Konsekvensbeskrivningar

Utredaren ska utifrån de förslag som läggs fram lämna en redovisning av de konsekvenser och kostnader som uppstår för anställda, arbetsgivare, tjänstepensionsinstituten, försäkringsföretagen, Finansinspektionen, Skatteverket, Bolagsverket och staten i övrigt. När det gäller kostnadsökningar och intäktsminskningar för staten, kommuner och landsting, ska utredaren föreslå en finansiering. För kostnadsberäkningar, effekter för konkurrensen och andra konsekvensbeskrivningar ska 14–15 a §§ kommittéförordningen (1998:1474) tillämpas. I uppdraget ingår att det ska tas särskild hänsyn till dessa och övriga konsekvenser redan vid utformningen av förslagen.

Samråd och redovisning av uppdraget

Utredaren ska i sitt arbete samråda med berörda myndigheter, arbetsmarknadens parter och andra organisationer som har relevans för utredningsuppdraget. Utredaren ska också följa och beakta arbetet i Finansdepartementet med genomförandet av Solvens II-direktivet och med beredningen av de förslag som lämnats i livförsäkringsutredningens betänkande Förstärkt försäkringstagarskydd (SOU 2012:64). Vidare ska utredaren följa arbetet på EU-nivå med framtagande av ett omarbetat tjänstepensionsdirektiv, om Europeiska kommissionen skulle lägga fram ett förslag till sådant direktiv innan utredningsuppdraget har redovisats.

Uppdraget ska redovisas senast den 31 december 2013.

(Finansdepartementet)

Kommittédirektiv 2013:117

Tilläggsdirektiv till Tjänstepensionsföretagsutredningen (Fi 2013:03)

Beslut vid regeringssammanträde den 12 december 2013

Utvidgning av och förlängd tid för uppdraget

Regeringen beslutade den 21 mars 2013 kommittédirektiv om särskild reglering för tjänstepensionsinstitut (dir. 2013:32). Uppdraget innebär att en särskild utredare ska lämna förslag till en ny rörelsereglering för tjänstepensionsinstitut. Utredningen har antagit namnet Tjänstepensionsföretagsutredningen.

Utredningen får nu i uppdrag att i sitt förslag även beakta Europeiska kommissionens förslag till omarbetat tjänstepensionsdirektiv som sannolikt kommer att beslutas inom kort. Dessutom ska utredningen följa de kommande förhandlingarna på EU-nivå.

Utredningen ska också lämna förslag till de lagändringar som krävs för att i svensk rätt genomföra det s.k. omnibus II-direktivet.

Enligt utredningens direktiv ska uppdraget redovisas senast den 31 december 2013. Utredningstiden förlängs. Uppdraget ska i stället redovisas senast den 30 maj 2014 i två separata betänkanden. Det ena betänkandet ska avse tjänstepensionsdirektivet och det andra omnibus II-direktivet.

Uppdraget att beakta kommissionens förslag till omarbetat tjänstepensionsdirektiv

Som utgångspunkt för det ursprungliga uppdraget gäller att de nya instituten ska uppfylla kraven för att omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om

verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (tjänstepensionsdirektivet). Enligt direktiven ska utredningen bl.a. följa arbetet på EU-nivå med framtagande av ett omarbetat tjänstepensionsdirektiv, om Europeiska kommissionen skulle lägga fram ett förslag till ett sådant direktiv innan utredningsuppdraget har redovisats. Det är nu sannolikt att kommissionen inom kort kommer att besluta om ett sådant direktiv. Utredningen ska därför i sitt förslag till en ny rörelsereglering för tjänstepensionsinstitut även beakta dessa ändringar. Dessutom ska utredningen följa de kommande förhandlingarna på EU-nivå.

Uppdraget att föreslå hur omnibus II-direktivet ska genomföras

Det pågående arbetet inom EU med anledning av Europeiska kommissionens förslag KOM (2011) 8 slutlig till direktiv om ändring av direktiv 2003/71/EG och 2009/138/EG med avseende på befogenheterna för Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (omnibus II-direktivet) medför behov av lagändringar i svensk rätt. I omnibus II-direktivet föreslår kommissionen en rad ändringar i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (prospektdirektivet) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om uppdragande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), nedan Solvens II-direktivet.

Ändringarna är en konsekvens bl.a. av att en europeisk försäkrings- och tjänstepensionsmyndighet (Eiopa) och en europeisk värdepappers- och marknadsmyndighet (Esma) inrättats. När det gäller de föreslagna ändringarna i Solvens II-direktivet är ändringarna även en konsekvens av Lissabonfördraget.

De föreslagna ändringarna i prospektdirektivet avser i huvudsak att definiera lämplig räckvidd för tekniska standarder och lämpliga kanaler för informationsutbyte.

I Solvens II-direktivet föreslås mer omfattande ändringar. Utöver de ovan nämnda ändringarna – som avser regler på de områden där kommissionen ges befogenheter att meddela tekniska standarder och lämpliga kanaler för informationsutbyte – föreslås regler om tvistelösning mellan de nationella tillsynsmyndigheterna. Dessutom

föreslås regler om hur försäkringsföretag ska hantera och beräkna sina långa försäkringsåtaganden. Vidare föreslås bl.a. möjligheter för kommissionen att meddela övergångsbestämmelser.

Det finns behov av att analysera och överväga ett antal frågor med anledning av kommissionens förslag till ett omarbetat direktiv. Tjänstepensionsföretagsutredningen bör få i uppdrag att göra detta.

Utredningen ska analysera vilka ändringar av den svenska lagstiftningen som behövs för att genomföra de regler som föreslås i direktivet och utarbeta nödvändiga lagförslag.

Redovisning av uppdraget

Enligt utredningens direktiv ska uppdraget redovisas senast den 31 december 2013. Utredningstiden förlängs. Uppdraget ska i stället redovisas senast den 30 maj 2014 i två separata betänkanden. Det ena betänkandet ska avse tjänstepensionsdirektivet och det andra omnibus II-direktivet.

(Finansdepartementet)

Kommittédirektiv 2014:92

Tilläggsdirektiv till Tjänstepensionsföretagsutredningen (Fi 2013:03)

Beslut vid regeringssammanträde den 19 juni 2014

Förlängd tid för uppdraget

Regeringen beslutade den 21 mars 2013 kommittédirektiv om särskild reglering för tjänstepensionsinstitut (dir. 2013:32). Enligt utredningens direktiv skulle uppdraget redovisas senast den 31 december 2013.

Regeringen beslutade den 12 december 2013 att uppdraget skulle utvidgas och utredningstiden förlängas samt att uppdraget i stället skulle redovisas senast den 30 maj 2014 (dir. 2013:117).

Utredningstiden förlängs nu ytterligare. Uppdraget ska i stället redovisas senast den 27 augusti 2014.

(Finansdepartementet)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2003/41/EG

av den 3 juni 2003

om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2, artikel 55 och artikel 95.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) En verklig inre marknad för finansiella tjänster är avgörande för den ekonomiska tillväxten och skapandet av nya arbetstillfällen inom gemenskapen.
- (2) Betydande framsteg har redan gjorts i upprättandet av denna inre marknad, vilket har inneburit att finansiella institut fått möjlighet att bedriva verksamhet i andra medlemsstater, samtidigt som en hög nivå säkerställts för konsumentskyddet på området finansiella tjänster.
- (3) I kommissionens meddelande "Att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: en handlingsplan", anges en rad åtgärder som behövs för att fullborda den inre marknaden för finansiella tjänster, och Europeiska rådet manade vid sitt möte i Lissabon den 23 och 24 mars 2000 till att denna handlingsplan skulle genomföras senast under år 2005.
- (4) I handlingsplanen för finansiella tjänster framhålls att högsta prioritet bör ges åt behovet av att upprätta ett direktiv om särskild tillsyn över institut som tillhandahåller tjänstepensioner, eftersom dessa är viktiga finansiella institut som spelar en nyckelroll när det gäller att säkerställa de finansiella marknadernas integration, effektivitet och likviditet, men som inte omfattas av en samlad ramlagstiftning på gemenskapsnivå som ger dem möjlighet att fullt ut utnyttja den inre marknadens fördelar.
- (5) Eftersom system för social trygghet utsätts för allt större påfrestningar kommer tjänstepensioner i högre grad att utnyttjas som ett komplement i framtiden. Tjänstepensioner bör därför utvecklas, dock utan att socialförsäkringssystemens betydelse ifrågasätts när det gäller ett tryggt, varaktigt och effektivt socialt skydd, som bör garantera en godtagbar levnadsstandard på ålderdomen och som därför bör stå i fokus för målet att förstärka den europeiska sociala modellen

(6) Detta direktiv utgör således ett första steg på vägen mot en inre marknad för tjänstepensioner som organiseras på europeisk nivå. Genom att det fastställs att aktsamhetsprincipen ("the prudent person rule") skall vara den grundläggande principen för kapitalplaceringar och genom att det görs möjligt för institut att bedriva verksamhet över gränserna främjas en överflyttning av sparandet till tjänstepensionsområdet, vilket bidrar till ekonomiska och sociala framsteg.

(7) Syftet med de aktsamhetsregler som fastställs i detta direktiv är dels att garantera en hög grad av trygghet för de framtida pensionärerna genom att införa strikta tillsynskrav, dels att möjliggöra effektiv förvaltning av tjänstepensionsplaner.

(8) Institut som drivs helt åtskilt från ett uppdragsgivande företag och som förvaltar fonderade medel utifrån det enda syftet att tillhandahålla pensionsförmåner bör ha frihet att tillhandahålla tjänster och frihet att investera utan begränsningar, med förbehåll endast för samordnade aktsamhetskrav, oavsett om dessa institut är juridiska personer eller inte.

(9) I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna fortfarande ha det fulla ansvaret för tjänstepensionssystemens uppbyggnad, liksom för beslut om vilken roll var och en av de tre "pelarna" i pensionsförsäkringssystemet skall spela i enskilda medlemsstater. När det gäller den andra pelaren bör de också ha det fulla ansvaret för den roll och funktion som de olika institut som tillhandahåller tjänstepensionsförmåner har, t.ex. branschäckande pensionsfonder, företagspensionsfonder och livförsäkringsföretag. Detta direktiv är inte ägnat att ifrågasätta detta prerogativ.

(10) De nationella reglerna för egenföretagares engagemang i tjänstepensionsinstitut skiljer sig åt. I vissa medlemsstater kan tjänstepensionsinstitut drivas på grundval av överenskommelser med en branschorganisation eller grupper av sådana vars medlemmar uppträder i egenskap av egenföretagare eller direkt med egenföretagare och anställda. I vissa medlemsstater kan en egenföretagare även bli medlem i ett institut när denne uppträder i egenskap av arbetsgivare eller tillhandahåller sina yrkesmässiga tjänster åt ett företag. I vissa medlemsstater kan inte egenföretagare bli medlemmar i ett tjänstepensionsinstitut om inte vissa villkor, inbegripet sådana som framgår av social- och arbetsmarknadslagstiftningen, är uppfyllda.

⁽¹⁾ EGT C 96 E, 27.3.2001, s. 136.

⁽²⁾ EGT C 155, 29.5.2001, s. 26.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 4 juli 2001 (EGT C 65 E, 14.3.2002, s. 135), rådets gemensamma ståndpunkt av den 5 november 2002 (ännu ej offentliggjord i EUT), Europaparlamentets beslut av den 12 mars 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 13 maj 2003.

23.9.2003

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 235/11

- (11) Institut som förvaltar planer som betraktas som en del av sociala trygghetssystem, vilka redan har samordnats på gemenskapsnivå, bör undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Hänsyn bör dock tas till de specifika förutsättningar som gäller för de institut som i en enskild medlemsstat förvaltar såväl planer som betraktas som en del av sociala trygghetssystem som tjänstepensionsplaner.
- (12) Finansiella institut som redan omfattas av ramlagstiftning på gemenskapsnivå bör generellt undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Eftersom sådana institut i vissa fall även erbjuder tjänster på tjänstepensionsområdet, är det dock viktigt att se till att detta direktiv inte ger upphov till någon snedvridning av konkurrensen. Sådan snedvridning kan undvikas om aktsamhetskraven i detta direktiv tillämpas på livförsäkringsföretagens tjänstepensionsverksamhet. Kommissionen bör även noggrant övervaka situationen på marknaden för tjänstepensioner och beakta möjligheten att utvidga den frivilliga tillämpningen av detta direktiv till andra reglerade finansiella institut.
- (13) När syftet är att trygga ekonomisk försörjning under pensionstiden bör förmåner från tjänstepensionsinstitutet i regel utgöras av utbetalning av pension under återstående livstid. Även utbetalning under viss tid eller utbetalning av ett engångsbelopp bör vara möjligt.
- (14) Det är viktigt att se till att äldre och funktionshindrade personer inte riskerar fattigdom utan kan åtnjuta en rimlig levnadsstandard. Tillräcklig täckning för biometriska risker i tjänstepensionsprogram är en viktig aspekt i kampen mot fattigdom och osäkerhet bland äldre personer. När pensionsprogram inrättas bör arbetsgivare och arbetstagare, eller deras respektive företrädare, beakta möjligheten att pensionsprogrammet inbegriper täckning för risker kopplade till lång levnad och invaliditet samt efterlevandeskydd.
- (15) Om medlemsstaterna ges möjlighet att från tillämpningsområdet för nationell genomförandelagstiftning undanta institut som förvaltar planer som tillsammans har färre än hundra medlemmar, kan tillsynen underlättas i vissa medlemsstater utan att detta hindrar att den inre marknaden på detta område fungerar väl. Detta bör emellertid inte undergräva sådana instituts rätt att förvaltningen av investeringsportföljen och förvaringen av tillgångarna utse kapitalförvaltare och förvaringsinstitut som är etablerade och vederbörligen auktoriserade i andra medlemsstater.
- (16) Sådana institut som "Unterstützungskassen" i Tyskland, där medlemmarna inte har någon laglig rätt till förmåner med visst belopp och där deras intressen skyddas av en obligatorisk lagstadgad obeståndsförsäkring, bör undantas från detta direktivs tillämpningsområde.
- (17) För att skydda medlemmarna och förmånstagarna bör tjänstepensionsinstitutet begränsa sin verksamhet till sådana verksamheter som avses i detta direktiv, inbegripet verksamheter som direkt föranleds av dessa.
- (18) Om ett uppdragsgivande företag går i konkurs riskerar en medlem att förlora både sitt arbete och sina intjänade pensionsrättigheter. Detta gör det nödvändigt att säkerställa en tydlig åtskillnad mellan det uppdragsgivande företaget och institutet samt att minimikrav på aktsamhet fastställs för att skydda medlemmarna.
- (19) Driften av tjänstepensionsinstitut och tillsynen över dessa företer betydande skillnader i de olika medlemsstaterna. I vissa medlemsstater kan tillsynen utövas inte bara över själva instituten utan också över de enheter eller företag som har auktoriserats för att driva dessa institut. Medlemsstaterna bör kunna ta hänsyn till sådana särdrag så länge som alla krav i detta direktiv uppfylls på ett korrekt sätt. Medlemsstaterna bör även kunna tillåta försäkringsföretag och andra finansiella företag att driva tjänstepensionsinstitut.
- (20) Tjänstepensionsinstitutet tillhandahåller finansiella tjänster och har ett stort ansvar för tillhandahållande av tjänstepensionsförmåner, och de bör därför när det gäller deras verksamhet och villkoren för denna uppfylla vissa minimikrav på aktsamhet.
- (21) Det stora antalet institut i vissa medlemsstater gör det nödvändigt med en pragmatisk lösning när det gäller kravet på förhandsgodkännande av institut. Om ett institut önskar förvalta en plan i en annan medlemsstat krävs det dock ett förhandsgodkännande av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är hemland.
- (22) Varje medlemsstat bör kräva att varje institut som är etablerat inom dess territorium upprättar årsbokslut och förvaltningsberättelser i vilka hänsyn tas till varje pensionsplan som institutet hanterar, och, vid behov, årsbokslut och förvaltningsberättelser för varje pensionsplan. Årsbokslut och förvaltningsberättelser som ger en rättvisande och korrekt bild av institutets tillgångar, skulder och finansiella ställning, i vilka hänsyn tas till varje pensionsplan som institutet hanterar, och som vederbörligen godkänns av en auktoriserad person, är en mycket betydelsefull informationskälla för planens medlemmar och förmånstagare samt för de behöriga myndigheterna. I synnerhet gör de det möjligt för de behöriga myndigheterna att övervaka institutets finansiella sundhet och att bedöma om det kan uppfylla alla sina avtalsmässiga förpliktelser.

- (23) Ändamålsenlig information om pensionsplanen till medlemmar och förmånstagare är av avgörande betydelse. Detta är särskilt viktigt när det gäller framställningar om information avseende institutets finansiella sundhet, avtalsbestämmelserna, förmånerna och den faktiska finansieringen av de intjänade pensionsrättigheterna, placeringspolicyn och hanteringen av risker och kostnader.
- (24) Ett instituts placeringspolicy är en avgörande faktor både vad avser tjänstepensionernas säkerhet och när det gäller att hålla kostnaderna för dessa på en rimlig nivå. Institutet bör därför upprätta och minst vart tredje år se över skriftliga riktlinjer för placeringsverksamheten. Dessa bör göras tillgängliga för de behöriga myndigheterna och på begäran även för pensionsplanens medlemmar och förmånstagare.
- (25) För att de behöriga myndigheterna skall kunna utföra sina lagstadgade uppgifter bör de ges ändamålsenlig rätt till information och befogenheter att ingripa mot institut och de personer som faktiskt driver dem. Om ett tjänstepensionsinstitut har överlåtit vissa funktioner av väsentlig betydelse, t.ex. kapitalförvaltning, informations-teknik eller bokföring, till andra företag ("outsourcing") bör denna rätt till information och dessa befogenheter att ingripa kunna utsträckas till att täcka dessa utlokaliserade funktioner, för att myndigheterna skall kunna kontrollera huruvida verksamheterna drivs i enlighet med tillsynsbestämmelserna.
- (26) Aktsamhet vid beräkningen av de tekniska avsättningarna är en grundläggande förutsättning för att det skall kunna säkerställas att pensionsåtagandena kan uppfyllas. Tekniska avsättningar bör beräknas enligt erkända aktuariella metoder och bestyrkas av kvalificerade personer. Maximiräntesatserna bör väljas på ett aktsamt sätt enligt relevanta nationella bestämmelser. De tekniska avsättningarna bör motsvara ett minimibelopp som är tillräckligt både för den fortsatta utbetalningen av de förmåner som redan är under utbetalning till förmånstagarna och för att återspegla de åtagandena som följer av medlemmarnas intjänade pensionsrättigheter.
- (27) Det finns betydande skillnader mellan instituten i olika medlemsstater beträffande vilka risker som täcks. De medlemsstater som är hemländer bör därför ha möjlighet att fastställa ytterligare, mer detaljerade bestämmelser för beräkningen av de tekniska avsättningarna förutom bestämmelserna i detta direktiv.
- (28) Tillräckliga och lämpliga tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna skyddar pensionsplanens medlemmar och förmånstagare i händelse av det uppdragsgivande företagets insolvens. I synnerhet när det gäller verksamheter över gränserna krävs det för ett ömsesidigt erkännande av de tillsynsprinciper som tillämpas i medlemsstaterna att de tekniska avsättningarna alltid är fullt täckta.
- (29) Om ett institut inte bedriver verksamhet över gränserna, bör medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av kraven i rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens⁽¹⁾, få tillåta en otillräcklig skuld täckning av de tekniska avsättningarna, förutsatt att institutet har upprättat en tillfredsställande plan för hur fullständig skuld täckning skall kunna återställas.
- (30) I många fall kan det vara det uppdragsgivande företaget och inte institutet självt som står för de biometrisk riskerna eller som garanterar vissa förmåner eller viss avkastning. Det förekommer dock även att institutet självt står för sådana risker eller lämnar sådana garantier, varvid det uppdragsgivande företaget i allmänhet har uppfyllt sina förpliktelser i och med de nödvändiga inbetalningarna. I dessa fall liknar de produkter som institutet erbjuder dem som tillhandahålls av livförsäkringsföretag, och de berörda instituten bör uppfylla i vart fall samma kapitalkrav som livförsäkringsföretag.
- (31) Tjänstepensionsinstitut är mycket långsiktiga investerare. De tillgångar som dessa institut förfogar över får i regel inte lösas in annat än för tillhandahållande av pensionsförmåner. För att medlemmarnas och förmånstagarnas rättigheter skall skyddas på ett fullgott sätt bör instituten även ha möjlighet att välja placeringar som passar åtagandenas specifika typ och varaktighet. Dessa förhållanden kräver en effektiv tillsyn och en inriktning på investeringsregler som ger instituten det handlingsutrymme som behövs för att de skall kunna besluta om den säkraste och mest effektiva placeringspolicyn och som ålägger dem att agera på ett aktsamt sätt. Likttagandet av aktsamhetsprincipen kräver därför en placeringspolicy som är anpassad till medlemsstrukturen i det enskilda tjänstepensionsinstitutet.
- (32) Tillsynsmetoder och praxis skiljer sig åt mellan medlemsstaterna. Dessa bör därför ges visst utrymme att efter eget skön i detalj utforma de investeringsregler som de önskar kräva att institut som är etablerade inom deras territorier skall följa. Dessa regler får dock inte inskränka den fria rörligheten för kapital, såvida det inte är motiverat av aktsamhetsskäl.
- (33) Eftersom tjänstepensionsinstitutet är mycket långsiktiga investerare med låga likviditetsrisker, har de förutsättningar att inom aktsamma gränser investera såväl i icke-likvida tillgångar, t.ex. aktier, som på riskkapitalmarknaderna. De kan också utnyttja fördelarna med en internationell diversifiering. Det bör därför inte, annat än av aktsamhetsskäl, finnas några begränsningar för investeringar i aktier, på riskkapitalmarknader eller i valutor andra än dem som åtagandena är uttryckta i.

⁽¹⁾ EGT L 283, 28.10.1980, s. 23. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/74/EG (EGT L 270, 8.10.2002, s. 10).

23.9.2003

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 235/13

- (34) Om institutet emellertid bedriver verksamhet över gränserna, kan den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten kräva att institutet tillämpar begränsningar för investeringar i aktier och liknande tillgångar som inte är föremål för handel på reglerade marknader, i aktier och andra överlåtbara instrument som ges ut av samma företag eller i tillgångar denominerade i icke-matchande valutor, under förutsättning att dessa regler även gäller för institut i värdmedlemsstaten.
- (35) Restriktioner rörande institutets fria val av godkända kapitalförvaltare och förvaringsinstitut begränsar konkurrensen på den inre marknaden och bör därför tas bort.
- (36) Utan att det påverkar tillämpningen av nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning avseende pensionssystemens uppbyggnad, inbegripet obligatoriskt medlemskap och utfallen av kollektivavtal, bör institutet ges möjlighet att tillhandahålla sina tjänster i andra medlemsstater. De bör tillåtas att åta sig uppdrag för företag som är etablerade i andra medlemsstater och att förvalta pensionsplaner med medlemmar i mer än en medlemsstat. Detta kan komma att leda till betydande stordriftsfördelar för institutet själva, men också till att förbättra konkurrenskraften hos gemenskapens näringsliv och underlätta arbetskraftens rörlighet. För detta krävs ett ömsesidigt erkännande av aktsamhetskraven. Om inget annat anges bör de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland utöva tillsyn över att aktsamhetskraven uppfylls.
- (37) Rätten för ett institut i en medlemsstat att förvalta en tjänstepensionsplan som avtalats i en annan medlemsstat bör utövas med fullständigt iakttagande av bestämmelserna i gällande social- och arbetsmarknadslagstiftning i värdmedlemsstaten i den mån lagstiftningen är relevant för tjänstepensioner, exempelvis definitionen och utbetalningen av pensionsförmåner och villkoren för överföring av pensionsrättigheter.
- (38) När en plans tillgångar och skulder hanteras fullständigt åtskilt ("ring-fenced") är bestämmelserna i detta direktiv tillämpliga separat på denna plan.
- (39) Det är viktigt att vidta åtgärder för samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i tillsyns syfte och mellan dessa myndigheter och kommissionen i

andra syften. För att de behöriga myndigheterna skall kunna uppfylla sina skyldigheter och bidra till att detta direktiv genomförs konsekvent och utan dröjsmål, bör de förse varandra med den information som är nödvändig för tillämpningen av detta direktiv. Kommissionen har uppgett att den avser att inrätta en kommitté för tillsynsorgan i syfte att uppmuntra till samarbete, samordning och diskussioner mellan behöriga nationella myndigheter och att främja ett konsekvent genomförande av detta direktiv.

- (40) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen att skapa en rättslig ram på gemenskapsnivå som omfattar tjänstepensionsinstitut, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Syfte**

I detta direktiv fastställs bestämmelser för inledande och utövande av verksamhet som bedrivs av tjänstepensionsinstitut.

Artikel 2**Tillämpningsområde**

1. Detta direktiv skall tillämpas på tjänstepensionsinstitut. Om tjänstepensionsinstitut i enlighet med nationell rätt inte är juridiska personer skall medlemsstaterna tillämpa direktivet antingen på dessa institut eller, om inte annat föreskrivs i punkt 2, på de auktoriserade enheter som ansvarar för driften av dessa institut och agerar för deras räkning.

2. Detta direktiv skall inte tillämpas på

- a) institut som förvaltar sociala trygghetssystem som omfattas av förordning (EEG) nr 1408/71⁽¹⁾ och förordning (EEG) nr 574/72⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 5.7.1971, s. 2). Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1386/2001 (EGT L 187, 10.7.2001, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 74, 27.3.1972, s. 1). Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 410/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 17).

- b) institut som omfattas av direktiv 73/239/EEG⁽¹⁾, direktiv 85/611/EEG⁽²⁾, direktiv 93/22/EEG⁽³⁾, direktiv 2000/12/EG⁽⁴⁾ och direktiv 2002/83/EG⁽⁵⁾,
- c) institut vars verksamhet bygger på fördelningsprincipen ("pay as you go"),
- d) institut där det uppdragsgivande företags anställda inte har någon laglig rätt till förmåner och där det uppdragsgivande företaget när som helst kan lösa in tillgångarna och inte nödvändigtvis fullgöra sina skyldigheter att utbetala pensionsförmåner,
- e) företag som gör bokföringsmässiga avsättningar för att kunna betala ut pensionsförmåner till sina anställda.

Artikel 3

Tillämpning på institut som förvaltar planer inom sociala trygghetssystem

Tjänstepensionsinstitut som också förvaltar obligatoriska anställningsrelaterade pensionsplaner som betraktas som en del av sociala trygghetssystem och som omfattas av förordningarna (EEG) nr 1408/71 och (EEG) 574/72 skall omfattas av detta direktiv, när det gäller den del av deras verksamheter som avser tillhandahållande av icke-obligatoriska tjänstepensioner. I sådana fall skall skulder och motsvarande tillgångar hållas fullständigt åtskilda och skall inte kunna överföras till de obligatoriska pensionsplaner som betraktas som en del av det sociala trygghetssystemet eller omvänt.

Artikel 4

Frivillig tillämpning på institut som omfattas av direktiv 2002/83/EG

De medlemsstater som är hemländer får välja att tillämpa bestämmelserna i artiklarna 9-16 och 18-20 i detta direktiv på tjänstepensionsverksamheten hos försäkringsföretag som omfattas av direktiv 2002/83/EG. I sådana fall skall alla tillgångar och skulder som hänför sig till denna verksamhet hållas fullständigt åtskilda från, förvaltas och hanteras skilt från försäkringsföretagets övriga verksamheter, utan någon möjlighet till överföring.

I sådana fall, och endast när det gäller deras tjänstepensionsverksamhet, skall försäkringsföretagen inte omfattas av artiklarna 20-26, 31 och 36 i direktiv 2002/83/EG

- ⁽¹⁾ Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 3). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/13/EG (EGT L 77, 20.3.2002, s. 17).
- ⁽²⁾ Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EGT L 375, 31.12.1985, s. 3). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/108/EG (EGT L 41, 13.2.2002, s. 35).
- ⁽³⁾ Rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet (EGT L 141, 11.6.1993, s. 27). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290, 17.11.2000, s. 27).
- ⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EGT L 126, 26.5.2002, s. 1). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2000/28/EG (EGT L 275, 27.10.2000, s. 37).
- ⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1).

Den medlemsstat som är hemland skall se till att antingen de behöriga myndigheterna eller de myndigheter som ansvarar för tillsynen av försäkringsföretag som omfattas av direktiv 2002/83/EG som en del av sin tillsynsverksamhet kontrollerar att den verksamhet som rör tjänstepensioner hålls strikt åtskild från övrig verksamhet.

Artikel 5

Små pensionsinstitut och pensionsplaner som följer av lag

Med undantag för vad som föreskrivs i artikel 19 får medlemsstaterna välja att helt eller delvis underlåta att tillämpa detta direktiv på ett institut som är etablerat inom deras territorium och som förvaltar pensionsplaner som sammanlagt har färre än 100 medlemmar. Om inte annat föreskrivs i artikel 2.2 skall sådana institut dock ha rätt att tillämpa direktivet på frivillig grund. Artikel 20 får tillämpas endast om alla övriga bestämmelser i direktivet är tillämpliga.

Medlemsstaterna får välja att inte tillämpa artiklarna 9-17 på institut som tillhandahåller tjänstepensioner enligt lag, vilka pensioner garanteras av en offentlig myndighet. Artikel 20 får tillämpas endast om alla övriga bestämmelser i direktivet är tillämpliga.

Artikel 6

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *tjänstepensionsinstitut* eller *institut*: ett institut som, oavsett dess rättsliga form, förvaltar fonderade medel och som är etablerat oberoende av uppdragsgivande företag eller branschorganisation utifrån syftet att tillhandahålla pensionsförmåner i samband med yrkesutövning på grundval av en överenskommelse eller ett avtal som slutits
- enskilt eller kollektivt mellan arbetsgivare och arbetstägare eller deras respektive företrädare, eller
 - med egenföretagare i enlighet med lagstiftningen i hem- och värdmedlemsstaten
- och som bedriver verksamheter som direkt föränleds av dessa,
- b) *pensionsplan*: ett avtal, en överenskommelse, en stiftandekund ("trust deed") eller bestämmelser, vari anges vilka pensionsförmåner som skall lämnas och på vilka villkor,
- c) *uppdragsgivande företag*: varje företag eller annat organ, oavsett om det omfattar eller består av en eller flera juridiska eller fysiska personer, vilket handlar i egenskap av arbetsgivare eller egenföretagare eller en kombination av dessa, och som gör inbetalningar till ett tjänstepensionsinstitut,

- d) *pensionsförmåner*: förmåner som betalas ut med anledning av uppnådd pensionsålder eller förväntat uppnående av pensionsålder eller, om de kompletterar dessa förmåner och tillhandahålls sekundärt, i form av utbetalningar vid dödsfall, invaliditet eller upphörande av anställning eller i form av bidrag eller tjänster som tillhandahålls vid sjukdom, medellöshet eller dödsfall. För att den ekonomiska tryggheten under pensionstiden skall stärkas utgörs dessa förmåner i regel av livslånga utbetalningar. Förmånerna kan dock också vara utbetalningar under viss tid eller ett engångsbelopp.
- e) *medlem*: en person vars yrkesverksamhet ger honom/henne rätt till eller kommer att ge honom/henne rätt till pensionsförmåner enligt bestämmelserna i en pensionsplan,
- f) *förmånstagare*: en person som uppstår pensionsförmåner,
- g) *behöriga myndigheter*: de nationella myndigheter som har utsetts för att utföra de åligganden som anges i detta direktiv,
- h) *biometriska risker*: risker kopplade till dödsfall, invaliditet och lång levnad,
- i) *den medlemsstat som är hemland*: den medlemsstat där institutet har sitt säte och sin huvudsakliga förvaltning eller, om det inte har något säte, sin huvudsakliga förvaltning,
- j) *vårdmedlemsstat*: den medlemsstat vars social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevant på tjänstepensionsområdet är tillämplig på förhållandet mellan det uppdragsgivande företaget och medlemmarna.

Artikel 7

Institutets verksamhet

Varje medlemsstat skall kräva att institut som är etablerade inom dess territorium begränsar sin verksamhet till sådan verksamhet som avser pensionsförmåner, inbegripet verksamheter som föranleds av dessa.

Om ett försäkringsföretag, i enlighet med artikel 4, driver sin tjänstepensionsverksamhet genom att hålla tillgångarna och skulderna fullständigt åtskilda, skall de fullständigt åtskilda tillgångarna och skulderna hanteras endast inom ramen för sådan verksamhet som avser pensionsförmåner och därav direkt föranledd verksamhet.

Artikel 8

Juridisk åtskillnad mellan uppdragsgivande företag och tjänstepensionsinstitut

Varje medlemsstat skall se till att uppdragsgivande företag är juridiskt åtskilda från tjänstepensionsinstitut, så att institutets tillgångar skyddas för medlemmarnas och förmånstagarnas räkning om det uppdragsgivande företaget går i konkurs.

Artikel 9

Villkor för att få bedriva verksamhet

1. Varje medlemsstat skall med avseende på alla institut som är etablerade inom dess territorium se till att
 - a) institutet registreras i ett nationellt register av den behöriga tillsynsmyndigheten eller är auktoriserat; vid sådan verksamhet över gränserna som avses i artikel 20 skall även de medlemsstater där institutet är verksamt framgå av registret,
 - b) institutets faktiska verksamhet drivs av personer med god vandel som antingen själva har erforderlig yrkesmässig kompetens och erfarenhet på området eller anlitar rådgivare som besitter sådan kompetens och erfarenhet,
 - c) korrekt upprättade regler för institutets hantering av varje pensionsplan har införts och medlemmarna har fått tillräcklig information om dessa,
 - d) alla tekniska avsättningar beräknas och bestyrks av en aktuarie eller av någon annan expert på området, till exempel en revisor, i enlighet med nationell lagstiftning, på grundval av aktuariella metoder som erkänns av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland,
 - e) det uppdragsgivande företaget, om det garanterar pensionsförmånerna, är skyldigt att regelbundet finansiera detta åtagande,
 - f) medlemmarna hålls tillräckligt informerade om pensionsplanens villkor, särskilt vad gäller
 - i) de rättigheter och skyldigheter som parterna i pensionsplanen har,
 - ii) de ekonomiska, tekniska och övriga risker som är förbundna med pensionsplanen,
 - iii) vad dessa risker innebär och deras fördelning.
2. I enlighet med subsidiaritetsprincipen och med vederbörligt beaktande av storleken på pensionsförmånerna från socialförsäkringssystemen får medlemsstaterna föreskriva att täckning av risker kopplade till lång levnad och invaliditet, efterlevandeskydd samt en garanti för återbetalning av inbetalade belopp erbjuds till medlemmarna som kompletterande förmåner, om arbetsgivarna och arbetstagarna, eller deras respektive företrädare, kommer överens om detta.
3. En medlemsstat får, i syfte att säkerställa att medlemmarnas och förmånstagarnas intressen skyddas på ett fullgott sätt, tillfoga ytterligare krav till villkoren för att få bedriva verksamhet i institut som är etablerade inom dess territorium.
4. En medlemsstat får tillåta eller kräva att institut som är etablerade inom dess territorium helt eller delvis överlåter driften av dessa institut till andra enheter som agerar för dessa instituts räkning.

5. När det gäller sådan verksamhet över gränserna som avses i artikel 20, skall villkoren för att få bedriva sådan verksamhet godkännas i förväg av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland.

Artikel 10

Årsbokslut och förvaltningsberättelser

Varje medlemsstat skall kräva att varje institut som är etablerat inom dess territorium upprättar årsbokslut och förvaltningsberättelser i vilka hänsyn tas till varje pensionsplan som institutet hanterar och, vid behov, årsbokslut och förvaltningsberättelser för varje pensionsplan. Årsboksluten och förvaltningsberättelserna skall ge en rättvisande och korrekt bild av institutets tillgångar, skulder och finansiella ställning. Årsboksluten och uppgifterna i förvaltningsberättelserna skall vara konsekventa, uttömmande, sakligt presenterade samt i vederbörlig ordning godkända av auktoriserade personer, i enlighet med nationell lagstiftning.

Artikel 11

Information som skall lämnas till medlemmar och förmånstagare

1. Beroende på hur pensionsplanen är utformad skall varje medlemsstat se till att alla institut som är etablerade inom dess territorium tillhandahåller minst den information som anges i denna artikel.

2. Medlemmar och förmånstagare och/eller, i förekommande fall, deras företrädare skall erhålla

- a) på begäran: det årsbokslut och den förvaltningsberättelse som avses i artikel 10 och, i de fall ett institut är ansvarigt för mer än en plan, de årsbokslut och förvaltningsberättelser som avser deras särskilda pensionsplan,
- b) inom skälig tid: all relevant information om ändringar av reglerna för pensionsplanen.

3. De riktlinjer för placeringsverksamheten som avses i artikel 12 skall på begäran göras tillgängliga för medlemmar och förmånstagare och/eller, i förekommande fall, deras företrädare.

4. Varje medlem skall på begäran även få utförlig och saklig information om

- a) i tillämpliga fall, målnivån för pensionsförmånerna,
- b) pensionsförmånernas storlek för det fall att anställningen upphör,
- c) om medlemmen själv står för den finansiella risken: i förekommande fall, uppgifter om olika tillgängliga investeringsalternativ och den faktiska investeringsportföljen samt uppgifter om riskexponering och kostnader som är förenade med investeringarna,
- d) villkor för överföring av pensionsrättigheter till något annat tjänstepensionsinstitut om anställningsförhållandet upphör.

Medlemmarna skall varje år erhålla kortfattad information om institutets situation och de individuella rättigheternas aktuella finansiella nivå.

5. Varje förmånstagare skall, vid pensionsavgång eller när andra förmåner skall betalas ut, få lämplig information om de förmåner som förmånstagaren har rätt till och om de utbetalningsalternativ som finns.

Artikel 12

Riktlinjer för placeringsverksamheten

Varje medlemsstat skall se till att varje institut som är etablerat inom dess territorium utarbetar och minst vart tredje år följer upp skriftliga riktlinjer för placeringsverksamheten. Dessa riktlinjer skall ofördörligen ses över efter varje väsentlig förändring av placeringspolicyn. Medlemsstaterna skall föreskriva att riktlinjerna skall innehålla i vart fall sådana uppgifter som metoder för att mäta placeringsrisker, processer för riskkontroll och den strategiska allokeringen av tillgångar i förhållande till pensionsåtagandenas art och varaktighet.

Artikel 13

Uppgifter som skall lämnas till de behöriga myndigheterna

Varje medlemsstat skall se till att de behöriga myndigheterna har de befogenheter och de medel med avseende på alla institut som är etablerade inom dess territorium som är nödvändiga för att

- a) kräva att varje institut, dess styrelse, verkställande direktör och andra befattningshavare i ansvarig ställning i institutet, skall lämna information om alla affärsangelägenheter eller överlämna alla affärshandlingar,
- b) utöva tillsyn över affärsförbindelser mellan institutet och andra företag eller mellan institut, när institutet överläter funktioner till dessa företag eller institut ("outsourcing"), vilka påverkar institutets finansiella ställning eller som är av avgörande betydelse för vad som krävs för effektiv tillsyn,
- c) regelbundet få tillgång till riktlinjerna för placeringsverksamheten, årsbokslutet och förvaltningsberättelsen och alla handlingar som krävs för tillsynen. Dessa kan vara dokument såsom
 - i) interna delårsrapporter,
 - ii) aktuella värderingar och detaljerade beräkningar,
 - iii) analyser beträffande matchning av tillgångar och skulder ("asset-liability studies"),
 - iv) dokumentation som visar att riktlinjerna för placeringsverksamheten följs,
 - v) dokumentation som visar att inbetalningar skett planenligt,
 - vi) rapporter från de personer som tilldelats ansvaret för revisionen av de årsbokslut som avses i artikel 10,
- d) utföra inspektioner på plats i institutens lokaler och, när så är lämpligt, på platser där utlokaliserade funktioner utförs för att kontrollera huruvida verksamheten bedrivs i enlighet med tillsynsreglerna.

Artikel 14

Artikel 15

De behöriga myndigheternas befogenheter att ingripa samt deras förpliktelser

1. De behöriga myndigheterna skall kräva att varje institut som är etablerat inom deras territorium har sunda förvaltnings- och redovisningsmetoder samt tillfredsställande mekanismer för intern kontroll.

2. De behöriga myndigheterna skall ha befogenhet att gentemot varje institut som är etablerat inom deras territorium eller gentemot de personer som driver instituten vidta alla de åtgärder, däribland vid behov administrativa eller finansiella åtgärder, som är lämpliga och nödvändiga för att förebygga eller åtgärda varje oegentlighet som kan skada medlemmarnas och förmånstagarnas intressen.

De får även begränsa eller förbjuda institutets rätt att fritt förfoga över sina tillgångar, särskilt om

a) institutet inte har gjort tillräckliga tekniska avsättningar i förhållande till hela sin verksamhet eller om de tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna är otillräckliga,

b) institutet inte längre uppfyller lagstadgat kapitalkrav.

3. För att skydda medlemmarnas och förmånstagarnas intressen får de behöriga myndigheterna helt eller delvis överföra befogenheter som, enligt lagstiftningen i den medlemsstat som är hemland, innehas av de personer som driver ett institut som är etablerat inom deras territorium till en särskild företrädare som är lämpad för att utöva dessa befogenheter.

4. De behöriga myndigheterna får förbjuda eller begränsa verksamheten i ett institut etablerat inom deras territorium, särskilt om

a) institutet inte på ett tillfredsställande sätt kan skydda medlemmarnas och förmånstagarnas intressen,

b) institutet inte längre uppfyller villkoren för att få bedriva sin verksamhet,

c) institutet allvarligt har åsidosatt sina skyldigheter enligt de regler det omfattas av,

d) ett institut som bedriver verksamhet över gränserna inte följer kraven i den social- och arbetsmarknadslagstiftning i värdlandet som är relevant på tjänstepensionsområdet.

Varje beslut om att förbjuda ett institut att utöva sin verksamhet skall grundas på klart angivna skäl och delges institutet.

5. Medlemsstaterna skall se till att beslut avseende institut som fattats i enlighet med lagar och andra författningar som antagits i enlighet med detta direktiv kan överklagas till domstol.

Tekniska avsättningar

1. Den medlemsstat som är hemland skall se till att institut som förvaltar tjänstepensionsplaner för samtliga pensionsplaner alltid innehar tillräckliga tekniska avsättningar motsvarande deras ekonomiska åtaganden till följd av gällande pensionsavtal.

2. Den medlemsstat som är hemland skall se till att institut som förvaltar tjänstepensionsplaner där institutets åtagande omfattar biometrisk risker och/eller en garanti avseende antingen en viss avkastningsnivå eller en bestämd förmånsnivå, gör tekniska avsättningar som är tillräckliga i förhållande till samtliga åtaganden enligt dessa planer.

3. Dessa tekniska avsättningar skall beräknas varje år. Den medlemsstat som är hemland får dock tillåta att beräkningarna utförs vart tredje år, om institutet till medlemmarna och/eller den behöriga myndigheterna överlämnar ett intyg eller en rapport om justeringarna avseende de mellanliggande åren. Intyget eller rapporten skall ge en klar bild av den justerade utvecklingen av de tekniska avsättningarna och av förändringarna av de risker som täcks.

4. Beräkningen av de tekniska avsättningarna skall utföras och bestyrkas av en aktuarie eller någon annan expert på området, till exempel en revisor, i enlighet med nationell lagstiftning, på grundval av aktuariella metoder som erkänns av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland och enligt följande principer:

a) Minimibeloppet för de tekniska avsättningarna skall beräknas genom en tillräckligt aktsam aktuariell värdering, i vilken hänsyn tas dels till alla åtaganden avseende förmåner, dels till inbetalningarna, i enlighet med institutets pensionsarrangemang. Det skall vara tillräckligt både för den fortsatta utbetalningen av de pensioner och andra förmåner som redan är under betalning till förmånstagare och för att återspegla de åtaganden som följer av medlemmarnas intjänade pensionsrättigheter. De ekonomiska och aktuariella beräkningar som valts för värderingen av åtagandena måste också väljas på ett aktsamt sätt, vid behov med beaktande av en tillräcklig säkerhetsmarginal.

b) Maximiräntesatserna skall väljas på ett aktsamt sätt och fastställas enligt alla relevanta regler i den medlemsstat som är hemland. Dessa aktsamt valda räntesatser skall fastställas med beaktande av

— avkastningen på de motsvarande tillgångar som institutet har och med beaktande av den förväntade avkastningen på framtida investeringar, och/eller

— marknadsavkastningen på statsobligationer eller andra obligationer med låg kreditrisk.

c) De biometrisk tabeller som används för att beräkna de tekniska avsättningarna skall grunda sig på aktsamma antaganden med beaktande av de viktigaste särdragen hos medlemsgruppen och pensionsplanerna, i synnerhet förväntade förändringar i de relevanta riskerna.

d) Metoden och underlaget för beräkningen av de tekniska avsättningarna skall i regel förbli desamma från ett räkenskapsår till ett annat. Ändringar kan dock vara motiverade till följd av förändringar i de rättsliga, demografiska eller ekonomiska förutsättningarna som ligger till grund för antagandena.

5. Den medlemsstat som är hemland får, för att säkerställa att medlemmarnas och förmänstagnarnas intressen skyddas på ett fullgott sätt, fastställa ytterligare, mer detaljerade krav för beräkningen av de tekniska avsättningarna.

6. För att kunna åstadkomma den ytterligare harmonisering av reglerna för beräkningen av tekniska avsättningar som kan vara motiverad – i synnerhet vad gäller räntesatserna och andra antaganden som påverkar de tekniska avsättningarna – skall kommissionen vartannat år eller på begäran av en medlemsstat lägga fram en rapport om situationen när det gäller utvecklingen av verksamhet över gränserna.

Kommissionen skall föreslå de åtgärder som är nödvändiga för att förebygga eventuella snedvridningar orsakade av olika räntesatser och för att i övrigt skydda förmänstagnares och medlemmars intressen avseende varje plan.

Artikel 16

Skuldäckning av tekniska avsättningar

1. Den medlemsstat som är hemland skall kräva att varje institut alltid skall inneha tillräckliga och lämpliga tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna för alla pensionsplaner som det förvaltar.

2. Den medlemsstat som är hemland får tillåta ett institut att under en begränsad tid inneha otillräckliga tillgångar för att täcka de tekniska avsättningarna. I detta fall skall de behöriga myndigheterna kräva att institutet antar en konkret och genomförbar återställningsplan så att kraven i punkt 1 blir uppfyllda igen. Planen skall vara förenad med följande villkor:

a) Institutet skall upprätta en konkret och genomförbar plan för hur det inom rimlig tid skall kunna återställa tillgångarnas storlek till den nivå som krävs för att helt täcka de tekniska avsättningarna. Planen skall göras tillgänglig för medlemmarna eller, i förekommande fall, deras företrädare och/eller godkännas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland.

b) När planen upprättas skall hänsyn tas till institutets specifika situation, särskilt vad gäller dess matchning av tillgångar och skulder ("asset-liability structure"), riskprofil, likviditetsplan, åldersprofilen hos de medlemmar som är berättigade till pensionsförmåner samt till om planerna befinner sig i uppbyggnadsskedet eller skall övergå till full fondering från att inte eller endast delvis ha varit fonderade.

c) Om pensionsplanen upphör att gälla under den period som avses ovan skall institutet underrätta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland. Institutet skall

inrätta ett förfarande för hur tillgångarna och motsvarande åtaganden skall överföras till ett annat finansiellt institut eller liknande organ. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland skall underrättas om detta förfarande, och förfarandets huvuddrag skall göras tillgängliga för medlemmarna eller, i förekommande fall, deras företrädare i enlighet med konfidentialitetsprincipen.

3. När det gäller verksamhet över gränserna som avses i artikel 20 skall de tekniska avsättningarna alltid täckas av tillgångar som är tillräckliga i förhållande till samtliga åtaganden enligt de planer som institutet förvaltar. Om dessa villkor inte uppfylls skall de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland ingripa i enlighet med artikel 14. För att uppfylla detta krav får den medlemsstat som är hemland begära att tillgångarna och skulderna skall hållas fullständigt åtskilda.

Artikel 17

Lagstadgat kapitalkrav

1. Den medlemsstat som är hemland skall se till att institut, som förvaltar pensionsplaner där institutet och inte det uppdragsgivande företaget står för åtagandet att täcka en biometrisk risk eller garanterar en viss avkastning eller en viss förmånsnivå ständigt, som en buffert, innehar kompletterande tillgångar utöver de tekniska avsättningarna. Dess storlek skall återspegla typen av risk och tillgångssammansättningen avseende samtliga de pensionsplaner som institutet förvaltar. Dessa tillgångar skall vara fria från alla förutsebara åtaganden och fungera som en buffert för att kompensera skillnader mellan förväntade och verkliga kostnader och intäkter.

2. För beräkning av den lägsta storleken på de kompletterande tillgångarna skall bestämmelserna i artiklarna 27 och 28 i direktiv 2002/83/EEG tillämpas.

3. Punkt 1 skall dock inte hindra medlemsstaterna från att kräva att institut som är etablerade inom deras territorium skall uppfylla lagstadgade kapitalkrav eller från att fastställa mer detaljerade föreskrifter, om sådana är berättigade av aktsamhetsskäl.

Artikel 18

Investeringsregler

1. Medlemsstaterna skall kräva att institut som är etablerade inom deras territorier skall investera sina tillgångar i enlighet med aktsamhetsprincipen och särskilt i enlighet med följande regler:

a) Tillgångarna skall investeras på det sätt som bäst gagnar medlemmarnas och förmänstagnarnas intressen. Vid en eventuell intressekonflikt skall institutet eller den enhet som förvaltar dess portfölj se till att investeringen görs uteslutande i medlemmarnas och förmänstagnarnas intresse.

23.9.2003

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 235/19

- b) Tillgångarna skall investeras på ett sätt som tillförsäkrar säkerhet, kvalitet, likviditet och lönsamhet för den samlade portföljen.

Tillgångar som skall täcka de tekniska avsättningarna skall dessutom investeras på ett sätt som är anpassat till de förväntade framtida pensionsförmånernas typ och varaktighet.

- c) Tillgångarna skall till övervägande del investeras på reglerade marknader. Investeringar i tillgångar som inte är föremål för handel på reglerade finansmarknader måste under alla förhållanden hållas på aktsamma nivåer.
- d) Det skall vara möjligt att investera i derivatinstrument, förutsatt att de bidrar till att minska investeringsriskerna eller underlättar effektiv förvaltning av portföljen. De måste värderas med aktsamhet med beaktande av den underliggande tillgången och tas med vid värderingen av institutets tillgångar. Institutet skall även undvika överdriven riskexponering gentemot en och samma motpart och gentemot annan derivatverksamhet.
- e) Tillgångarna skall vara diversifierade på ett lämpligt sätt för att undvika dels överdrivet beroende av någon särskild tillgång, emittent eller företagsgrupp, dels ackumulation av risker i den samlade portföljen.

Investeringar i tillgångar som emitterats av samma emittent eller emittenter som tillhör samma grupp får inte innebära överdriven riskkoncentration för institutet.

- f) Investeringarna i det uppdragsgivande företaget får inte överstiga 5 % av den samlade portföljen, och när det uppdragsgivande företaget ingår i en grupp får investeringarna i företag som ingår i samma grupp som det uppdragsgivande företaget inte överstiga 10 % av portföljen.

Om institutet har fått sitt uppdrag av flera företag skall investeringarna i dessa uppdragsgivande företag göras på ett aktsamt sätt och med hänsyn till behovet av lämplig diversifiering.

Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa de krav som avses i e och f på investeringar i statsobligationer.

2. Den medlemsstat som är hemland skall förbjuda institutet att ta upp lån eller ställa säkerhet på tredje parts vägnar. Medlemsstaterna får dock tillåta instituten att för en begränsad period ta upp vissa lån som endast syftar till att tillgodose likviditetsbehov.

3. Medlemsstaterna får inte kräva att de institut som är etablerade inom deras territorium investerar i särskilda typer av tillgångar.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 får medlemsstaterna inte kräva att investeringsbeslut som fattas av ett institut som är etablerat inom dess territorium eller av dess kapitalförvaltare skall vara villkorat av något godkännande i förväg eller någon systematisk anmälan.

5. Medlemsstaterna får i enlighet med bestämmelserna i punkterna 1–4 fastställa mer detaljerade föreskrifter, även kvantitativa regler, för institut som är etablerade inom deras territorier, om reglerna är berättigade av aktsamhetsskäl, med hänsyn till samtliga åtaganden enligt de planer som institutet förvaltar.

I synnerhet får medlemsstaterna tillämpa investeringsbestämmelser som liknar dem i direktiv 2002/83/EG.

Medlemsstaterna får dock inte hindra instituten från att

- a) investera upp till 70 % av de tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna eller, när det gäller planer där medlemmarna står för den finansiella risken, 70 % av hela portföljen i aktier, överlåtbara värdepapper som kan jämföras med aktier och företagsobligationer som är föremål för handel på reglerade marknader och att besluta om dessa tillgångars relativa vikt i investeringsportföljen; om det är motiverat av aktsamhetsskäl får medlemsstaterna dock tillämpa en lägre gräns för institut som tillhandahåller pensionsprodukter med en långsiktig lägsta garanterad räntesats, står den finansiella risken och själva står för garantin,
- b) investera upp till 30 % av de tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna i tillgångar denominerade i andra valutor än dem som åtagandena är uttryckta i,
- c) investera på riskkapitalmarknader.

6. Punkt 5 hindrar inte medlemsstaterna från att, även i enskilda fall, kräva att striktare investeringsregler tillämpas på institut som är etablerade inom deras territorier, särskilt med tanke på institutets åtaganden, om det är motiverat av aktsamhetsskäl.

7. När det gäller sådan verksamhet över gränserna som avses i artikel 20 får den behöriga myndigheten i varje värde medlemsstat kräva att reglerna i andra stycket skall tillämpas på institutet i den medlemsstat som är hemland. I sådana fall skall dessa regler endast tillämpas på den del av institutets tillgångar som motsvarar den verksamhet som bedrivs i den enskilda värde medlemsstaten. Dessutom skall de bara tillämpas om samma eller strängare regler även tillämpas på institut som är etablerade i värde medlemsstaten.

Följande regler avses i första stycket:

- a) Institutet får inte investera mer än 30 % av dessa tillgångar i aktier, andra värdepapper som kan jämföras med aktier och skuldförbindelser som inte är föremål för handel på reglerade marknader, eller också skall institutet investera minst 70 % av dessa tillgångar i aktier, andra värdepapper som kan jämföras med aktier och skuldförbindelser som är föremål för handel på reglerade marknader.
- b) Institutet får inte investera mer än 5 % av dessa tillgångar i aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier, obligationer, skuldförbindelser och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument från samma företag och inte mer än 10 % av dessa tillgångar i aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier, obligationer, skuldförbindelser och andra instrument på penning- och kapitalmarknaden från företag som ingår i en och samma grupp.

c) Institutet skall inte investera mer än 30 % av dessa tillgångar i tillgångar denominerade i andra valutor än dem som åtagandena är uttryckta i.

För att dessa krav skall uppfyllas får hemlandet kräva att tillgångarna hålls fullständigt åtskilda.

Artikel 19

Förvaltning och förvaring

1. Medlemsstaterna får inte begränsa institutets rätt att, för förvaltningen av investeringsportföljen, utse kapitalförvaltare som är etablerade i andra medlemsstater och som där är vederbörligen auktoriserade för sådan verksamhet i enlighet med direktiven 85/611/EEG, 93/22/EEG, 2000/12/EG och 2002/83/EG samt de som avses i artikel 2.1 i detta direktiv.

2. Medlemsstaterna får inte begränsa institutets rätt att, för förvaringen av sina tillgångar, utse förvaringsinstitut som är etablerade i en annan medlemsstat och som är vederbörligen auktoriserade i enlighet med direktiven 93/22/EEG eller 2000/12/EG eller som är godkända som förvaringsinstitut enligt direktiv 85/611/EEG.

Bestämmelsen i denna punkt skall inte hindra den medlemsstat som är hemland från att göra det obligatoriskt att anlita förvaringsinstitut.

3. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt enligt sin nationella lagstiftning att i enlighet med artikel 14 förbjuda förvaringsinstitut som är etablerade inom dess territorium att fritt förfoga över förvarade tillgångar om detta begärs av den medlemsstat som är institutets hemland.

Artikel 20

Verksamhet över gränserna

1. Utan att det påverkar tillämpningen av nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning avseende pensionssystemens uppbyggnad, inbegripet obligatoriskt medlemskap och utfallen av kollektivavtal, skall medlemsstaterna tillåta företag som är etablerade inom deras territorier att ge uppdrag åt tjänstepensionsinstitut som är godkända i andra medlemsstater. De skall även tillåta tjänstepensionsinstitut som är godkända inom deras territorier att åta sig uppdrag för företag som är etablerade inom andra medlemsstaters territorier.

2. Ett institut som önskar åta sig uppdrag för ett uppdragsgivande företag som är etablerat inom en annan medlemsstats territorium måste enligt artikel 9.5 godkännas i förväg av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland. Det skall till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland där det är auktoriserat anmäla att det avser att åta sig uppdrag från ett uppdragsgivande företag som är etablerat i en annan medlemsstat.

3. Medlemsstaterna skall kräva att institut som är etablerade inom dess territorium och som erbjuder sig att åta sig uppdrag för ett företag som är etablerat inom en annan medlemsstats territorium lämnar följande uppgifter när de gör en anmälan enligt punkt 2:

- Värdmedlemsstat(er).
- Det uppdragsgivande företags namn.
- De viktigaste särdragen i den pensionsplan som skall förvaltas för det uppdragsgivande företags räkning.

4. När en behörig myndighet i den medlemsstat som är hemland mottar en underrättelse enligt punkt 2 och den inte har skäl att betvivla att institutets administrativa uppbyggnad, dess finansiella ställning eller dess ledningsandel och yrkesmässiga kvalifikationer eller erfarenhet på området är förenliga med den verksamhet som föreslås i värdmedlemsstaten, skall den inom tre månader från mottagandet av de uppgifter som avses i punkt 3 vidarebefordra dessa till de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten och informera institutet om detta.

5. Innan institutet börjar förvalta en pensionsplan för ett uppdragsgivande företag beläget i en annan medlemsstat, skall de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten inom två månader efter mottagandet av de uppgifter som avses i punkt 3 vid behov underrätta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland om de krav i social- och arbetsmarknadslagstiftningen som är relevanta på tjänstepensionsområdet och som skall uppfyllas när pensionsplanen förvaltas på uppdrag av ett företag i värdmedlemsstaten samt om alla regler som skall tillämpas enligt artikel 18.7 och punkt 7 i denna artikel. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland skall underrätta institutet om dessa uppgifter.

6. Institutet får börja förvalta pensionsplanen på uppdrag av ett företag i värdmedlemsstaten i enlighet med de krav i värdmedlemsstatens social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevanta på tjänstepensionsområdet och de regler som måste tillämpas enligt artikel 18.7 och punkt 7 i denna artikel så snart som det har mottagit den underrättelse som avses i punkt 5 eller, om ingen underrättelse från de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland inkommer, efter utgången av den tidsfrist som anges i punkt 5.

7. I synnerhet skall ett institut som verkar på uppdrag av ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat också beträffande medlemmarna i fråga omfattas av de informationskrav som de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten i enlighet med artikel 11 förskriver för institut som är etablerade i den medlemsstaten.

8. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten skall underrätta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland om alla väsentliga ändringar dels av de krav i värdmedlemsstatens social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevanta på tjänstepensionsområdet som kan påverka pensionsplanen i den mån det gäller förvaltningen av denna på uppdrag av ett företag i värdmedlemsstaten, dels om de regler som måste tillämpas enligt artikel 18.7 och punkt 7 i denna artikel.

9. Institutet skall vara föremål för löpande tillsyn av de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten, när det gäller verksamhetens förenlighet med de krav i arbetsmarknads- och sociallagstiftningen i värdlandet som är relevanta på tjänstepensionsområdet som anges i punkt 5 och med de informationskrav som anges i punkt 7. Om oegentligheter upptäckts vid denna tillsyn skall de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland omgående underrättas av de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland skall i samordning med de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten vidta de åtgärder som krävs för att se till att institutet upphör med de upptäckta överträdelsena av social- och arbetsmarknadslagstiftningen.

10. Om institutet, trots de åtgärder som vidtagits av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland eller på grund av att lämpliga åtgärder saknas i den medlemsstat som är hemland, fortsätter att överträda de tillämpliga bestämmelser i värdmedlemsstatens social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevanta på tjänstepensionsområdet, får de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland, vidta lämpliga åtgärder för att förhindra eller beivra ytterligare oegentligheter och, om det är strikt nödvändigt, hindra institutet från att bedriva verksamhet i värdmedlemsstaten för det uppdragsgivande företags räkning.

Artikel 21

Samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen

1. Medlemsstaterna skall på lämpligt sätt se till att detta direktiv tillämpas enhetligt genom regelbundet utbyte av information och erfarenheter i syfte att utveckla bästa praxis på detta område och ett närmare samarbete för att på så sätt förhindra snedvriddning av konkurrensen och skapa de nödvändiga förutsättningarna för oproblematiskt medlemskap över gränserna.

2. Kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter skall ha ett nära samarbete för att underlätta tillsynen över tjänstepensionsinstitutens verksamhet.

3. Varje medlemsstat skall informera kommissionen om allvarigare problem som tillämpningen av detta direktiv ger upphov till.

Kommissionen och de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna skall så snart som möjligt behandla sådana svårigheter i syfte att finna lämpliga lösningar.

4. Fyra år efter det att detta direktiv har trätt i kraft skall kommissionen lämna en rapport som innehåller en översyn av

- a) tillämpningen av artikel 18 och de framsteg som har gjorts i anpassningen av de nationella tillsynssystemen, och
- b) tillämpningen av artikel 19.2 andra stycket, i synnerhet den rådande situationen i medlemsstaterna när det gäller anlitandet av förvaringsinstitut och, i förekommande fall, den roll de spelar.

5. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten får be de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland att besluta att institutets tillgångar och åtaganden skall hållas fullständigt åtskilda i enlighet med artiklarna 16.3 och 18.7.

Artikel 22

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 23 september 2005. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Medlemsstaterna får till den 23 september 2010 uppskjuta tillämpningen av artikel 17.1 och 17.2 på institut som är etablerade inom deras territorium som vid den tidpunkt som anges i punkt 1 i den här artikeln inte uppfyller det lägsta lagstadgade kapitalkrav som krävs enligt artikel 17.1 och 17.2. Institut som avser att bedriva verksamhet över gränserna i den mening som avses i artikel 20 får dock inte göra detta förrän de uppfyller reglerna i detta direktiv.

4. Medlemsstaterna får till den 23 september 2010 uppskjuta tillämpningen av artikel 18.1 f på institut som är etablerade inom deras territorier. Institut som avser att bedriva verksamhet över gränserna enligt artikel 20 får dock inte göra detta förrän de uppfyller reglerna i detta direktiv.

Artikel 23

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 24

Adresserat

Detta direktiv rikter sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 3 juni 2003.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

N. CHRISTODOULAKIS

Ordförande

Bryssel den 27.3.2014
COM(2014) 167 final

2014/0091 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2014) 102 final}

{SWD(2014) 103 final}

{SWD(2014) 104 final}

SV

SV

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Det europeiska samhället blir allt äldre. Pensionssystemen i Europeiska unionen (EU) måste anpassas för att säkerställa tillräckliga, trygga och långsiktigt bärkraftiga pensioner. Detta är ingen enkel sak. För att effektivt kunna möta dessa utmaningar måste medlemsstaterna samordna sina åtgärder. Den föreslagna översynen av direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut¹ kommer att göra dessa institut bättre styrda och öppnare och öka deras verksamhet över gränserna och därmed stärka den inre marknaden.

Översynen av direktivet borde ha gjorts för länge sedan och i flera avseenden.

För det första behövs det bättre styrelseformer som återspeglar bästa praxis på nationell nivå efter den ekonomiska och finansiella krisen. Detta behövs för att skydda pensionsplanernas medlemmar och förmånstagare och underlätta säkra utbetalningar över gränserna. Vissa tjänstepensionsinstitut är stora finansinstitut och skulle, om de går i konkurs, kunna påverka den finansiella stabiliteten och få betydande sociala konsekvenser. Detta är särskilt relevant eftersom alltför tjänstepensioner omfattas av avgiftsbestämda system. Pensionerna för dessa pensionsplaners medlemmar är i riskzonen i fall av eventuell otillräcklig riskhantering eller dålig förvaltning.²

För det andra måste skillnader i lagstiftning, krav som överlappar varandra och alltför betungande gränsöverskridande förfaranden minskas. Kommissionens samråd har visat att dessa är ett av hindren för att utveckla gränsöverskridande tjänstepensionsmarknader. Om dessa hinder kan minskas hjälper det företagen, även små och medelstora företag och multinationella företag, att på ett effektivare sätt organisera sina pensionsystem på europeisk nivå.³ Gränsöverskridande tjänstepensionsinstitut, såsom den alleuropeiska pensionsfonden för rörliga forskare⁴ eller en planerad gränsöverskridande pensionsplan för österrikiska arbetsgivare⁵, är begränsade i dagens läge. Trycket på tjänstepensionssektorn kommer dock sannolikt att öka avsevärt med tanke på de alltmer begränsade offentliga pensionssystemen, och gränsöverskridande tjänstepensionsinstitut kan potentiellt utgöra en allt större andel av tjänstepensionssystemet. I själva verket

¹ EUT L 235, 23.9.2003, s. 19.

² System där avgifterna, inte den slutliga förmånen, är fastställda på förhand. Enskilda medlemmar står för placerings- och livsfallsriskerna och fattar ofta beslut om hur dessa risker kan minskas.

³ Se t.ex. svaren på fråga 5 i kommissionens grönbok om pensioner (<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=700&langId=en&consultId=3&visib=0&furthe rConsult=yes>); Hewitt Associates (2010), *Feasibility Study for Creating an EU Pension Fund for Researchers Prepared for the European Commission Research Directorate-General*; Centre for European Economic Research, *Expert Survey on the future of DC pension plans in Europe*, 2009, s. 128.

⁴ Kommissionen har sedan 2010 arbetat tillsammans med företrädare för forskares arbetsgivare för att upprätta ett tjänstepensionsinstitut som omfattar flera länder och flera arbetsgivare. Syftet med en alleuropeisk pensionsfond för forskare är att säkerställa tillräckliga och bärkraftiga tjänstepensioner för rörliga och icke-rörliga forskare inom EES.

⁵ Se t.ex. en fråga från Europaparlamentet till kommissionen (E-002485-13) av den 4 mars 2013 om projektet för att upprätta ett gränsöverskridande tjänstepensionsinstitut i Nederländerna för medlemmar och förmånstagare i Österrike.

har ny lagstiftning införts i flera medlemsstater i syfte att positionera dem som lämpliga platser för gränsöverskridande tjänstepensionsinstitut.⁶

För det tredje finns det bevisligen betydande luckor i informationen till medlemmar och förmånstagare i pensionsplaner i hela EU. Många medlemmar i pensionsplaner är inte medvetna om att deras pensionsrättigheter inte är garanterade eller att de, även om de har intjänats, kan reduceras av tjänstepensionsinstitutet, till skillnad från andra finansiella avtal.⁷ Det händer också ofta att de inte är medvetna om att avgifterna har en betydande inverkan på pensionsrättigheterna.

Detta förslag bygger på ett antal initiativ som lanserats de senaste åren, till exempel vitboken om pensioner⁸ och grönboken om den långsiktiga finansieringen av den europeiska ekonomin.⁹ Som uppföljning av sistnämnda dokument är syftet med översynen av direktivet också att öka tjänstepensionsinstitutets kapacitet att placera i tillgångar med en långsiktig ekonomisk profil och främja finansieringen av en hållbar tillväxt i den reala ekonomin.

I många medlemsstater där tjänstepensioner hittills spelat en begränsad roll håller tjänstepensionssektorn på att utvecklas, bland annat genom upprättande av regelverk på området. Om ett aktuellt regelverk på EU-nivå inte kan åstadkommas finns det risk för att medlemsstaterna fortsätter att utveckla olika lösningar, vilket ökar splittringen på lagstiftningsområdet. Dessutom tar det lång tid innan förbättringar av tjänstepensionernas funktion kan förverkligas. Underlåtenhet att agera nu leder till förlorade möjligheter när det gäller kostnadsbesparingar och avkastning på placeringar och till olämplig finansiell planering för miljoner européer. Det skulle också öka bördan oproportionerligt för de yngre generationerna och undergräva solidariteten mellan generationerna.

Detta förslag omfattar inte införandet av nya solvensregler, som i alla händelser saknar relevans för avgiftsbestämda system. Dessutom visade en kvantitativ konsekvensbedömning¹⁰ som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (nedan kallad *Eiopa*) utförde 2013 att mer fullständiga uppgifter om solvensaspekter behövs innan ett beslut kan fattas om dessa.

1.1. Syftet med förslaget

Det allmänna syftet med detta förslag är att göra det lättare att spara ihop till en tjänstepension. Tryggare och effektivare tjänstepensioner kommer att bidra till tillräckliga och långsiktigt bärkraftiga pensioner genom att öka det

⁶ Exemplet omfattar Luxemburgs SEPCAV (Société d'épargne-pension à capital variable) och ASSEP (Association d'épargne-pension), Belgiens OFP (Organization for Financing Pensions), SEPCAV eller ASSEP eller Nederländernas PPI (Premium Pension Institutions).

⁷ Till exempel rapporterade den nederländska centralbanken att 68 tjänstepensionsinstitut tvingades reducera förvärvade pensionsrättigheter i april 2013 efter det att krisen brutit ut. Detta påverkade 300 000 personer (DNB, 2013, *Five years in the pensions sector: curtailment and indexation in perspective*). I Förenade kungariket kan tjänstepensionsinstitut som fallerar tas över av pensionskyddsfonden (Pension Protection Fund), men i så fall reduceras pensionsrättigheterna med 10 %.

⁸ COM (2012) 55 final, 16.2.2012.

⁹ COM (2013) 150 final, 25.3.2013.

¹⁰ EIOPA, *Report on QIS on IORPs*, 4.7.2013.

kompletterande pensionssparandets bidrag till pensionsinkomsterna. Det kommer också att stärka tjänstepensionsinstitutens roll som institutionella investerare i EU:s reala ekonomi och öka den europeiska ekonomins kapacitet att kanalisera långsiktigt sparande till tillväxtfrämjande investeringar.

Detta förslag har fyra specifika syften: 1) Att undanröja återstående tillsynsrelaterade hinder för gränsöverskridande tjänstepensionsinstitut, framför allt genom att kräva att reglerna om placeringar och utlämnande av information till medlemmar och förmånstagare är de regler som gäller i hemmedlemsstaten, samt genom att klargöra förfarandena för verksamhet över gränserna och tydligt avgränsa handlingsutrymmet för värdmedlemsstaten och hemmedlemsstaten. 2) Att säkerställa god förvaltning och riskhantering. 3) Att förse medlemmar och förmånstagare med tydlig och relevant information. 4) Att se till att tillsynsmyndigheterna har de nödvändiga verktyg för att kunna övervaka tjänstepensionsinstituten på ett effektivt sätt.

1.2. Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Syftet med detta förslag är förenligt med unionens politik och mål. Fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) möjliggör åtgärder för att etablera och upprätthålla en fungerande inre marknad med ett starkt konsumentskydd och friheten att tillhandahålla tjänster.

Detta förslag är i linje med vitboken om pensioner. Samtidigt är det förenligt med Europa 2020-strategin, som kräver att en konsolidering av de offentliga finanserna och en långsiktig finansiell hållbarhet ska gå hand i hand med en strukturell reform av pensionssystemen i medlemsstaterna.¹¹ Slutligen är detta förslag förenligt med andra initiativ på området finansiella tjänster, till exempel Solvens II¹², direktivet om förvaltning av alternativa investeringsfonder¹³ och MiFID-direktiv II¹⁴. Som sådant faller det väl inom ramen för kommissionens dagordning för en stärkt och tillväxtfrämjande finansiell sektor.¹⁵

Förslaget främjar de mänskliga rättigheterna genom att skydda pensionerna. Det är i linje med artikel 25 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som kräver erkännande och respekt för äldres rätt att leva ett värdigt och oberoende liv. De föreslagna åtgärderna skulle få en positiv effekt på konsumentskyddet enligt artikel 38 och friheten att bedriva näringsverksamhet enligt artikel 16, särskilt genom att säkerställa större öppenhet kring pensioner, väl underbyggd personlig finansiell planering och pensionsplanering samt genom att underlätta verksamhet över gränserna för tjänstepensionsinstituten och deras uppdragsgivande företag. Det allmänna syftet motiverar vissa begränsningar av näringsfriheten (artikel 16) eftersom förslaget till direktiv syftar till att säkerställa marknadens integritet och stabilitet.

¹¹ KOM(2010) 2020 slutlig, 3.3.2010.

¹² EUTL 335, 17.12.2009, s. 1.

¹³ Direktiv om förvaltning av alternativa investeringsfonder (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

¹⁴ Direktivet om marknader för finansiella instrument.

¹⁵ KOM(2010) 301 slutlig, 2.6.2010.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

Detta förslag bygger på åtskilliga offentliga samråd gällande krav på kvantitativa aspekter, styrelseformer och utlämnande av uppgifter. Med hänsyn till de särdrag som tjänstepensionsinstitutens verksamhet uppvisar inkluderades arbetsmarknadens parter (arbetsgivare och fackföreningar) regelmässigt i samråden. I juli 2010 ordnade kommissionen ett samråd om sin grönbok om pensioner, där den redovisade ett antal av sina idéer i samband med denna översyn.¹⁶ Samrådet drog in närmare 1 700 svar från hela EU, varav 350 från medlemsstater, nationella parlament, näringslivsorganisationer och fackliga organisationer, det civila samhället och branschföreträdare.¹⁷

Med hänsyn till synpunkterna på grönboken om pensioner bad kommissionen i april 2011 Eiopa att ge tekniska rekommendationer om hur man kan ändra direktivet. Eiopa rekommenderade – med hänsyn till proportionalitetsprincipen – att det regelverk som anges i Solvens II-direktivet bör tillämpas på tjänstepensionsinstitut. Offentliggörandet av utkastet till rekommendationer¹⁸ följdes av ett omfattande samråd.¹⁹ Eiopa levererade sina slutliga rekommendationer i februari 2012, på grundval av vilka generaldirektoratet för inre marknaden och tjänster anordnade ett meningsutbyte mellan berörda parter i samband med en offentlig hearing den 1 mars 2012. Därefter genomförde kommissionens avdelningar en kvantitativ konsekvensbedömning av de kvantitativa kraven samt en undersökning av den administrativa bördan när det gäller styrelseformer och utlämnande av uppgifter. Båda undersökningarna byggde på bidrag från branschen och arbetsmarknadens parter.

Detta förslag åtföljs av en konsekvensbedömning som behandlar ett antal politiska alternativ och delalternativ. Rapporten lades först fram för konsekvensbedömningsnämnden den 4 september 2013. Nämnden begärde att konsekvensbedömningen skulle lämnas in på nytt, med ytterligare information om de olika intressentgruppernas synpunkter, problembeskrivning, subsidiaritets- och proportionalitetsaspekter, alternativ och förväntade effekter. Rapporten reviderades i enlighet med detta och de viktigaste ändringarna var följande: i) en mer uttömmande beskrivning av synpunkterna från medlemsstaterna och olika intressentkategorier, ii) en närmare beskrivning av de problem som den föreslagna åtgärden ska lösa, iii) vad gäller subsidiaritet, en närmare beskrivning av argumenten för åtgärder på EU-nivå, iv) ett klagörande av att ytterligare harmonisering av tillsynsrapporteringen inte föreslås, v) ett nytt avsnitt om initiativets effekt på små och medelstora företag, och vi) en närmare beskrivning av de antaganden som används vid beräkningen av de olika alternativens förväntade fördelar och kostnader. Konsekvensbedömningen överlämnades på nytt den 16 oktober 2013. Den 6 november uppgav nämnden att den inte kunde avge ett positivt yttrande och krävde ett antal ytterligare ändringar.

¹⁶ KOM (2010) 365 slutlig, 7.7.2010.

¹⁷ En sammanfattning av samrådet finns på följande webbplats: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=333&langId=en>.

¹⁸ EIOPA-CP-11/001, 8.7.2011.

¹⁹ Svaren på samråden om Eiopas rekommendationer finns på <https://eiopa.europa.eu/consultations/consultation-papers/2011-closed-consultations>.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Rättslig grund

Detta förslag är en omarbetning av direktiv 2003/41/EG. Det omfattar både en kodifiering av de oförändrade bestämmelserna och en ändring av direktivet. Den rättsliga grunden för direktiv 2003/41/EG är de f.d. artiklarna 47.2, 55 och 95 i EG-fördraget (numera artiklarna 53, 62 och 114.1 i EUF-fördraget).

I förslaget bibehålls direktivets rättsliga grund. Det syftar till att den inre marknaden ska grundas såväl på frihet att tillhandahålla tjänster som på etableringsfrihet vid reglering av upptagande och utövande av förvärvsverksamhet som egenföretagare och genom att etablera ett starkt konsumentskydd.

Direktiv 2003/41/EG reglerar områden såsom verksamhetsvillkoren för tjänstepensionsinstitut, inbegripet ett gemensamt tillvägagångssätt för registrering eller tillstånd, regler och förfaranden som ska följas när tjänstepensionsinstitut vill erbjuda sina tjänster i andra medlemsstater, kvantitativa solvensregler, placeringsregler som bygger på aktsamhetsprincipen, kraven på effektiv förvaltning, inklusive lämplighetskrav, användning av interrevision och aktuarietjänster, riskhanteringskrav, användningen av förvaringsinstitut, information som ska lämnas till medlemmar och förmånstagare samt tillsynsbefogenheter och rapporteringskyldigheter.

Detta förslag bygger vidare på dessa element. Vad gäller den information som tjänstepensionsinstitutet ska lämna införs till exempel ett pensionsbesked på EU-nivå. För en effektiv förvaltning av tjänstepensionsinstitut innehåller förslaget närmare bestämmelser om lämpliga funktioner och nyckelfunktioner, inklusive riskhantering. Förslaget syftar också till att underlätta verksamhet över gränserna.

De två syftena med direktiv 2003/41/EG bibehålls. Inget av syftena är sekundärt eller indirekt i förhållande till det andra. T.ex. en professionalisering av tjänstepensionsinstitutets förvaltning genom att fastställa den centrala ledningens uppgifter och ansvarsområden och införandet av en långsiktig självrisikbedömning stärker konsumentskyddet. Omvänt kan bättre information genom pensionsbeskedet ge medlemmar och förmånstagare möjligheter att hålla tjänstepensionsinstitutets ledningar ansvariga. En högre grad av harmonisering av dessa krav underlättar verksamhet över gränserna genom att minska transaktionskostnaderna och främja marknadsinnovation.

3.2. Subsidiaritet och proportionalitet

Åtgärder på EU-nivå på detta område ger ett mervärde eftersom åtgärder enbart från medlemsstaternas sida inte i) undanröjer hindren för tjänstepensionsinstitutets verksamhet över gränserna, ii) garanterar en högre miniminivå på konsumentskyddet i EU, iii) medför skalfördelar, riskspridning och innovation som verksamhet över gränserna förknippas med, iv) undviker regleringsarbitrage mellan finansiella tjänstesektorer, v) undviker regleringsarbitrage mellan medlemsstater eller vi) beaktar gränsarbetarnas intressen.

Enligt den föreslagna åtgärden behåller medlemsstaterna det fulla ansvaret för organiserandet av sina pensionssystem. Översynen ifrågasätter inte detta

prerogativ. Översynen omfattar inte heller frågor som faller under nationell social-, arbets-, skatte- eller avtalslagstiftning.

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I de valda alternativen eftersträvas en avvägning mellan allmänintresset, skyddet av medlemmar och förmånstagare samt kostnaderna för institut, sponsorer och tillsynsmyndigheter. Alternativen har övervägts omsorgsfullt och utarbetats som minimistandarder och skräddarsytt med hänsyn till olika affärsmodeller. Detta är skälet till att förslaget totalt sett kommer att främja tjänstepensionerna.

3.3. Hänvisningar till andra direktiv

Detta förslag är en omarbetning och det hänvisas till direktiven 2003/41/EG, 2009/138/EG, 2010/78/EU²⁰, 2011/61/EU och 2013/14/EU²¹. Direktiv 2003/41/EG kommer att upphävas genom detta direktiv.

3.4. Närmare redogörelse för förslaget

Eftersom detta är en omarbetning av direktiv 2003/41/EG, inriktas detaljförklaringen nedan enbart på nya bestämmelser eller bestämmelser som ska ändras.

Avdelning I – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 6 omfattar nu nya och/eller förtydligade definitioner av "uppdragsgivande företag", "hemmedlemsstat", "värdmedlemsstat", "överförande" och "mottagande institut", "reglerad marknad", "multilateral handelsplattform", "organiserad handelsplattform" och "varaktiga medier" och nyckelfunktioner.

Artikel 9, jämförd med *artikel 10*, anger inte längre verksamhetsvillkoren separat utan ålägger medlemsstaterna att se till att varje institut är registrerat eller godkänt och att det har korrekt upprättade regler för pensionsplanen.

Artikel 12 ändras på tre sätt. För det första anges det att ett institut bedriver verksamhet över gränserna när det förvaltar en pensionsplan som omfattas av social- och arbetsmarknadslagstiftningen i en annan medlemsstat, även i situationer där institutet och det uppdragsgivande företaget är belägna i samma medlemsstat.²² För det andra krävs det i punkt 4 ett motiverat beslut av en behörig myndighet i hemmedlemsstaten, om myndigheten förbjuder verksamhet över gränserna. Om en behörig myndighet i hemmedlemsstaten inte underrättar en behörig myndighet i värdmedlemsstaten ska den dessutom ange skälen för sin vägran. För det tredje får värdmedlemsstaten inte längre ställa ytterligare informationskrav på institut som bedriver verksamhet över gränserna. Orsaken är att ett standardiserat pensionsbesked införs genom detta förslag (se artiklarna 40–54).

Artikel 13 fastställer nya regler för gränsöverskridande överföring av pensionsplaner som måste godkännas i förväg av en behörig myndighet i det mottagande institutets hemmedlemsstat. Om inte nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning om pensionssystemens uppbyggnad föreskriver annat

²⁰ EUT L 331, 15.12.2010, s. 120.

²¹ EUT L 145, 31.5.2013, s. 1.

²² Ett exempel: institutet och det uppdragsgivande företaget är belägna i medlemsstat A, medan det är social- och arbetsmarknadslagstiftningen i medlemsstat B som är tillämplig på pensionsplanen.

ska överföringen och villkoren för denna förhandsgodkännas av berörda medlemmar och förmånstagare eller, i förekommande fall, av deras företrädare. *Artikel 13* innehåller också regler om utbyte av information om den tillämpliga social- och arbetsmarknadslagstiftning enligt vilken pensionsplanerna ska skötas. Skulle det mottagande institutet efter överföringen utföra verksamhet över gränserna gäller artikel 12.8 och 12.9. Institutet kommer att förvalta pensionsplanerna i enlighet med social- och arbetsmarknadslagstiftningen i värdmedlemsstaten²³ och kommer därmed inte att ändra skyddsnivån för de medlemmar och förmånstagare som berörs av överföringen.

AVDELNING II — Kvantitativa krav

Artikel 20 om investeringsregler ändras i tre avseenden. För det första får värdmedlemsstaten inte längre ställa ytterligare investeringskrav på institut som bedriver verksamhet över gränserna. Detta underlättar organiserandet av investeringsförvaltningen, särskilt för avgiftsbestämda pensionsplaner. Detta undergräver inte skyddet för medlemmar och förmånstagare, eftersom det åtföljs av strängare tillsyns- och övervakningsregler. För det andra har artikel 20.6 a har uppdaterats för att motsvara den terminologi som används i förordning (EU) nr.../... [MiFIR]. För det tredje ersätts det vaga begreppet ”riskkapitalmarknader” (artikel 20.6 c) med en terminologi som bättre motsvarar det ursprungliga syftet med denna bestämmelse, nämligen att medlemsstaterna inte får begränsa institutens möjligheter att investera i långsiktiga instrument som inte omsätts på reglerade marknader. Dessutom bör investeringsreglerna inte begränsa investeringar i onoterade tillgångar som finansierar koldioxidsnåla och klimattåliga infrastrukturprojekt.

En ytterligare harmonisering av reglerna om institutets ekonomiska solvenssituation föreslås inte.

AVDELNING III — VILLKOR SOM REGLERAR VERKSAMHETER

För små tjänstepensionsinstitut behåller förslaget möjligheten för medlemsstaterna att undanta institut som förvaltar planer som tillsammans har färre än 100 medlemmar. För andra tjänstepensionsinstitut, garanterar särskilda åtgärder, till exempel om nyckelfunktioner och riskbedömning, att styrningskraven är proportionella.

KAPITEL 1 – Styrningssystem

Med undantag för *artiklarna 31 och 32* (f.d. *artiklarna 10 och 12*) är denna avdelning ny i direktivet och fastställer nya, detaljerade krav på tjänstepensionsinstitutets styrning.

Artikel 21 anger att tjänstepensionsinstitutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan har det yttersta ansvaret för att institutet följer de lagar och andra författningar som antagits enligt detta direktiv. Bestämmelserna om styrningen av tjänstepensionsinstitutet påverkar inte den roll som arbetsmarknadens parter har i institutets förvaltning.

Artikel 22 kräver att instituten ska ha infört ett effektivt styrningssystem som möjliggör en sund och ansvarsfull ledning av deras verksamhet. Detta system ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos

²³ Den medlemsstat som är hemmedlemsstat före överföringen blir värdmedlemsstat efter överföringen.

tjänstepensionsinstitutens verksamhet för att säkerställa att styrningskraven inte blir alltför betungande till exempel för små institut.

Artikel 23 kräver att tjänstepensionsinstitutet ska se till att alla personer som faktiskt leder ett tjänstepensionsinstitut eller har nyckelfunktioner ska ha kvalifikationer, kunskaper och erfarenheter inom verksamhetsområdet som är tillräckliga för att de ska kunna utöva en sund och ansvarsfull ledning av institutet eller korrekt utöva viktiga funktioner och att de har gott anseende och integritet.

Artikel 24 fastställer att institutet måste ha en sund ersättningspolicy och att denna policy måste vara offentlig. I denna artikel föreslås också att kommissionen bör ges befogenhet att anta en delegerad akt.

Artikel 25 anger de allmänna principerna för olika nyckelfunktioner. Tjänstepensionsinstitut får låta en enda person eller organisatorisk enhet utöva flera nyckelfunktioner, men ska alltid uppdra riskhanteringsfunktionen till en annan person eller organisatorisk enhet än internrevisionsfunktionen.

Artikel 26 anger att tjänstepensionsinstitutet måste ha ett effektivt riskhanteringssystem för att fortlöpande spåra, övervaka, hantera och rapportera alla risker, däribland sådana som avser verksamheter som utkontrakterats eller senare utkontrakterats på nytt, som de är eller kan komma att bli exponerade för, och det inbördes beroendet mellan dessa. Riskhanteringen bör stå i proportion till institutets storlek och interna organisation samt deras verksamheters art, omfattning och komplexitet.

Artikel 27 föreskriver en effektiv internrevisionsfunktion som utvärderar hur lämpligt och effektivt systemet för internkontroll är samt andra aspekter av institutets styrsystem, inbegripet verksamheter som utkontrakterats eller senare utkontrakterats på nytt. Internrevisionsfunktionen ska skötas av minst en oberoende person, inom eller utanför institutet.

Artikel 28 kräver en effektiv aktuariefunktion som ska samordna och övervaka beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna samt bedöma hur lämpliga metoderna och de underliggande modellerna är, om medlemmar och förmånstagare inte står för alla risker.

Artikel 29 fastställer att institutet måste utarbeta en riskbedömning av pensioner regelbundet och utan dröjsmål när det skett en väsentlig förändring av institutets riskprofil. Bedömningen måste visa att ett antal inslag överensstämmer med nationella krav. Bedömningen bör inbegripa nya eller framväxande risker som avser klimatförändring, resursanvändning och miljö. Riskbedömningen av pensioner bör stå i proportion till institutets storlek och interna organisation samt deras verksamheters art, omfattning och komplexitet.

Artikel 30 föreslår att kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt med avseende på riskbedömningen av pensioner.

KAPITEL 2 — Utkontraktering och investeringsförvaltning

Artikel 33 föreskriver regler för utkontraktering till tredje man, inklusive verksamheter som utkontrakteras på nytt.

KAPITEL 3 — Förvaringsinstitut

Artiklarna 35–37 fastställer att tjänstepensionsinstitutet ska utse ett enda förvaringsinstitut för förvaring av tillgångar och för kontrolluppgifter, om medlemmar och förmånstagare står för hela placeringsrisken.

AVDELNING IV — INFORMATION SOM SKA GES TILL BLIVANDE MEDLEMMAR, MEDLEMMAR OCH FÖRMÅNSTAGARE

KAPITEL 1 – Allmänna bestämmelser

I detta kapitel fastställs närmare vilka uppgifter som ska lämnas till medlemmar, blivande medlemmar och, efter pensionering, förmånstagare och det bygges vidare på den tidigare artikel 11.

Artikel 38 anger de allmänna principerna för utlämnande av uppgifter.

Artikel 39 anger vilken typ av information som medlemmar (och förmånstagare) måste få, till exempel om parternas rättigheter och skyldigheter, riskerna och placeringsalternativen och huruvida dessa är standardalternativ eller inte. De villkor som gäller för just den pensionsplanen ska det berörda institutet offentliggöra på en webbplats.

Artikel 40 ålägger tjänstepensionsinstitutet att var tolfte månad utfärda ett pensionsbesked för den enskilde på tydligast möjliga sätt, även som grund för att mata in uppgifter i en potentiell tjänst för pensionsövervakning som beskrivs i vitboken om pensioner.²⁴ Om medlemsstaterna redan lämnar omfattande information till enskilda som omfattar en eller flera pensionsplaner, kommer de att ha kvar flexibiliteten att själva utforma sina pensionsinformationssystem, så länge som kraven i detta förslag uppfylls.

KAPITEL 2 — Pensionsbesked

Artiklarna 40–44 anger allmänna bestämmelser för pensionsbeskedet – som är avsett för aktiva medlemmar i pensionsplanen. Idén till ett pensionsbesked har sin grund i Eiopas råd till kommissionen om översynen av direktivet om tjänstepensionsinstitut, bygger på nationell bästa praxis i flera medlemsstater och det internationella arbete som utförts inom OECD²⁵. Pensionsbeskedet säkerställer jämförbarhet med uppgifter som krävs av lagstiftningen inom andra finansiella sektorer, till exempel faktabladet för öppna investeringsfonder (fondföretag), samtidigt som hänsyn tas till tjänstepensionssektorns särdrag. Dessutom ger pensionsbeskedet medlemsstaterna tillräckligt med spelrum att införa mer specifika krav och integrerade system som möjliggör jämförbarhet mellan olika planer i pensionsystemet.

Standardiseringen av pensionsbeskedet bör göra det möjligt att automatisera en regelbunden framställning av pensionsbeskedet och att eventuellt utkontraktera det och därmed hålla kostnaderna nere särskilt för mindre institut.

Artiklarna 46–53 fastställer pensionsbeskedets beståndsdelar och ska jämföras med artikel 45. Beståndsdelarna är följande:

²⁴ Initiativ 17 anger att "[k]ommissionen kommer att främja utvecklingen av pensionsövervakningstjänster som hjälper människor att hålla reda på sina pensionsrättigheter som förvärvats i olika anställningar. Kommissionen kommer i samband med översynen av direktivet om tjänstepensionsinstitut och förslaget om ett direktiv om överföring av pensioner att överväga hur man kan säkra tillhandhållandet av de uppgifter som krävs för pensionsövervakningstjänsterna och den kommer att stödja ett pilotprojekt om gränsöverskridande pensionsövervakning."

²⁵ OECD:s färdplan för god utformning av avgiftsbestämda pensionsplaner, juni 2012.

- medlemmens personuppgifter,
- institutets namn,
- garantier,
- saldo, avgifter och kostnader,
- pensionsberäkningar,
- placeringsprofil,
- tidigare resultat,
- tilläggsinformation.

Artikel 54 föreslår att kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt med avseende på pensionsbeskedet.

ARTIKEL 3 – Andra uppgifter och handlingar som ska lämnas in

Detta kapitel avser uppgifter som tjänstepensionsinstitut bör lämna till medlemmar och förmånstagare vid olika pensionsstadier, till exempel strax före registrering, strax före pensionering eller under utbetalningsfasen.

Artikel 55 föreskriver särskilda regler om att tjänstepensionsinstitut ska lämna information till blivande medlemmar innan dessa ansluter sig till det berörda tjänstepensionsinstitutets pensionsplan.

Artikel 56 anger vilken information som ska lämnas till medlemmarna före pensionering. Denna information bör ges utöver pensionsbeskedet minst två år före pensioneringen, oavsett om det är fastställt på förhand eller inte.

Artikel 57 anger i detalj vilken information som ska ges till förmånstagare under utbetalningsfasen. Denna information till förmånstagare bör ersätta pensionsbeskedet.

Artikel 58 anger vilken information som på begäran ska tillhandahållas medlemmar och förmånstagare.

Avdelning V – TILLSYN

KAPITEL 1 — Allmänna regler om tillsyn

Artikel 59 anger att skydd av medlemmar och förmånstagare är tillsynens främsta syfte.

Artikel 60 preciserar vilka områden som ska anses ingå i tillsyn i samband med detta direktiv. Denna artikel undanröjer den rättsliga osäkerhet om tjänstepensionsinstitut som orsakas av skillnaderna mellan tillsynens omfattning mellan olika medlemsstater.

Artikel 61 anger de allmänna tillsynsprinciperna. I artikeln fastställs till exempel att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har ensamt ansvar för tillsynen över samtliga tjänstepensionsinstitut som är godkända eller registrerade inom deras jurisdiktion. I artikeln fastställs även principen att tillsynen över tjänstepensionsinstitut måste vara proaktiv och riskbaserad samt läglig och proportionerlig.

Artikel 63 inför en tillsynsprocess som syftar till att spåra tjänstepensionsinstitut som har finansiella eller organisatoriska egenskaper eller andra egenskaper som ger dem en högre riskprofil.

Artikel 64 säkerställer att alla nya krav som införs genom detta förslag återspeglas i de befogenheter som tilldelas behöriga myndigheter rörande tillhandahållandet av information.

Artikel 65 föreskriver att de behöriga myndigheterna måste utföra sina uppgifter på ett överblickbart och ansvarsfullt sätt.

KAPITEL 2 – Tystnadsplikt och informationsutbyte

Artiklarna 66–71 innehåller bestämmelser och fastställer villkoren för informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och myndigheter och organ som bidrar till att stärka det finansiella systemets stabilitet.

Avdelning VI – SLUTBESTÄMMELSER

Artiklarna 73–81 föreskriver samarbets- och rapporteringsskyldigheter samt villkor för behandlingen av personuppgifter. De omfattar utvärdering och översyn av direktivet, ändring av Solvens II-direktiv 2009/138/EG, sista dagen för genomförandet av direktivet, upphävanden och mottagare.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Specifika budgetkonsekvenser behandlas i finansieringsöversikten och avser uppgifter som anförtros Eiopa.

↓ 2003/41/EG

2014/0091 (COD)

2014/0091 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om ~~upprättandet av Europeiska gemenskapen~~
~~Europeiska unionens funktionssätt~~, särskilt artiklarna ~~5347(2)~~, ~~6255~~ och
~~114(1)95(1) i detta~~,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

↓ ny

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

↓ 2003/41/EG

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

↓ ny

efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen,

↓ 2003/41/EG

i enlighet med ~~det ordinarie lagstiftningsförfarandet~~ ~~förfarandet i artikel 251 i~~
~~fördraget (3)~~, och

av följande skäl:

SV

SV

↓ ny

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG²⁶ har ändrats väsentligt flera gånger²⁷. Med anledning av nya ändringar bör det av tydlighetsskäl omarbetas.

↓ 2003/41/EG skäl 1

~~En verklig inre marknad för finansiella tjänster är avgörande för den ekonomiska tillväxten och skapandet av nya arbetstillfällen inom gemenskapen.~~

↓ 2003/41/EG skäl 2
(anpassad)
⇒ ny

- (2) ~~Betydande framsteg har redan gjorts i upprättandet av Denna inre marknaden, vilket har inneburit att~~ ⇒ bör ge ⇐ ~~finansiella institut fått~~ möjlighet att bedriva verksamhet i andra medlemsstater, samtidigt som en hög ~~nivå~~ ☒ skyddsnivå ☒ säkerställs för ⇒ tjänstepensionsplaners medlemmar och förmånstagare ⇐ ~~konsumenttydligt på området finansiella tjänster.~~

↓ 2003/41/EG skäl 3
(anpassad)

~~I kommissionens meddelande "Att genomföra handlingsramen för finansområdena: en handlingsplan" anges en rad åtgärder som behövs för att fullborda den inre marknaden för finansiella tjänster, och Europeiska rådet manade vid sitt möte i Lissabon den 22 och 24 mars 2000 till att denna handlingsplan skulle genomföras senast 2005.~~

↓ 2003/41/EG skäl 4
(anpassad)

~~I handlingsplanen för finansiella tjänster framhålls att högsta prioritet bör ges åt behovet av att upprätta ett direktiv om särskild tillsyn över institut som tillhandahåller tjänstepensioner, eftersom dessa är viktiga finansiella institut som spelar en nyckelroll när det gäller att säkerställa de finansiella marknadernas integration, effektivitet och likviditet, men som inte omfattas av en samlad ramlagstiftning på gemenskapsnivå som gör det möjligt att fullt ut utnyttja den inre marknadens fördelar.~~

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 235, 23.9.2003, s. 10).

²⁷ Se bilaga I del A.

↓ ny

- (3) Direktiv 2003/41/EG utgjorde ett första steg på vägen mot en lagstiftning om en inre marknad för tjänstepensioner organiserad på europeisk nivå. En verklig inre marknad för tjänstepensioner är avgörande för ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällen i Europeiska unionen och för att kunna ta itu med den utmaning som det åldrande europeiska samhället innebär. Direktivet från 2003 har inte ändrats väsentligt mot införandet av ett modernt riskbaserat styrningssystem även för tjänstepensionsinstitut.

↓ 2003/41/EG skäl 5
(anpassad)
⇒ ny

- (4) ⇒ Åtgärder behövs för att vidareutveckla ett kompletterande privat pensionssparande, såsom tjänstepensioner. Detta är viktigt eftersom de sociala trygghetssystemen utsätts för allt större tryck, vilket innebär att medborgarna kommer att bli alltmer beroende av tjänstepensioner som ett komplement i framtiden. ~~Eftersom systemen för social trygghet utsätts för allt större påfrestningar kommer tjänstepensioner i högre grad att utnyttjas som ett komplement i framtiden.~~ Tjänstepensioner bör därför utvecklas, dock utan att socialförsäkringspensionssystemens betydelse ifrågasätts när det gäller ett tryggt, varaktigt och effektivt socialt skydd, som bör garantera en godtagbar levnadsstandard på ålderdomen och som därför bör stå i fokus för målet att förstärka den europeiska sociala modellen

↓ ny

- (5) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till skydd av personuppgifter, rätten att bedriva näringsverksamhet och rätten till en hög konsumentskyddsnivå, särskilt genom att säkerställa en större öppenhet kring pensioner, en väl underbyggd personlig finansiell planering och pensionsplanering samt genom att göra det lättare för tjänstepensionsinstitut och företag att bedriva verksamhet över gränserna. Detta direktiv bör tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (6) Trots att direktiv 2003/41/EG har trätt i kraft återstår viktiga tillsynsrelaterade hinder som gör det dyrare för institut att förvalta pensionsplaner över gränserna. Dessutom måste det nuvarande minimiskyddet för medlemmar och förmånstagare höjas. Detta är desto viktigare på grund av det kraftigt ökade antalet européer som är beroende av system som innebär att livslängds- och marknadsrisker överförs från den institution eller det företag som erbjuder tjänstepensionsplanen (det uppdragsgivande företaget) på enskilda. Dessutom måste den nuvarande minimivån höjas på den information som lämnas till medlemmar och förmånstagare. Denna utveckling kräver en ändring av direktivet.

↓ 2003/41/EG skäl 7

- (7) Syftet med de aktsamhetsregler som fastställs i detta direktiv är dels att garantera en hög grad av trygghet för de framtida pensionärerna genom att införa strikta tillsynskrav, dels att möjliggöra effektiv förvaltning av tjänstepensionsplaner.

↓ 2003/41/EG skäl 8

- (8) Institut som drivs helt åtskilt från ett uppdragsgivande företag och som förvaltar fonderade medel utifrån det enda syftet att tillhandahålla pensionsförmåner bör ha frihet att tillhandahålla tjänster och frihet att investera utan begränsningar, med förbehåll endast för samordnade aktsamhetskrav, oavsett om dessa institut är juridiska personer eller inte.

↓ 2003/41/EG skäl 9

- (9) I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna fortfarande ha det fulla ansvaret för tjänstepensionssystemens uppbyggnad, liksom för beslut om vilken roll var och en av de tre "pelarna" i pensionsförsäkringssystemet ska spela i enskilda medlemsstater. När det gäller den andra pelaren bör de också ha det fulla ansvaret för den roll och funktion som de olika institut som tillhandahåller tjänstepensionsförmåner har, t.ex. branschäckande pensionsfonder, företagspensionsfonder och livförsäkringsföretag. Detta direktiv är inte ägnat att ifrågasätta detta prerogativ.

↓ 2003/41/EG skäl 10

- (10) De nationella reglerna för egenföretagares engagemang i tjänstepensionsinstitut skiljer sig åt. I vissa medlemsstater kan tjänstepensionsinstitut drivas på grundval av överenskommelser med en branschorganisation eller grupper av sådana vars medlemmar uppträder i egenskap av egenföretagare eller direkt med egenföretagare och anställda. I vissa medlemsstater kan en egenföretagare även bli medlem i ett institut när denne uppträder i egenskap av arbetsgivare eller tillhandahåller sina yrkesmässiga tjänster åt ett företag. I vissa medlemsstater kan inte egenföretagare bli medlemmar i ett tjänstepensionsinstitut om inte vissa villkor, inbegripet sådana som framgår av social- och arbetsmarknadslagstiftningen, är uppfyllda.

↓ 2003/41/EG skäl 11

- (11) Institut som förvaltar planer som betraktas som en del av sociala trygghetssystem, vilka redan har samordnats på gemenskapsunionnivå, bör undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Hänsyn bör dock tas till de specifika förutsättningar som gäller för de institut som i en enskild medlemsstat förvaltar såväl planer som betraktas som en del av sociala trygghetssystem som tjänstepensionsplaner.

↓ 2003/41/EG skäl 12

- (12) Finansiella institut som redan omfattas av ramlagsstiftning på ~~gemenskaps~~ unionsnivå bör generellt undantas från detta direktivs tillämpningsområde. Eftersom sådana institut i vissa fall även erbjuder tjänster på tjänstepensionsområdet, är det dock viktigt att se till att detta direktiv inte ger upphov till någon snedvridning av konkurrensen. Sådan snedvridning kan undvikas om aktsamhetskraven i detta direktiv tillämpas på livförsäkringsföretagens tjänstepensionsverksamhet. Kommissionen bör även noggrant övervaka situationen på marknaden för tjänstepensioner och beakta möjligheten att utvidga den frivilliga tillämpningen av detta direktiv till andra reglerade finansiella institut.

↓ 2003/41/EG skäl 13

- (13) När syftet är att trygga ekonomisk försörjning under pensionstiden bör förmåner från tjänstepensionsinstituten i regel utgöras av utbetalning av pension under återstående livstid. Även utbetalning under viss tid eller utbetalning av ett engångsbelopp bör vara möjligt.

↓ 2003/41/EG skäl 14

- (14) Det är viktigt att se till att äldre och funktionshindrade personer inte riskerar fattigdom utan kan åtnjuta en rimlig levnadsstandard. Tillräcklig täckning för biometriska risker i tjänstepensionsprogram är en viktig aspekt i kampen mot fattigdom och osäkerhet bland äldre personer. När pensionsprogram inrättas bör arbetsgivare och arbetstagare, eller deras respektive företrädare, beakta möjligheten att pensionsprogrammet inbegriper täckning för risker kopplade till lång levnad och invaliditet samt efterlevandeskydd.

↓ 2003/41/EG skäl 15

- (15) Om medlemsstaterna ges möjlighet att från tillämpningsområdet för nationell genomförandelagsstiftning undanta institut som förvaltar planer som tillsammans har färre än hundra medlemmar, kan tillsynen underlättas i vissa medlemsstater utan att detta hindrar att den inre marknaden på detta område fungerar väl. Detta bör emellertid inte undergräva sådana instituts rätt att förvaltningen av investeringsportföljen och för förvaringen av tillgångarna utse kapitalförvaltare och förvaringsinstitut som är etablerade och vederbörligen auktoriserade i andra medlemsstater.

↓ 2003/41/EG skäl 16

- (16) Sådana institut som "Unterstützungskassen" i Tyskland, där medlemmarna inte har någon laglig rätt till förmåner med visst belopp och där deras intressen skyddas av en obligatorisk lagstadgad obeståndsförsäkring, bör undantas från detta direktivs tillämpningsområde.

↓ 2003/41/EG skäl 17

- (17) För att skydda medlemmarna och förmånstagarna bör tjänstepensionsinstitutet begränsa sin verksamhet till sådana verksamheter som avses i detta direktiv, inbegripet verksamheter som direkt föränleds av dessa.

↓ 2003/41/EG skäl 18

- (18) Om ett uppdragsgivande företag går i konkurs riskerar en medlem att förlora både sitt arbete och sina intjänade pensionsrättigheter. Detta gör det nödvändigt att säkerställa en tydlig åtskillnad mellan det uppdragsgivande företaget och institutet samt att minimikrav på aktsamhet fastställs för att skydda medlemmarna.

↓ 2003/41/EG skäl 19

- (19) Driften av tjänstepensionsinstitut och tillsynen över dessa företer betydande skillnader i de olika medlemsstaterna. I vissa medlemsstater kan tillsynen utövas inte bara över själva instituten utan också över de enheter eller företag som har auktoriserats för att driva dessa institut. Medlemsstaterna bör kunna ta hänsyn till sådana särdrag så länge som alla krav i detta direktiv uppfylls på ett korrekt sätt. Medlemsstaterna bör även kunna tillåta försäkringsföretag och andra finansiella företag att leda tjänstepensionsinstitut.

↓ 2003/41/EG skäl 20

- (20) Tjänstepensionsinstitutet tillhandahåller finansiella tjänster och har ett stort ansvar för tillhandahållande av tjänstepensionsförmåner, och de bör därför när det gäller deras verksamhet och villkoren för denna uppfylla vissa minimikrav på aktsamhet.

↓ 2003/41/EG skäl 21

- (21) Det stora antalet institut i vissa medlemsstater kräver en pragmatisk lösning när det gäller kravet på förhandsgodkännande av institut. Om ett institut önskar förvalta en plan i en annan medlemsstat krävs det dock ett förhandsgodkännande av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

↓ 2003/41/EG skäl 36
(anpassad)
⇒ ny

- (22) Utan att det påverkar tillämpningen av nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning på pensionssystemen, inbegripet obligatoriskt medlemskap och utfallen av kollektivavtal, bör instituten kunna erbjuda sina tjänster i andra medlemsstater ⇒ efter erhållande av tillstånd från den behöriga myndigheten i institutets hemmedlemsstat ⇐. Institutet bör

tillåtas att åta sig uppdrag för företag som är etablerade i **⇒ någon av EU:s** **⇐ andra** medlemsstater och att förvalta pensionsplaner med medlemmar i mer än en medlemsstat. Detta kan komma att ge betydande stordriftsfördelar för instituten själva, men också förbättra konkurrenskraften hos **unionens gemenskapens** näringsliv och underlätta arbetskraftens rörlighet. **För detta krävs ett ömsesidigt erkännande av aktsamhetskraven. Om inget annat anges bör de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland utöva tillsyn över att aktsamhetskraven uppfylls.**

↓ 2003/41/EG skäl 37

⇒ ny

- (23) Rätten för ett institut i en medlemsstat att förvalta en tjänstepensionsplan som avtalats i en annan medlemsstat bör utövas med fullständig iakttagande av bestämmelserna i gällande social- och arbetsmarknadslagstiftning i värdmedlemsstaten i den mån lagstiftningen är relevant för tjänstepensioner, exempelvis definitionen och utbetalningen av pensionsförmåner och villkoren för överföring av pensionsrättigheter. **⇒ Tillsynsreglernas omfattning bör klargöras för att säkerställa rättslig klarhet för institutens verksamhet över gränserna. ⇐**

↓ ny

- (24) **Instituten bör kunna överföra pensionsplaner till andra institut över gränserna inom unionen i syfte att underlätta organisationen av tjänstepensioner på unionsnivå, endast med tillstånd av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för det institut som tar emot pensionsplanen (det mottagande institutet). Om inte den nationella social- och arbetsmarknadslagstiftningen avseende pensionssystem föreskriver annat bör överföringen och villkoren för denna förhandsgodkännas av berörda medlemmar och förmånstagare eller, i förekommande fall, av deras företrädare.**

↓ 2003/41/EG skäl 26

- (25) Aktsamhet vid beräkningen av de tekniska avsättningarna är en grundläggande förutsättning för att det ska kunna säkerställas att pensionsåtagandena kan uppfyllas. Tekniska avsättningar bör beräknas enligt erkända aktuariella metoder och bestyrkas av kvalificerade personer. Maximiräntesatserna bör väljas på ett aktsamt sätt enligt relevanta nationella bestämmelser. De tekniska avsättningarna bör motsvara ett minimibelopp som är tillräckligt både för den fortsatta utbetalningen av de förmåner som redan är under utbetalning till förmånstagarna och för att återspegla de åtaganden som följer av medlemmarnas intjänade pensionsrättigheter.

↓ 2003/41/EG skäl 27
(anpassad)

- (26) Det finns betydande skillnader mellan instituten i olika medlemsstater beträffande vilka risker som täcks. ~~De medlemsstater som är hemländer~~
 Hemmedlemsstaterna bör därför ha möjlighet att fastställa ytterligare, mer detaljerade bestämmelser för beräkningen av de tekniska avsättningarna förutom bestämmelserna i detta direktiv.

↓ 2003/41/EG skäl 28

- (27) Tillräckliga och lämpliga tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna skyddar pensionsplanens medlemmar och förmånstagare i händelse av det uppdragsgivande företags insolvens. I synnerhet när det gäller verksamheter över gränserna krävs det för ett ömsesidigt erkännande av de tillsynsprinciper som tillämpas i medlemsstaterna att de tekniska avsättningarna alltid är fullt täckta.

↓ 2003/41/EG skäl 29

- (28) Om ett institut inte bedriver verksamhet över gränserna, bör medlemsstaterna utan att det påverkar tillämpningen av kraven i rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens få tillåta en otillräcklig skuldäckning av de tekniska avsättningarna, förutsatt att institutet har upprättat en tillfredsställande plan för hur fullständig skuldäckning ska kunna återställas.²⁸

↓ 2003/41/EG skäl 30

- (29) I många fall kan det vara det uppdragsgivande företaget och inte institutet självt som står för de biometriska riskerna eller som garanterar vissa förmåner eller viss avkastning. Det förekommer dock även att institutet självt står för sådana risker eller lämnar sådana garantier, varvid det uppdragsgivande företaget i allmänhet har uppfyllt sina förpliktelser i och med de nödvändiga inbetalningarna. I dessa fall liknar de produkter som institutet erbjuder dem som tillhandahålls av livförsäkringsföretag, och de berörda instituten bör uppfylla i vart fall samma krav på supplementärt kapital som livförsäkringsföretag.

↓ 2003/41/EG skäl 31

- (30) Tjänstepensionsinstitut är mycket långsiktiga investerare. De tillgångar som dessa institut förfogar över får i regel inte lösas in annat än för tillhandahållande av pensionsförmåner. För att medlemmarnas och förmånstagarnas rättigheter ska skyddas på ett fullgott sätt bör instituten

²⁸ EGT L 283, 28.10.1980, s. 23.

även ha möjlighet att välja placeringar som passar åtagandenas specifika typ och varaktighet. Dessa förhållanden kräver en effektiv tillsyn och en inriktning på investeringsregler som ger instituten det handlingsutrymme som behövs för att de ska kunna besluta om den säkraste och mest effektiva placeringspolicy och som ålägger dem att agera på ett aktsamt sätt. Iakttagandet av aktsamhetsprincipen kräver därför en placeringspolicy som är anpassad till medlemsstrukturen i det enskilda tjänstepensionsinstitutet.

↓ 2003/41/EG skäl 6
(anpassad)

- (31) ~~Detta direktiv utgör således ett första steg på vägen mot en inre marknad för tjänstepensioner som organiseras på europeisk nivå. Genom att det fastställs att aktsamhetsprincipen ("the prudent person rule") ska vara den grundläggande principen för kapitalplaceringar och genom att det görs möjligt för institut att bedriva verksamhet över gränserna främjas en överflyttning av sparandet till tjänstepensionsområdet, vilket bidrar till ekonomiska och sociala framsteg.~~

↓ 2003/41/EG skäl 32
(anpassad)

- (32) Tillsynsmetoder och tillsynspraxis skiljer sig åt mellan medlemsstaterna. Dessa bör därför ges visst utrymme att efter eget skön i detalj utforma de investeringsregler som de önskar kräva att institut som är etablerade inom deras territorier ska följa. Dessa regler får dock inte inskränka den fria rörligheten för kapital, såvida det inte är motiverat av aktsamhetsskäl.

↓ 2003/41/EG skäl 33
(anpassad)
⇒ ny

- (33) Eftersom tjänstepensionsinstitutet är mycket långsiktiga investerare med låga likviditetsrisker, har de förutsättningar att inom aktsamma gränser investera såväl i icke-likvida tillgångar, t.ex. aktier, som ~~på~~ ⇒ i instrument som har en långsiktig ekonomisk profil och inte är föremål för handel på reglerade marknader, multilaterala handelsplattformar eller organiserade handelsplattformar ⇐ ~~på riskkapitalmarknaderna~~. De kan också utnyttja fördelarna med en internationell diversifiering. Det bör därför inte, annat än av aktsamhetsskäl, finnas några begränsningar för investeringar i aktier, ~~på riskkapitalmarknader eller~~ i valutor andra än dem som åtagandena är uttryckta i ⇒ eller i instrument som har en långsiktig ekonomisk profil och inte är föremål för handel på reglerade marknader, multilaterala handelsplattformar eller organiserade handelsplattformar ⇐.

↓ ny

- (34) Tolkningen av vad som utgör instrument med en långsiktig ekonomisk profil är vid. Dessa instrument är ej överförbara värdepapper och har

därför inte tillgång till likviditeten på andrahandsmarknader. De kräver ofta åtaganden med fast tidsfrist, vilket begränsar deras säljbarhet. Dessa instrument bör tolkas så att de inbegriper andelar, skuldinstrument i icke börsnoterade företag och lån som tillhandahålls dem. Onoterade företag omfattar infrastrukturprojekt, icke-börsnoterade företag som eftersträvar tillväxt, fastigheter eller andra tillgångar som skulle kunna vara lämpliga för långsiktiga placeringsändamål. Koldioxidsnåla och klimattåliga infrastrukturprojekt är ofta onoterade tillgångar och baseras på långfristiga krediter för finansiering av projekt.

↓ 2003/41/EG skäl 34
(anpassad)

~~Om institutet emellertid bedriver verksamhet över gränserna, kan den behöriga myndigheten i värmedlemsstaten kräva att institutet tillämpar begränsningar för investeringar i aktier och liknande tillgångar som inte är föremål för handel på reglerade marknader, i aktier och andra överlåtbara instrument som ges ut av samma företag eller i tillgångar denominerade i icke matchande valutor, under förutsättning att dessa regler även gäller för institut i värmedlemsstaten.~~

↓ 2003/41/EG skäl 35
(anpassad)

~~Restriktioner rörande institutens fria val av godkända kapitalförvaltare och förvaringsinstitut begränsar konkurrensen på den inre marknaden och bör därför tas bort.~~

↓ ny

- (35) Institutet bör ha rätt att investera i andra medlemsstater i enlighet med bestämmelserna i deras hemmedlemsstat för att minska kostnaderna vid verksamhet över gränserna. Värmedlemsstaterna bör därför inte tillåtas ålägga institut i andra medlemsstater ytterligare placeringskrav.
- (36) Vissa risker kan inte minskas genom kvantitativa krav, återspeglade i tekniska avsättningar och finansieringskrav, utan kan hanteras på rätt sätt endast genom att man ställer krav på styrningen. Att säkerställa ett effektivt styrningssystem är därför av central betydelse för en fullgod riskhantering. Dessa system bör stå i proportion till verksamhetens art, omfattning och komplexitet.
- (37) En ersättningspolicy som uppmuntrar till ett överdrivet risktagande kan undergräva en sund och effektiv riskhantering i tjänstepensionsinstitut. Principer och krav på offentliggörande rörande ersättningspolicy som är tillämpliga på andra typer av finansinstitut i unionen bör göras tillämpliga även på tjänstepensionsinstitut, med hänsyn till institutens specifika styrningsstruktur jämfört med andra typer av finansinstitut och behovet av att ta hänsyn till verksamhetens storlek, art, omfattning och komplexitet i tjänstepensionsinstitut.
- (38) En nyckelfunktion är en intern kapacitet att utföra vissa styrningsuppgifter. Institutet bör ha tillräcklig kapacitet för en riskhanteringsfunktion, en

internrevisionsfunktion samt, i förekommande fall, en aktuariefunktion. Fastställandet av en viss nyckelfunktion hindrar inte institutet från att fritt besluta hur det vill organisera denna nyckelfunktion i praktiken, om inte annat anges i direktivet. Detta bör inte leda till onödigt betungande krav eftersom hänsyn bör tas till institutverksamhetens art, omfattning och komplexitet.

- (39) Alla personer som utför nyckelfunktioner bör vara lämpliga för sin uppgift. Dock bör endast de personer som innehar nyckelfunktioner omfattas av kraven på anmälan till den behöriga myndigheten.
- (40) Dessutom bör det, med undantag av den interna revisionsfunktionen, i mindre och mer okomplicerade institut vara möjligt för en enda person eller organisatorisk enhet att utföra flera nyckelfunktioner. Den person eller enhet som utövar en nyckelfunktion bör dock vara en annan än den som utövar en liknande nyckelfunktion i det uppdragsgivande företaget, även om den behöriga myndigheten bör ha befogenheter att bevilja ett undantag med hänsyn till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos institutens verksamheter.
- (41) Det är viktigt att institutet förbättrar sin riskhantering så att potentiell sårbarhet för pensionsplanens långsiktiga bärkraft kan förstås på rätt sätt och diskuteras med de behöriga myndigheterna. Institutet bör som ett led i sina riskhanteringssystem göra en riskbedömning för sina verksamheter som rör pensioner. Denna riskbedömning bör också göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna. Vid denna riskbedömning bör instituten bland annat tillhandahålla en kvalitativ beskrivning av de viktigaste faktorer som avgör deras finansieringsposition i enlighet med nationell lagstiftning, hur effektiva deras riskhanteringssystem är och förmågan att följa de tekniska bestämmelsernas krav. Denna riskbedömning bör omfatta nya eller framväxande risker, t.ex. risker som är kopplade till klimatförändring, resursanvändning eller miljö.

↓ 2003/41/EG skäl 22

- (42) Varje medlemsstat bör kräva att varje institut som är etablerat inom dess territorium upprättar årsbokslut och förvaltningsberättelser i vilka hänsyn tas till varje pensionsplan som institutet hanterar, och, vid behov, årsbokslut och förvaltningsberättelser för varje pensionsplan. Årsbokslut och förvaltningsberättelser som ger en rättvisande och korrekt bild av institutets tillgångar, skulder och finansiella ställning, i vilka hänsyn tas till varje pensionsplan som institutet hanterar, och som vederbörligen godkänts av en auktoriserad person, är en mycket betydelsefull informationskälla för planens medlemmar och förmånstagare samt för de behöriga myndigheterna. I synnerhet gör de det möjligt för de behöriga myndigheterna att övervaka institutets finansiella sundhet och att bedöma om det kan uppfylla alla sina avtalsmässiga förpliktelser.

↓ 2003/41/EG skäl 24

- (43) Ett instituts placeringspolicy är en avgörande faktor både vad avser tjänstepensionernas säkerhet och för att hålla kostnaderna för dessa på en

rimlig nivå. Institutet bör därför upprätta och minst vart tredje år se över skriftliga riktlinjer för placeringsverksamheten. Dessa bör göras tillgängliga för de behöriga myndigheterna och på begäran även för pensionsplanens medlemmar och förmånstagare.

↓ ny

- (44) Institutet bör ha rätt att helt eller delvis överlåta sin förvaltning till andra enheter som arbetar för deras räkning. Institutet bör fortfarande ha det fulla ansvaret för att uppfylla alla sina förpliktelser enligt detta direktiv när de utkontrakterar nyckelfunktioner eller annan verksamhet.
- (45) Förvaring och tillsynskrav som avser institutens tillgångar bör stärkas genom att klargöra förvaringsinstitutets roller och uppgifter. Endast institut som förvaltar pensionsplaner där medlemmar och förmånstagare står för alla risker bör åläggas att utse ett förvaringsinstitut.

↓ 2003/41/EG skäl 23
(anpassad)

~~Ändamålsenlig information om pensionsplaner till medlemmar och förmånstagare är av avgörande betydelse. Detta är särskilt viktigt när det gäller framställningar om information avseende institutets finansiella sundhet, avtalsbestämmelserna, förmånerna och den faktiska finansieringen av de intjänade pensionsrättigheterna, placeringopolisy och hanteringen av risker och kostnader.~~

↓ ny

- (46) Institutet bör ge tydlig och lämplig information till blivande medlemmar, medlemmar och förmånstagare till stöd för sina beslut om deras pensioner och säkerställa en hög grad av öppenhet under de olika faserna i en pensionsplan som omfattar preliminär registrering, medlemskap (inbegripet förtidspensionering) och tiden efter pensioneringen. Särskilt bör lämnas information om förvärvade pensionsrättigheter, beräknad nivå på pensionsförmånerna, risker och garantier samt kostnader. Om medlemmarna står för en placeringsrisk är det också mycket viktigt med ytterligare information om placeringsprofilen, tillgängliga alternativ och tidigare resultat.
- (47) Innan blivande medlemmar ansluter sig till en pensionsplan bör de ges all den information de behöver för att kunna göra ett välgrundat val, t.ex. om möjligheterna att gå ur planen, avgifter, kostnader och placeringsalternativ, i förekommande fall.
- (48) För institutsmedlemmar som ännu inte har gått i pension bör institutet utarbeta ett standardiserat pensionsbesked som innehåller viktig personlig och allmän information om pensionsplanen. Pensionsbeskedet bör ha ett standardformat för att underlätta förståelsen av pensionsrättigheter över tiden och inom olika pensionsplaner och för att främja arbetskraftens rörlighet.

- (49) Institutet bör underrätta sina medlemmar i tillräckligt god tid före pensioneringen om de utbetalningsalternativ de kan välja mellan. Om pensionen inte betalas ut som en livränta, bör medlemmar som närmar sig pensionering underrättas om tillgängliga förmånsubetalningsprodukter för att underlätta finansiell planering inför pensionen.
- (50) Under den fas när pensionen utbetalas bör förmånstagarna fortsätta att få information om sina förmåner och motsvarande utbetalningsalternativ. Detta är särskilt viktigt när förmånstagare står för en betydande del av placeringsrisken under utbetalningsfasen.
- (51) Den behöriga myndigheten bör utöva sina befogenheter i det huvudsakliga syftet att skydda medlemmar och förmånstagare.
- (52) Tillsynens omfattning varierar mellan medlemsstaterna. Detta kan orsaka problem om ett institut måste följa tillsynsreglerna i sin hemmedlemsstat och samtidigt följa social- och arbetsmarknadslagstiftningen i sin värdmedlemsstat. Klargörandet av vilka områden som ska anses vara en del av tillsynen enligt detta direktiv minskar den rättsliga osäkerheten och tillhörande transaktionskostnader.
- (53) En inre marknad för tjänstepensionsinstitut kräver ett ömsesidigt erkännande av aktsamhetskraven. Institutets efterlevnad av dessa krav bör övervakas av de behöriga myndigheterna i institutets hemmedlemsstat. Medlemsstaterna bör ge de behöriga myndigheterna nödvändiga befogenheter för att använda förebyggande eller korrigerande åtgärder om ett institut bryter mot något av kraven i detta direktiv.

↓ 2003/41/EG skäl 25
(anpassad)

~~För att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina lagstadgade uppgifter bör de ges ändamålsenlig rätt till information och befogenheter att ingripa mot institut och de personer som faktiskt driver dem. Om ett tjänstepensionsinstitut har överlåtit vissa funktioner av väsentlig betydelse, t.ex. kapitalförvaltning, informationsteknik eller bokföring, till andra företag ("outsourcing") bör denna rätt till information och dessa befogenheter att ingripa kunna utsträckas till att täcka dessa utlokaliserade funktioner, för att myndigheterna ska kunna kontrollera huruvida verksamheterna drivs i enlighet med tillsynsbestämmelserna.~~

↓ ny

- (54) För att säkerställa en effektiv tillsyn över verksamheter som utkontrakterats, inklusive all verksamhet som senare utkontrakteras på nytt, är det viktigt att de behöriga myndigheterna har tillgång till alla relevanta uppgifter som innehas av tjänsteleverantörer till vilka verksamheter har överlåtit, oavsett om den senare är en reglerad eller oreglerad enhet, och har rätt att genomföra inspektioner på plats. För att myndigheterna ska kunna ta hänsyn till marknadsutvecklingen och förvissa sig om att villkoren för utkontraktering fortlöpande efterlevs bör de underrätta de behöriga myndigheterna innan kritiska eller viktiga verksamheter utkontrakteras.

- (55) Det bör införas bestämmelser om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, andra myndigheter och organ som arbetar med ansvar för att stärka den finansiella stabiliteten och uppsägning av pensionsplaner. Det är därför nödvändigt att närmare ange under vilka förhållanden sådant informationsutbyte bör vara möjligt. När information får offentliggöras endast med de behöriga myndigheternas uttryckliga tillstånd bör dessa myndigheter, när så är lämpligt, få ställa stränga krav som villkor för tillståndet.
- (56) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG²⁹ reglerar den behandling av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna inom ramen för det här direktivet och under de behöriga myndigheternas överinseende. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001³⁰ reglerar den behandling av personuppgifter som utförs av de europeiska tillsynsmyndigheterna i enlighet med det här direktivet och under Europeiska datatillsynsmannens överinseende. Behandling av personuppgifter inom detta direktivs ramar, som de behöriga myndigheternas utbyte eller överföring av personuppgifter, bör följa nationella regler som införlivar direktiv 95/46/EG. De europeiska tillsynsmyndigheternas utbyte eller överföring av information bör följa förordning (EG) nr 45/2001.
- (57) För att säkerställa en väl fungerande inre marknad för tjänstepensioner som organiseras på europeisk nivå bör kommissionen, efter samråd med Eiopa, se över och rapportera om tillämpningen av detta direktiv och bör lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet fyra år efter detta direktivs ikraftträdande. I denna översyn bör särskilt bedömas tillämpningen av reglerna för beräkningen av försäkringstekniska avsättningar, finansiering av tekniska avsättningar, lagstadgat eget kapital, solvensmarginaler, placeringsregler och eventuella andra aspekter rörande institutets ekonomiska solvens.
- (58) För att säkerställa en sund konkurrens mellan instituten bör den övergångsperiod förlängas till och med den 31 december 2022 som ger försäkringsföretag som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG³¹ möjlighet att bedriva sin tjänstepensionsverksamhet enligt de regler som avses i artikel 4 i det direktivet. Direktiv 2009/138/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (59) För att precisera de krav som anges i detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att förtydliga ersättningspolicyn, riskbedömningen av pensioner och pensionsbeskedet. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedelsearbete.

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

↓ 2003/41/EG skäl 38
(anpassad)

När en plans tillgångar och skulder hanteras fullständigt åtskilt ("ring fenced") är bestämmelserna i detta direktiv tillämpliga separat på denna plan.

↓ 2003/41/EG skäl 39
(anpassad)

Det är viktigt att vidta åtgärder för samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i tillsynsyfte och mellan dessa myndigheter och kommissionen i andra syften. För att de behöriga myndigheterna ska kunna uppfylla sina skyldigheter och bidra till att detta direktiv genomförs konsekvent och utan dröjsmål, bör de förse varandra med den information som är nödvändig för tillämpningen av detta direktiv. Kommissionen har uppgitt att den avser att inrätta en kommitté för tillsynsorgan i syfte att uppmuntra till samarbete, samordning och diskussioner mellan behöriga nationella myndigheter och att främja ett konsekvent genomförande av detta direktiv.

↓ 2003/41/EG skäl 40

(60) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen att skapa en rättslig ram på unionens gemensamma nivå som omfattar tjänstepensionsinstitut, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på unionens gemensamma nivå, kan unionens gemensamma vidta åtgärder i enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

↓ ny

(61) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument³² har medlemsstaterna åtagit sig att i motiverade fall låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är motiverat.

(62) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i

³² EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

förhållande till de tidigare direktiven. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av de tidigare direktiven.

- (63) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av direktiven som anges i del B i bilaga I.

↓ 2003/41/EG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

↓ ny

Avdelning I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

↓ 2003/41/EG

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs bestämmelser för inledande och utövande av verksamhet som bedrivs av tjänstepensionsinstitut.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på tjänstepensionsinstitut. Om tjänstepensionsinstitut i enlighet med nationell rätt inte är juridiska personer ska medlemsstaterna tillämpa direktivet antingen på dessa institut eller, om inte annat föreskrivs i punkt 2, på de auktoriserade enheter som ansvarar för driften av dessa institut och agerar för deras räkning.
2. Detta direktiv ska inte tillämpas på

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

- a) institut som förvaltar sociala trygghetssystem som omfattas av ~~EG~~ Europaparlamentets och rådets ~~EG~~ förordningar ~~(EG)~~ nr ~~1408/71~~³³ 883/2004³⁴ och ~~förordning (EG) nr 574/72~~³⁵ 987/2009³⁶.

³³ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EUT L 149, 5.7.1971, s. 2). Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1386/2001 (EUT L 187, 10.7.2001, s. 1).

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

³⁵ Rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda eller

↓ 2011/61/EU Artikel 62.1

(b) institut som omfattas av direktiven ~~73/239/EEG~~²⁷, ~~direktiv 85/611/EEG~~²⁸, ~~direktiv 93/22/EEG~~²⁹, ~~direktiv 2000/12/EG~~⁴⁰ och ~~direktiv 2002/83/EG~~⁴¹, 2004/39/EG⁴², 2009/65/EG⁴³, 2009/138/EG⁴⁴, 2011/61/EU⁴⁵ och 2013/36/EU⁴⁵;

↓ 2003/41/EG

c) institut vars verksamhet bygger på fördelningsprincipen ("pay as you go"),

d) institut där det uppdragsgivande företags anställda inte har någon laglig rätt till förmåner och där det uppdragsgivande företaget när som helst kan lösa in tillgångarna och inte nödvändigtvis fullgöra sina skyldigheter att utbetala pensionsförmåner,

deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 74, 27.3.1972, s. 1). Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 110/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 17).

36 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 30.10.2009, s. 1).

37 Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 3). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/43/EG (EUT L 77, 20.3.2002, s. 17).

38 Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EGT L 375, 31.12.1985, s. 3). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/408/EG (EUT L 41, 13.2.2002, s. 35).

39 Rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet (EGT L 141, 11.6.1993, s. 27). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EUT L 290, 17.11.2000, s. 27).

40 Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EGT L 126, 26.5.2000, s. 1). Direktivet ändrat genom direktiv 2000/28/EG (EUT L 275, 27.10.2000, s. 27).

41 Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (EGT L 245, 19.12.2002, s. 1).

42 Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

43 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

44 Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiven 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

45 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

e) företag som gör bokföringsmässiga avsättningar för att kunna betala ut pensionsförmåner till sina anställda.

Artikel 3

Tillämpning på institut som förvaltar planer inom sociala trygghetssystem

Tjänstepensionsinstitut som också förvaltar obligatoriska anställningsrelaterade pensionsplaner som betraktas som en del av sociala trygghetssystem och som omfattas av förordningarna (EG) nr ~~1408/71~~ 883/2004 och (EG) nr ~~574/72~~ 987/2009 ska omfattas av detta direktiv, när det gäller den del av deras verksamheter som avser tillhandahållande av icke-obligatoriska tjänstepensioner. I sådana fall ska skulder och motsvarande tillgångar hållas fullständigt åtskilda och ska inte kunna överföras till de obligatoriska pensionsplaner som betraktas som en del av det sociala trygghetssystemet eller omvänt.

Artikel 4

Frivillig tillämpning på institut som omfattas av direktiv ~~2002/82/EG~~ 2009/138/EG

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

~~De medlemsstater som är hemländer~~ ☒ Hemmedlemsstaterna ☒ får välja att tillämpa bestämmelserna i artiklarna ~~9-16 och 18-20~~ ☒ 9-15, artiklarna 20-24.2, artiklarna 25-29, artiklarna 31-53 och artiklarna 55-71 ☒ i detta direktiv på tjänstepensionsverksamheten hos ☒ liv ☒ försäkringsföretag som omfattas av direktiv ~~2002/82/EG~~ 2009/138/EG. I sådana fall ska alla tillgångar och skulder som hänför sig till denna verksamhet hållas fullständigt åtskilda från, förvaltas och hanteras skilt från ☒ liv ☒ försäkringsföretagens övriga verksamheter, utan någon möjlighet till överföring.

I sådana fall, och endast när det gäller deras tjänstepensionsverksamhet, ska ☒ liv ☒ försäkringsföretagen inte omfattas av artiklarna ~~20-26, 31 och 36~~ ☒ 76-86, artikel 132, artikel 134.2, artikel 173, artikel 185.5, artikel 185.7 och 185.8 samt artikel 209 ☒ direktiv ~~2002/82/EG~~ 2009/138/EG.

~~Den medlemsstat som är hemland~~ ☒ Hemmedlemsstaten ☒ ska se till att antingen de behöriga myndigheterna eller de myndigheter som ansvarar för tillsynen av ☒ liv ☒ försäkringsföretag som omfattas av direktiv ~~2002/82/EG~~ 2009/138/EG som en del av sin tillsynsverksamhet kontrollerar att den verksamhet som rör tjänstepensioner hålls strikt åtskild från övrig verksamhet.

Artikel 5

Små pensionsinstitut och pensionsplaner som följer av lag

Med undantag för vad som föreskrivs i ~~artikel 49~~ ☒ artiklarna 34-37 ☒ får medlemsstaterna välja att helt eller delvis underlåta att tillämpa detta direktiv på ett institut som är etablerat inom deras territorium och som förvaltar pensionsplaner som sammanlagt har färre än 100 medlemmar. Om inte annat föreskrivs i artikel 2.2 ska sådana institut dock ha rätt att tillämpa direktivet på

frivillig grund. Artikel ~~20~~ 12 får tillämpas endast om alla övriga bestämmelser i direktivet är tillämpliga.

Medlemsstaterna får välja att ~~inte~~ tillämpa artiklarna ~~9-17~~ 1-8, artikel 12, artikel 20 och artiklarna 34-37 ~~☒~~ på institut som tillhandahåller tjänstepensioner enligt lag, vilka pensioner garanterats av en offentlig myndighet. Artikel ~~20~~ 12 får tillämpas endast om alla övriga bestämmelser i direktivet är tillämpliga.

Artikel 6

Definitioner

I detta direktiv avses med

a) *tjänstepensionsinstitut eller institut*: ett institut som, oavsett dess rättsliga form, förvaltar fonderade medel och som är etablerat oberoende av uppdragsgivande företag eller branschorganisation utifrån syftet att tillhandahålla pensionsförmåner i samband med yrkesutövning på grundval av en överenskommelse eller ett avtal som slutits

- enskilt eller kollektivt mellan arbetsgivare och arbetstagare eller deras respektive företrädare, eller
- med egenföretagare i enlighet med lagstiftningen i hem- och värdmedlemsstaten

och som bedriver verksamheter som direkt förädlas av dessa,

b) *pensionsplan*: ett avtal, en överenskommelse, en stiftandeurkund ("trust deed") eller bestämmelser, vari anges vilka pensionsförmåner som ska lämnas och på vilka villkor,

↓ 2003/41/EG
(anpassad)
⇒ ny

(c) *uppdragsgivande företag*: varje företag eller annat organ, oavsett om det omfattar eller består av en eller flera juridiska eller fysiska personer, ~~vilket handlar i egenskap av arbetsgivare eller egenföretagare eller en kombination av dessa, och som gör inbetalningar till ett tjänstepensionsinstitut,~~ ⇒ som enligt nationell lagstiftning är skyldigt eller frivilligt åtar sig att erbjuda en pensionsplan. ⇐

d) *pensionsförmåner*: förmåner som betalas ut med anledning av uppnådd pensionsålder eller förväntat uppnående av pensionsålder eller, om de kompletterar dessa förmåner och tillhandahålls sekundärt, i form av utbetalningar vid dödsfall, invaliditet eller upphörande av anställning eller i form av bidrag eller tjänster som tillhandahålls vid sjukdom, medellöshet eller dödsfall. För att den ekonomiska tryggheten under pensionstiden ska stärkas utgörs dessa förmåner i regel av livslånga utbetalningar. Förmånerna kan dock också vara utbetalningar under viss tid eller ett engångsbelopp.

- e) *medlem*: en person vars yrkesverksamhet ger honom/henne rätt till eller kommer att ge honom/henne rätt till pensionsförmåner enligt bestämmelserna i en pensionsplan,
- f) *förmånstagare*: en person som uppbär pensionsförmåner,
- g) *behöriga myndigheter*: de nationella myndigheter som har utsetts för att utföra de åligganden som anges i detta direktiv,
- h) *biometriska risker*: risker kopplade till dödsfall, invaliditet och lång levnad,

↓ 2003/41/EG
(anpassad)
⇒ ny

- i) ~~den medlemsstat som är hemland~~ ☒ *hemmedlemsstat* ☒: ⇒ den medlemsstat där institutet har auktoriserats eller registrerats och där det har sin huvudsakliga förvaltning. Med huvudsaklig förvaltningsort avses en plats där institutets beslutsfattande organ fattar sina viktigaste strategiska beslut. ⇐ ~~den medlemsstat där institutet har sitt säte och sin huvudsakliga förvaltning eller, om det inte har något säte, sin huvudsakliga förvaltning.~~

↓ 2003/41/EG
⇒ ny

- j) *värdmedlemsstat*: den medlemsstat vars social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevant på tjänstepensionsområdet är tillämplig på förhållandet mellan det uppdragsgivande företaget och medlemmarna ⇒ eller förmånstagarna. ⇐
- k) *överförande institut*: ett institut som överför en hel pensionsplan eller en del av en pensionsplan till ett institut i en annan medlemsstat.
- l) *mottagande institut*: ett institut som tar emot en hel pensionsplan eller en del av en pensionsplan från ett institut i en annan medlemsstat.
- m) *reglerad marknad*: ett multilateralt system i unionen i den mening som avses i led 5 i artikel 2.1.5 i förordning (EU) nr .../... [MiFIR-förordningen].
- n) *multilateral handelsplattform*: ett multilateralt system i unionen i den mening som avses i led 6 i artikel 2.1.6 i förordning (EU) nr .../... [MiFIR-förordningen].
- o) *organiserad handelsplattform*: ett system eller en facilitet i unionen i den mening som avses i artikel 2.1.7 i förordning (EU) nr .../... [MiFIR-förordningen].
- p) *varaktigt medium*: ett instrument som gör det möjligt för en medlem eller förmånstagare att lagra information som riktas till den medlemmen eller förmånstagaren personligen, på ett sätt som möjliggör framtida åtkomst under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten

med informationen och som tillåter oförändrad återgivning av den lagrade informationen.

q) *nyckelfunktion*: inom ett styrningssystem, en intern kapacitet att utföra praktiska uppgifter; ett styrningssystem omfattar en riskhanteringsfunktion, en internrevisionsfunktion och, om institutet ingår ekonomiska åtaganden eller upprättar tekniska avsättningar, även en aktuariefunktion.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)
⇒ ny

Artikel 7

Institutets verksamhet

Varje Medlemsstaterna ska kräva att institut som är etablerade inom ~~dessa territorium~~ deras territorier begränsar sin verksamhet till sådan verksamhet som avser pensionsförmåner, inbegripet verksamheter som föranleds av dessa.

Om ett ☒ liv ☒ försäkringsföretag, i enlighet med artikel 4, driver sin tjänstepensionsverksamhet genom att hålla tillgångarna och skulderna fullständigt åtskilda, ska de fullständigt åtskilda tillgångarna och skulderna hanteras endast inom ramen för sådan verksamhet som avser pensionsförmåner och därav direkt föranledd verksamhet.

Artikel 8

Juridisk åtskillnad mellan uppdragsgivande företag och tjänstepensionsinstitut

Varje Medlemsstaterna ska se till att uppdragsgivande företag är juridiskt åtskilda från tjänstepensionsinstitut, så att institutets tillgångar skyddas för medlemmarnas och förmånstagarnas räkning om det uppdragsgivande företaget går i konkurs.

Artikel 9

Villkor för att få bedriva verksamhet Registrering eller auktorisering

1. Varje Medlemsstaterna ska med avseende på alla institut som är etablerade inom ~~dessa territorium~~ deras territorier, se till att

↓ 2010/78/EU Artikel
4.1 a) (anpassad)

☒ institutet registreras i ett nationellt register av den behöriga myndigheten eller är auktoriserat ☒ av denna ☒; vid sådan verksamhet över gränserna som avses i artikel 1220, ska även de medlemsstater där institutet är verksamt framgå av registret, och dessa uppgifter ska meddelas ~~Europeiska tillämpningsmyndigheten~~ Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (nedan kallad *Eiopa*), inrättad genom

~~Europaparlamentets och rådets~~ förordning (EU) nr 1094/2010⁴⁶, som ska offentliggöra dem på sin webbplats.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

~~b) institutets faktiska verksamhet drivs av personer med god vandel som antingen själva har erforderlig yrkesmässig kompetens och erfarenhet på området eller anlitar rådgivare som besitter sådan kompetens och erfarenhet.~~

↓ ny

Artikel 10

Regler för pensionsplaner

↓ 2003/41/EG

~~(e) Medlemsstaterna ska, för varje institut inom deras territorium, se till att korrekt upprättade regler för institutets hantering av varje pensionsplan har införts och medlemmarna har fått tillräcklig information om dessa.~~

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

~~d) alla tekniska avsättningar beräknas och beaktas av en aktuarie eller av någon annan expert på området, till exempel en revisor, i enlighet med nationell lagstiftning, på grundval av aktuariella metoder som erkänns av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland.~~

↓ ny

Artikel 11

Åtagande att tillhandahålla regelbunden finansiering och ytterligare förmåner

↓ 2003/41/EG

~~(e) I. Medlemsstaterna ska med avseende på alla institut som är etablerade inom deras territorier se till att det uppdragsgivande företaget, om det garanterar pensionsförmånerna, är skyldigt att regelbundet finansiera detta.~~

⁴⁶ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

~~d) medlemmarna hålls tillräckligt informerade om pensionsplanens villkor, särskilt vad gäller~~

- ~~i) de rättigheter och skyldigheter som parterna i pensionsplanen har,~~
- ~~ii) de ekonomiska, tekniska och övriga risker som är förbundna med pensionsplanen,~~
- ~~iii) vad dessa risker innebär och deras fördelning.~~

2. I enlighet med subsidiaritetsprincipen och med vederbörligt beaktande av storleken på pensionsförmånerna från socialförsäkringssystemen får medlemsstaterna föreskriva att täckning av risker kopplade till lång levnad och invaliditet, efterlevandeskydd samt en garanti för återbetalning av inbetalade belopp erbjuds till medlemmarna som kompletterande förmåner, om arbetsgivarna och arbetstagarna, eller deras respektive företrädare, kommer överens om detta.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

~~2. Medlemsstaterna får, i syfte att säkerställa att medlemmarnas och förmånstagarnas intressen skyddas på ett fullgott sätt, tillfoga ytterligare krav till villkoren för att få bedriva verksamhet i institut som är etablerade inom dess territorium.~~

↓ 2010/78/EU Artikel
4.1a (anpassad)

~~5. När det gäller sådan verksamhet över gränserna som avses i artikel 20, ska villkoren för att få bedriva sådan verksamhet godkännas i förväg av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland. När medlemsstaterna ger ett sådant godkännande, ska de omedelbart informera Europa.~~

↓ 2003/41/EG
(anpassad)
⇒ ny

Artikel ~~20~~ 12

Verksamhet ⇒ och förfarande ⇄ över gränserna

1. Utan att det påverkar tillämpningen av nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning avseende pensionssystemens uppbyggnad, inbegripet obligatoriskt medlemskap och utfallen av kollektivavtal, ska medlemsstaterna tillåta företag som är etablerade inom deras territorier att ge uppdrag åt tjänstepensionsinstitut ⇒ som erbjuder sig att bedriva eller bedriver verksamhet över gränserna ⇄ som är godkända i andra medlemsstater.

2. Ett institut som erbjuder sig ~~önskar~~ att bedriva verksamhet över gränserna och att åta sig uppdrag för ett uppdragsgivande företag ~~som är etablerat inom en annan medlemsstats territorium~~ måste ~~enligt artikel 9.5 godkännas i förväg av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland~~ hemmedlemsstaten . Det ska till de behöriga myndigheterna i ~~den medlemsstat som är hemland~~ hemmedlemsstaten ~~där det är auktoriserat~~ anmäla att det avser att åta sig uppdrag från ett uppdragsgivande företag ~~som är etablerat i en annan medlemsstat~~.

3. Medlemsstaterna ska kräva att institut som är auktoriserade eller registrerade ~~etablerade~~ inom ~~deras territorier~~ ~~dess territorium~~ och som erbjuder sig att ~~åta sig~~ ta emot uppdrag ~~för ett företag som är etablerat inom en annan medlemsstats territorium~~ lämnar följande uppgifter när de gör en anmälan enligt punkt 2:

- (a) Vårdmedlemsstat(er).
- (b) Det uppdragsgivande företagets namn och förvaltningsort .
- (c) De viktigaste särdragen i den pensionsplan som ska förvaltas för det uppdragsgivande företagets räkning.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)
 ny

4. När en behörig myndighet i ~~den medlemsstat som är hemland~~ hemmedlemsstaten mottar en underrättelse enligt punkt 2 och den inte ~~har~~ ~~skäl att betvivla~~ har utfärdat ett beslut om att institutets administrativa uppbyggnad, dess finansiella ställning eller dess ledningsandel och yrkesmässiga kvalifikationer eller erfarenhet på området inte är förenliga med den verksamhet som föreslås ~~i vårdmedlemsstaten~~, ska den inom tre månader från mottagandet av de uppgifter som avses i punkt 3 vidarebefordra dessa till de behöriga myndigheterna i vårdmedlemsstaten och informera institutet om detta.

↓ ny

Det beslut som avses i första stycket ska vara motiverat.

Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vägrar att översända den i första stycket avsedda informationen till de behöriga myndigheterna i vårdmedlemsstaten, ska den motivera sin vägran för det berörda institutet inom tre månader efter att ha mottagit all den information som avses i punkt 3. En vägran att översända information eller underlåtenhet att agera ska kunna prövas i domstol i hemmedlemsstaten.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)
 ny

5. Innan institutet börjar ~~förvalta~~ bedriva verksamhet över gränserna ~~en pensionsplan för ett uppdragsgivande företag beläget i en annan medlemsstat~~, ska de behöriga myndigheterna i vårdmedlemsstaten inom ~~tre~~ ~~en~~ månader efter

mottagandet av de uppgifter som avses i punkt 3 ~~vid behov~~ underrätta de behöriga myndigheterna i ~~den medlemsstat som är hemland~~ ☒ hemmedlemsstaten ☒ om de krav i social- och arbetsmarknadslagstiftningen som är relevanta på tjänstepensionsområdet och som ska uppfyllas när pensionsplanen förvaltas på uppdrag av ett företag i värdmedlemsstaten ~~samt om alla regler som skall tillämpas enligt artikel 18.7 och punkt 7 i denna artikel~~. De behöriga myndigheterna i ~~den medlemsstat som är hemland~~ ☒ hemmedlemsstaten ☒ ska underrätta institutet om dessa uppgifter.

6. Institutet får börja ☒ bedriva verksamhet över gränserna ☒ ~~förvalta pensionsplanen på uppdrag av ett företag i värdmedlemsstaten~~ i enlighet med de krav i värdmedlemsstatens social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevanta på tjänstepensionsområdet ~~och de regler som måste tillämpas enligt artikel 18.7 och punkt 7 i denna artikel~~ så snart som det har mottagit den underrättelse som avses i punkt 5 eller, om ingen underrättelse från de behöriga myndigheterna i ~~den medlemsstat som är hemland~~ ☒ hemmedlemsstaten ☒ inkommer, efter utgången av den tidsfrist som anges i punkt 5.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

~~7. I synnerhet ska ett institut som verkar på uppdrag av ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat också beträffande medlemmarna i fråga omfattas av de informationskrav som de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten i enlighet med artikel 11 föreskriver för institut som är etablerade i den medlemsstaten.~~

↓ 2003/41/EG
(anpassad)
⇒ ny

~~7. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten ska underrätta de behöriga myndigheterna i ~~den medlemsstat som är hemland~~ ☒ hemmedlemsstaten ☒ om alla väsentliga ändringar ~~de~~ av de krav i värdmedlemsstatens social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevanta på tjänstepensionsområdet som kan påverka pensionsplanen i den mån det gäller ⇒ verksamhet över gränserna ⇐ förvaltningen av denna på uppdrag av ett företag i värdmedlemsstaten, dels om de regler som måste tillämpas enligt artikel 18.7 och punkt 7 i denna artikel.~~

~~8. Institutet ska vara föremål för löpande tillsyn av de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten, när det gäller verksamhetens förenlighet med de krav i arbetsmarknads- och sociallagstiftningen i värdlandet som är relevanta på tjänstepensionsområdet som anges i punkt 5. och med de informationskrav som anges i punkt 7. Om oegentligheter upptäcks vid denna tillsyn ska de behöriga myndigheterna i ~~den medlemsstat som är hemland~~ ☒ hemmedlemsstaten ☒ omgående underrättas av de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten. De behöriga myndigheterna i ~~den medlemsstat som är hemland~~ ☒ hemmedlemsstaten ☒ ska i samordning med de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten vidta de åtgärder som krävs för att se till att institutet upphör med de upptäckta överträdelsorna av social- och arbetsmarknadslagstiftningen.~~

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

~~109.~~ Om institutet, trots de åtgärder som vidtagits av de behöriga myndigheterna i ~~den medlemsstat som är hemland~~ ☒ hemmedlemsstaten ☒ eller på grund av att lämpliga åtgärder saknas i ~~den medlemsstat som är hemland~~ ☒ hemmedlemsstaten ☒, fortsätter att överträda de tillämpliga bestämmelser i värdmedlemsstatens social- och arbetsmarknadslagstiftning som är relevanta på tjänstepensionsområdet, får de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat de behöriga myndigheterna i ~~den medlemsstat som är hemland~~ ☒ hemmedlemsstaten ☒, vidta lämpliga åtgärder för att förhindra eller beivra ytterligare oegentligheter och, om det är strikt nödvändigt, hindra institutet från att bedriva verksamhet i värdmedlemsstaten för det uppdragsgivande företagets räkning.

↓ ny

10. Medlemsstaterna ska se till att ett institut som bedriver verksamhet över gränserna inte omfattas av några krav på information till medlemmar och förmånstagare som införts av de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten för de medlemmar som denna gränsöverskridande verksamhet berör.

Artikel 13

Gränsöverskridande överföring av pensionsplaner

1. Medlemsstaterna ska godkänna att institut som är auktoriserade eller registrerade inom deras territorium överför alla eller en del av deras pensionsplaner till mottagande institut som är auktoriserade eller registrerade i andra medlemsstater.

2. Överföringen av en hel pensionsplan eller en del av denna mellan överförande och mottagande institut som är auktoriserade eller registrerade i olika medlemsstater ska kräva förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten i det mottagande institutets hemmedlemsstat. Ansökan om godkännande av överföringen ska lämnas in av det mottagande institutet.

3. Om inte nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning om pensionssystemens uppbyggnad föreskriver annat ska överföringen och dess villkor förhandsgodkännas av berörda medlemmar och förmånstagare eller, i förekommande fall, av deras företrädare. Under alla omständigheter ska villkoren för överföringen göras tillgängliga för berörda medlemmar och förmånstagare eller, i förekommande fall, för deras företrädare minst fyra månader innan den ansökan som avses i punkt 2 lämnas in.

4. Den ansökan som avses i punkt 2 ska innehålla följande upplysningar:

- a) Det skriftliga avtalet mellan de överförande och de mottagande instituten i vilket anges överföringens villkor, inklusive pensionsplanens huvuddrag och en beskrivning av de överförda tillgångarna och, i förekommande fall, motsvarande skulder.
- b) Det överförande institutets namn och säte.
- c) Det uppdragsgivande företagets administrationsort och namn.

SV

SV

d) Vårdmedlemsstaten, eller vårdmedlemsstaterna om det finns fler än en.

5. Om en behörig myndighet i det mottagande institutets hemmedlemsstat mottar en underrättelse enligt punkt 2 och den inte har utfärdat ett beslut om att institutets administrativa uppbyggnad, dess finansiella ställning eller dess ledningsandel och yrkesmässiga kvalifikationer eller erfarenhet på området är oförenliga med den verksamhet som föreslås i det mottagande institutets hemmedlemsstat, ska den inom tre månader från mottagandet av de uppgifter som avses i punkt 4 vidarebefordra sitt beslut om godkännande av överföringen till det mottagande institutet och till den behöriga myndigheten i det överförande institutets hemmedlemsstat. Den behöriga myndigheten i det överförande institutets hemmedlemsstat ska underrätta det överförande institutet om det beslutet.

De beslut som avses i första stycket ska vara motiverade. Om den behöriga myndigheten i det mottagande institutets hemmedlemsstat vägrar att översända den i första stycket avsedda informationen till de behöriga myndigheterna i det överförande institutets hemmedlemsstat, ska den motivera sin vägran för det berörda institutet inom tre månader efter att ha mottagit all den information som avses i punkt 4. I händelse av en sådan vägran eller underlåtenhet att agera ska det mottagande institutet kunna vända sig till domstol i sin hemmedlemsstat.

6. Den behöriga myndigheten i det överförande institutets hemmedlemsstat ska, inom en månad efter att ha mottagit den information som avses i punkt 5, underrätta den behöriga myndigheten i det mottagande institutets hemmedlemsstat om de krav i social- och arbetsmarknadslagstiftningen som är relevanta på tjänstepensionsområdet i vårdmedlemsstaten och som ska ligga till grund för förvaltningen av pensionsplanen. Den behöriga myndigheten i det mottagande institutets hemmedlemsstat ska översända denna information till det mottagande institutet.

7. Efter att ha mottagit det meddelande som avses i punkt 6 eller, om inget meddelande mottagits från den behöriga myndigheten i det mottagande institutets hemmedlemsstat vid utgången av den period som anges i punkt 6, kan det mottagande institutet börja förvalta pensionsplanen i enlighet med de krav i social- och arbetsmarknadslagstiftningen som är relevanta på tjänstepensionsområdet i vårdmedlemsstaten.

8. Om det mottagande institutet bedriver verksamhet över gränserna ska artikel 12.8 och 12.9 gälla.

AVDELNING II

KVANTITATIVA KRAV

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

Artikel ~~15~~ 14

Tekniska avsättningar

1. Den medlemsstat som är hemland ska se till att institut som förvaltar tjänstepensionsplaner för samtliga pensionsplaner alltid innehar tillräckliga tekniska avsättningar motsvarande deras ekonomiska åtaganden till följd av gällande pensionsavtal.

2. ~~Den medlemsstat som är hemland~~ ☒ Hemmedlemsstaten ☒ ska se till att institutet som förvaltar tjänstepensionsplaner där institutets åtagande omfattar biometriska risker ~~och~~ eller en garanti avseende antingen en viss avkastningsnivå eller en bestämd förmånsnivå, gör tekniska avsättningar som är tillräckliga i förhållande till samtliga åtaganden enligt dessa planer.

3. Dessa tekniska avsättningar ska beräknas varje år. ~~Den medlemsstat som är hemland~~ ☒ Hemmedlemsstaten ☒ får dock tillåta att beräkningarna utförs vart tredje år, om institutet till medlemmarna ~~eller de~~ behöriga myndigheterna överlämnar ett intyg eller en rapport om justeringarna avseende de mellanliggande åren. Intyget eller rapporten ska ge en klar bild av den justerade utvecklingen av de tekniska avsättningarna och av förändringarna av de risker som täcks.

4. Beräkningen av de tekniska avsättningarna ska utföras och bestyrkas av en aktuarie eller någon annan expert på området, till exempel en revisor, i enlighet med nationell lagstiftning, på grundval av aktuariella metoder som erkänns av de behöriga myndigheterna i ~~den medlemsstat som är hemland~~ ☒ hemmedlemsstaten ☒ och enligt följande principer:

a) Minimibeloppet för de tekniska avsättningarna ska beräknas genom en tillräckligt aktsam aktuariell värdering, i vilken hänsyn tas dels till alla åtaganden avseende förmåner, dels till inbetalningarna, i enlighet med institutets pensionsarrangemang. Det ska vara tillräckligt både för den fortsatta utbetalningen av de pensioner och andra förmåner som redan är under betalning till förmånstagare och för att återspegla de åtaganden som följer av medlemmarnas intjänade pensionsrättigheter. De ekonomiska och aktuariella antaganden som valts för värderingen av åtagandena måste också väljas på ett aktsamt sätt, vid behov med beaktande av en tillräcklig säkerhetsmarginal.

b) Maximiräntesatserna ska väljas på ett aktsamt sätt och fastställas enligt alla relevanta regler i ~~den medlemsstat som är hemland~~ ☒ hemmedlemsstaten ☒. Dessa aktsamt valda räntesatser ska fastställas med beaktande av

- i) avkastningen på de motsvarande tillgångar som institutet har och med beaktande av den förväntade avkastningen på framtida investeringar, och/eller
- ii) marknadsavkastningen på statsobligationer eller andra obligationer med låg kreditrisk.

c) De biometriska tabeller som används för att beräkna de tekniska avsättningarna ska grunda sig på aktsamma antaganden med beaktande av de viktigaste särdragen hos medlemsgruppen och pensionsplanerna, i synnerhet förväntade förändringar i de relevanta riskerna.

d) Metoden och underlaget för beräkningen av de tekniska avsättningarna ska i regel förbli desamma från ett räkenskapsår till ett annat. Ändringar kan dock vara motiverade till följd av förändringar i de rättsliga, demografiska eller ekonomiska förutsättningar som ligger till grund för antagandena.

5. ~~Den medlemsstat som är hemland~~ ☒ Hemmedlemsstaten ☒ får, för att säkerställa att medlemmarnas och förmånstagarnas intressen skyddas på ett

fullgott sätt, fastställa ytterligare, mer detaljerade krav för beräkningen av de tekniska avsättningarna.

2010/78/EU Artikel
4.4

~~6. För att kunna åstadkomma den ytterligare harmonisering av reglerna för beräkningen av tekniska avsättningar som kan vara motiverad i synnerhet vad gäller räntesatserna och andra antaganden som påverkar de tekniska avsättningarna ska kommissionen, på grundval av Europas utlåtande, väntat på eller på begäran av en medlemsstat lägga fram en rapport om situationen när det gäller utvecklingen av verksamhet över gränserna.~~

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

~~Kommissionen skall föreslå de åtgärder som är nödvändiga för att förebygga eventuella snedriktningar orsakade av olika räntesatser och för att i övrigt skydda förminstagares och medlemmars intressen avseende varje plan.~~

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

Artikel ~~16~~ 15

Skuldtäckning av tekniska avsättningar

1. ~~Den medlemsstat som är hemland~~ ☒ Hemmedlemsstaten ☒ ska kräva att varje institut alltid ska inneha tillräckliga och lämpliga tillgångar som ~~motvarar~~ ☒ täcker ☒ de tekniska avsättningarna för alla pensionsplaner som det förvaltar.
2. ~~Den medlemsstat som är hemland~~ ☒ Hemmedlemsstaten ☒ får tillåta ett institut att under en begränsad tid inneha otillräckliga tillgångar för att täcka de tekniska avsättningarna. I detta fall ska de behöriga myndigheterna kräva att institutet antar en konkret och genomförbar återställningsplan så att kraven i punkt 1 blir uppfyllda igen. Planen ska vara förenad med följande villkor:
 - a) Institutet ska upprätta en konkret och genomförbar plan för hur det inom rimlig tid ska kunna återställa tillgångarnas storlek till den nivå som krävs för att helt täcka de tekniska avsättningarna. Planen ska göras tillgänglig för medlemmarna eller, i förekommande fall, deras företrädare och/eller godkännas av de behöriga myndigheterna i ~~den medlemsstat som är hemland~~ ☒ hemmedlemsstaten ☒.
 - b) När planen upprättas ska hänsyn tas till institutets specifika situation, särskilt vad gäller dess matchning av tillgångar och skulder ("asset-liability structure"), riskprofil, likviditetsplan, åldersprofilen hos de medlemmar som är berättigade till pensionsförmåner samt till om planerna befinner sig i uppbyggnadsskedet eller ska övergå till full fondering från att inte eller endast delvis ha varit fonderade.

c) Om pensionsplanen upphör att gälla under den period som avses ~~över~~ i denna punkts första mening ska institutet underrätta de behöriga myndigheterna i ~~den medlemsstat som är hemland~~ hemmedlemsstaten . Institutet ska inrätta ett förfarande för hur tillgångarna och motsvarande åtaganden ska överföras till ett annat finansiellt institut eller liknande organ. De behöriga myndigheterna i ~~den medlemsstat som är hemland~~ hemmedlemsstaten ska underrättas om detta förfarande, och förfarandets huvuddrag ska göras tillgängliga för medlemmarna eller, i förekommande fall, deras företrädare i enlighet med konfidentialitetsprincipen.

3. När det gäller verksamhet över gränserna som avses i artikel ~~1220~~ ska de tekniska avsättningarna alltid täckas av tillgångar som är tillräckliga i förhållande till samtliga ~~åtaganden enligt de~~ planer som institutet förvaltar. Om dessa villkor inte uppfylls ska de behöriga myndigheterna i ~~den medlemsstat som är hemland~~ hemmedlemsstaten ingripa i enlighet med artikel ~~6244~~. För att uppfylla detta krav får ~~den medlemsstat som är hemland~~ hemmedlemsstaten begära att tillgångarna och skulderna ska hållas fullständigt åtskilda.

Artikel ~~17~~ 16

Lagstadgat kapitalkrav

1. ~~Den medlemsstat som är hemland~~ Hemmedlemsstaten ska se till att institut, som förvaltar pensionsplaner där institutet och inte det uppdragsgivande företaget står för åtagandet att täcka en biometrisk risk eller garanterar en viss avkastning eller en viss förmånsnivå ständigt, som en buffert, innehar kompletterande tillgångar utöver de tekniska avsättningarna. Dess storlek ska återspegla typen av risk och tillgångssammansättningen avseende samtliga de pensionsplaner som institutet förvaltar. Dessa tillgångar ska vara fria från alla förutsebara åtaganden och fungera som en buffert för att kompensera skillnader mellan förväntade och verkliga kostnader och intäkter.

↓ 2009/138/EG artikel 303.1 (anpassad)

2. För beräkning av den lägsta storleken på de kompletterande tillgångarna ska bestämmelserna i artiklarna ~~17a och 17b~~ 17, 18 och 19 gälla.

2003/41/EG

3. Punkt 1 ska dock inte hindra medlemsstaterna från att kräva att institut som är etablerade inom deras territorium ska uppfylla lagstadgade kapitalkrav eller från att fastställa mer detaljerade föreskrifter, om sådana är berättigade av aktsamhetsskäl.

↓ 2009/138/EG artikel
303.2 (anpassad)

Artikel ~~17~~ 17

Disponibel solvensmarginal

1. ~~Varje~~ Medlemsstaterna ska föreskriva att alla institut som avses i artikel ~~17~~ 16.1 och som är belägna inom deras territorier ~~des territorium~~ vid varje tidpunkt, i förhållande till sin samlade verksamhet, ska ha en tillräcklig disponibel solvensmarginal som åtminstone motsvaras av kraven i detta direktiv.

2. Den disponibla solvensmarginalen ska motsvaras av tillgångar i institutet som är fria från alla förutsebara förpliktelser, med avdrag för immateriella värden, inklusive följande:

a) Det inbetalda aktiekapitalet eller, när det gäller ett ömsesidigt försäkringsföretag, det faktiska garantikapitalet med tillägg för eventuella medlemskonton, förutsatt att samtliga följande kriterier uppfylls:

i) I stiftelseurkund och stadgar ska föreskrivas att betalningar från dessa konton till medlemmar endast får ske i den utsträckning detta inte medför att den disponibla solvensmarginalen understiger den föreskrivna nivån eller, efter det att företaget har upplösts, om samtliga andra skulder i företaget har lösts.

ii) I stiftelseurkund och bolagsordning ska föreskrivas att, om sådana betalningar som avses i led i sker av annan anledning än att ett enskilt medlemskap i det ömsesidiga företaget ska upphöra, de behöriga myndigheterna ska underrättas minst en månad i förväg och att de under denna period får förbjuda utbetalningen.

iii) De berörda bestämmelserna i stiftelseurkund och stadgar får endast ändras om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot ändringen, utan att det påverkar tillämpningen av de kriterier som anges i leden i och ii.

b) Reserver (lagstadgade och fria) som inte motsvarar ingångna försäkringsförpliktelser.

c) Vinsten eller förlusten efter avdrag för utdelning.

d) I den utsträckning som detta medges i nationell lag: de vinstreserver som redovisas i balansräkningen, om dessa kan användas till täckande av eventuella förluster och inte har avsatts för utdelning till medlemmar och förmånstagare.

Den disponibla solvensmarginalen ska minskas med beloppet för de egna aktier som institutet självt innehar.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att den disponibla solvensmarginalen också får utgöras av:

a) Kumulativt preferensaktiekapital och förlagslånekapital upp till högst 50 % av den lägsta av den disponibla och den föreskrivna solvensmarginalen, varav högst 25 % får bestå av förlagslån med fast

löptid eller kumulativa preferensaktier med fast löptid, förutsatt att det finns bindande avtal om att förlagslåne- eller preferensaktiekapitalet, i händelse av att institutet går i konkurs eller försätts i likvidation, ska ha prioritet efter alla övriga borgenärs fordringar och inte får betalas ut förrän alla andra vid tillfället utestående skulder har lösts.

b) Värdepapper utan fast löptid samt andra instrument, inbegripet andra kumulativa preferensaktier än sådana som avses i led a, upp till högst 50 % av den disponibla solvensmarginalen eller den föreskrivna solvensmarginalen, beroende på vilken som är lägst, för det sammanlagda beloppet av de värdepapper och förlagslån som avses i led a, om de uppfyller följande villkor:

- i) De får inte återbetalas på innehavarens initiativ eller utan den behöriga myndighetens förhandsgodkännande.
- ii) Utställandeavtalet ska ge institutet möjlighet att uppskjuta räntebetalningar på lånet.
- iii) Långivarens fordran på institutet ska i sin helhet ha förmånsrätt efter samtliga icke-efterställda borgenärer.
- iv) Handlingarna som reglerar utställandet av värdepapperen ska innehålla bestämmelser om att lånekapital och obetalda räntor får användas till förlusttäckning och möjliggöra för institutet att fortsätta sin verksamhet.
- v) Endast till fullo inbetalt belopp ska beaktas.

Vid tillämpning av led a ska förlagslånekapital även uppfylla följande villkor:

- i) Endast helt inbetalda medel ska beaktas.
- ii) För lån med fast löptid ska den ursprungliga löptiden vara minst fem år. Senast ett år före förfalldatum ska institutet till de behöriga myndigheterna för godkännande lämna en plan för hur den disponibla solvensmarginalen ska kunna behållas på, eller ökas till, den föreskrivna nivån då lånet löper ut, såvida inte den andel av den disponibla solvensmarginalen som motsvaras av lånet gradvis har minskat under minst de senaste fem åren före förfalldatum. De behöriga myndigheterna får tillåta förtidsinlösen av sådana lån, om det utfärdande institutet ansöker om detta och förutsatt att dess disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.
- iii) Lån utan fast löptid ska ha minst fem års uppsägningstid, med undantag av de fall då de inte längre kan anses ingå i den disponibla solvensmarginalen eller då ett förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna särskilt krävs för förtidsinlösen. I det senare fallet ska ~~återförslagsföretaget~~ institutet underrätta de behöriga myndigheterna senast sex månader före det datum då det avser att göra förtidsinlösen, och institutet ska därvid ange den disponibla solvensmarginalen och den föreskrivna solvensmarginalen, såväl före som efter återbetalningen. De behöriga myndigheterna ska endast godkänna återbetalningen om

institutets disponibla solvensmarginal inte därigenom faller under den föreskrivna nivån.

iv) I låneavtalet får det inte ingå någon klausul om att skulden, under vissa särskilt angivna omständigheter utöver likvidation av institutet, ska förfalla till betalning före de avtalade förfallodagarna.

v) Låneavtalet får ändras endast om de behöriga myndigheterna har förklarat sig inte ha några invändningar mot den föreslagna ändringen.

4. På institutets ansökan, med åtföljande bevis, hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och med dennes godkännande får den disponibla solvensmarginalen också utgöras av:

a) Om zillmering inte tillämpas eller, om zillmering tillämpas och denna inte uppgår till de tillägg för försäljningskostnader som ingår i premien: skillnaden mellan en ej zillmerad eller delvis zillmerad försäkringsmatematisk avsättning och en försäkringsmatematisk avsättning zillmerad med en faktor som motsvarar det tillägg för försäljningskostnader som ingår i premien.

b) Dolda nettoreserver som uppkommit genom värdering av tillgångar, i den mån sådana dolda nettoreserver inte är av exceptionell natur.

c) Hälften av ännu ej inbetalt aktiekapital eller garantikapital, så snart den inbetalda delen uppgår till 25 % av nämnda kapital, upp till 50 % av den lägsta av den disponibla och den föreskrivna solvensmarginalen.

Beloppet som avses i led a får inte överstiga 3,5 % av summan av skillnaderna mellan kapitalbeloppen för livförsäkringar och tjänstepensioner och de försäkringsmatematiska avsättningarna för samtliga försäkringsavtal där zillmering är möjlig. Denna skillnad ska minskas med beloppet för varje ej avskriven anskaffningskostnad som redovisas som tillgång.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

~~5. Kommissionen får anta tillämpningsåtgärder för punkterna 2-4 för att beakta en utveckling som motiverar tekniska justeringar av de poster som får ingå i den disponibla solvensmarginalen.~~

~~Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 21b.~~

↓ 2009/138/EG Artikel 303.2 (anpassad)
--

Artikel ~~17~~ 18

Föreskriven solvensmarginal

1. ~~Om inte annat följer av artikel 17e ska~~ Den föreskrivna solvensmarginalen ska ~~bestämmas~~ fastställas så som anges i punkterna 2–6 beroende på vilka skulder som avses.

2. Den föreskrivna solvensmarginalen ska vara lika med summan av följande två resultat:

a) Första resultatet:

Ett tal som motsvarar 4 % av de försäkringsmatematiska avsättningarna avseende mottagen återförsäkring utan avdrag för retrocession ska multipliceras med ett procenttal, som inte får vara mindre än 85 %, som för närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan de totala försäkringsmatematiska avsättningarna, beräknade efter avdrag för retrocession, och de försäkringsmatematiska avsättningarna brutto.

b) Andra resultatet:

För försäkringsavtal, där risksumman inte är negativ, multipliceras ett tal motsvarande 0,3 % av det totala beloppet för sådan risksumma, som institutet iklätt sig ansvar för, med ett procenttal, som inte får vara mindre än 50 %, som för närmast föregående räkenskapsår motsvarar förhållandet mellan det totala beloppet för den risksumma som institutet förblir ansvarigt för efter avgiven återförsäkring och retrocession, och det totala beloppet för risksumman för återförsäkring.

När det gäller temporär dödsfallsförsäkring med en längsta löptid av tre år ska denna multiplikationsfaktor vara 0,1 %. För sådana försäkringar med en löptid på mer än tre år men högst fem år ska denna faktor vara 0,15 %.

3. När det gäller sådan tilläggsförsäkring som avses i artikel 2.3 a iii i ~~Europaparlamentets och rådets~~ direktiv 2009/138/EG ~~av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II)~~ ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med den föreskrivna solvensmarginalen för institut som avses i artikel ~~17~~ 19.

4. När det gäller sådan verksamhet avseende 'capital redemption' som avses i artikel 2.3 b ii i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med 4 % av de försäkringsmatematiska avsättningarna beräknade enligt punkt 2 a.

5. När det gäller sådan verksamhet som avses i artikel 2.3 b i) i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med 1 % av tillgångarna.

6. När det gäller försäkringar enligt artikel 2.3 a i och ii i direktiv 2009/138/EG och som är kopplade till investeringsfonder och för de verksamheter som avses i

artikel 2.3 b iii, iv och v i direktiv 2009/138/EG ska den föreskrivna solvensmarginalen vara lika med summan av följande:

- a) 4 % av de försäkringstekniska avsättningarna beräknade enligt punkt 2 a, i den utsträckning ~~försäkringsföretaget~~ institutet påtar sig en placeringsrisk.
- b) 1 % av de försäkringstekniska avsättningarna beräknade enligt punkt 2 a, i den utsträckning institutet inte påtar sig någon placeringsrisk, men det belopp som avsatts till täckande av driftskostnaderna fastställs för en period som överstiger fem år.
- c) 25 % av de driftskostnader som netto kan hänföras till sådan verksamhet för det senaste räkenskapsåret, i den utsträckning institutet inte påtar sig någon placeringsrisk, och det belopp som avsatts till täckande av driftskostnaderna inte fastställs för en period som överstiger fem år.
- d) 0,3 % av risksumman beräknad enligt punkt 2 b, i den utsträckning institutet försäkrar dödsfallsrisk.

2009/138/EG Artikel
303.2

~~Artikel 17a~~

~~Garantifonder~~

~~1. Medlemsstaterna får föreskriva att en tredjedel av den föreskrivna solvensmarginalen, fastställd enligt artikel 17b, ska utgöra garantifonden. Denna fond ska bestå av sådana poster som anges i artikel 17a.2 och 17a.3 och, efter godkännande av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten, artikel 17a.4 b.~~

~~2. Garantifonden ska uppgå till minst tre miljoner EUR. Varje enskild medlemsstat får föreskriva att den minsta garantifonden får nedsättas med 25 % när det gäller ömsesidiga och liknande företag.~~

2009/138/EG Artikel
303.2 (anpassad)

Artikel ~~17a~~ 19

Föreskriven solvensmarginal i artikel ~~17b~~ 18.3

1. Den föreskrivna solvensmarginalen ska fastställas på grundval av antingen det årliga premie- eller bidragsbeloppet eller genomsnittet av försäkringsersättningarna för de tre senaste räkenskapsåren.
2. Den föreskrivna solvensmarginalen ska vara lika med det högsta av de två resultaten enligt punkterna 3 och 4.
3. Premiebaser ska beräknas på grundval av det högsta av följande värden: bruttovärdet av de tecknade premierna och bruttovärdet av de intjänade premierna eller bidragen.

De premier eller bidrag (tilläggsavgifter inräknade) som hänför sig till direkt försäkringsverksamhet under det närmast föregående räkenskapsåret ska läggas ihop.

Till denna summa läggs premierna för all mottagen återförsäkring under närmast föregående räkenskapsår.

Från detta belopp ska dras det totala beloppet för under det senaste räkenskapsåret annullerade premier eller bidrag, liksom det sammanlagda beloppet för skatter och avgifter på premier eller bidrag som ingår i totalbeloppet.

Det sålunda erhållna beloppet ska delas i två delar, av vilka den första ska uppgå till högst 50 miljoner EUR medan den andra ska utgöra restbeloppet; 18 % av den första beloppsandelen och 16 % av den andra ska läggas ihop.

Denna summa ska multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammantagna motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som institutet fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får inte vara mindre än 50 %.

4. Ersättningsbasen ska beräknas enligt följande:

De ersättningar som utbetalats från direkt försäkring (utan avdrag för anspråk för vilka återförsäkrare och retrocessionärer svarar) som betalats ut under de i punkt 1 angivna perioderna läggs ihop.

Till denna summa läggs summan av ersättningar som utbetalats för förpliktelser som under samma tidsperioder övertagits genom återförsäkring eller retrocession och beloppet för avsättningar som gjorts för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid utgången av närmast föregående räkenskapsår, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring.

Detta belopp ska minskas med summan av de belopp som återvunnits under de perioder som anges i punkt 1.

Från återstående belopp dras beloppet för avsättningar som gjorts för oreglerade försäkringsfall som fastställts vid början av det räkenskapsår som infaller två år före det senaste räkenskapsår för vilket räkenskaper föreligger, både med avseende på direkt försäkring och återförsäkring.

En tredjedel av det på detta sätt erhållna beloppet ska delas i två delar, av vilka den första ska uppgå till högst 35 miljoner EUR medan den andra ska utgöra restbeloppet; 26 % av den första beloppsandelen och 23 % av den andra ska läggas ihop.

Denna summa ska multipliceras med ett procenttal som för de tre närmast föregående räkenskapsåren sammantagna motsvarar förhållandet mellan beloppet för försäkringsersättningar som institutet fortfarande har att svara för, beräknade efter avdrag för belopp som täcks genom återförsäkring, och det totala bruttobeloppet för försäkringsersättningarna. Detta procenttal får inte vara mindre än 50 %.

5. Om den föreskrivna solvensmarginal som räknats fram enligt punkterna 2–4 är lägre än den föreskrivna solvensmarginalen för det föregående året, ska den föreskrivna solvensmarginalen minst vara lika med den föreskrivna

solvensmarginalen för det föregående året, multiplicerad med förhållandet mellan de försäkringstekniska avsättningarna för oreglerade skadeersättningar i slutet och i början av det senaste räkenskapsåret. I dessa beräkningar ska återförsäkring inte ingå i de försäkringstekniska avsättningarna, men kvoten får aldrig vara större än ett.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

Artikel ~~18~~ 20

Investeringsregler

1. Medlemsstaterna ska kräva att institut som är etablerade inom deras territorier ska investera sina tillgångar i enlighet med aktsamhetsprincipen och särskilt i enlighet med följande regler:

a) Tillgångarna ska investeras på det sätt som bäst gagnar medlemmarnas och förmånstagarnas intressen. Vid en eventuell intressekonflikt ska institutet eller den enhet som förvaltar dess portfölj se till att investeringen görs uteslutande i medlemmarnas och förmånstagarnas intresse.

b) Tillgångarna ska investeras på ett sätt som tillförsäkrar säkerhet, kvalitet, likviditet och lönsamhet för den samlade portföljen.

Tillgångar som ska täcka de tekniska avsättningarna ska dessutom investeras på ett sätt som är anpassat till de förväntade framtida pensionsförmånernas typ och varaktighet.

c) Tillgångarna ska till övervägande del investeras på reglerade marknader. Investeringar i tillgångar som inte är föremål för handel på reglerade finansmarknader måste under alla förhållanden hållas på aktsamma nivåer.

d) Det ska vara möjligt att investera i derivatinstrument, förutsatt att de bidrar till att minska investeringsriskerna eller underlättar effektiv förvaltning av portföljen. De måste värderas med aktsamhet med beaktande av den underliggande tillgången och tas med vid värderingen av institutets tillgångar. Institutet ska även undvika överdriven riskexponering gentemot en och samma motpart och gentemot annan derivatverksamhet.

e) Tillgångarna ska vara diversifierade på ett lämpligt sätt för att undvika dels överdrivet beroende av någon särskild tillgång, emittent eller företagsgrupp, dels ackumulering av risker i den samlade portföljen.

Investeringar i tillgångar som emitterats av samma emittent eller emittenter som tillhör samma grupp får inte innebära överdriven riskkoncentration för institutet.

f) Investeringarna i det uppdragsgivande företaget får inte överstiga 5 % av den samlade portföljen, och när det uppdragsgivande företaget ingår i en grupp får investeringarna i företag som ingår i samma grupp som det uppdragsgivande företaget inte överstiga 10 % av portföljen.

Om institutet har fått sitt uppdrag av flera företag ska investeringarna i dessa uppdragsgivande företag göras på ett aktsamt sätt och med hänsyn till behovet av lämplig diversifiering.

Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa de krav som avses i e och f på investeringar i statsobligationer.

↓ 2013/14/EU Art. 1

~~142~~ Med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten hos de övervakade institutionerna, ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna övervakar lämpligheten i institutionernas kreditvärderingsförfaranden, utvärderar användningen av hänvisningar till kreditbetyg utfärdade av kreditvärderingsinstitut enligt definitionen i artikel 3.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 ~~av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut~~⁴⁷ i deras placeringspolicy och i tillämpliga fall motverka effekterna av sådana hänvisningar, i syfte att minska ensidig och mekanisk förlitan på sådana kreditbetyg.

2003/41/EG (anpassad)

~~23. Den medlemsstat som är hemland~~ Hemmedlemsstaten ska förbjuda institutet att ta upp lån eller ställa säkerhet på tredje parts vägnar. Medlemsstaterna får dock tillåta instituten att för en begränsad period ta upp vissa lån som endast syftar till att tillgodose likviditetsbehov.

~~24.~~ Medlemsstaterna får inte kräva att de institut som är etablerade inom deras territorium investerar i särskilda typer av tillgångar.

~~45.~~ Utan att det påverkar tillämpningen av artikel ~~13~~ ~~32~~ får medlemsstaterna inte kräva att investeringsbeslut som fattas av ett institut som är etablerat inom dess territorium eller av dess kapitalförvaltare ska vara villkorat av något godkännande i förväg eller någon systematisk anmälan.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)
⇒ ny

~~56.~~ Medlemsstaterna får i enlighet med bestämmelserna i punkterna 1–~~45~~ fastställa mer detaljerade föreskrifter, även kvantitativa regler, för institut som är etablerade inom deras territorier, om reglerna är berättigade av aktsamhetsskäl, med hänsyn till samtliga ~~åtgärden enligt de~~ planer som institutet förvaltar.

~~I synnerhet får medlemsstaterna tillämpa investeringsbestämmelser som liknar dem i direktiv 2002/82/EG.~~

Medlemsstaterna får dock inte hindra instituten från att

(a) investera upp till 70 % av de tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna eller, när det gäller planer där medlemmarna står för den finansiella risken, 70 % av hela portföljen i aktier, överlåtbara

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1).

värdepapper som kan jämföras med aktier och företagsobligationer som är föremål för handel på reglerade marknader \Rightarrow eller genom multilaterala handelsplattformar eller organiserade handelsplattformar \Leftarrow och att besluta om dessa tillgångars relativa vikt i investeringsportföljen. Om det är motiverat av aktsamhetskäl får medlemsstaterna dock tillämpa en lägre gräns för institut som tillhandahåller pensionsprodukter med en långsiktig lågare garanterad räntesats, står den finansiella risken och själva står för garantin.

b) investera upp till 30 % av de tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna i tillgångar denominerade i andra valutor än dem som åtagandena är uttryckta i,

(c) investera \boxtimes i \boxtimes på riskkapitalmarknader \Rightarrow instrument som har en långsiktig ekonomisk profil och inte är föremål för handel på reglerade marknader, multilaterala handelsplattformar eller organiserade handelsplattformar \Leftarrow .

67. Punkt 56 hindrar inte medlemsstaterna från att, även i enskilda fall, kräva att striktare investeringsregler tillämpas på institut som är etablerade \Rightarrow auktoriserade eller registrerade \Leftarrow inom deras territorier, särskilt med tanke på institutets åtaganden, om det är motiverat av aktsamhetskäl.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

7. När det gäller sådan verksamhet över gränserna som avses i artikel 20 får den behöriga myndigheten i varje värdmedlemsstat kräva att reglerna i andra stycket ska tillämpas på institutet i den medlemsstat som är hemland. I sådana fall ska dessa regler endast tillämpas på den del av institutets tillgångar som motsvarar den verksamhet som bedrivs i den enskilda värdmedlemsstaten. Dessutom ska de bara tillämpas om samma eller strängare regler även tillämpas på institut som är etablerade i värdmedlemsstaten.

Följande regler avses i första stycket:

a) Institutet får inte investera mer än 20 % av dessa tillgångar i aktier, andra värdepapper som kan jämföras med aktier och skuldförbindelser som inte är föremål för handel på reglerade marknader, eller också ska institutet investera minst 70 % av dessa tillgångar i aktier, andra värdepapper som kan jämföras med aktier och skuldförbindelser som är föremål för handel på reglerade marknader.

b) Institutet får inte investera mer än 5 % av dessa tillgångar i aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier, obligationer, skuldförbindelser och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument från samma företag och inte mer än 10 % av dessa tillgångar i aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier, obligationer, skuldförbindelser och andra instrument på penning- och kapitalmarknaden från företag som ingår i en och samma grupp.

c) Institutet ska inte investera mer än 30 % av dessa tillgångar i tillgångar denominerade i andra valutor än dem som åtagandena är uttryckta i.

För att dessa krav ska uppfyllas får hemlandet kräva att tillgångarna hålls fullständigt åskilda.

↓ (ny)

8. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten för ett institut som bedriver gränsöverskridande verksamhet enligt artikel 12 får inte fastställa investeringsregler utöver dem som anges i punkterna 1–6 för den del av tillgångarna som täcker tekniska avsättningar för verksamhet över gränserna.

Avdelning III

VILLKOR FÖR UTÖVANDET AV VERKSAMHETEN

KAPITEL 1

Styrningssystem

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 21

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets ansvar

1. Medlemsstaterna ska se till att institutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan har det yttersta ansvaret enligt nationell lag för att det berörda institutet följer de lagar och andra författningar som antas enligt detta direktiv.

2. Detta direktiv påverkar inte den roll som arbetsmarknadens parter spelar i förvaltningen av instituten.

Artikel 22

Allmänna krav på styrning

1. Medlemsstaterna ska kräva att samtliga institut har upprättat ett effektivt styrningssystem som garanterar en sund och ansvarsfull ledning av deras verksamhet. Systemet ska omfatta en tillfredsställande och överblickbar organisationsstruktur med en tydlig ansvarsfördelning med lämplig grad av uppdelning av uppgifterna och ett effektivt system för att säkerställa att information förs vidare. Styrningssystemet ska regelbundet ses över internt.

2. Det styrningssystem som avses i punkt 1 ska stå i proportion till institutverksamhetens art, omfattning och komplexitet.

3. Medlemsstaterna ska se till att institutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan ska anta styrdokument för riskhantering, internrevision och, i tillämpliga fall, aktuarier och utläggning på entreprenad, och detta organ ser till att dessa styrdokument efterföljs. Styrdokumenterna ska ses över årligen och ska anpassas med hänsyn till väsentliga förändringar inom det berörda systemet eller området.

4. Medlemsstaterna ska se till att instituten har upprättat ett effektivt system för internkontroll. Detta system ska omfatta förvaltnings- och

redovisningsförfaranden, ramar för internkontrollen och lämpliga rapporteringsrutiner på institutets samtliga nivåer.

5. Medlemsstaterna ska se till att instituten vidtar rimliga åtgärder för att garantera att deras verksamhet bedrivs med kontinuitet och på ett korrekt sätt, inklusive utarbetandet av beredskapsplaner. Institutet ska i detta syfte använda lämpliga och proportionella system, resurser och förfaranden.

6. Medlemsstaterna ska kräva att instituten har minst två personer som i praktiken leder institutets verksamhet.

Artikel 23

Lämplighetskrav

1. Medlemsstaterna ska kräva att instituten ser till att samtliga personer som i praktiken leder institutet eller utför andra nyckelfunktioner uppfyller följande krav i sitt arbete:

(a) Deras yrkesmässiga kvalifikationer, kunskaper och erfarenheter är tillräckliga för att de ska kunna säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av institutet och kunna utföra sina nyckelfunktioner ordentligt, och

(b) Deras anseende och integritet motsvarar högt ställda krav.

2. Medlemsstaterna ska se till att det finns effektiva rutiner och regelbundna kontroller för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att bedöma om de personer som i praktiken leder institutet eller utför andra nyckelfunktioner uppfyller de krav som fastställs i punkt 1.

3. Om en medlemsstat av sina egna medborgare kräver vandelsintyg och/eller bevis för att de inte tidigare varit försatta i konkurs ska medlemsstaten, när det gäller medborgare från andra medlemsstater, som tillräckligt bevis godta ett utdrag ur belastningsregistret från den andra medlemsstaten eller, i avsaknad av ett belastningsregister i den andra medlemsstaten, en motsvarande handling utfärdad av en behörig rättslig eller administrativ myndighet i hemmedlemsstaten eller i den medlemsstat där personen är medborgare, som visar att dessa krav är tillgodosedda.

4. När hemmedlemsstaten eller den medlemsstat där personen är medborgare inte utfärdar en motsvarande handling enligt punkt 3, ska medborgaren från den andra medlemsstaten i stället få avlägga försäkran under ed.

I medlemsstater där det inte finns någon bestämmelse om försäkran under ed ska dock medborgaren från den andra berörda medlemsstaten själv få lägga fram en förklaring på heder och samvete inför en behörig rättslig eller administrativ myndighet i dennes hemmedlemsstat eller där denne är medborgare, eller inför en notarie i en av dessa medlemsstater.

Myndigheten eller notarien ska utfärda ett intyg om edgång eller avgiven försäkran.

5. Det bevis om konkursfrihet som avses i punkt 3 kan läggas fram i form av en försäkran som medborgare från den andra berörda medlemsstaten avger inför ett behörigt rättsligt organ eller en behörig näringsorganisation i den andra berörda medlemsstaten.

6. De handlingar och intyg som avses i punkterna 3–5 får vid ingivandet inte vara äldre än tre månader.

7. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter och organ som ska ha behörighet att utfärda handlingar som avses i punkterna 3–5 och ska genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

Medlemsstaterna ska även underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om de myndigheter eller organ till vilka de handlingar som avses i punkterna 3–5 ska lämnas till stöd för en ansökan om att på ifrågavarande medlemsstats territorium få bedriva sådan verksamhet som avses i artikel 12.

Artikel 24

Ersättningspolicy

1. Medlemsstaterna ska kräva att instituten har en sund ersättningspolicy för de personer som faktiskt leder institutet på ett sätt som är anpassat till dess storlek och interna organisation samt till deras verksamhetens art, omfattning och komplexitet.

2. Instituterna ska regelbundet lämna ut offentligt relevant information om ersättningspolicyn om inte annat föreskrivs i lagar och andra författningar som införlivar Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG.⁴⁸

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta en delegerad akt enligt artikel 77 som anger följande:

- (a) De nödvändiga beståndsdelarna i den ersättningspolicy som ska tillämpas av instituten på grundval av följande principer:
- Ersättningspolicyn ska upprättas, genomföras och underhållas i linje med institutets verksamheter och riskhanteringsstrategi, riskprofil, mål, riskhanteringsrutiner samt institutets långsiktiga intressen och resultat som helhet.
 - Ersättningspolicyn ska omfatta proportionella åtgärder som syftar till att undvika intressekonflikter.
 - Ersättningspolicyn ska främja en sund och effektiv riskhantering och får inte uppmuntra ett risktagande som går utöver institutets risktoleransgränser.
 - Ersättningspolicyn ska tillämpas på institutet och på de parter som utför institutets nyckelfunktioner eller andra verksamheter, inklusive utkontrakterade och på nytt utkontrakterade nyckelfunktioner eller andra verksamheter.
 - Ersättningspolicyn ska omfatta bestämmelser som är specifika för institutets förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgans uppgifter och resultat, personer som driver institutets faktiska verksamhet, personer som innehar nyckelfunktioner och andra personalkategorier som under sin tjänsteutövning väsentligt kan påverka institutets riskprofil.

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

- Institutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan ska fastställa de allmänna principerna för ersättningspolicyn för de kategorier av anställda som under sin tjänsteutövning påverkar institutets riskprofil och ska ansvara för att kontrollera dess genomförande.
 - Institutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan ska ansvara för genomförandet av ersättningspolicyn, som ska främja en sund, ansvarsfull och effektiv ledning av institutet.
 - Styrningen av ersättningar och dessas övervakning ska vara tydlig, överblickbar och effektiv.
- (a) Lämpliga intervall för, särskilda villkor om och innehållet i offentliggörandet av ersättningspolicyn.

Avsnitt 2

Funktioner

Artikel 25

Allmänna bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska kräva att instituten har en riskhanteringsfunktion, en intern revisionsfunktion samt, i förekommande fall, en aktuariefunktion. Rapporteringen i samband med varje nyckelfunktion ska säkerställa att funktionen har förmåga att utföra sitt uppdrag effektivt på ett objektivt, korrekt och oberoende sätt.
2. Institutet får låta en enda person eller organisatorisk enhet utföra flera nyckelfunktioner. Riskhanteringsfunktionen ska dock tilldelas en annan person eller organisatorisk enhet än den som utför den interna revisionsfunktionen.
3. Utan att det påverkar den roll som arbetsmarknadens parter spelar vid den övergripande förvaltningen av institutet, ska den person eller organisatoriska enhet som utför nyckelfunktionen ska vara en annan än den som utövar en liknande nyckelfunktion i det uppdragsgivande företaget. På grundval av en motiverad begäran från institutet kan den behöriga myndigheten bevilja ett undantag från denna begränsning med hänsyn tagen till storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamheter.
4. Den person som utför en nyckelfunktion ska omgående rapportera alla större problem inom sitt ansvarsområde till institutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.
5. Alla resultat och rekommendationer som riskhanteringen, internrevisionen och, i förekommande fall, aktuariefunktionerna utmynnar i ska rapporteras till institutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan, som ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas.
6. Riskhanteringen, internrevisionen och, i tillämpliga fall, aktuariefunktionerna ska underrätta den behöriga myndigheten för institutet, om institutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan inte i tid vidtar lämpliga korrigerande åtgärder.

- (a) När en person eller organisatorisk enhet som utför den berörda funktionen har påvisat en risk för att institutet sannolikt inte kommer att kunna uppfylla ett materiellt väsentligt lagstadgat krav och rapporterat detta till institutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.
- (b) När en person eller organisatorisk enhet som utför den berörda nyckelfunktionen har konstaterat en materiellt väsentlig överträdelse av lagar eller andra författningar som gäller för institutet och dess verksamhet inom ramen för den personens eller organisatoriska enhetens nyckelfunktion och rapporterat detta till institutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.
7. Medlemsstaterna ska svara för det rättsliga skyddet för personer som underrättar den behöriga myndigheten i enlighet med punkt 6.

Artikel 26

Riskhanteringssystem och deras funktion

1. Medlemsstaterna ska kräva att instituten har effektiva riskhanteringssystem som innefattar de strategier, processer och rapporteringsrutiner som är nödvändiga för att på företagsnivå och högre nivå fortlöpande kunna spåra, mäta, övervaka, hantera och rapportera de risker som de är, eller kan komma att bli, exponerade för och det inbördes beroendet mellan dessa.

Riskhanteringssystemet ska vara väl integrerat i institutets organisationsstruktur och beslutsprocesser.

2. Riskhanteringssystemet ska i lämplig proportion till deras storlek, inre organisation och deras verksamheters art, omfattning och komplexitet täcka risker som kan uppstå inom instituten eller i företag till vilka uppgifter eller verksamheter har lagts ut på entreprenad åtminstone inom följande områden:

- (a) Teckning av försäkringar och avsättningar.
- (b) ALM-tekniker (aktiv styrning av balansräkningen).
- (c) Placeringar, särskilt i derivatinstrument och liknande åtaganden.
- (d) Hantering av likviditets- och koncentrationsrisker.
- (e) Hantering av operativ risk.
- (f) Riskreduceringstekniker för försäkringar och annat.

3. Om medlemmar och förmånstagare, på grundval av pensionsplanens villkor, löper risker ska riskhanteringssystemet även ta hänsyn till dessa risker ur medlemmarnas och förmånstagarnas synvinkel.

4. Institutet ska inrätta en riskhanteringsfunktion som ska ges en struktur som underlättar genomförandet av riskhanteringssystemet.

Artikel 27

Internrevisionsfunktion

1. Medlemsstaterna ska kräva att instituten inrättar en effektiv internrevisionsfunktion. Internrevisionsfunktionen ska utvärdera hur lämpligt och

effektivt systemet för internkontroll är samt andra aspekter av det styrningssystem som föreskrivs i artiklarna 21–24, inklusive verksamheter som utkontrakterats.

2. Medlemsstaterna ska kräva att instituten utser minst en oberoende person, inom eller utanför institutet, som ansvarar för internrevisionsfunktionen. Utöver det genomförande och den certifiering som avses i artikel 14.4 ska den personen inte ansvara för andra funktioner än de som anges i denna artikel.

3. Internrevisionsfunktionens resultat och rekommendationer ska rapporteras till institutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan. Institutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan ska avgöra vilka åtgärder som ska vidtas med hänsyn till dessa resultat och rekommendationer och ska se till att dessa åtgärder genomförs.

Artikel 28

Aktuariefunktion

1. Medlemsstaterna ska kräva att de institut där medlemmar och förmånstagare inte stå för alla risker inrättar en ändamålsenlig aktuariefunktion som ska

- (a) samordna och övervaka beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna,
- (b) bedöma lämpligheten av de metoder och underliggande modeller som används vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar och de antaganden som använts för detta ändamål,
- (c) bedöma om data som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna är tillräckliga och av den kvalitet som krävs,
- (d) jämföra bästa skattningar med den faktiska utvecklingen,
- (e) informera institutets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan om hur tillförlitliga och lämpliga beräkningarna av försäkringstekniska avsättningar är,
- (f) yttra sig om den övergripande försäkringspolicyn om institutet har en sådan policy,
- (g) yttra sig om de försäkringsarrangemangens lämplighet om institutet har sådana arrangemang och
- (h) bidra till ett effektivt genomförande av riskhanteringssystemet.

2. Medlemsstaterna ska kräva att instituten utse minst en oberoende person, inom eller utanför institutet, som ansvarar för aktuariefunktionen.

Avsnitt 3

Handlingar som gäller styrning

Artikel 29

Riskbedömning av pensioner

1. Medlemsstaterna ska kräva att institut i lämpligt förhållande till deras storlek, interna organisation och deras verksamheters art, omfattning och komplexitet,

som en del av sitt riskhanteringssystem gör en egen riskbedömning och tar fram en riskbedömning för pensioner för att dokumentera denna bedömning.

Denna riskbedömning för pensioner ska göras regelbundet och utan dröjsmål vid en väsentlig förändring av institutets eller pensionsplanens riskprofil.

2. Den riskbedömning för pensioner som avses i punkt 1 ska omfatta följande:

- (a) Riskhanteringssystemets effektivitet.
- (b) Institutets totala finansieringsbehov.
- (c) Förmågan att uppfylla kraven på bestämmelserna om tekniska avsättningar som fastställs i artikel 14.
- (d) En kvalitativ bedömning av marginalen för ogynnsamma avvikelser som ett led i beräkningen av de tekniska avsättningarna i enlighet med nationell lagstiftning.
- (e) En beskrivning av pensionsförmåner eller kapitalbildning.
- (f) En kvalitativ bedömning av det sponsorstöd som är tillgängligt för institutet.
- (g) En kvalitativ bedömning av de operativa riskerna för institutets samtliga pensionsplaner.
- (h) En kvalitativ bedömning av nya eller framväxande risker som avser klimatförändring, resursanvändning och miljö.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska instituten ha infört metoder för att kartlägga och utvärdera de risker de är eller kan utsättas för på kort och på lång sikt. Dessa metoder ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexitetsgraden hos de inneboende riskerna i institutens verksamhet. Metoderna ska beskrivas i utvärderingen.

4. Riskbedömningen för pensioner ska ingå som en integrerad del i den operativa strategin och beaktas i institutets strategiska beslut.

Artikel 30

Delegerad akt för riskbedömningen av pensioner

Kommissionen ska ges befogenhet att anta en delegerad akt enligt artikel 77 som anger följande:

- (a) De beståndsdelar som ska omfattas av artikel 29.2.
- (b) De metoder som anges i artikel 29.3, med hänsyn till kartläggning och bedömning av de risker som de är eller kan utsättas för på kort och på lång sikt.
- (c) Intervallen för riskbedömningen av pensioner med hänsyn till kraven i artikel 29.1.

Genom den delegerade akten får det inte åläggas ytterligare finansieringskrav utöver dem som föreskrivs i detta direktiv.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

Artikel ~~10~~ 31

Årsbokslut och förvaltningsberättelser

~~Varje~~ Medlemsstaterna ska kräva att varje institut som är etablerat inom ~~dess~~ territorium ~~deras territorier~~ upprättar bokslut och förvaltningsberättelser i vilka hänsyn tas till varje pensionsplan som institutet hanterar och, vid behov, årsbokslut och förvaltningsberättelser för varje pensionsplan. Årsboksluten och förvaltningsberättelserna ska ge en rättvisande och korrekt bild av institutets tillgångar, skulder och finansiella ställning. Årsboksluten och uppgifterna i förvaltningsberättelserna ska vara konsekventa, uttömmande, sakligt presenterade samt i vederbörlig ordning godkända av auktoriserade personer, i enlighet med nationell lagstiftning.

Artikel ~~12~~ 32

Riktlinjer för placeringsverksamheten

~~Varje~~ Medlemsstaterna ska se till att varje institut som är etablerat inom ~~dess~~ territorium ~~deras territorier~~ utarbetar och minst vart tredje år följer upp skriftliga riktlinjer för placeringsverksamheten. ~~Dessa Dessa~~ riktlinjer ska ofördröjligen ses över efter varje väsentlig förändring av placeringspolicyn. Medlemsstaterna ska föreskriva att riktlinjerna ska innehålla i vart fall sådana uppgifter som metoder för att mäta placeringsrisker, införda processer för riskkontroll och den strategiska allokeringen av tillgångar i förhållande till pensionsåtagandenas art och varaktighet.

↓ ny

KAPITEL 2

Utkontraktering och placeringsförvaltning

Artikel 33

Utkontraktering

↓ 2003/41/EG Art. 9.4

~~1. En~~ Medlemsstaterna får tillåta eller kräva att institut som är etablerade inom ~~dess~~ territorium helt eller delvis överlåter driften av dessa institut till andra enheter som agerar för dessa instituts räkning.

↓ new

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att institut som utkontrakterar nyckelfunktioner eller andra verksamheter behåller det fulla ansvaret för att uppfylla alla sina förpliktelser enligt detta direktiv.

3. Nyckelfunktioner eller andra verksamheter får inte utkontrakteras om det leder till något av följande:

- (a) Kvaliteten på det berörda institutets styrningssystem försämras.
- (b) Den operativa risken ökas i otillbörlig utsträckning.
- (c) De behöriga myndigheterna får försämrade möjligheter att kontrollera att institutet uppfyller sina förpliktelser.
- (d) Ett oavbrutet och tillfredsställande tillhandahållande av tjänster till medlemmar och förmånstagare undergävs.

4. Institutet ska se till att utkontrakterade verksamheter fungerar väl genom valet av tjänsteleverantör och genom den löpande övervakningen av verksamheten.

5. Medlemsstaterna ska se till att institut som utkontrakterar nyckelfunktioner eller andra verksamheter åtminstone ingår ett skriftligt avtal med tjänsteleverantören. Avtalet ska vara rättsligt bindande, och det ska tydligt ange institutets och tjänsteleverantörens rättigheter och skyldigheter.

6. Medlemsstaterna ska se till att instituten i god tid på förhand underrättar behöriga myndigheter om all utkontraktering av nyckelfunktioner eller andra verksamheter samt om eventuella senare väsentliga förändringar med avseende på dessa nyckelfunktioner eller andra verksamheter.

7. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har de befogenheter som krävs för att när som helst begära information från instituten om utkontrakterade nyckelfunktioner eller andra verksamheter.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

Artikel ~~40~~ 34

☒ Placerings ☒ ~~Förvaltning och förvaring~~

↓ 2011/61/EU Artikel
62.2 (anpassad)

~~1~~ Medlemsstaterna får inte begränsa institutens rätt att, för förvaltningen av investeringsportföljen, utse kapitalförvaltare som är etablerade i andra medlemsstater och som där är vederbörligen auktoriserade för sådan verksamhet i enlighet med direktiv ~~85/611/EEG~~ 2004/39/EG, ☒ och direktiven ☒ 2009/65/EG, ~~93/22/EEG~~ 2000/12/EG, 2009/138/EG, ~~2002/82/EG~~ 2011/61/EU och ~~2013/36/EU~~, samt de som avses i artikel 2.1 i detta direktiv.

↓ ny

KAPITEL 3

Förvaringsinstitut

SV

SV

Artikel 35

Utseende av ett förvaringsinstitut

1. För varje tjänstepensionssystem i vilket medlemmar och förmånstagare bär hela placeringsrisken, ska hemmedlemsstaten kräva att institutet utser ett enda förvaringsinstitut för förvaring av tillgångar och för tillsynsuppgifter i enlighet med artiklarna 36 och 37.

2. För tjänstepensionsplaner i vilka medlemmar och förmånstagare inte bär hela placeringsrisken, kan hemmedlemsstaten kräva att institutet utser ett förvaringsinstitut för förvaring av tillgångar eller för förvaring av tillgångar och för tillsynsuppgifter i enlighet med artiklarna 36 och 37.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)
⇒ ny

3. Medlemsstaterna får inte begränsa institutens rätt att, för förvaringen av sina tillgångar, utse förvaringsinstitut som är etablerade i en annan medlemsstat och som är vederbörligen auktoriserade i enlighet med direktiven [93/22/EEG](#) [2004/39/EG](#) eller [2000/12/EG](#) [2013/36/EU](#) eller som är godkända som förvaringsinstitut enligt direktiv [85/611/EEG](#) [2009/65/EG](#).

~~Bestämmelsen i denna punkt ska inte hindra den medlemsstat som är hemland från att göra det obligatoriskt att anlita förvaringsinstitut.~~

4. ~~Varje~~ Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt enligt sin nationella lagstiftning för behöriga myndigheter att i enlighet med artikel [1462](#) förbjuda förvaringsinstitut som är etablerade inom dess territorium att fritt förfoga över förvarade tillgångar om detta begärs av ~~den medlemsstat som är~~ institutets ~~hemland~~ hemmedlemsstat .

↓ ny

5. Förvaringsinstitutet ska åtminstone utses genom ett skriftligt avtal. Avtalet ska föreskriva om översändande av information som förvaringsinstitutet behöver för att kunna utföra sina uppgifter för den pensionsplan för vilken det utsetts till förvaringsinstitut, i enlighet med detta direktiv samt andra lagar och författningar.

6. När institutet och förvaringsinstitutet utför de uppgifter som föreskrivs i artiklarna 36 och 37 ska de agera hederligt, korrekt, professionellt, oberoende och i medlemmarnas och förmånstagarnas intresse.

7. Ett förvaringsinstitut får inte utföra sådan verksamhet avseende institutet som kan skapa intressekonflikter mellan institutet, pensionsplanens medlemmar och förmånstagare och sig självt, såvida inte förvaringsinstitutet håller utförandet av sina förvaringsinstitutsuppgifter funktionellt och hierarkiskt åtskilda från övriga eventuellt oförenliga uppgifter, samtidigt som eventuella intressekonflikter korrekt identifieras, hanteras, övervakas och redovisas för pensionsplanens medlemmar och förmånstagare.

8. Om inget förvaringsinstitut utses ska instituten vidta åtgärder för att förebygga och lösa eventuella intressekonflikter i samband med uppgifter som i övrigt utförs av ett förvaringsinstitut och en kapitalförvaltare.

Artikel 36**Förvaring av tillgångar och förvaringsinstitutets ansvar**

1. Om en pensionsplans tillgångar består av finansiella instrument som kan depåförvaras och anförtros ett förvaringsinstitut för förvaring, ska förvaringsinstitutet förvara alla finansiella instrument som kan registreras på ett konto för finansiella instrument som öppnats hos förvaringsinstitutet och alla finansiella instrument som kan levereras fysiskt till förvaringsinstitutet.

Förvaringsinstitutet ska för detta ändamål se till att de finansiella instrument som kan registreras på konton för finansiella instrument som öppnats hos förvaringsinstitutet, registreras på separata konton på förvaringsinstitutet i enlighet med reglerna i direktiv 2004/39/EG, öppnade i institutets namn, så att de alltid tydligt kan identifieras som tillhörande institutet eller pensionsplanens medlemmar och förmånstagare.

2. Om en pensionsplans tillgångar består av andra tillgångar än de som avses i punkt 1, ska förvaringsinstitutet kontrollera att institutet eller medlemmarna och förmånstagarna är tillgångarnas ägare och ska föra ett register över deras tillgångar. Kontrollen ska göras på grundval av uppgifter eller handlingar från institutet och, om sådan finns tillgänglig, extern information. Förvaringsinstitutet ska hålla sitt register uppdaterat.

3. Medlemsstaterna ska se till att ett förvaringsinstitut är ansvarigt inför institutet eller medlemmarna och förmånstagarna för eventuella förluster som drabbat dem som en följd av att förvaringsinstitutet utan godtagbara skäl underlåtit att fullgöra sina förpliktelser eller fullgjort dem på ett oriktigt sätt.

4. Medlemsstaterna ska se till att ett förvaringsinstituts ansvar enligt punkt 3 inte påverkas av att det har anförtrott tredje man förvaringen av samtliga eller vissa tillgångar som det förvarar.

5. Om inget förvaringsinstitut utses för förvaring av tillgångar ska instituten minst

- (a) se till att finansiella instrument är föremål för vederbörlig omsorg och skydd,
- (b) föra register som gör det möjligt för institutet att alltid och utan dröjsmål finna alla tillgångar,
- (c) vidta de åtgärder som krävs för att undvika intressekonflikter eller oförenlighet,
- (d) på begäran underrätta den behöriga myndigheten om det sätt på vilket tillgångar förvaras.

Artikel 37**Tillsynsuppgifter**

1. Det förvaringsinstitut som utsetts för säkerhetstillsyn ska utföra de uppgifter som avses i artikel 36.1 och 36.2 utöver följande uppgifter:

- (a) Följa institutets anvisningar, såvida inte dessa strider mot nationell lagstiftning eller institutets regler.

(b) Se till att ersättningar för transaktioner som omfattar ett instituts eller en pensionsplans tillgångar inbetalas till institutet inom sedvanliga tidsfrister.

(c) Se till att inkomster från tillgångar används i enlighet med institutets regler.

2. Utan hinder av punkt 1 får institutets hemmedlemsstat fastställa andra tillsynsuppgifter som förvaringsinstitutet ska utföra.

3. Om inget förvaringsinstitut utses för tillsynsuppgifter ska institutet genomföra förfaranden som garanterar att uppgifterna, som i annat fall står under förvaringsinstitutets tillsyn, utförs på ett korrekt sätt inom institutet.

AVDELNING IV

INFORMATION SOM SKA LÄMNAS TILL BLIVANDE MEDLEMMAR, MEDLEMMAR OCH FÖRMÅNSTAGARE

KAPITEL 1

Allmänna bestämmelser

2003/41/EG (anpassad)

~~Artikel 11~~

~~Information som skall lämnas till medlemmar och förmånstagare~~

↓ ny

Artikel 38

Principer

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

1. Beroende på hur pensionsplanen är utformad ska ~~varje~~ medlemsstaterna se till att alla institut som är etablerade inom ~~deras territorier~~ ~~dess territorium~~ tillhandahåller ☒ blivande medlemmar, medlemmar och förmånstagare ☒ minst den information som anges i ~~denna artikel~~ ☒ artiklarna 39–53 och 55–58 ☒ .

↓ ny

2. Informationen ska uppfylla följande krav:

(a) Den ska uppdateras regelbundet.

- (b) Den ska avfattas på ett tydligt sätt, med användning av ett klart, koncist och begripligt språk, och även jargong ska undvikas och tekniska termer ska undvikas om vardagliga uttryck kan användas i stället.
- (c) Den får inte vara vilseledande och konsekvens ska råda när det gäller ordföränd och innehåll.
- (d) Den ska presenteras på ett lätläst sätt, med tecken av läsbar storlek.
- Färger får inte användas om de kan försämra informationens begriplighet, om pensionsbeskedet är tryckt eller kopierat i svartvitt.

Artikel 39

Pensionsplanens villkor

↓ 2003/41/EG Artikel 9 f (anpassad)

1. ~~V varje m~~ Medlemsstaterna ska med avseende på alla institut som är etablerade inom ~~dess territorium/under dess territorier~~ se till att ~~de~~ medlemmarna hålls tillräckligt informerade om pensionsplanens villkor, särskilt vad gäller:

- ~~(i) a~~ de rättigheter och skyldigheter som parterna i pensionsplanen har,
- ~~(ii) b~~ de ekonomiska, tekniska och övriga risker som är förbundna med pensionsplanen,
- ~~(iii) c~~ vad dessa risker innebär och deras fördelning.

↓ ny

2. För pensionsplaner där medlemmarna tar en placeringsrisk och som föreskriver flera alternativ med olika placeringsprofiler ska medlemmarna underrättas om villkoren för tillgängliga placeringsalternativ, standardalternativet för placeringar och, i tillämpliga fall, pensionsplanens regel om att en viss medlem anvisas ett visst placeringsalternativ, utöver den information som anges i leden a, b och c i första stycket.

2003/41/EG Artikel 11.2

3. Medlemmar och förmånstagare och/eller, i förekommande fall, deras företrädare ska erhålla

~~e) på begäran: det årsbokslut och den förvaltningsberättelse som avses i artikel 10 och, i de fall ett institut är ansvarigt för mer än en plan, de årsbokslut och förvaltningsberättelser som avser deras särskilda pensionsplan.~~

~~b) inom skäligen tid: all relevant information om ändringar av reglerna för pensionsplanen.~~

↓ ny

4. Instituterna ska offentliggöra pensionsplanens villkor på en valfri webbplats.

KAPITEL 2**Pensionsbesked***Artikel 40***Tidsintervall och ändringar**

- (1) Medlemsstaterna ska kräva att instituten upprättar en handling med basfakta för varje medlem (pensionsbesked).
- (2) Medlemsstaterna ska se till att pensionsbeskedet skickas till alla medlemmar minst var tolfte månad och gratis.
- (3) Alla betydande förändringar av den information som ingår i pensionsbeskedet från ett år till nästa ska redovisas tydligt i ett följebrev.

*Artikel 41***Begriplighet och språk**

1. Informationen i pensionsbeskedet ska kunna förstås utan hänvisning till andra handlingar.
2. Medlemsstaterna ska se till att pensionsbeskedet finns tillgängligt på ett språk som är officiellt i den medlemsstat vars social- och arbetsmarknadslagstiftning med relevans på tjänstepensionsområdet är tillämplig på förhållandet mellan det uppdragsgivande företaget eller institutet och medlemmar eller förmånstagare.

*Artikel 42***Längd**

Pensionsbeskedet ska vara avfattat med tecken av läsbar storlek och får inte vara längre än två tryckta A 4-pappersidor.

*Artikel 43***Medium**

Pensionsbeskedet får tillhandahållas via ett varaktigt medium eller via en webbplats. En papperskopia ska lämnas till medlemmar och förmånstagare på begäran och utan avgift, utöver eventuella elektroniska medier.

*Artikel 44***Ansvar**

1. Medlemsstaterna ska se till att instituten inte kan ställas till civilrättsligt ansvar endast på grund av pensionsbeskedet eller en översättning av detta, såvida det inte

är vilseledande, oriktigt eller inte överensstämmer med den relevanta delen av pensionsplanen.

2. Pensionsbeskedet ska innehålla en tydlig varning i detta avseende.

Artikel 45

Avdelning

1. Pensionsbeskedets titel ska innehålla ordet "pensionsbesked".
2. En kort redogörelse för syftet med pensionsbeskedet ska följa direkt under titeln.
3. Det exakta datum som informationen i pensionsbeskedet avser ska anges tydligt.

Artikel 46

Personuppgifter

Pensionsbeskedet ska innehålla medlemmens personuppgifter, samt uppgift om lagstadgad pensionsålder i förekommande fall.

Artikel 47

Institutets namn

Pensionsbeskedet ska innehålla institutets namn och uppgifter om följande:

- 1) Institutets namn och adress.
- 2) De medlemsstater i vilka institutet är auktoriserat eller registrerat samt namnet på den behöriga myndigheten.
- 3) Det uppdragsgivande företags namn.

Artikel 48

Garantier

1. Pensionsbeskedet ska innehålla en av följande uppgifter avseende garantier inom pensionsplanen:

- a) En heltäckande garanti där institutet eller det uppdragsgivande företaget garanterar en viss förmånsnivå.
- b) Ingen garanti om medlemmen står för hela risken.
- c) En partiell garanti i övriga fall.

2. Om en garanti ställs ska följande förklaras i korthet:

- a) Garantins art.
- b) Den nuvarande nivån på finansieringen av medlemmens upplupna individuella rättigheter.
- c) Mekanismer som skyddar de upplupna individuella rättigheterna.
- d) Mekanismer för minskade förmåner, om dessa föreskrivs i nationell lagstiftning.

Artikel 49**Saldo, avgifter och kostnader**

1. När det gäller saldo, avgifter och kostnader ska pensionsbeskedet ange följande belopp uttryckta i den valuta som är relevant för pensionsplanen:

- a) Summan av de kostnader som dras från de bruttobidrag som betalats av det uppdragsgivande företaget, i förekommande fall, eller av medlemmen under de senaste tolv månaderna, eller, om medlemmen har anslutit sig till pensionsplanen mindre än tolv månader tidigare, summan av de kostnader som dras från de bidrag de betalat sedan de anslöt sig till planen.
- b) Summan av de bidrag som medlemmen betalat under de senaste tolv månaderna, eller, om medlemmen har anslutit sig till pensionsplanen mindre än tolv månader tidigare, summan av de bidrag de betalat sedan de anslöt sig till planen.
- c) Summan av de bidrag som det uppdragsgivande företaget betalat under de senaste tolv månaderna, eller, om medlemmen har anslutit sig till pensionsplanen mindre än tolv månader sedan, summan av de bidrag som det uppdragsgivande företaget betalat sedan medlemmen anslöt sig till planen.
- d) Saldot vid tidpunkten för pensionsbeskedet, beräknat på ett av följande två sätt beroende på typen av pensionsplan
 - i) För pensionsplaner som inte föreskriver en målnivå för förmånerna: det totala beloppet av det kapital som byggs upp av medlemmen, också uttryckt som livränta per månad.
 - ii) För pensionssystem som föreskriver en målnivå för förmånerna: de upplupna individuella ersättningarna per månad.
- e) Andra avgifter eller kostnader som är relevanta för medlemmen, såsom överföring av upplupet kapital.
- f) De kostnader som avses i punkt a, uppdelade i följande separata belopp uttryckta i den valuta som är relevant för pensionsplanen:
 - i) Institutets administrativa kostnader.
 - ii) Kostnader för förvaring av tillgångar.
 - iii) Kostnader som avser portföljtransaktioner.
 - iv) Övriga kostnader.

2. De "övriga kostnader" som avses i punkt 1 f iv) ska kortfattat förklaras om de utgör 20 % eller mer av de totala avgifterna.

Artikel 50**Pensionsberäkningar**

1. Om pensionsplanen föreskriver en målnivå för förmånerna ska pensionsbeskedet ange följande tre belopp gällande pensionsberäkningar uttryckta i den valuta som är relevant för pensionsplanen:

- (a) Målnivån för förmåner per månad vid uppnådd pensionsålder enligt bästa möjliga skattningar.
- (b) Målnivån för förmåner per månad två år före pensionsåldern enligt bästa möjliga skattningar.
- (c) Målnivån för förmåner per månad två år efter uppnådd pensionsålder enligt bästa möjliga skattningar.

2. De skattningar som avses i punkt 1 ska ta hänsyn till framtida löner.

3. Om pensionsplanen inte föreskriver en målnivå för förmånerna ska pensionsbeskedet ange följande belopp gällande pensionsberäkningar uttryckta i den valuta som är relevant för pensionsplanen:

- (a) Den förväntade kapitalvolym som ackumulerats fram till två år före pensionsåldern enligt bästa möjliga skattningar som är relevanta för pensionsplanen.
- (b) Den förväntade kapitalvolym som ackumulerats fram till pensionsåldern enligt bästa möjliga skattningar som är relevanta för pensionsplanen.
- (c) Den förväntade kapitalvolym som ackumulerats fram till två år efter pensionsåldern enligt bästa möjliga skattningar som är relevanta för pensionsplanen.
- (d) De belopp som avses i punkterna a–c uttryckta som en förmån per månad.

4. De skattningar som avses i punkt 3 ska beakta följande faktorer:

- a) Den årliga nominella avkastningen på placeringarna.
- b) Den årliga inflationstakten.
- c) Framtida löner.

5. För beräkning av de prognoser som avses i punkterna 1 och 3 ska avgifterna antas ligga kvar på oförändrad nivå.

Artikel 51

Placeringsprofil

1. För pensionsplaner där medlemmarna står för placeringsrisken och där de har ett val mellan olika placeringsalternativ, ska pensionsbeskedet ange placeringsprofilerna i en förteckning över tillgängliga placeringsalternativ och en kort beskrivning av varje alternativ. Medlemmens aktuella placeringsalternativ ska anges tydligt.

Om antalet olika placeringsalternativ med olika placeringsmål överstiger fem ska institutet begränsa den kortfattade beskrivningen av varje alternativ till fem representativa alternativ, inbegripet de mest riskfyllda och de minst riskfyllda alternativen.

2. För pensionsplaner där medlemmarna står för placeringsrisken och där ett placeringsalternativ åläggs medlemmen genom en särskild bestämmelse som anges i pensionsplanen ska följande ytterligare upplysningar lämnas:

- a) Bestämmelser som grundar sig på ålder.

b) Bestämmelser som grundar sig på medlemmens riktade pensionsålder.

c) Övriga bestämmelser.

3. För pensionsplaner där medlemmarna står för placeringsrisken ska pensionsbeskedet innehålla information om risk/avkastningsprofil som visar en grafisk samlingsindikator på pensionsplanens risk/avkastningsprofil eller, i förekommande fall, för varje placeringsalternativ åtföljt av följande:

a) En förklaring av indikatorn och dess viktigaste begränsningar.

b) En beskrivning av risker som är materiellt relevanta och som inte på ett tillfredsställande sätt fångats upp av den grafiska samlingsindikatorn.

Beräkningen av samlingsindikatorn ska dokumenteras på lämpligt sätt och instituten ska göra denna dokumentation tillgänglig för medlemmar på begäran.

4. En förklaring enligt punkt 3 a ska omfatta följande:

a) En kort förklaring av varför pensionsplanen eller placeringsalternativet tillhör en viss kategori.

b) Ett klargörande av att historiska data, som exempelvis använts vid beräkningen av den grafiska samlingsindikatorn, inte är någon tillförlitlig indikation på pensionsplanens eller placeringsalternativets framtida riskprofil.

c) Ett klargörande av att den visade risk- och avkastningskategorin inte garanteras förbli oförändrad och att kategoriseringen av pensionsplanen eller placeringsalternativet kan förändras över tid.

d) Ett klargörande av att den lägsta kategorin inte innebär en riskfri placering.

5. Den grafiska samlingsindikatorn och de förklaringar som avses i punkt 3 ska överensstämma med det interna förfarande för att kartlägga, mäta och övervaka risker som antagits av institutet i enlighet med detta direktiv, samt med de placeringsmål och den placeringsinriktning som beskrivs i förklaringen om placeringsprinciper.

Artikel 52

Tidigare resultat

1. Pensionsbeskedet ska innehålla följande information om tidigare resultat:

a) Information om pensionsplanens tidigare resultat totalt sett, eller i relevanta fall, de tidigare resultaten av medlemmens placeringsalternativ redovisade i ett diagram över dessa resultat för alla år som finns tillgängliga och högst de senaste tio åren.

b) Diagrammet ska kompletteras med väl synliga kommentarer med följande innehåll:

i) En varning om dess begränsade värde som vägledning om framtida resultat.

ii) Uppgift om vilka kostnader som ingår eller inte ingår i beräkningen av tidigare resultat.

iii) Uppgift om i vilken valuta det tidigare resultatet har beräknats.

2. Om en pensionsplans mål och placeringpolicy väsentligt förändras under den period som visas i det diagram som avses i punkt 1, ska pensionsplanens resultat före denna väsentliga förändring fortsätta att visas. Perioden före den väsentliga förändringen ska anges i diagrammet och förses med en tydlig varning om att resultatet uppnåtts under förutsättningar som inte längre gäller.

3. Om en medlem byter placeringsalternativ ska det tidigare resultatet för det placeringsalternativet visas.

Artikel 53

Tilläggsinformation

Pensionsbeskedet ska innehålla följande kompletterande uppgifter:

- (a) Var och hur man kan få ytterligare information om institutet eller pensionsplanen, även från webbplatser och relevanta rättsliga handlingar av allmän natur.
- (b) Var och hur man kan få ytterligare information om villkoren för överföring av pensionsrättigheter till något annat tjänstepensionsinstitut om anställningsförhållandet upphör.
- (c) Information om de antaganden som används för livräntebelopp, särskilt med avseende på annuitetsränta, typen av leverantör och livräntans varaktighet, om medlemmen i fråga begär denna information.
- (d) Var och hur man kan få tillgång till ytterligare information om medlemmens individuella situation, inbegripet målnivån för pensionsförmånerna, om tillämpligt, och förmånsnivån vid anställningens upphörande.

Artikel 54

Delegerad akt om pensionsbeskedet

Kommissionen ska ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 77 som anger följande:

- a) Pensionsbeskedets innehåll, bestående av
 - (i) sättet att förklara de väsentliga förändringar som avses i artikel 40.3,
 - (ii) den teckenstorlek som avses i artikel 42,
 - (iii) ordalydelsen av den varning om ansvar som avses i artikel 44,
 - (iv) ordalydelsen av den redogörelse som avses i artikel 45.2,
 - (v) de personuppgifter som ska anges enligt artikel 46,
 - (vi) metoden för att förklara de element som anges i artikel 48.2 a, b, c och d,
 - (vii) metoden för att beräkna de belopp som avses i artikel 49.1 a, b, c, d, e och f.

- (viii) metoden för att beräkna de belopp som avses i artikel 50.1 och artikel 50.3, med beaktande av villkoren i artikel 50.5,
 - (ix) de antaganden som ska användas i enlighet med artikel 50.2 och artikel 50.4,
 - (x) det antal placeringsalternativ som ska visas och metoden för att välja dessa alternativ om det finns mer än fem alternativ, metoden för att beskriva de alternativ som visas, sättet att märka ut medlemmens aktuella placeringsalternativ enligt artikel 51.1,
 - (xi) metoden för att beskriva de ytterligare upplysningar som avses i artikel 51.2,
 - (xii) metoden för att generera och visa de syntetiska samlingsindikatorer och de förklaringar som avses i artikel 51.3, med beaktande av villkoren i artikel 51.4,
 - (xiii) metoden för att ta fram information om de tidigare resultat som avses i artikel 52.1 a samt metoderna för att utarbeta det besked och det diagram som avses i artikel 52.1 b,
 - (xiv) metoden för att jämföra olika placeringsalternativ i pensionsplaner i enlighet med artikel 52.1 a,
 - (xv) metoden för att beskriva den väsentliga förändring som avses i artikel 45.2, och
 - (xvi) metoden för att precisera de ytterligare upplysningar som avses i artikel 45.2.
- b) Format, utformning, struktur och ordningsföljd för pensionsförmånsbeskedet, som ska innefatta de uppgifter som avses i artiklarna 44.2–53, samtidigt som hänsyn tas till villkoren i artikel 41.1 och artikel 42.

KAPITEL 3

Andra uppgifter och handlingar som ska lämnas in

Artikel 55

Uppgifter som ska lämnas till blivande medlemmar

Institutet ska se till att blivande medlemmar informeras om alla aspekter av pensionsplanen och om eventuella placeringsalternativ, även om hur miljö, klimat, sociala aspekter och bolagsstyrning beaktas i placeringsstrategin.

Artikel 56

Information som ska lämnas till medlemmar före pensionering

Förutom pensionsbeskedet ska instituten minst två år före den pensionsålder som föreskrivs i pensionsplanen, eller på medlemmens begäran, tillhandahålla varje medlem följande information:

- (a) Information om medlemmarnas alternativ att ta ut sina pensionsinkomster, inbegripet information om för- och nackdelar med

dessa alternativ, på ett sätt som hjälper dem att välja det alternativ som är lämpligast för dem.

- (b) Om pensionsplanen inte betalas ut som livränta, information om de förmånsutbetalningsprodukter som står till buds, inklusive fördelar och nackdelar med dessa, och de viktigaste övervägandena medlemmar bör göra när de fattar beslut om att köpa en förmånsutbetalningsprodukt.

Artikel 57

Information som ska lämnas till förmånstagare under utbetalningsfasen

1. Institut ska ge förmånstagare information om de förmåner som ska utbetalas och om motsvarande utbetalningsalternativ.
2. Om förmånstagare står för en betydande del av placeringsrisken under utbetalningsfasen ska medlemsstaterna se till att förmånstagarna får den information de behöver.

Artikel 58

Kompletterande information som ska lämnas till medlemmar och förmånstagare på begäran

1. På begäran av en medlem eller förmånstagare eller deras företrädare ska institutet lämna följande kompletterande information:

- a) Det årsbokslut och den förvaltningsberättelse som avses i artikel 31 eller, om ett institut ansvarar för mer än en pensionsplan, de årsbokslut och förvaltningsberättelser som avser just deras pensionsplan.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

~~2. b) De riktlinjer för placeringsverksamheten som avses i artikel 32 ska på begäran göras tillgängliga för medlemmar och förmånstagare och/eller, i förekommande fall, deras företrädare.~~

↓ ny

- c) Information om de antaganden som använts för beräkningarna som avses i artikel 50.

- d) Information om antagen annuitetsränta, typ av leverantör och livräntans varaktighet som avses i artikel 53 c.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)
⇒ ny

~~4. 2.~~ ⇒ Institutet ⇐ ska på begäran av en Varje medlem, ⇒ lämna ⇐ även få utförlig och saklig information om:

- a) i tillämpliga fall, målnivån för pensionsförmånerna,

(b) pensionsförmånernas storlek för det fall att anställningen upphör.*

e) om medlemmen själv står för den finansiella risken: i förekommande fall, uppgifter om olika tillgängliga investeringsalternativ och den faktiska investeringsportföljen samt uppgifter om riskenponering och kostnader som är förenade med investeringarna.

d) villkor för överföring av pensionsrättigheter till något annat tjänstepensionsinstitut om anställningsförhållandet upphör.

Medlemmarna skall varje år ges kortfattad information om institutets situation och de individuella rättigheternas aktuella finansiella nivå.

5. Varje förmånstagare skall, vid pensionsavgång eller när andra förmåner skall betalas ut, få lämplig information om de förmåner som förmånstagaren har rätt till och om de utbetalningsalternativ som finns.

↕ ny

Avdelning V

TILLSYN

Kapitel 1

Allmänna bestämmelser om tillsyn

Artikel 59

Tillsynens huvudsyfte

1. Tillsynens huvudsyfte är att skydda medlemmar och förmånstagare.
2. Utan att det påverkar tillsynens huvudsyfte i enlighet med punkt 1 ska medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna vid utförandet av sina allmänna uppgifter vederbörligen beaktar sina besluts potentiella effekter på det finansiella systemets stabilitet i unionen, särskilt i krisituationer, med hänsyn tagen till den information som finns tillgänglig vid den aktuella tidpunkten.

Artikel 60

Tillsynens räckvidd

Medlemsstaterna ska se till att tjänstepensionsinstituten omfattas av tillsyn bland annat vad gäller följande:

- a) Villkor för att få bedriva verksamhet.
- b) Tekniska avsättningar.
- c) Finansiering av tekniska avsättningar.
- d) Lagstadgat kapitalkrav.
- e) Disponibel solvensmarginal.

- f) Föreskriven solvensmarginal.
- g) Placeringsregler.
- h) Placeringsförvaltning.
- i) Villkor för utövandet av verksamheten.
- j) Uppgifter som ska lämnas till de behöriga myndigheterna

Artikel 61

Allmänna tillsynsprinciper

1. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska ansvara för tillsynen över tjänstepensionsinstitut.
2. Medlemsstaterna ska se till att tillsynen baseras på en proaktiv och riskbaserad metod.
3. Tillsynen över tjänstepensionsinstitut ska omfatta en lämplig kombination av åtgärder på distans och inspektioner på plats.
4. Tillsynsmyndigheterna ska utöva sina befogenheter inom rimlig tid och på ett proportionerligt sätt.
5. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna tar vederbörlig hänsyn till den potentiella effekten av deras åtgärder på de finansiella systemens stabilitet i Europeiska unionen, särskilt i krissituationer.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

Artikel ~~61~~ 62

De behöriga myndigheternas befogenheter att ingripa samt deras förpliktelser

1. De behöriga myndigheterna ska kräva att varje institut som är etablerat inom deras territorium har sunda förvaltnings- och redovisningsmetoder samt tillfredsställande mekanismer för intern kontroll.
2. De behöriga myndigheterna ska ha befogenhet att gentemot varje institut som är etablerat inom deras territorium eller gentemot de personer som driver instituten vidta alla de åtgärder, däribland vid behov administrativa eller finansiella åtgärder, som är lämpliga och nödvändiga för att förebygga eller åtgärda varje oegentlighet som kan skada medlemmarnas och förmånstagarnas intressen.

↓ 2010/78/EU Artikel
4.3
⇒ ny

3. Varje beslut om att förbjuda ⇒ eller begränsa möjligheterna för ⇐ ett institut att utöva sin verksamhet ska omfatta utförliga skäl och delges institutet. Detta ska också anmälas till Eiopa.

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

~~De~~ 4. Behöriga myndigheter får även begränsa eller förbjuda institutets rätt att fritt förfoga över sina tillgångar, särskilt om

- (a) institutet inte har gjort tillräckliga tekniska avsättningar i förhållande till hela sin verksamhet eller om de tillgångar som motsvarar de tekniska avsättningarna är otillräckliga,
- (b) institutet inte längre uppfyller lagstadgat kapitalkrav.

5. För att skydda medlemmarnas och förmånstagarnas intressen får de behöriga myndigheterna helt eller delvis överföra befogenheter som, enligt lagstiftningen i hemmedlemsstaten, innehas av de personer som driver ett institut som är etablerat inom deras territorium till en särskild företrädare som är lämpad för att utöva dessa befogenheter.

6. De behöriga myndigheterna får förbjuda eller begränsa verksamheten i ett institut etablerat inom deras territorium, särskilt om

- a) institutet inte på ett tillfredsställande sätt kan skydda medlemmarnas och förmånstagarnas intressen,
- b) institutet inte längre uppfyller villkoren för att få bedriva sin verksamhet,
- c) institutet allvarligt har åsidosatt sina skyldigheter enligt de regler det omfattas av,
- d) ett institut som bedriver verksamhet över gränserna inte följer kraven i den social- och arbetsmarknadslagstiftning i värdlandet som är relevant på tjänstepensionsområdet.

7. Medlemsstaterna ska se till att beslut avseende institut som fattats i enlighet med lagar och andra författningar som antagits i enlighet med detta direktiv kan överklagas till domstol.

↓ ny

Artikel 63

Granskningsförfarande

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna granskar de strategier, processer och rapporteringsrutiner som instituten har infört för att följa de lagar och andra författningar som antagits enligt detta direktiv.

I granskningen ska hänsyn tas till de omständigheter under vilka instituten är verksamma, och, i förekommande fall, till de parter som utför utkontrakterade nyckelfunktioner eller andra verksamheter för deras räkning. Granskningen ska omfatta följande aspekter:

- a) En bedömning av de kvalitativa krav som avser styrningssystemet.
- b) En bedömning av institutets risker.

c) En bedömning av institutets förmåga att bedöma dessa risker.

2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har övervakningsinstrument, däribland stresstester, som ger dem möjlighet att påvisa försämringar av ett instituts finansiella ställning och att övervaka hur en försämring åtgärdas.

3. De behöriga myndigheterna ska ha nödvändiga befogenheter för att kunna kräva att institut åtgärdar svagheter eller brister som påvisats i samband med granskningsförfarandet.

4. De behöriga myndigheterna ska fastställa hur ofta dessa granskningar enligt punkt 1 minst ska göras och vilken omfattning de ska ha, med hänsyn tagen till arten, omfattningen och komplexiteten hos det berörda institutets verksamhet.

↓ 2003/41/EG

Artikel ~~12~~ 64

Uppgifter som ska lämnas till de behöriga myndigheterna

1. ~~Varje~~ Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har de befogenheter och de medel med avseende på alla institut som är etablerade inom deras territorier ~~dess territorium~~ som är nödvändiga för att

a) kräva att varje institut, dess styrelse, verkställande direktör och andra befattningshavare i ansvarig ställning i institutet, ska lämna information om alla affärsangelägenheter eller överlämna alla affärshandlingar,

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

⇒ ny

b) utöva tillsyn över affärsförbindelser mellan institutet och andra företag eller mellan institut, när institut överläter nyckel funktioner till dessa företag eller institut ("outsourcing" och all senare "re-outsourcing"), vilka påverkar institutets finansiella ställning eller som är av avgörande betydelse för vad som krävs för effektiv tillsyn,

c) regelbundet få tillgång till följande handlingar: riskbedömningen av pensioner riktlinjerna för placeringsverksamheten, handlingar som avser styrningssystemet , årsbokslutet och förvaltningsberättelsen, informationsdokument som ges till medlemmar och förmånstagare och alla handlingar som krävs för tillsynen. ~~Dessa kan vara dokument såsom~~

↓ ny

d) att fastställa vilka handlingar som behövs för tillsynen, inbegripet följande:

SV

SV

↓ 2003/41/EG
(anpassad)
⇒ ny

- i) interna delårsrapporter,
- ii) aktuariella värderingar och detaljerade ~~beräkningar~~
☒ antaganden ☒,
- iii) analyser beträffande matchning av tillgångar och skulder
("asset-liability studies"),
- iv) dokumentation som visar att riktlinjerna för
placeringsverksamheten följs,
- v) dokumentation som visar att inbetalningar skett planenligt,
- vi) rapporter från de personer som tilldelats ansvaret för revisionen
av de årsbokslut som avses i artikel ~~10~~ 31.

~~de~~ utföra inspektioner på plats i institutens lokaler och, när så är
lämpligt, på platser där ~~utlokaliserade~~ ☒ utkontrakterade ☒ och
⇒ senare på nytt utkontrakterade verksamheter ⇐ ~~funktioner~~ utförs för
att kontrollera huruvida verksamheten bedrivs i enlighet med
tillsynsreglerna.

↓ ny

f) när som helst begära information från institut om utkontrakterade
verksamheter och om alla senare utkontrakterade verksamheter.

↓ 2010/78/EU Artikel
4.2 b

2. Eiopa får utarbeta tekniska standarder för genomförande när det gäller formerna
för och utformningen av de dokument som förtecknas i punkt 1 ~~e~~ d i–vi.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande
som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr
1094/2010.

↓ ny

Artikel 65

Öppenhet och ansvar

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna utför de uppgifter
som anges i artiklarna 60, 61, 62, 63 och 64 på ett öppet och ansvarsfullt sätt och
med vederbörlig hänsyn till skyddet av konfidentiella uppgifter.

2. Medlemsstaterna ska se till att följande information offentliggörs:

- a) Texterna till lagar och andra författningar samt allmänna vägledningar på tjänstepensionsområdet, och information om huruvida medlemsstaten väljer att tillämpa detta direktiv i enlighet med artiklarna 4 och 5.
- b) Information om granskningsförfarandet enligt artikel 63.
- c) Aggregerade statistiska uppgifter om centrala aspekter av tillämpningen av tillsynsregelverket.
- d) Ett klargörande av att huvudsyftet med tillsynen är att skydda medlemmar och förmånstagare och att ge information om de huvudsakliga funktionerna och åtgärderna inom ramen för granskningen.
- e) Reglerna om administrativa påföljder tillämpliga på överträdelse av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv.

3. Medlemsstaterna ska se till att instituten har och tillämpar överblickbara rutiner för utnämning och entledigande av ledamöter i de behöriga myndigheternas styrelser och verkställande organ.

Kapitel 2

Tystnadsplikt och informationsutbyte

Artikel 66

Tystnadsplikt

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler som säkerställer att samtliga personer som tjänstgör hos eller har tjänstgjort hos de behöriga myndigheterna, liksom revisorer eller sakkunniga som är verksamma för dessa myndigheters räkning, ska vara bundna av tystnadsplikt.

Utan att det påverkar fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning, får dessa personer inte röja konfidentiella uppgifter som de mottagit i tjänsten för någon person eller myndighet, utom i sammanfattad eller aggregerad form som inte gör det möjligt att identifiera enskilda institut.

2. Genom undantag från punkt 1 får, om en pensionsplan överförs till ett annat institut eller en annan enhet, dock konfidentiella uppgifter som inte berör tredje part som strävar efter att rädda det företaget lämnas ut i civil- eller handelsrättsliga förfaranden.

Artikel 67

Användning av konfidentiella uppgifter

Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter som erhåller konfidentiella uppgifter enligt detta direktiv använder den endast i tjänsten och då endast för följande ändamål:

- (a) För att kontrollera att instituten uppfyller villkoren för tjänstepensioner innan de inleder sin verksamhet.
- (b) För att underlätta övervakningen av institutens verksamhet, inklusive kontrollen av de tekniska avsättningarna, solvensen, styrningssystemet och den information som lämnas till medlemmar och förmånstagare.

- (c) För att införa korrigerande åtgärder, bland annat påföljder.
- (d) Överklaganden av beslut som de behöriga myndigheterna fattar i enlighet med bestämmelserna om införlivande av detta direktiv.
- (e) Vid domstolsförfaranden avseende bestämmelserna om införlivande av detta direktiv.

Artikel 68

Informationsutbyte mellan myndigheter

1. Artikel 66 ska inte utgöra hinder för något av följande:

- (a) Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter i samma medlemsstat vid utövandet av deras tillsynsfunktion.
- (b) Informationsutbyte mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater vid utövandet av deras tillsynsfunktion.
- (c) Informationsutbyte, vid utövandet av deras tillsynsfunktion, mellan behöriga myndigheter och någon av följande i samma medlemsstat:
 - (i) Myndigheter som ansvarar för tillsynen över enheter inom den finansiella sektorn och andra finansiella organisationer samt myndigheter med ansvar för tillsyn över finansiella marknader.
 - (ii) Myndigheter eller organ med uppdrag att upprätthålla den stabiliteten i det finansiella systemet i medlemsstaterna genom makrotillsynsregler.
 - (iii) Organ som deltar i avslutandet av en pensionsplan och i andra liknande förfaranden.
 - (iv) Myndigheter eller organ med rekonstruktionsuppgifter i syfte att bevara stabiliteten i det finansiella systemet.
 - (v) Personer med ansvar för lagstadgad revision av räkenskaperna för institut, försäkringsföretag och andra finansinstitut.
- (d) Till organ som administrerar avslutandet av en pensionsplan lämna ut sådan information som är nödvändig för att dessa ska kunna fullgöra sina uppdrag.

2. Den information som mottas av de myndigheter, organ och personer som avses i punkt 1 ska omfattas av bestämmelserna om tystnadsplikt enligt artikel 66.

3. Artikel 66 ska inte hindra medlemsstaterna från att tillåta informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och någon av följande:

- (a) Myndigheter med tillsynsansvar över de organ som deltar i avslutandet av pensionsplaner och liknande förfaranden.
- (b) Myndigheter med ansvar för tillsyn över de personer som ansvarar för lagstadgad revision av instituts, kreditinstituts, värdepappersföretags, försäkringsföretags och andra finansiella instituts räkenskaper.
- (c) Oberoende aktuarier för institut som utövar lagstadgad tillsyn över dessa institut samt de organ som ansvarar för att övervaka sådana aktuarier.

*Artikel 69***Överföring av uppgifter till centralbanker, monetära myndigheter, europeiska tillsynsmyndigheter och Europeiska systemriskrådet**

1. Artikel 66 ska inte hindra en behörig myndighet att översända uppgifter till följande myndigheter eller organ för att de ska kunna fullgöra sina respektive uppgifter:

- a) Centralbanker och andra organ med liknande funktion, i egenskap av monetära myndigheter.
- b) I förekommande fall, andra offentliga myndigheter som ansvarar för övervakningen av betalningssystem.
- c) Europeiska systemrisknämnden, Eiopa, Europeiska bankmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

2. Artiklarna 68–71 ska inte hindra de myndigheter och organ som avses i punkt 1 a, b och c från att till de behöriga myndigheterna vidarebefordra sådana uppgifter som de behöriga myndigheterna kan behöva vid tillämpningen av artikel 67.

3. Den information som tas emot i enlighet med punkterna 1 och 2 ska omfattas av krav på tystnadsplikt som är minst lika stränga som de som föreskrivs i detta direktiv.

*Artikel 70***Utlämnande av uppgifter till den centrala förvaltning som ansvarar för den finansiella lagstiftningen**

1. Artiklarna 66.1, 67 och 71.1 ska inte hindra medlemsstaterna från att tillåta att konfidentiella uppgifter lämnas ut till sådana avdelningar inom deras centrala förvaltning som ansvarar för tillämpning av lagstiftningen om tillsyn över institut, kreditinstitut, finansinstitut, placeringstjänster, försäkringsföretag samt till inspektörer som företräder sådana organ.

Ett sådant utlämnande får ske endast då det är nödvändigt för utövande av tillsyn, samt förebyggande av konkurser och avveckling av konkurshotade institut. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel ska personer som har tillgång till informationen omfattas av krav på tystnadsplikt som är minst lika stränga som de som föreskrivs i detta direktiv. Medlemsstaterna ska dock föreskriva att sådana uppgifter som har erhållits med stöd av artikel 68, och uppgifter som erhållits vid kontroll på plats får lämnas ut endast med uttryckligt samtycke av den behöriga myndighet från vilken informationen härrör eller av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där kontrollen på plats utfördes.

2. Medlemsstaterna får tillåta utlämning av konfidentiella uppgifter om tillsynen över institut till parlamentariska undersökningskommittéer eller revisionsrätten i den egna medlemsstaten och andra enheter med ansvar för undersökningar i den egna medlemsstaten, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- (a) Enheterna har befogenhet enligt nationell rätt att undersöka eller granska agerandet hos myndigheter med ansvar för tillsyn över institut eller för lagar och föreskrifter om en sådan tillsyn.
- (b) Informationen är strikt nödvändig för utövandet av den befogenhet som avses i led a.
- (c) De personer som har tillgång till informationen omfattas av krav på tystnadsplikt enligt nationell rätt som är minst lika stränga som de som föreskrivs i detta direktiv.
- (d) Om informationen härrör från en annan medlemsstat ska den lämnas ut med uttryckligt samtycke av de behöriga myndigheter som har lämnat den, och endast för de ändamål som myndigheterna har givit sitt samtycke till.

Artikel 71

Villkor för informationsutbyte

1. För informationsutbyte enligt artikel 68, överföring av uppgifter enligt artikel 69 och utlämnande av uppgifter enligt artikel 70 ska medlemsstaterna kräva att åtminstone följande villkor är uppfyllda:

- (a) Informationen ska bytas ut, föras över eller lämnas ut för utförande av övervakningen eller den lagstadgade tillsynen.
- (b) Den information som mottas ska omfattas av tystnadsplikt enligt artikel 66.
- (c) När informationen härrör från en annan medlemsstat, får den inte lämnas ut utan uttryckligt samtycke från den behöriga myndighet från vilken den härrör och, i förekommande fall, endast för de ändamål för vilka myndigheten har givit sitt samtycke.

2. Artikel 67 ska inte hindra medlemsstaterna från att, i syfte att stärka stabiliteten och integriteten i det finansiella systemet, tillåta informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och de myndigheter eller organ som är ansvariga för att upptäcka och utreda överträdelse av bolagsrättslig lagstiftning som är tillämplig på uppdragsgivande företag.

Medlemsstater som tillämpar första stycket ska kräva att minst följande villkor uppfylls:

- (a) Informationen ska vara avsedd att användas för att upptäcka och utreda överträdelse enligt artikel 70.2 a.
- (b) Den information som tas emot ska omfattas av tystnadsplikt enligt artikel 66.
- (c) När informationen härrör från en annan medlemsstat får den inte lämnas ut utan uttryckligt samtycke från den behöriga myndighet från vilken den härrör och, i förekommande fall, endast för de ändamål för vilka myndigheten har givit sitt samtycke.

3. Om en medlemsstats myndigheter eller organ som avses i punkt 2 första stycket utför sin uppgift att upptäcka och utreda överträdelse med hjälp av personer som genom sin särskilda kompetens är utsedda till detta och som inte är anställda inom

den offentliga förvaltningen, ska den möjlighet till informationsutbyte som föreskrivs i artikel 70.2 gälla.

Artikel 72

Nationella bestämmelser av tillsynskaraktär

↓ 2010/78/EU Artikel 4.5 (anpassad)

~~1.~~ 1. Medlemsstaterna ska underrätta Eiopa om sina nationella bestämmelser av tillsynskaraktär som är relevanta när det gäller tjänstepensionsplaner och som inte omfattas av hänvisningen till nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning i ~~punkt 1~~ artikel 12.1.

2. Medlemsstaterna ska regelbundet och minst vartannat år uppdatera dessa uppgifter och Eiopa ska offentliggöra dem på sin webbplats.

~~För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna punkt skall Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för de förfaranden som ska följas och de format och mallar som de behöriga myndigheterna ska använda när de överlämnar och uppdaterar relevanta uppgifter till Eiopa. Eiopa ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.~~

~~Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010.~~

↓ 2003/41/EG (anpassad)

Artikel 21b

Kommittéförfarande

~~1. Kommissionen skall biträdas av Europeiska försäknings- och tjänstepensionskommittén, inrättad genom kommissionens beslut 2004/9/EG⁴⁹.~~

↓ ny

AVDELNING VI

SLUTBESTÄMMELSER

⁴⁹ EUTL 3, 7.4.2004, s. 34.

↓ 2003/41/EG

Artikel ~~71~~ 73

↓ 2010/78/EU Artikel
4.6 a

Samarbete mellan medlemsstaterna, Eiopa och kommissionen

↓ 2003/41/EG

1. Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt se till att detta direktiv tillämpas enhetligt genom regelbundet utbyte av information och erfarenheter i syfte att utveckla bästa praxis på detta område och ett närmare samarbete för att på så sätt förhindra snedvridning av konkurrensen och skapa de nödvändiga förutsättningarna för oproblematiskt medlemskap över gränserna.
2. Kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter ska ha ett nära samarbete för att underlätta tillsynen över tjänstepensionsinstitutens verksamhet.

↓ 2010/78/EU Artikel
4.6 b

~~2-3~~ 3. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Eiopa vid tillämpning av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010.

De behöriga myndigheterna ska omgående förse Eiopa med alla uppgifter den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter enligt detta direktiv och enligt förordning (EU) nr 1094/2010, i enlighet med artikel 35 i den förordningen.

↓ 2010/78/EU Artikel
4.6 c

~~4~~ 4. Varje medlemsstat ska informera kommissionen och Eiopa om allvarigare problem som tillämpningen av detta direktiv ger upphov till.

Kommissionen, Eiopa och berörda medlemsstaters behöriga myndigheter ska undersöka sådana problem så snart som möjligt för att finna en lämplig lösning.

↓ ny

Artikel 74

Behandling av personuppgifter

När det gäller behandling av personuppgifter inom ramen för detta direktiv ska institut och behöriga myndigheter utföra sina uppgifter inom ramen för detta direktiv i enlighet med den nationella lagstiftning som genomför direktiv 95/46/EG. Vad gäller Eiopas behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning ska Eiopa följa bestämmelserna i förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 75**Utvärdering och översyn**

↓ 2003/41/EG
(anpassad)
⇒ ny

~~4. Fyra år efter det att detta direktiv har trätt i kraft ska kommissionen ⇒ göra en översyn av detta direktiv och rapportera om dess tillämpning och verkan till Europaparlamentet och rådet. ⇐~~

~~a) tillämpningen av artikel 18 och de framsteg som har gjorts i anpassningen av de nationella tillämningsystemen, och~~

~~b) tillämpningen av artikel 19.2 andra stycket, i synnerhet den rådande situationen i medlemsstaterna när det gäller anlitandet av förvaringsinstitut och, i förekommande fall, den roll de spelar.~~

~~5. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten får be de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland att besluta att institutets tillgångar och åtaganden ska hållas fullständigt åtskilda i enlighet med artiklarna 16.3 och 18.7.~~

↓ 2009/138/EG artikel
303.3 (anpassad)

Artikel 21-a**Översyn av garantifondens belopp**

~~1. Det belopp i euro som fastställs i artikel 17c.2 skall ses över årligen med början den 31 oktober 2012, så att det avspeglar förändringar i det harmoniserade konsumentprisinderet för samtliga medlemsstater som offentliggörs av Eurostat.~~

~~Beloppet skall justeras automatiskt genom att grundbeloppet i euro höjs med den procentuella förändringen av index för perioden mellan den 31 december 2009 och tidpunkten för den senaste översynen och rundas av uppåt till närmaste 1000000000 EUR.~~

~~Om förändringen i procent sedan förra justeringen är mindre än 5 % ska ingen justering göras.~~

~~2. Kommissionen ska årligen underrätta Europaparlamentet och rådet om översynen och det justerade belopp som avses i punkt 1.~~

↓ 2003/41/EG
(anpassad)

Artikel 22**Genomförande**

~~1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 23 september 2005. De ska senast underrätta kommissionen om detta.~~

SV

SV

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

~~2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.~~

~~3. Medlemsstaterna får till den 23 september 2010 uppskjuta tillämpningen av artikel 17.1 och 17.2 på institut som är etablerade inom deras territorium som vid den tidpunkt som anges i punkt 1 i den här artikeln inte uppfyller det lägsta lagstadgade kapitalkrav som krävs enligt artikel 17.1 och 17.2. Institut som avser att bedriva verksamhet över gränserna enligt artikel 20 får dock inte göra detta förrän de uppfyller reglerna i detta direktiv.~~

~~4. Medlemsstaterna får till den 23 september 2010 uppskjuta tillämpningen av artikel 18.1 f på institut som är etablerade inom deras territorier. Institut som avser att bedriva verksamhet över gränserna enligt artikel 20 får dock inte göra detta förrän de uppfyller reglerna i detta direktiv.~~

~~Artikel 23~~

~~Hereftträdande~~

~~Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning.~~

↴ ny

Artikel 76

Ändring av direktiv 2009/138/EG

I direktiv 2009/138/EG ska följande artikel införas som artikel 306a:

”Artikel 306a

Om hemmedlemsstat tillämpar bestämmelser som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EU⁵⁰ när detta direktiv träder i kraft, ska sådana hemmedlemsstater få fortsätta att tillämpa de lagar och andra författningar som har antagits av dem i syfte att följa artiklarna 1–19, 27–30, 32–35, 32–35 och 37–67 i direktiv 2002/83/EG i deras lydelse den 31 december 2015 under en övergångsperiod som löper ut den 31 december 2022.

Om en hemmedlemsstat fortsätter att tillämpa dessa lagar och andra författningar, ska försäkringsföretag i den hemmedlemsstaten beräkna sitt solvenskapitalkrav som summan av följande:

- a) Ett teoretiskt solvenskapitalkrav med avseende på deras försäkringsverksamhet, beräknat utan den tjänstepensionsverksamhet som avses i artikel 4 i .../.../EU.

⁵⁰ EUT

(b Solvensmarginalen med avseende på tjänstepensionsverksamheten, beräknad i enlighet med de lagar och andra författningar som har antagits för att följa artikel 28 i direktiv 2002/83/EG.

Senast den 31 december 2017 ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om huruvida den period som avses i första stycket bör förlängas.”

Artikel 77

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 24.3, 30 och 54 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

3. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delegera Europaparlamentet och rådet denna.

4. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 24.3, 30 och 54 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 78

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 6 c och i–p, artikel 12.4 andra och tredje styckena, artikel 12.10, artikel 13, artikel 20.6 och 20.8, artiklarna 21–30, artikel 33, artikel 35.1 och 35.2, artikel 35.4–35.7, artiklarna 36–38, artikel 39.1 och 39.3, artiklarna 40–53, artiklarna 55–57, artikel 58.1, artiklarna 59–61, artikel 63, artikel 64.1 b–d och f, artiklarna 65–71 i detta direktiv senast den 31 december 2016. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 79**Upphävande**

Direktiv 2003/41/EG, ändrat genom de direktiv som anges i del A i bilaga I, ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2017, dock utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av direktivet som anges i del B i bilaga I.

Hänvisningar till det upphävda direktivet 2003/41/EG ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 80**Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 1–5, artikel 6 a, b, d–h och j, artiklarna 7–11, artikel artikel 12.1–12.9, artiklarna 14–19, artikel 20.1–20.5 och 20.7, artiklarna 31 och 32, artikel 34, artikel 35.2 och 35.3, artikel 39.1 och 39.3, artikel 58.2, artikel 62, artikel 64.1 a och e och artikel 64.2 ska tillämpas från och med den 1 januari 2017.

↓ 2003/41/EG

Artikel ~~79~~ 81**Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordföranden

På rådets vägnar
Ordföranden

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (omarbetning).

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen⁵¹

Finansiella tjänster och kapitalmarknader

1.3. Typ av förslag eller initiativ

Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden (ändring av direktiv 2003/41/EG).

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Att öka säkerheten och effektiviteten hos finansmarknaderna, och förstärka den inre marknaden för finansiella tjänster.

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Specifikt mål nr...

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Finansiella tjänster och kapitalmarknader

Att förbättra styrningen av och insynen i tjänstepensionsinstitut, att underlätta tjänstepensionsinstitutens verksamhet över gränserna.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Förslaget, som avser en ändring av 2003 års direktiv om tjänstepensionsinstitut, syftar till följande: att fastställa detaljerade regler för styrningen av tjänstepensionsinstitut, tillsynsbefogenheter över tjänstepensionsinstitut, information som instituten ska ge tillsynsmyndigheter, information som instituten ska ge medlemmar och förmånstagare, institutens placeringar, institutens förvaringsinstitut, institutens gränsöverskridande överföringar och institutens gränsöverskridande verksamhet.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Indikatorerna, enligt beskrivningen i avsnitt 6 i konsekvensbedömningen, inklusive sänkta kostnader för arbetsgivare, större geografisk täckning

⁵¹ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

för tjänstepensionsinstitut, ökad gränsöverskridande verksamhet för tjänstepensionsinstitut, färre konkurser för tjänstepensionsinstitut.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

1) Ett lappverk av regler kan leda till ökade administrativa kostnader och regelarbitrage.

2) I avsaknad av åtgärder på EU-nivå kommer tjänstepensionsinstitutens gränsöverskridande verksamhet troligen att ligga kvar på nuvarande låga nivå.

3) Om ett robust regelverk för tjänstepensionsinstitut på EU-nivå kan främja utvecklingen av tjänstepensionsinstitut i medlemsstater där de i dag knappast alls finns och därigenom förbättra tillhandahållandet av pensioner och utgöra en källa till besparingar för långsiktiga investeringar.

4) Förbättrade bestämmelser om styrning och förvaringsinstitut förväntas bidra till att minska andelen fallissemang för tjänstepensionsinstitut.

5) Förbättrade och harmoniserade bestämmelser om öppenhet är till fördel för pensionsplaners medlemmar och förmånstagare och gör tjänstepensionsinstitut mer jämförbara över gränserna.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

2003 års direktiv om tjänstepensionsinstitut, som har funnits i tio år, har stora brister, vilket har lett till att olika tillsynspraxis har vuxit fram mellan medlemsstaterna när det gäller tjänstepensionsinstitutens styrning och öppenhet. Dessa skillnader är ett hinder för arbetstagares gränsöverskridande rörlighet, hindrar tjänstepensionsinstitutens jämförbarhet och är ett hinder för tjänstepensionsinstitutens gränsöverskridande överföringar och tillhandahållande av tjänster.

1.5.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

Översynen av 2003 års direktiv om tjänstepensionsinstitut tillkännagavs i vitboken av den 16 februari 2012, "En agenda för tillräckliga, trygga och långsiktigt bärkraftiga pensioner", och utgör ett paket som hänger samman med övriga initiativ och åtgärder som beskrivs i denna vitbok för att förbättra tillhandahållandet av pensioner i EU.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

1.7. Planerad metod för genomförandet⁵²

Från och med 2014 års budget

⁵² Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.ccc/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

- Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen
- genom dess avdelningar, inklusive personal vid unionens delegationer
- via genomförandeorgan
- Delad förvaltning** med medlemsstaterna
- Indirekt förvaltning** genom delegering till
- tredjeländer eller organ som de har utsett,
- internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- EIB och Europeiska investeringsfonden,
- organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen
- offentligrättsliga organ,
- privaträttsliga organ som anförtrots uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier,
- organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrots uppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier, samt
- personer som anförtrots ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i EU-fördraget och som fastställs i den grundläggande akten.

Anmärkningar

Eiopa är en tillsynsmyndighet som agerar under kommissionens tillsyn.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Enligt befintliga arrangemang utarbetar Eiopa regelbundet rapporter om sin verksamhet (inklusive intern rapportering till företagsledningen, rapportering till styrelsen, verksamhetsrapporter var sjätte månad till tillsynsstyrelsen och utarbetande av årsrapporten) och genomgår revisionsrättens och internrevisionstjänstens revision om sin resursanvändning. Övervakning och rapportering av de aktuella föreslagna åtgärderna kommer att uppfylla samma, redan gällande krav.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Inga risker identifieras.

2.2.2. Uppgifter om det kontrollsystem som inrättats

Förvaltnings- och kontrollsystem i enlighet med Eiopa-förordningen tillämpas redan. Eiopa samarbetar nära med kommissionens internrevisionstjänst för att säkerställa att lämpliga standarder uppfylls inom alla interna kontrollområden. Dessa arrangemang kommer att gälla även med avseende på Eiopas roll enligt detta förslag. Årliga internrevisionsrapporter skickas till kommissionen, parlamentet och rådet.

2.2.3. Uppskattning av kostnaderna och fördelarna med kontrollerna och bedömning av den förväntade graden av risk för fel

Inga ytterligare kostnader förväntas. Den förväntade risken för fel är liten.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

För att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) gälla för Eiopa utan begränsningar.

Eiopa anslöt sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all sin personal.

Eiopa arbetar för närvarande på en särskild strategi mot bedrägerier och en åtföljande handlingsplan. Strategin och handlingsplanen börjar tillämpas 2014. Eiopas förstärkta åtgärder på området för bedrägeribekämpning kommer att vara förenliga med reglerna och vägledningen i budgetförordningen (bestämmelser om bedrägeribekämpning som en del av en sund ekonomisk förvaltning), Olafs bedrägeriförebyggande insatser, bestämmelserna i kommissionens strategi mot bedrägerier (KOM(2011)376) samt med den gemensamma

strategin om decentraliserade EU-myndigheter (juli 2012) och den tillhörande färdplanen.

SV

SV

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Befintliga budgetrubriker (även kallade "budgetposter")

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av utgift	Typ av utgift			
	Nummer [...]Rubrik 1a Smart och hållbar tillväxt för alla – Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning]]	Diff./ Icke-diff. (⁵³)	från Eftaländer ⁵⁴	från kandidatländer ⁵⁵	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budget- förordning en
	12.0303 (budgetrubrik 1a) Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten [EIOPA – Stöd enligt avdelningarna 1 och 2 (Personalutgifter och administrativa utgifter)]	Icke-diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ

Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd.

⁵³ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

⁵⁴ Efta: Europeiska frihandelsammanslutningen.

⁵⁵ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

TOTAL	Åtaganden	=1+1a+3	0,185	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	2,035
A										
anslag för GD MARK	Betalningar	=2+2a+3	0,185	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	2,035
T										

•TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK <...>	Åtaganden	=4+6	0,185	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	2,035
i den fleråriga budgetramen	Betalningar	=4+6	0,185	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	2,035

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program										
TOTALA anslag för RUBRIKerna 1-4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+6	0,185	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	2,035
	Betalningar	=4+6	0,185	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	0,370	2,035

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	"Administrativa utgifter"
---	----------	----------------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt L.6)	TOTALT
GD: <.....>						
• Personalesurser						
• Övriga administrativa utgifter						
TOTALT GD <.....>						
Anslag						

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)					
---	---------------------------------------	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N ⁵⁷	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt L.6)	TOTALT

⁵⁷ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*

Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

De olika, direkt till Eiopa tilldelade uppgifter som härrör från lagförslaget är följande: att ge kommissionen råd om utarbetandet av delegerade akter och om utvärderingen av direktivets tillämpning som förberedelse inför kommissionens utvärderingsrapport. Dessutom kommer Eiopa att behöva övervaka tillämpningen av direktivet och vidta åtgärder för att se till att det genomförs korrekt, i enlighet med artikel 17 i förordningen om inrättande av Eiopa (Europaparlamentets och rådets förordning 1094/2010) och för att lösa problemet med nationella tillsynsmyndigheters olika praxis när det gäller tillämpning (artikel 19 i Eiopa-förordningen). Det kan framför allt hända att Eiopa måste lösa tvister mellan hemlandets och värdlandets tillsynsmyndigheter om gränsöverskridande överföring av tjänstepensionsinstitut. Eiopa kan också utarbeta riktlinjer och rekommendationer, i enlighet med artikel 16 i Eiopa-förordningen. Med tanke på fokuseringen i förslaget om styrning och rapportering är det planerat att en expertgrupp för styrning och rapportering bestående av nationella tillsynsmyndigheter kommer att behöva tillsättas. Expertgruppen ska samordnas och förvaltas av Eiopa.

Det totala personalbehovet för alla dessa uppdrag uppskattas till sju heltidsekvivalenter. Fyra av dessa krävs för utarbetandet av de ovannämnda råden till kommissionen, en för administration och samordning av en ny arbetsgrupp för styrning och öppenhet, två för övervakning av genomförandet och för att råda bot på olikheter i förfarandena mellan nationella myndigheter. De bör alla vara tjänster i tjänsteförteckningen, med tanke på svårigheterna att rekrytera kontraktsanställda för sådana specialfunktioner och de allt större svårigheterna för nationella myndigheter att tillhandahålla utsända nationella experter.

3.2.3. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*

3.2.3.1. Sammanfattning

✓ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

✓ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk.

Kommentar:

GD MARKT kommer inte att behöva några ytterligare personalresurser eller administrativa resurser som ett resultat av förslaget. De resurser som i dagsläget används för direktiv 2003/41/EG kommer att fortsätta att användas.

3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*

✓ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen.

- Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras⁵⁸.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

Kommentar:

I kommissionens meddelande COM(2013) 519 av den 10 juli 2013, "Programmering av mänskliga och ekonomiska resurser för de decentraliserade byråerna 2014–2020" fastställs kommissionens resursplaner för decentraliserade organ, bland annat Eiopa, för nästa fleråriga budgetram. I meddelandet klassificeras Eiopa som en byrå "i inledningsfasen" fram till 2014. I avsnitt 5.1.2 i meddelandet anges att det totala antalet tjänster vid Eiopa förväntas öka från 80 år 2013 till 112 år 2020. Budgetmyndighetens anslagstilldelning till Eiopa för 2014 ger utrymme för 87 tjänster i tjänsteförteckningen. Det förväntas att detta lagförslag ska träda i kraft 2015, och att rekryteringen till de sju tjänster i tjänsteförteckningen som anges i denna finansieringsöversikt kommer att ske vid olika tidpunkter under 2015 och kommer att ingå bland de ytterligare tjänster som redan planeras för perioden 2014–2017.

3.2.5. *Bidrag från tredje part*

Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Totalt
Behöriga nationella myndigheter i medlemsstaterna	0,277	0,554	0,554	0,554	0,554	0,554	3,049
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering	0,277	0,554	0,554	0,554	0,554	0,554	3,049

* Dessa beräkningar grundar sig på en genomsnittlig kostnad för en AD-tjänsteman på 132 000 euro per år. Det beräknas att de sju tjänsterna i fråga kommer att tillsättas vid olika tidpunkter under 2015, så den totala kostnaden utgör hälften av hela årskostnaden för sju heltidsanställda. * Belopp baserade på den nuvarande finansieringsmekanismen i Eiopa-förordningen (medlemsstaterna 60 % – unionen 40 %).

⁵⁸ Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet (avseende perioden 2007–2013).

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida
- Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
- Påverkan på egna medel
- Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstsidel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁵⁹					
				År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	
Artikel							

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

Föreslagen tjänsteförteckning

Lönegrad	Temporära poster
AD 16	
AD 15	
AD 14	
AD 13	
AD 12	
AD 11	
AD 10	1
AD9	1
AD8	1
AD7	2
AD6	1
AD5	1
AD totalt	7

⁵⁹ När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbördskostnader.

Statens offentliga utredningar 2014

Kronologisk förteckning

1. Vissa bostadsbeskattningsfrågor. Fi.
2. Framtidens valfrihetssystem
– inom socialtjänsten. S.
3. Boende utanför det egna hemmet
– placeringsformer för barn och unga.
S.
4. Det måste gå att lita på konsument-
skyddet. Ju.
5. Staten får inte abdikera
– om kommunaliseringen av den
svenska skolan. U.
6. Män och jämställdhet. U.
7. Skärpta straff för vapenbrott. Ju.
8. Översyn av statsskuldspolitiken. Fi.
9. Förändrad assistansersättning
– en översyn av ersättningssystemet. S.
10. Ett steg vidare – nya regler och åtgärder
för att främja vidareutnyttjande av
handlingar. S.
11. Kunskapsläget på kärnavfallsområdet
2014. Forskningsdebatt, alternativ och
beslutsfattande. M.
12. Utvärdera för utveckling – om utvärde-
ring av skolpolitiska reformer. U.
13. En digital agenda i människans tjänst
– en ljusnande framtid kan bli vår. N.
14. Effektiv och rättssäker PBL-över-
prövning. S.
15. Investeringsplanering för försvars-
materiel
En ny planerings-, besluts- och
uppföljningsprocess. Fö.
16. Det ska vara lätt att göra rätt
Åtgärder mot felaktiga utbetalningar
inom den arbetsmarknadspolitiska
verksamheten. A.
17. Genomförande av Seveso III-
direktivet. Fö.
18. Straffskalorna för allvarliga våldsbrott.
Ju.
19. Yrkeskvalifikationsdirektivet – ett
samlat genomförande. U.
20. Läkemedel för särskilda behov. S.
21. Bredband för Sverige in i framtiden. N.
22. Genomförande av EU:s nya redovis-
ningsdirektiv. Ju.
23. Rätt information på rätt plats i rätt tid.
Del 1, 2 och 3. S.
24. Olycksregister och djupstudier på
transportområdet. N.
25. Internationella rättsförhållanden
rörande arv. Ju.
26. Tillträde till COTIF 1999. Ju.
27. Svensk veteranpolitik. Ett ansvar för
hela samhället. + Bilagor. Fö.
28. Lönsamt arbete – familjeansvarets
fördelning och konsekvenser. A.
29. Assisterad befruktning för ensam-
stående kvinnor. Ju.
30. Jämställt arbete? Organisoriska
ramar och villkor i arbetslivet. A.
31. Visselblåsare
Stärkt skydd för arbetstagare som slår
larm om allvarliga missförhållanden. A.
32. Jordbruks- och bostadsarrende
– några frågor om arrendeavgift och
besittningsskydd. Ju.
33. Från hyresrätt till äganderätt. Ju.
34. Inte bara jämställdhet
Intersektionella perspektiv på hinder
och möjligheter i arbetslivet. A.
35. I vått och torrt – förslag till ändrade
vattenrättsliga regler. M.
36. Frågor om följerrätt och om museernas
kopiering. Ju.
37. De svenska energimarknaderna
– en samhällsekonomisk analys. Fi.
38. Tillväxt och värdeskapande
Konkurrenskraft i svenskt jordbruk
och trädgårdsnäring. L.
39. Så enkelt som möjligt för så många
som möjligt
Bättre juridiska förutsättningar för
samverkan och service. N.
40. Neutral bolagsskatt – för ökad
effektivitet och stabilitet. Fi.

41. Nya regler om aktiva åtgärder mot diskriminering. A.
42. Kärnavfallsrådets yttrande över SKB:s Fud-program 2013. M.
43. Synnerligen grova narkotikabrott. Ju.
44. F-skuldsanering – en möjlighet till nystart för seriösa företagare. Ju.
45. Unik kunskap genom registerforskning. U.
46. Marknadsmisbruk II. Fi.
47. Förbättrad tvistlösning på konsumentområdet – ny EU-lagstiftning och en översyn av det svenska systemet. Ju.
48. Registerutdrag i arbetslivet. A.
49. Våld i nära relationer – en folkhälsofråga. Förslag för ett effektivare arbete. + Bilaga. Ju.
50. Med miljömålen i fokus – hållbar användning av mark och vatten. M.
51. Nya regler om upphandling. S.
52. Resolution. En ny metod för att hantera banker i kris. Vol 1 + 2. Fi.
53. Material i kontakt med dricksvatten – myndighetsroller och ansvarsfrågor. L.
54. Vildsvin och viltskador – om utfodring, kameraövervakning och arrendatorers jakträtt. L.
55. Inhyrning och företrädesrätt till återanställning. A.
56. Genomförande av Omnibus II-direktivet. Fi.
57. En ny reglering för tjänstepensionsföretag. Del 1 + 2. Fi.

Statens offentliga utredningar 2014

Systematisk förteckning

Arbetsmarknadsdepartementet

- Det ska vara lätt att göra rätt
Åtgärder mot felaktiga utbetalningar inom den arbetsmarknadspolitiska verksamheten. [16]
- Lönsamt arbete
– familjeansvarets fördelning och konsekvenser. [28]
- Jämställt arbete? Organisatoriska ramar och villkor i arbetslivet. [30]
- Visselblåsare
Stärkt skydd för arbetstagare som slår larm om allvarliga missförhållanden. [31]
- Inte bara jämställdhet
Intersektionella perspektiv på hinder och möjligheter i arbetslivet. [34]
- Nya regler om aktiva åtgärder mot diskriminering. [41]
- Registerutdrag i arbetslivet. [48]
- Inhyrning och företrädesrätt till återanställning. [55]

Finansdepartementet

- Vissa bostadsbeskattningsfrågor. [1]
- Översyn av statsskuldspolitiken. [8]
- De svenska energimarknaderna
– en samhällsekonomisk analys. [37]
- Neutral bolagsskatt – för ökad effektivitet och stabilitet. [40]
- Marknadsmissbruk II. [46]
- Resolution. En ny metod för att hantera banker i kris. Vol 1 + 2. [52]
- Genomförande av Omnibus II-direktivet. [56]
- En ny reglering för tjänstepensionsföretag. Del 1 + 2. [57]

Försvarsdepartementet

- Investeringsplanering för försvarsmateriel
En ny planerings-, besluts- och uppföljningsprocess. [15]

- Genomförande av Seveso III-direktivet. [17]
- Svensk veteranpolitik. Ett ansvar för hela samhället. + Bilagor. [27]

Justitiedepartementet

- Det måste gå att lita på konsumentskyddet. [4]
- Skärpta straff för vapenbrott. [7]
- Straffskalorna för allvarliga våldsbrott. [18]
- Genomförande av EU:s nya redovisningsdirektiv. [22]
- Internationella rättsförhållanden rörande arv. [25]
- Tillträde till COTIF 1999. [26]
- Assisterad befruktning för ensamstående kvinnor. [29]
- Jordbruks- och bostadsarrende
– några frågor om arrendeavgift och besittningsskydd. [32]
- Från hyresrätt till äganderätt. [33]
- Frågor om följerätt och om museernas kopiering. [36]
- Synnerligen grova narkotikabrott. [43]
- F-skuldsanering – en möjlighet till nystart för seriösa företagare. [44]
- Förbättrad tvistlösning på konsumentområdet – ny EU-lagstiftning och en översyn av det svenska systemet. [47]
- Våld i nära relationer – en folkhälsofråga.
Förslag för ett effektivare arbete.
+ Bilaga. [49]

Landsbygdsdepartementet

- Tillväxt och värdeskapande
Konkurrenskraft i svenskt jordbruk och trädgårdsnäring. [38]
- Material i kontakt med dricksvatten – myndighetsroller och ansvarsfrågor. [53]
- Vildsvin och viltskador
– om utfodring, kameraövervakning och arrendatorers jakträtt. [54]

Miljödepartementet

- Kunskapsläget på kärnavfallsområdet
2014. Forskningsdebatt, alternativ och
beslutsfattande. [11]
- I vått och torrt – förslag till ändrade
vattenrättsliga regler. [35]
- Kärnavfallsrådets yttrande över
SKB:s Fud-program 2013. [42]
- Med miljömålen i fokus – hållbar
användning av mark och vatten. [50]

Näringsdepartementet

- En digital agenda i människans tjänst
– en ljusnande framtid kan bli vår. [13]
- Bredband för Sverige in i framtiden. [21]
- Olycksregister och djupstudier på trans-
portområdet. [24]
- Så enkelt som möjligt för så många
som möjligt
Bättre juridiska förutsättningar för
samverkan och service. [39]

Socialdepartementet

- Framtidens valfrihetssystem
– inom socialtjänsten. [2]
- Boende utanför det egna hemmet
– placeringsformer för barn och unga. [3]
- Förändrad assistansersättning
– en översyn av ersättningssystemet. [9]
- Ett steg vidare – nya regler och åtgärder för
att främja vidareutnyttjande av hand-
lingar. [10]
- Effektiv och rättssäker PBL-överprövning.
[14]
- Läkemedel för särskilda behov. [20]
- Rätt information på rätt plats i rätt tid.
Del 1, 2 och 3. [23]
- Nya regler om upphandling. [51]

Utbildningsdepartementet

- Staten får inte abdikera
– om kommunaliseringen av den svenska
skolan. [5]
- Män och jämställdhet. [6]
- Utvärdera för utveckling – om utvärdering
av skolpolitiska reformer. [12]
- Yrkeskvalifikationsdirektivet – ett samlat
genomförande. [19]

Unik kunskap genom registerforskning.
[45]